

ഇസ്രായം : സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് കാദർ

2015 ഒക്ടോബർ 2

ഉള്ളടക്കം

1	ഇസ് ലാമും ഭീകരവാദവും	7
1.1	ലോകമെങ്ങുമുള്ള മുസ് ലിംകൾ ഭീകരവാദികളും തീവർവാദികളുമാകാൻ കാരണം ഇസ് ലാമിലേയ്ക്ക്?	7
2	ബലിയുടെ ആത്മാവ്	11
2.1	എന്നാലും ഹജ്ജിലും പെരുന്നാളിലും നടത്തുന്ന ബലികർമ്മം ശരിയാണോ? എന്തിനാണിത് കൂടുതൽ ജീവികളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത്?	11
3	ബലികർമ്മവും ജീവകാരുണ്യവും	13
3.1	കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഏറെ പറയുന്ന ഇസ് ലാം മൃഗങ്ങളോടും മറ്റു ജീവികളോടും കാണിക്കാറുള്ളത് കർത്തൃരത്നമേയ്ക്ക്? അവയെ അറക്കുന്നത് ശരിയാണോ?	13
4	സ്ത്രീക്ക് ഭരണരാഷ്ട്രീയ പങ്കാളിത്തം പാടില്ലേ?	15
4.1	സ്ത്രീകൾ ഭരണരാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനെ ഇസ് ലാം വിലക്കുന്നുണ്ടോ? മുസ് ലിം സ്ത്രീകൾ ഭരണാധികാരികളാകാൻ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് ശരിയാണോ?	15
5	പൊതുജീവിതത്തിലെ സ്ത്രീ പങ്കാളിത്തം	17
5.1	സ്ത്രീകളെ പൊതുജീവിതത്തിൽനിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുകയും അടുക്കളയിൽ തളച്ചിടുകയുമലേയ്ക്ക് ഇസ് ലാം ചെയ്യുന്നത്?	17
6	സ്ത്രീയുടെ സാക്ഷ്യം	19
6.1	സാക്ഷ്യത്തിന് ഒരാണിനു പകരം രണ്ട് സ്ത്രീ വേണമെന്നാണലേയ്ക്ക് ഇസ് ലാമിക നിയമം. ഇത് സ്ത്രീയോടുള്ള അനീതിയും വിവേചനവും പുരുഷമേധാവിത്വപരമായ സമീപനവുമലേയ്ക്ക്?	19
7	സ്ത്രീയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ അവളുടെ വിവാഹം	21
7.1	സ്ത്രീയുടെ അനുവാദമോ സമ്മതമോ ഇല്ലാതെ അവളെ കലയാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കാൻ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് ഇസ് ലാം അനുവാദം നൽകുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയാണോ?	21
8	സ്ത്രീക്ക് പുരുഷന്റെ പാതി സവ്ത്ത്	23
8.1	സ്ത്രീക്ക് പുരുഷന്റെ പാതിസവ്ത്തലേയ്ക്ക് ഇസ് ലാം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇത് കടുത്ത അനീതിയും കൊടിയ വിവേചനവുമലേയ്ക്ക്?	23
9	പർദ നിർബന്ധമാക്കുക വഴി ഇസ് ലാം സ്ത്രീകളെ പീഡിപ്പിക്കുകയലേയ്ക്ക്?	25
9.1	പർദ നിർബന്ധമാക്കുക വഴി ഇസ് ലാം സ്ത്രീകളെ പീഡിപ്പിക്കുകയലേയ്ക്ക് ചെയ്യുന്നത്? മുസ് ലിം സ്ത്രീകളുടെ പിന്നാക്കാവസ്ഥക്ക് പര്യാപ്ത കാരണം പർദയലേയ്ക്ക്?	25
9.2	'സ്ത്രീകൾക്ക് പർദ നിർബന്ധമാക്കുകയും പുരുഷന്മാരെ അതിൽനിന്നൊഴിവാക്കുകയും ചെയ്തത് തികഞ്ഞ വിവേചനമലേയ്ക്ക്?'	26
10	എന്തുകൊണ്ട് സ്ത്രീപര് വാചകന്മാരിലേയ്ക്ക്?	27
10.1	ദൈവത്തിങ്കൽ ലിംഗവിവേചനമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് സ്ത്രീ പര് വാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചിലേയ്ക്ക്?	27
11	ഇസ് ലാം പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ മതമോ?	29
11.1	ഇസ് ലാം പുരുഷമേധാവിത്വപരമലേയ്ക്ക്? ഖുർആൻ നാലാം അധ്യായം 34ാം വാക്യം തന്നെ ഇതിനു തെളിവാണ്ലേയ്ക്ക്?	29
12	സ്ത്രീയുടെ പദവി ഇസ് ലാമിൽ	31
12.1	ഇസ് ലാമിൽ സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വമുണ്ടോ? സ്ത്രീയുടെ പദവി പുരുഷന്റേതിനേക്കാൾ വളരെ താഴെയാലേയ്ക്ക്?	31

13	ജിസ് യ	35
13.1	ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രം അമുസ് ലിം പൗരന്മാരിൽനിന്ന് ജിസ് യ എന്ന മതനികുതി ഈടാക്കാറിലേക്ക്? അത് കടുത്ത വിവേചനവും അനീതിയുമല്ലേ?	35
14	ഗൾഫുനാടുകളിലെ ക്ഷേതർ വിലക്ക്	37
14.1	ഗൾഫ് നാടുകളിൽ ഹിന്ദുക്കളെ ക്ഷേതർ പണിയാൻ അനുവദിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്?	37
15	മുസ് ലിം രാജ്യത്തിൽ ക്ഷേതർങ്ങൾക്ക് അനുവാദമുണ്ടോ?	39
15.1	മതേതരനാടുകളിലേതുപോലെയോ കൂടുതലായോ മതനയ്ക്കനുസരണങ്ങൾക്ക് ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകുമെന്ന് താങ്കൾ അവകാശപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലോ? എന്നാൽ ലോകത്ത് ഏതെങ്കിലും മുസ് ലിം രാജ്യത്ത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ക്ഷേതർ നിർമ്മിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടോ? പാകിസ്താനിലും ബംഗ്ളാദേശിലുമെല്ലാം ഉള്ളവരെന്നെ തകർക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്?	39
16	ഇസ് ലാമിക ഭരണത്തിലെ മതനയ്ക്കനുസരണങ്ങൾ	43
16.1	ഇന്ത്യയിൽ ഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളായതിനാലല്ലേ എല്ലാ മതക്കാർക്കും തുല്യാവകാശം നൽകുന്ന സെക്കുലറിസം ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നത്? ഭൂരിപക്ഷം മുസ് ലിംകളായിത്തീർന്നാൽ ഇന്ത്യയും മതാധിഷ്ഠിത ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രമാവുകയും മറ്റു മതാനുയായികൾ രണ്ടാംതരം പൗരൻമാരാവുകയോ മതംമാറാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലേ?	43
17	ഇസ് ലാമിന്റെ പര്യാലോചനയും ആയുധപര്യാലോചനയും	47
17.1	ഇന്ത്യയിൽ മുസ് ലിംകൾ നയ്ക്കനുസരണമായതിനാലല്ലേ ഞങ്ങൾക്കെതിരെ ജിഹാദ് നടത്താത്തത്? ഇസ് ലാം കാഫിറുകൾക്കെതിരെ ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുന്നില്ലേ?	47
18	പൂർത്തൂർ വാക്യങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമോ?	51
18.1	കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടക്കുക ദൈവവിധിയനുസരിച്ചാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന കുറേ പൂർത്തൂർ വാക്യങ്ങളും മനുഷ്യകർമ്മങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ഫലമാണുണ്ടാവുകയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി വചനങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത്, വിധിവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച പൂർത്തൂർ വാക്യങ്ങളിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്നല്ലേ?	51
19	വിധിവിശ്വാസം ഭൗതികവാദത്തിലും ഇസ് ലാമിലും	53
19.1	ദൈവം സർവശക്തനും സർവജ്ഞാനമാണല്ലോ. എങ്കിൽ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരെല്ലാം എവർധിമായിരിക്കുമെന്നും എങ്ങനെയാണ് ജീവിക്കുകയെന്നും ദൈവത്തിന് മുമ്പുള്ളി അറിയില്ലേ? ദിവ്യജ്ഞാനത്തിന് തെറ്റുപറ്റാനിടയില്ലാത്തതിനാൽ എല്ലാം മുമ്പുള്ളി ദൈവം തീരുമാനിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിലൊട്ടും മാറ്റം വരുത്താനാർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നുമല്ലേ ഇതിനർത്ഥം? ദൈവവിധിക്കനുസൃതമായി ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തീർത്തും അസവ്തരത്നമല്ലേ? പിന്നെ, നിർബന്ധിതമായി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ പേരിൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നീതിയാണോ?	53
19.2	വിധിവിശ്വാസം ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ	54
19.3	വിധിവിശ്വാസവും മനുഷ്യാന്തിയും	56
20	ക്ഷേതർ പര്യാലോചനയും കഅ്ബാ തവ്വാഫും	59
20.1	ഹിന്ദുക്കൾ ക്ഷേതർത്തിനു ചുറ്റും പര്യാലോചന ചെയ്യുന്നപോലെത്തന്നെയല്ലേ മുസ് ലിംകൾ കഅ്ബയ്ക്കു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നത്?	59
21	ദൈവം കഅ്ബയിലോ?	61
21.1	മുസ് ലിംകൾ എന്തിനാണ് നമസ് കാർത്തിൽ കഅ്ബയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്? കഅ്ബയിലാണോ ദൈവം? അല്ലെങ്കിൽ കഅ്ബ ദൈവത്തിന്റെ പര്യാലോചന പര്യാലോചനയോ?	61
21.2	'എന്തിനാണ് മുസ് ലിംകൾ കഅ്ബയ്ക്കു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നത്? എന്താണ് അതിന്റെ പര്യാലോചന? ഒരർത്ഥവുമില്ലാത്ത ആചാരമല്ലേ അത്?'	61
22	ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതം!	63
22.1	പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടിനകം ലോകം വിവരിക്കാനാവാത്ത വിധം മാറി. പുരോഗതിയുടെ പാരമ്യതയിലെത്തിയ ആധുനിക പരിഷ് കൃത്യഗുണത്തിൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതവുമായി നടക്കുന്നത് വിപ്ലവിതമല്ലേ?	63
23	എന്തുകൊണ്ടിപ്പോൾ ദൈവദൂതൻമാർ വരുന്നില്ല?	65
23.1	നബിയിരുമേനി ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദൂതനായതെന്തുകൊണ്ട്? ദൈവത്തിന്റെ മാർഗദർശനം ഇന്നും ആവശ്യമല്ലേ? എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടിപ്പോൾ ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടാകുന്നില്ല?	65
24	പര്യാലോചന മതസ്ഥാപകനല്ല	67
24.1	. . . . .	67

25	മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ പോരേ?	69
25.1	മതം ദൈവികമാണെങ്കിൽ ലോകത്ത് വിവിധ മതങ്ങളുണ്ടായത് എന്തുകൊണ്ട്? വയ്തയ്സ്ക ദേശക്കാർക്കും കാലക്കാർക്കും വെവേറ്റ്റെ മതമാണോ ദൈവം നൽകിയത്? അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ തന്നെ വിവിധ മതങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്പര ഭിന്നതയും വൈരുദ്ധ്യവും ഉണ്ടാവാൻ കാരണമെന്ത്?	69
25.2	'നദികൾ പലയിടങ്ങളിലും നിന്നാരംഭിച്ച് പല വഴികളിലൂടെ ഒഴുകി സമുദ്രത്തിലെത്തുന്നു. ആ വിധം മനുഷ്യൻ വയ്തയ്സ്ക മാർഗമവലംബിച്ച് ദൈവത്തിലെത്തുന്നു. അതിനാൽ ശരീനാരായണഗുരു പറഞ്ഞപോലെ 'മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി'യെന്നതലേല് ശരി?'	69
25.3	ഏത് മതവും സവീകരിക്കാമെന്ന് ഖുർആനിൽ തന്നെ ഉണ്ടലേല്. ഖുർആൻ 2: 62ൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ഉറപ്പായി അറിയുക: ഈ പര്വാചകനിൽ വിശ്വസിച്ചവരോ ജൂതന്മാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ സാബികളോ ആത്മാവടെ, അലാഹ് ഉള്ളിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ പര്തിഫലമുണ്ട്. അവർ ഭയപ്പെടാനോ ദുഃഖിക്കാനോ ഇടയാവുന്നതലല്'. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?'	70
26	ഇസ് ലാമും പരിണാമസിദ്ധാന്തവും	71
26.1	ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായി ഒന്നും ഇസ് ലാമിലിലെല്ന്നാണലേല് പറയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിൽ ഇസ് ലാം പരിണാമസിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?	71
27	ഖുർആൻ ദൈവികഗര്ന്ഥമോ?	73
27.1	ഖുർആൻ ദൈവികഗര്ന്ഥമാണെന്നാണലേല് മുസ് ലിംകൾ അവകാശപ്പെടാറുള്ളത്. അത് മുഹമ്മദിന്റെ രചനയലേല്ന്നും ദൈവികമാണെന്നും എങ്ങനെയാണ് മനസ്സിലാവുക? എന്താണതിന് തെളിവ്?	73
27.2	'ഖുർആൻ ദൈവികമെന്നതിന് മുഴുവൻ തെളിവുകളും ഖുർആനിൽനിന്നുള്ളവയാണലേല്. ഇതെങ്ങനെയാണ് സവീകാരയ്മാവുക?'	76
28	ഖുർആൻ ബൈബിളിന്റെ അനുകരണമോ?	77
28.1	മുഹമ്മദ് തന്റെ കാലത്തെ യഹൂദര്െകസ്തവ പണ്ഡിതന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഠിച്ച കാരയ്ങ്ങൾ സവ്ന്തം ഭാഷയിലും ശൈലിയിലും അവതരിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പൂർവസമൂഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഖുർആന്റെയും ബൈബിളിന്റെയും വിവരണം ഒരേ വിധമാവാൻ കാരണം അതാണ് ഒന്നിലേറെ ഇംഗ് ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളിൽ ഈ വിധമുള്ള പരാമർശം വായിക്കാനിടയായി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?	77
29	വേദവും ഗീതയും ദൈവികമോ?	81
29.1	ഇന്ത്യയിലെ ഹൈന്ദവവേദങ്ങൾ ദൈവികമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?	81
30	പരലോക വിശ്വാസവും പുനർജന്മസങ്കല്പവും	85
30.1	ഇസ് ലാമിലെ പരലോക വിശ്വാസവും ഹിന്ദുമതത്തിലെ പുനർജന്മ സങ്കല്പവും തമ്മിൽ വലല് വയ്തയ്സവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്? പുനർജന്മ സങ്കല്പത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇലലല്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?	85
31	ഭൂമിയിലെ വൈകല്യം സവ്ഗര്ഗത്തിലുമുണ്ടാകമോ?	89
31.1	ഭൂമിയിലെ അതേ അവസ്ഥയിലായിരിക്കമോ മനുഷ്യര്ലലല്ാം പരലോകത്തും? വികലാംഗരും വിരൂപരുമലല്ാം ആ വിധം തന്നെയാകമോ?	89
31.2	അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ അല്പകാലം കഴിയുമ്പോൾ സവ്ഗര്ഗജീവിതത്തോടും മടുപ്പനുഭവപ്പെടുമലേല്?	89
31.3	ഇസ് ലാം വിഭാവന ചെയ്യുന്ന സവ്ഗര്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം കേട്ടപ്പോഴലല്ാം അത് സമ്പന്ന സമൂഹത്തിന്റെ സുഖസമൃദ്ധമായ ജീവിതത്തിന് സമാനമായാണനുഭവപ്പെട്ടത്. ഭൂമിയിലെ ജീവിതം പോലത്തന്നെയാണോ സവ്ഗര്ഗജീവിതവും?	89
32	സുകര്മികളലല്ാം സവ്ഗര്ഗാവകാശികളാവേണ്ടതലേല്?	91
32.1	ഒരാൾ ദൈവത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുമൊന്നും വിശ്വസിക്കുന്നിലല്. അതേസമയം മദയ്പിക്കുകയോ വയ്ഭിചരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നിലല്. ആരെയും ദേര്ഹിക്കുന്നിലല്. എലല്ാവർക്കും സാധയ്മാവുന്നതര് ഉപകാരം ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് സവ്ഗര്ഗം ലഭിക്കമോ?	91
33	അമുസ് ലിംകളലല്ാം നരകത്തിലോ?	93
33.1	മുസ് ലിം സമുദായത്തിൽ ജനിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെയും പര്വാചകനെയും വേദഗര്ന്ഥത്തെയും സവ്ഗര്ഗനരകങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അറിവ് സവാഭാവികമായും ലഭിക്കും. മറ്റുള്ളവർക്ക് കിട്ടുകയിലല്. അതിനാൽ ആ അറിവ് ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരൊക്കെ നരകത്തിലായിരിക്കമെന്നാണോ പറയുന്നത്?	93
34	പരലോകത്തും സംവരണമോ?	95
34.1	മുസ് ലിംകൾ മാതര്മേ സവ്ഗര്ഗത്തിൽ പര്വേശിക്കുകയുള്ളവെന്നലേല് ഇസ് ലാം പറയുന്നത്? ഇത് തീര്ത്തും സങ്കചിത വിക്ഷണമലേല്? പരലോകത്തും സംവരണമോ?	95

35 പരലോകം പരമാർഥമോ?	97
35.1 മനുഷ്യൻ മരണമടഞ്ഞാൽ ചിലർ മണ്ണിൽ മറവുചെയ്യുന്നു. ഏറെ വൈകാതെ മൃതശരീരം മണ്ണോടു ചേരുന്നു. വേറെ ചിലർ ജഡം ചിതയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. അതോടെ അത് ചാരമായി മാറുന്നു. നദിയിലൊഴുക്കപ്പെടുന്ന ശവശരീരങ്ങളെ മത്സ്യം വെട്ടിവിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധം അപര്യാപ്തമാകുന്ന മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നുവേല ഇസ് ലാം അവകാശപ്പെടുന്നത്? ഇത് വിശ്വസനീയമാണോ? മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് നിരക്കുന്നതാണോ?	97
36 പരലോകമുണ്ടെന്നതിന് തെളിവുണ്ടോ?	99
36.1 മരണശേഷം നാം വീണ്ടും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പരലോകമുണ്ടെന്നതിന് വലല് തെളിവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെന്ന വിശ്വാസം തീർത്തും അയ്യക്കിമലേല്?	99
37 അദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?	101
37.1 "അദൈവസിദ്ധാന്തത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇലേല്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?"	101
38 കഅ്ബയിലെ കറുത്ത കലല് ശിലാപൂജയും	107
38.1 വിഗര്ഹാരാധനയെ ശക്തമായതിരിക്കുന്ന മതമാണലേല് ഇസ് ലാം. എന്നിട്ടും കഅ്ബയിൽ ഒരു കറുത്ത കലല് പര്തിഷ്ഠിച്ചത് എന്തിനാണ്? മറ്റേലല് ബിംബങ്ങളെയും എടുത്തുമാറ്റിയപ്പോൾ അതിനെ മാതര് നിലനിർത്തിയത് എന്തിന്? ശിലാപൂജ ഇസ് ലാമിലും ഉണ്ടെന്നലേല് ഇത് വയ്ക്കതാക്കുന്നത്?	107
38.2 ദിവയ്തവ് കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ആരാധയ്വസ്തുവലേല്കിൽ എന്തിനാണ് അതിനെ ചുംബിക്കുന്നത്?	107
39 ദൈവാവതാരം സതയ്മോ മിമയ്മോ?	111
39.1 അവതാരസങ്കല്പത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നിലേല് താങ്കൾ പറഞ്ഞുവലേല്. ദൈവം വിവിധ രൂപേണ അവതരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം ഇസ് ലാമിന് വിരുദ്ധമാണോ?	111
40 ഇസ് ലാമും അഭൗതിക ജ്ഞാനവും	115
40.1 "ലോകത്ത് ആർക്കും തന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും അറിയുകയിലേല് താങ്കൾ ആമുഖ ഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ജനനസമയത്തെ നക്ഷത്രഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജാതകഫലം പര്വചിക്കാറുണ്ടലേല്. പര്വമുഖ ജേയ്തിഷിമാരുടെ പര്വചനങ്ങൾ പലപ്പോഴും യാഥാർഥയ്മാവാറുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?"	115
41 ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാര്?	119
41.1 'പര്വഞ്ചത്തിന് ഒരു സര്ഷ്ടാവ് വേണമെന്നും ദൈവമാണ് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും നിങ്ങൾ മതവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാര്? മതവും ദൈവവും വിശ്വാസകാരയ്മാണെന്നും അതിൽ യുക്തിക്ക് പര്സക്തിയിലേല്നുമുള്ള പതിവു മറുപടിയലേല്തെ വലല്തും പറയാനുണ്ടോ?'	119
42 ദൈവം നീതിമാനോ?	121
42.1 ദൈവം നീതിമാനാണെന്നാണലേല് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. എന്നാൽ അനുഭവം മറിച്ചാണ്. മനുഷ്യരിൽ ചിലർ വികലാംഗരും മറ്റു ചിലർ മനുബുദ്ധികളുമാണ്. ഇത് അവരോടു ചെയ്ത കടുത്ത അനീതിയലേല്?	121

അദ്ധ്യായം 1

ഇസ് ലാമും ഭീകരവാദവും

1.1 ലോകമെങ്ങുമുള്ള മുസ് ലിംകൾ ഭീകരവാദികളും തീവർവാദികളുമാകാൻ കാരണം ഇസ് ലാമിലേയ്ക്ക്?

അല്പം വിശദീകരണമർഹിക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്. 1492 മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തത്തിന്റെ വർഷമായിരുന്നു. നീണ്ട നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകാലം ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിലും കലാ,സാഹിത്യം, സാംസ്കാരിക, നാഗരിക, വൈജ്ഞാനിക മേഖലകളിലും ലോകത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിപ്പോന്ന മുസ് ലിം സ് പെയിനിലെ അവസാനത്തെ ഭരണാധികാരി അബൂ അബ്ദുല്ലായിരുന്നു. ഗർഭാ-നവെ നഗരം മാതർമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും. 1492 ജനുവരി അവസാനത്തോടെയാണ് അയാളെ പുറംതള്ളി സ്പാനിഷുകാർ അവിടെ ആധിപത്യംമുറപ്പിച്ചത്. സ് പെയിനിലെ പതനം പൂർത്തിയായ അതേ വർഷമാണ് സാമ്രാജ്യത്വവാദിനിവേശം ആരംഭിച്ചതെന്ന വസ്തുത ഏറെ ശർദ്ധേയമതെര്. 1492ലാണലേഖ് കൊളംബസ് തന്റെ 'കണ്ടെത്തൽ' യാത്രയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. അതേവർഷം ഒക്ടോബർ 12ന് അയാൾ ഗവാനാഹാനി ദ്വീപിലെത്തി. ആയുധങ്ങളുമായി കപ്പലിറങ്ങിയ കൊളംബസും കൂട്ടുകാരും, അതു-മുതൽ ആ നാട് സ്പാനിഷ് രാജാവിന്റെതായിരിക്കുമെന്ന് പര്വ്വതപിച്ഛം. തദ്ദേശീയരെ അവർക്കറിയാത്ത സ്പാനിഷ് ഭാഷയിലുള്ള ഉത്ത-രവ് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. അത് അനുസരിച്ചിലെല്ക്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുകയെന്ന് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചു: 'ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു, ദൈവസഹായത്താൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് ബലമായി പര്വേശിക്കും. നിങ്ങളോട് ആവുമ്പോഴും യുദ്ധം ചെയ്യും. നിങ്ങളെ കരിസ്സയ്ക്ക് പള്ളിക്കും തമ്പരാക്കന്മാർക്കും കീഴ് പെടുത്തും. നിങ്ങളെയും ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയുമെല്ലാം പിടിച്ചി അടിമകളാക്കും. നിങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കും. ഞങ്ങളാലാവുന്ന എല്ലാ ദേവാഹവും നാശവും നിങ്ങൾക്ക് വരുത്തും.' (ഉദ്ധരണം: പരാനഭോജി-കൾ: പാശ്ചാത്യവൽക്കരണത്തിന്റെ അന്ത്യവർഷം, ഐ.പി.എച്ച്, പുറം 17) ഇതോടെയാണ് യൂറോപ്പിന്റെ അധിനിവേശം ആരംഭിച്ചത്. മുസ് ലിം സ് പെയിൻ തകർന്ന് കൃത്യം ആറുവർഷം കഴിഞ്ഞ് 1498ലാണലേഖ് വാസ് കോഡഗാമ കോഴിക്കോട്ട് കപ്പലിറങ്ങിയത്. 1492ൽ അമേരിക്കയിൽ ഏഴരകോടിക്കും പത്തുകോടിക്കുമിടയിൽ ആദിവാസികളുണ്ടായിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ അധിനിവേശത്തെത്തുടർന്ന് ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് അവരിൽ 90 ശതമാനവും സമ്പന്നം മണ്ണിൽനിന്ന് തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. കർശമായ കൂട്ടക്കൊലകളിലൂടെ തദ്ദേശീയ-രെ നശിപ്പിച്ചശേഷം 1776ലെ 'സ്വാതന്ത്ര്യയ്ക് പര്വ്വതപനത്തോടെ' യൂറോപ്യൻ അമേരിക്ക അധീനപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തീർത്തും അനിതീയലും അതികര്മത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഈ പര്വ്വതപനത്തിലൂടെയാണ് ഇന്നത്തെ അമേരിക്ക സ്ഥാപിതമായത്. 1527ൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ ബഹ് റൈൻ പിടിച്ചടക്കി. തൊട്ടടുത്ത ഒമാനും കീഴ് പെടുത്തി. എങ്കിലും ഉസ്മാനികൾ ആ നാടുകൾ തിരിച്ചുപിടിച്ചു. പിന്നീട് 17981801 കാലത്ത് നെപ്പോളിയന്റെ ഫര്ഞ്ച് സേന ഈജിപ്റ്റിലെ അലക് സാണ്ടരിയ, അക്കാ നഗരങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ അറബ് മുസ് ലിം നാടുകൾ ഇതര ഏഷ്യന്മാഹരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ പാശ്ചാത്യാധിനിവേശത്തിന്റേതാ-യിരുന്നു. ഫര്ാൻസ് 1830ൽ അൾജീരിയയും 1859ൽ ജിബ്രാൾട്ടറും 1881ൽ തുനീഷ്യയും 1919ൽ മൗറിത്താനിയയും അധീനപ്പെടുത്തി. ഇറ്റ-ലി 1859ൽ സോമാലിയയും 1911ൽ ലിബിയയും 1880ൽ ഐരിതരിയയും കീഴ് പെടുത്തി. ബര്ിട്ടൻ 1800ൽ മസ് കത്തും 1820ൽ ഒമാന്റെ ബാക്കി ഭാഗവും 1839ൽ ഏതനും 1863ൽ ബഹ് റൈനും 1878ൽ സൈപര്സും 1882ൽ ഈജിപ്റ്റും 1898ൽ സുഡാനും 1899ൽ കവൈതും പിടിച്ചടക്കി. 1916ൽ ബര്ിട്ടനും ഫര്ാൻസും ചേർന്നുണ്ടാക്കിയ സൈക് സ്ലിക്കോട്ട് രഹസ്യ കരാറനുസരിച്ച് ഉസ്മാനിയാ ഖലീഫയുടെ കീ-ഴിലുണ്ടായിരുന്ന അറബ് പര്വിശയ്കൾ ബര്ിട്ടനും ഫര്ാൻസും പങ്കിട്ടെടുത്തു. അങ്ങനെ ഇറാഖും ജോർദാനും ഫലസ്തീനും ഖത്തറും ബര്ി-ട്ടന്റെയും സിറിയയും ലബനാനും ഫര്ാൻസിന്റെയും പിടയിലമർന്നു. മൊറോക്കോ സ് പെയിനിലെയും ഇന്തോനേഷ്യയ്ക്ക് ഡച്ചുകാരുടെയും കോളനികളായി. ഇന്ത്യയും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനുമെല്ലാം സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ പിടയിലമർന്നുപോലെത്തന്നെ. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാ-ണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദം പിന്നീടുതോടെ പടിഞ്ഞാറൻ കോളനികളിലെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യയ്ക് സമരം ശക്തിപ്പെട്ടു. തദ്ഫലമായി 1932ൽ ഇറാഖും '46ൽ സിറിയയും ലബനാനും '51ൽ ലിബിയയും ഒമാനും '52ൽ ഈജിപ്റ്റും '56ൽ മൊറോക്കോയും സുഡാനും തുനീഷ്യയും '58ൽ ജോർദാനും '59ൽ മൗറിത്താനിയയും '60ൽ സോമാലിയയും '61ൽ കവൈതും '62ൽ അൾജീരിയയും '68ൽ യമനും '71ൽ ഖത്തറും ബഹ് റൈനും അറബ് എമിറേറ്റ്സും '77ൽ ജിബ്രാൾട്ടറും സ്വാതന്ത്ര്യയ്ക് നേടി. എന്നാൽ, സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾ ഈ നാടുകളോട് വി-ടപറഞ്ഞത് അവിടങ്ങളിലടക്കം അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഏകാധിപതികളും സേവ്ച്ഛാധികാരികളുമായ രാജാക്കന്മാ-രെയും ചക്രവർത്തിമാരെയും സുൽത്താന്മാരെയും പര്തിഷ്ഠിച്ച ശേഷമായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ഈ നാടുകൾക്കിടയിലെല്ലാം അപ-രിഹാരയ്ങ്ങളായ അതിർത്തിത്തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു. യമനും സൗദി അറേബ്യയും തമ്മിലും ഇറാനും ഇറാഖും തമ്മിലും ഇറാഖും കവൈതും തമ്മിലും ഇറാനും യു.എ.ഇയും തമ്മിലും ഇനിയും പരിഹരിക്കപ്പെടാത്ത തർക്കങ്ങൾ നിലനിൽക്കാനുള്ള കാരണം സാമ്രാജ്യത്-വശക്തികൾ ചെയ്തവെച്ച കൃത്യതയ്ങ്ങളതെര്. അറബ്സ്മ് ലിം നാടുകൾ ഒന്നിക്കുന്നതിന് ഈ അതിർത്തി തർക്കങ്ങൾ സ്ഥിരമായ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നതോടൊപ്പം പലപ്പോഴും കിടമൽസരത്തിന് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അമേരിക്കക്കും ഇതര മുതലാളിത്ത നാടുകൾക്കും അവിടങ്ങളിലെ പെട്രോളം വാതകവും ഇതര അസംസ്കൃത പദാർഥങ്ങളും തട്ടിയെടുക്കാനും ആ നാടുകളെ തങ്ങളുടെ

ആയുധക്കമ്പോളമാക്കി മാറ്റാനും ഇത് അവസരമൊരുക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യശക്തികൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച തർക്കത്തിന്റെ പേരിലാണലേഖ്യാനം കൈവന്നതും തമ്മിലേറ്റുമുട്ടിയത്. ഇത് അമേരിക്കക്ക് മേഖലയിൽ ഇടപെടാൻ അവസരമൊരുക്കി. അതുതന്നെയായിരുന്നുവലേഖ്യാനം അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അറബ്ബിസ് ലിം നാടുകൾ സർവ്വതന്ത്ര്യം നേടിയശേഷവും അവിടങ്ങളിലെലേഖ്യാനം പടിഞ്ഞാറൻ അറബ്ബിസ് ലിം നാടുകൾക്ക് ചൂഷണവും നിയന്ത്രണവും ഇന്നോളം നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആ രാജ്യങ്ങൾക്കൊന്നും തന്നെ സർവ്വതന്ത്ര്യം നാടുകളിലെ വിഭവങ്ങൾ ഇഷ്ടാനുസൃതം വിനിയോഗിക്കാനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവിടങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നിർബന്ധിതമായോ അലേഖ്യാനം പടിഞ്ഞാറൻ അറബ്ബിസ് ലിം നാടുകൾക്ക് സംരക്ഷിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഇറാഖിൽ ഇടപെടാൻ അവസരം ലഭിച്ചതോടെ അമേരിക്ക അറബ്ബിസ് നാടുകളുടെ മേലുള്ള പിടിച്ചുപറ്റലും തങ്ങളുടെ പട്ടാളത്തെ തീറ്റപ്പോറ്റുന്ന ചുമതലയും സാമ്പത്തിക പര്തിസന്ധി പരിഹരിക്കുന്ന ബാധയായതും ആ നാടുകളുടെ മേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് എലേഖ്യാനം പര്യാപ്തം അറബ്ബിസ് നാടുകളിലും അമേരിക്കക്ക് ആയുധശാലകളും സൈനികത്താവളങ്ങളുമുണ്ട്. അത് അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ഈ സാമ്രാജ്യത്വ ചൂഷണത്തിന് അറുതിവരുത്തണമെന്ന് വാദിക്കുന്നതും കൊടിയ പാതകമായാണ് പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യ ശക്തികൾ കണക്കാക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെ അവസാനദശകം വരെ ലോകത്ത് ശാക്തീകമായ സത്തുലിതത്വം നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരി ദുർബലമായി ചരിതര്ത്തിന്റെ ഭാഗമായതോടെ ശീതസമരം അവസാനിച്ചു. ലോകം അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഏകധര്തവുമായി മാറി. ഗൾഫ് യുദ്ധത്തിൽ അമേരിക്കൻ ചേരി വിജയിച്ചതോടെ ആ രാജ്യം ലോകപോലീസ് ചുമയാൻ തുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് എതിരായി നിൽക്കുന്നവരെലേഖ്യാനം തീവര്വാദികളും ഭീകരവാദികളുമായി മുദര്കത്തുകയും അവരെലയാക്കെ തകർക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പാശ്ചാത്യ ചേരി കമ്യൂണിസ്റ്റ് നാടുകളുടെ തകർച്ചയോടെ തങ്ങളുടെ മുഖയ്ശതര്തവായി പര്തിഷ്ഠിച്ചത് ഇസ് ലാമിനെയാണ്. അമേരിക്കയും അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നാറ്റോയും ഇക്കാര്യം സംശയലേശമനേയ് വയ്ക്കതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ലോകമെങ്ങുമുള്ള ഇസ് ലാമിക നവോത്ഥാന ചലനങ്ങളെയും മുന്നേറ്റങ്ങളെയും അടിച്ചമര്ത്താനും നശിപ്പിക്കാനും അമേരിക്കയും കൂട്ടാലികളും ആവുന്നതൊക്കെ ചെയ്യുന്നു. അതിനായി ആടിനെ പട്ടിയാക്കും വിധമുള്ള പര്ചാരവേലകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. ഇസ് ലാമിനും മുസ് ലിംകൾക്കുമെതിരെ മതമാലികവാദം, മതഭര്തം, ഭീകരത, തീവര്വാദം തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ നിരന്തരം നിർലോഭം പര്യാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1993ൽ അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ച പുറത്തിറക്കിയ കേവലം 93 പുറങ്ങളുള്ള 'പുതിയ ലോക ഇസ് ലാമിസ് റൂകൾ' എന്ന ഔദ്യോഗിക രേഖയിൽ 288 പര്വാശയ് ഭീകരത, ഭീകരർ എന്നീ പദങ്ങൾ പര്യാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. സയണിസ്റ്റ് പര്സ്ഥാനത്തോട് കൂറുപലർത്തുന്ന ഫാൻഫോറൈസ്റ്റ്, യോസഫ് സോദാൻസ്കി എന്നിവരാണ് പര്സ്തത രേഖ തയര്യാറാക്കിയത്. യഥാർഥത്തിൽ ആരാണ് ലോകത്ത് കൂടുകൊലകളും യുദ്ധങ്ങളും ഭീകരപര്വര്ത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നത്? ഒന്നാം ലോകയുദ്ധത്തിൽ 80 ലക്ഷവും രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിൽ അഞ്ചുകോടിയും വിയറ്റ് നാമിൽ മൂപ്പുത ലക്ഷവും കൊലല്പ്പെട്ടു. പനാമയിലും ഗോട്ടിമലയിലും നിക്കരാഗവ്യിലും കമ്പുച്ചിയയിലും കൊറിയയിലും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലുമെലലാം അനേകലക്ഷങ്ങൾ അറുകൊല ചെയ്യല്പ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇതിലൊന്നും ഇസ് ലാമിനോ മുസ് ലിംകൾക്കോ ഒരു പങ്കുമില്ല. ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് പിന്മാറാൻ തയര്യാറായിട്ടും ഹിരോഷിമയിലും നാഗസാക്കിയിലും ബോംബ് വര്ഷിച്ച കൊട്ടും ഭീകരനായ അമേരിക്കതന്നെയാണ് ഇന്നും ആ പേരിന്നർഹൻ. തങ്ങളുടെ കടില താല്പര്യങ്ങൾക്കെതിരായി നിൽക്കുന്ന എലലോ നാടുകളെയും സമൂഹങ്ങളെയും ആ രാജ്യം എതിർക്കുന്നു. സര്വ്വതന്ത്ര്യ വരുത്തിയിൽ വരാത്ത നാടുകളിലെലലോ ഭീകരപര്വര്ത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. ചാരസംഘടനയായ സി.ഐ.എയെയും ഭീകരപര്വര്ത്തകരായ സയണിസ് റൂകളെയും അതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആഭ്യന്തര പര്ശ് നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ പോലും ലോകത്ത് യുദ്ധങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയവൃത്തങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മിസ് റർ റോസ് പെറോ പറയുന്നു: 'ആഭ്യന്തരസ്ഥിതി മോശമാകുമ്പോൾ ശര്ദ്ധ തിരിച്ചുവിടാനായി ഞങ്ങൾ ലോകത്ത് കൊച്ചുകൊച്ചു യുദ്ധങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു.' ഇവവിധം കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനകം അമേരിക്ക ലോകത്തിലെ അമ്പതിലേറെ രാജ്യങ്ങളിൽ പര്തയ്ക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഇടപെട്ട് കഴപ്പങ്ങൾ കത്തിപ്പൊക്കുകയും കൂടുകൊലകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇത്തരമൊരു ഭീകരരാഷ്ട്രത്തിന്റെ പര്ചാരണമാണ് ഇസ് ലാമിനെയും മുസ് ലിംകളെയും സംബന്ധിച്ച തെറ്റിദ്ധാരണകൾ വളർന്നുവരാനിടവരുത്തിയത്. എലലോ വിധ പര്ചാരണോപാധികളും കയര്ടക്കിവെക്കുന്ന അമേരിക്കയുടെ കടില തന്തര്ങ്ങൾ ലോകജനതയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ പങ്കുവഹിക്കുകയാണുണ്ടായത്. യഥാർഥത്തിൽ, ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും കൊടിയ ഭീകരകൃതയ് നടത്തുന്നത് സമാധാനത്തിന്റെ സംരക്ഷകരായി അറിയപ്പെടുന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിലാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തെ ഭരണാധികാരിയോടുള്ള ശതര്തയുടെ പേരിൽ ആ രാജ്യത്തിന്റെ യാതര്വാമിനം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അതിലെ നാനൂറോ അഞ്ഞൂറോ ആളുകളെ ബന്ദികളാക്കിയാൽ നാമവരെ തീവര്വാദികളെന്നും ഭീകരവാദികളെന്നും വിളിക്കും. തീര്ച്ചയായും അത് ശരിയുമാണ്. നിരപരാധരായ യാതര്ക്കാരെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും പീഡിപ്പിക്കുന്നത് കര്തൃതയാണ്; മനുഷ്യവിരുദ്ധവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മതവിരുദ്ധവുമാണ്. എന്നാൽ സദ്രാം ഹുസൈൻ എന്ന ഒരു ഭരണാധികാരിയോടുള്ള വിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ഇറാഖിലെ ഒന്നേക്കാൽ കോടി മനുഷ്യരെ കഴിഞ്ഞ പതിനൊന്നുവര്ഷം ആഹാരവും മരുന്നും കൊട്ടക്കാതെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ബന്ദികളാക്കുകയും ആറുലക്ഷം കുട്ടികളുല്പെടെ പതിനൊന്നു ലക്ഷത്തെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവവിധം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും കര്തൃതയായ കൊലയാളിയും കൊട്ടുംഭീകരനുമായി മാറിയ സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിൽ ഇപ്പോഴും സമാധാനത്തിന്റെ കാവല്ക്കാരയാണ് അറിയപ്പെടുന്നതെന്ന് എതര്മാതര് വിചിതര്വും വിരോധാഭാസവുമാണ്. അമേരിക്കയുടേതലോത്ത ഒരു മാനദണ്ഡവും അളവുകോലും ലോകത്തിന് ഇന്നിലല് എന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. മുസ് ലിംകളിൽ തീവര്വാദികളോ ഭീകരപര്വര്ത്തകരോ ആയി ആരുമില്ലെന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. ഇസ് ലാമിനെ ഏറെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ പര്തിചാരയ തകർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അപകര്വും വിവേകരഹിതവുമായ അത്തരം പര്വര്ത്തനങ്ങളിലേല്പെടുന്ന ഒറ്റപ്പെട്ട ചിലരെ അങ്ങിങ്ങായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. മുസ് ലിം നാടുകളിൽ അത്തരം ഭീകരപര്വര്ത്തനങ്ങളും തീവര്വാദചിന്തകളും വളർന്നുവരാൻ കാരണം, അവിടങ്ങളിലെ ഏകാധിപതയ് സേവ്ചരാധിപതയ് ഭരണകൂടങ്ങളും അവയുടെ കൊടിയ തിന്മകളുമാണ്. ജനാധിപതയ്പരവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ജനാഭിലാഷങ്ങളെ പര്തിനിധീകരിക്കുന്ന ഭരണകൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും വയ്വസ്ഥമാറ്റത്തിനുമായി കഴിഞ്ഞ നിരവധി പതിറ്റാണ്ടുകളിലായി നടത്തിപ്പോന്ന ശര്മങ്ങൾ സാമ്രാജ്യ ശക്തികളുടെ ഇടപെടല്കാരണം പരാജയമടഞ്ഞതിനാൽ ക്ഷമകെട്ട ഒരുപറ്റം ചെറുപ്പക്കാർ തീവര്വാദസമീപനം സവീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. മുസ് ലിം നയ് നപക്ഷ പര്ദേശങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തോടൊപ്പം ഭരണകൂടവും ചേർന്ന് നടത്തുന്ന കൊട്ടുംഭീകരവൃത്തികളാണ് ചില ചെറുപ്പക്കാരെ തുലയ്നിലയിൽ പര്തികരിക്കാൻ പേര്തിപ്പിക്കുന്നത്. തീര്ത്തും ഒറ്റപ്പെട്ട ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുകാണിച്ചാണ് തല്പര കക്ഷികൾ ഇസ് ലാമിനെതിരെ ഭീകരതയും തീവര്വാദവും ആരോപിക്കുന്നത്. ഇസ് ലാം എലലോവിധ ഭീകരതക്കും എതിരാണ് വയ്ക്കതികളുടെയും സംഘടിത പര്സ്ഥാനങ്ങളുടെയും ഭരണകൂടങ്ങളുടെയും ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയ്

ടെയും. ഭീകരതയെയും തീവർവാദത്തെയും അത് തീർത്തും നിരാകരിക്കുകയും ശക്തിയായി എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിരപരാധികളുടെ മരണത്തിനും സവ്ത്തുനാശത്തിനും ഇടവരുത്തുന്ന ഭീകരപർവർത്തനങ്ങൾ മതവിരുദ്ധമാണ്. അകാരണമായി ഒരാളെ വധിക്കുന്നത് മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും വധിക്കുന്നതുപോലെയും, ഒരാൾക്കു ജീവനേകുന്നത് മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും ജീവിതമേകുന്നതുപോലെയുമാണെന്ന് ഖുർആൻ അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.(5: 32) അതിനാൽ യഥാർഥ വിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും തീവർവാദികളോ ഭീകരപർവർത്തകരോ ആവുക സാധ്യമല്ല. അതോടൊപ്പം ലോകമെങ്ങും മുസ് ലിംകൾ ഭീകരപർവർത്തകരാണെന്നത് അമേരിക്കയുടെയും കൂട്ടാളികളുടെയും അവയുടെ മെഗഫോണുകളാകാൻ വീധിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യനാടുകളുടെ അടിയാളസമൂഹങ്ങളുടെയും പര്ച്ചാരണം മാതൃമാണെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവതല്ല.(വിശദമായ പഠനത്തിന് ഐ.പി.എച്ച് പര്സിദ്ധീകരിച്ച 'ഭീകരവാദവും ഇസ് ലാമും', 'ഖുർആന്റെ യുദ്ധസമീപനം' എന്നീ കൃതികൾ കാണുക.)

അദ്ധ്യായം 2

ബലിയുടെ ആത്മാവ്

2.1 എന്നാലും ഹജ്ജിലും പെരുന്നാളിലും നടത്തുന്ന ബലികർമ്മം ശരിയാണോ? എന്തിനാണിതത് കൂടുതൽ ജീവികളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത്?

ചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞ ഇടനാഴികകളിൽ ഇടക്കിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നരബലിയെന്ന അതയാചാരത്തിന് അറുതിവരുത്തിയ മഹൽസംഭവത്തിന്റെ അനുസ്മരണമാണ് ഇസ് ലാമിലെ ബലി. ഒപ്പം അസദൃശമായ ആത്മതയാഗത്തിന്റെ ഓർമപ്പത്രക്കലിലൂടെയുള്ള സമർപ്പണപരീതിയെയും. പര്യായമേറെയായിട്ടും ഇബ് റാഹീം പര്വാചകനും സന്താനങ്ങളുണ്ടായിലല്. അതീവ ദുഃഖിതനായ അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു സന്താനലബ്ധിക്കായി മനംനൊന്ത കേണം. നിരന്തര പര്വ്വമനക്കൊടുവില് പര്വ്വബലിനാഥൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മകനെ പര്വ്വദാനം ചെയ്തു. ഇസ്ലാഹ്യാൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട ആ ഇഷ്ടപുത്രൻ കൂടെ നടക്കാരായപ്പോൾ അവനെ ബലി നൽകണമെന്ന ദൈവശാസനയുണ്ടായി. പിതാവും പുത്രനും ദൈവകല്പന പാലിച്ച് ബലിക്കൊരുങ്ങി. അപ്പോൾ, മകനെ അറുക്കേണ്ടതിലേല്നും പകരം മൃഗത്തെ ബലിനല്കിയാൽ മതിയെന്നും ദൈവശാസനയുണ്ടായി. 'എന്തുകിട്ടുമെന്ന ചോദ്യമുണർത്താനാണലേല് ഭൗതികജീവിതവീക്ഷണം മനുഷ്യനെ എപ്പോഴും പേര്രിപ്പിക്കുക. എന്നാൽ, 'എന്തു നൽകാനാവും' എന്ന ചിന്തയും ചോദ്യവുമാണ് മതം എപ്പോഴും വിശ്വാസികളിലുണർത്തുക. അതിനു 'പര്യാസപ്പെട്ടതെന്തും' എന്ന് ജീവിതത്തിലൂടെ മറുപടി നൽകാനുള്ള പര്വ്വചോദനമാണ് ബലി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. തനിക്കേറ്റ പര്യാസപ്പെട്ടതൂല്പ്പെടെ എന്തും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ ഇബ് റാഹീം പര്വാചകന്റെ തയാഗപൂർണ്ണമായ ഈ പര്വ്വത്തിലൂടെ പര്യാസകരമായ ആവർത്തനമാണ് ഹജ്ജിലെയും അതിനോടനുബന്ധിച്ച പെരുന്നാളിലെയും ബലി. തനിക്കേറ്റ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതൂല്പ്പെടെ ആവശ്യമായതൊക്കെ നൽകാൻ ഒരുക്കമാണെന്നതിന്റെ പര്യാസത്തെയും പര്വ്വയ്യാപനവുമാണത്. പണമോ പദവിയോ പര്യാപമോ പര്യാസ്സിയോ പെണ്ണോ പൊന്നോ കലമോ കടുംബമോ അന്തസ്സോ അധികാരമോ ഒന്നും തന്നെ ദൈവഹിതത്തിനെതിരായ ജീവിതത്തിനു കാരണമാവിലെല്ന്ന ദുഃഖവിശ്വാസത്തിന്റെ പര്യാസനം കൂടി അതിലുണ്ട്. സർവ്വപര്യാനമെന്ന് കരുതുന്നവയുടെ സമർപ്പണമാണലേല് ഏവർക്കും ഏറെ പര്യാസകരം. താനതിനൊരുക്കമാണെന്ന് വിശ്വാസി ബലിയിലൂടെ വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. പര്യായക്ഷത്തിൽ അതൊരു ജീവൻ പറിക്കലാണ്. എന്നാൽ, അതിന്റെ ആന്തരാർഥം അതിമഹത്തരമതെര്. പര്വ്വബലിനാഥന്റെ പര്യാസിക്കായി ഏറെ പര്യാസകരമായതൊക്കെ കൊടുക്കാനും പര്യാസകരമായത് ചെയ്യ്യാനും തയര്യാറാണെന്ന പര്യാസത്തെയും അതൂല്ക്കൊള്ളുന്നു. അതിനാലാണ് ഖുർആൻ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: 'അവയുടെ മാംസമോ രക്തമോ ദൈവത്തെ പര്യാപിക്കുന്നിലല്. മറിച്ച്, അവനെ പര്യാപിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ അർപ്പണബോധമാകുന്നു.' (22: 37) ഇസ് ലാമിലെ ദൈവാരാധനകളേറെയും സമൂഹത്തിനു പൊതുവിലും അവരിലെ അഗതികൾക്കും അശരണർക്കും വിശേഷിച്ചും ഗുണം ചെയ്യുന്നവയാണ്. ബലിയും അവവീധം തന്നെ. അലല്ല് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: 'അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ സര്യാം ഭക്ഷിക്കുക. പര്യാസപ്പെടുന്ന ആവശ്യക്കാരെ ആഹരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.' (ഖുർആൻ 22: 28) സന്തോഷത്തിന്റെ സന്ദർഭങ്ങളിലെലല്ാം ദൈവത്തോടുള്ള നന്ദിപര്യാകടനത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവന്റെ സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യര്ക്ക്; പര്യായേല്കിച്ചും അവരിലെ പാവങ്ങൾക്ക് അന്നദാനം നടത്തുന്നത് നലല്താണെന്ന് ഇസ് ലാം നിർവ്വേശിക്കുന്നു. ആഹാരപദാർഥങ്ങളിൽ ഏറ്റും പോഷകാംശമുള്ളതും ഉത്തമവും മാംസഭക്ഷണമായതിനാൽ അതു നൽകുന്നതിൽ ഉദാരമതികളായ വിശ്വാസികൾ നിഷ് കർഷത പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തെ, ഏതു ജനവിഭാഗത്തിന്റേതായാലും മാംസവിഭവങ്ങളിലല്ത്ത സൽക്കാരത്തിലുകൾ വളരെ വളരെ വിരളമതെര്.

അദ്ധ്യായം 3

ബലികർമവും ജീവകാരുണ്യവും

3.1 കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഏറെ പറയുന്ന ഇസ് ലാം മൃഗങ്ങളോടും മറ്റു ജീവികളോടും കാണിക്കാറുള്ളത് കത്ര്യരതയലേല്? അവയെ അറുക്കുന്നത് ശരിയാണോ?

ഭൂമിയിലെ എലല്ാറ്റിനോടും കാരുണ്യം കാണിക്കണമെന്ന് ഇസ് ലാം കല്പിക്കുന്നു. പര്വാചകൻ പറഞ്ഞു: 'ഭൂമിയിലുള്ളവരോട് കരുണ കാണിക്കുക. ഉപരിലോകത്തുള്ളവൻ നിങ്ങളോടും കരുണ കാണിക്കും.' (തവ്ബ് റാനി) 'കരുണയിലല്ാത്തവന് കാരുണ്യം കിടുകയിലല്.' (ബുഖാരി, മുസ് ലിം) 'നിര്ഭാഗ്യവാനലല്ാതെ കരുണയിലല്ാത്തവനാവതേയിലല്.' (അബൂദാവൂദ്) ഭൂമിയിലെ ജീവികളെയെലല്ാം ഇസ് ലാം മനുഷ്യരേപ്പോലുള്ള സമുദായമായാണ് കാണുന്നത്. അലല്ാഹ പറയുന്നു: 'ഭൂമിയിലെ ഏതൊരു ജന്തുവും രണ്ടു ചിറകുകളാല് പറക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷിയും നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ചില സമുദായങ്ങൾ മാതര്മാകുന്നു.' (ബുറആൻ 6: 38) മനുഷ്യര് ധിക്കാരികളാകുമ്പോഴും മഴവർഷിക്കുന്നത് ഇതര ജീവികളെ പരിഗണിച്ചാണെന്ന് പര്വാചകൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 'ജനം സകാത്ത് നല്കാതിരുന്നാല് മഴ നിലക്കുമായിരുന്നു. ജന്തുക്കൾ കാരണമായാണ് എന്നിടും മഴ വർഷിക്കുന്നത്.' (ഇബ് നമാജ്) ജീവനുള്ള ഏതിനെ സഹായിക്കുന്നതും സേവിക്കുന്നതും പുണ്യകർമ്മമതെര്. പര്വാചകൻ പറയുന്നു: 'പച്ചക്കറളുള്ള ഏതൊരു ജീവിയുടെ കാരയ്ത്തിലും നിങ്ങൾക്കു പുണ്യമുണ്ട്.' (ബുഖാരി) നബിതിരുമേനി അരുൾ ചെയ്യുന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു വഴിയിലൂടെ നടന്നുപോകവേ ദാഹിച്ചുവെത്തു. അയാൾ അവിടെ ഒരു കിണർ കണ്ടു. അതിലിറങ്ങി വെള്ളം കുടിച്ചു. പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ഒരു നായ ദാഹാധികയ്ത്താല് മണ്ണ് കപ്പുന്നതു കണ്ടു. 'ഈ നായക്ക് കഠിനമായ ദാഹമുണ്ട്; എനിക്കുണ്ടായിരുന്നപോലെ!' എന്ന് ആത്മഗതം ചെയ്ത് അയാൾ കിണറ്റിലിറങ്ങി. ഷൂവില് വെള്ളം നിറച്ച് വായകൊണ്ട് കുടിച്ചുപിടിച്ച് കരക്കുകയറി നായയെ കുടിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ പേരില് അലല്ാഹ അയാളോട് നന്ദികാണിച്ചു. അയാൾക്കു പൊറുത്തു കൊടുത്തു.' ഇതുകേട്ട് അവിടത്തെ അനുചരന്മാര് ചോദിച്ചു: മൃഗങ്ങളുടെ കാരയ്ത്തിലും ഞങ്ങൾക്കു പര്തിഫലമുണ്ടോ? പര്വാചകൻ പര്തിവചിച്ചു: പച്ചക്കറളുള്ള എലല്ാറ്റിന്റെ കാരയ്ത്തിലും നിങ്ങൾക്കു പര്തിഫലമുണ്ട്.' (ബുഖാരി, മുസ് ലിം) മറ്റൊരു സംഭവം പര്വാചകൻ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'ഒരു നായ കിണറ്റിനടുറ്റും ഓടിനടക്കുകയായിരുന്നു. കഠിനമായ ദാഹം കാരണം അതു ചാവറായിരുന്നു. അതുകണ്ടു ഇസ് റാഹുലയ്രില്പെട്ട ഒരു വയ്ഭിചാരി തന്റെ ഷൂ അഴിച്ച് അതില് വെള്ളമെടുത്ത് അതിനെ കുടിപ്പിക്കുകയും സവ്ധം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പേരില് അലല്ാഹ അവര്ക്ക് പൊറുത്തുകൊടുത്തു.' (ബുഖാരി) ഏതു ജീവിയേയും ദേര്ാഹിക്കുന്നത് പാപമാകുന്നു. പര്വാചകന് ശക്തമായി വിലക്കുന്നു. നബിതിരുമേനി അരുൾചെയ്യുന്നു: 'പച്ച കാരണം ഒരു സ്കരീ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അവളുതിനെ വിശന്നുചാകുമ്പോളും കെട്ടിയിട്ടു. അങ്ങനെ അവർ നരകാവകാശിയായി.' (ബുഖാരി, മുസ് ലിം) 'ഒരു കുരുവിയെയോ അതിനെക്കാൾ ചെറിയ ജീവിയെയോ അനയായമായി വധിക്കുന്നത് അലല്ാഹവോട് ഉത്തരം പറയേണ്ട കാരയ്മാണ്. 'നയായമായ ആവശയ്മെന്തെന്ന്' ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കലും ബലിയറുക്കലും കൊന്നശേഷം വെറുതെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കലും.' (അഹ്മദ്) വിനോദത്തിന് ജീവികളെ കൊലല്ുന്നതും പരസ്പരം പോരടിപ്പിച്ച് മത്സരിപ്പിക്കുന്നതും പര്വാചകൻ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുസ് ലിം, തിര്മുദി) ഇപര്കാരം തന്നെ മൃഗങ്ങളെ കലല്രിയുന്നതും തേനീച്ച, ഉറുന്, കുരുവി പോലുള്ളവയെ കൊലല്ുന്നതും അവിടന്ന് വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. (മുസ് ലിം, അബൂദാവൂദ്) നബിതിരുമേനി അരുൾ ചെയ്യുന്നു: 'ആരെങ്കിലും ഒരു പക്ഷിയെ അനാവശയ്മായി വധിച്ചാല് അന്തയ്ദിനത്തില് അത് അലമുറയിട്ടുകൊണ്ട് അലല്ാഹവോട് പറയും: എന്റെ നാമാ! ഇന്നയാൾ എന്നെ അനാവശയ്മായി കൊന്നിരിക്കുന്നു. ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടിയലല് അയാളെനെ വധിച്ചത്.' (നസാഹു, ഇബ് നഹിബ്ബാൻ) തണുപ്പുകറ്റാൻ തീയിട്ട അനുചരന്മാരോട്, ഉറുന് കരിയാൻ കാരണമാകുമോ എന്ന ആശങ്കയാല് അത് കെടുത്താൻ കല്പിക്കുകയും ഒട്ടകത്തെ കെട്ടിയിട്ട് അതിന് ആഹാരം നല്കാതെ പട്ടിണി കിട്ടുവനെ ശക്തമായി ശാസിക്കുകയും മൃഗങ്ങളുടെ മുഖത്ത് മുദര്വെക്കുന്നതും പുറത്ത് ചൂടുവെക്കുന്നതും വിലക്കുകയും ജന്തുക്കളുടെ പുറംഭാഗം 'ഇരിപ്പിട'മാക്കുതെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു പര്വാചകൻ വൃക്ഷങ്ങളോടുപോലും കരുണ കാണിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. മരത്തിനുനേരെ കലല്രിഞ്ഞ കട്ടിയോട് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഇനിമേല് നീ ഒരു മരത്തേയും കലല്രിയരുത്. കലല്കൊണ്ടാല് അതിനു വേദനിക്കും.' ഇവവിധം ഈ പര്പഞ്ചത്തിലെ എലല്ാറ്റിനോടും നിറഞ്ഞ കാരുണ്യത്തോടെ വര്ത്തിക്കണമെന്നാണ് ഇസ് ലാം ആവശയ്പ്പെടുന്നത്. ആഹാരമിലല്ാതെ ഇവിടെ ഒന്നിനും ജീവിക്കാനാവിലല്. സസയ്ങ്ങളും പര്ാണികളും ഇജ്ജീവികളും ജലജീവികളും കന്നുകാലികളും പറവകളുമെലല്ാം ജീവിക്കുന്നത് ഭക്ഷണം ഉപയോഗിച്ചാണ്. അത് സാധയ്മാവണമെങ്കില് ഓരോന്നിനും മറ്റുള്ളവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകതന്നെ വേണം. സസയ്ങ്ങൾ നിലനില്പിനായി മറ്റു സസയ്ങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അപൂര്വം ചിലത് ജീവികളെയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പര്ാണികൾ സസയ്ങ്ങളെയും മറ്റു ജീവികളെയും ഭക്ഷിക്കുന്നു. വായുവിലും വെള്ളത്തിലും കരയിലും കടലിലുമുള്ള ജീവികളെലല്ാം നിലനില്ക്കുന്നത് സസയ്ങ്ങളെയും മറ്റു ജീവികളെയും ആഹാരമായുപയോഗിച്ചാണ്. ഇവയില് ഓരോ ജീവികും അതിന്റെ ശരീരഘടനക്കനുസൃതമായ ജീവിതരീതിയാണുള്ളത്. മുയല് സസയ്ഭൂക്കായതിനാല് അതിനനുസൃതമായ പലല്ം വയറുമാണ് അതിനുള്ളത്. സിംഹം മാംസഭൂക്കായതിനാല് അതിന്റെ വായയുടെയും വയറിന്റെയും ഘടന അതിനു ചേരുവിധമാണ്. മനു-

ഷയ്ൻ സസയാഹാരവും മാംസാഹാരവും ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുവീയമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തീർത്തും സസയ്ക്കുക്കളായ ആട്, പശു, ചെമ്മരിയാട് തുടങ്ങിയവയുടെ പലല്കൾ സസയാഹാരം മാത്രം കഴിക്കാൻ കഴിയുവീയം പരന്നതും നിരപ്പായതുമായ പലല്കളാണ്. പരന്നതും നിരപ്പായതുമായ പലല്കളോടൊപ്പം മുറിച്ചയുള്ളവയും കൂർത്തവയുമുണ്ട്. അഥവാ, മനുഷയ്ൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നെ മിശർഭുക്കായാണ്. ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. സസയ്ക്കുകൾക്ക് സസയാഹാരം മാത്രം ദഹിപ്പിക്കാവുന്നതും മാംസഭുക്കുകൾക്ക് അതിനനുസൃതമായതാണ് ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൽ മനുഷയ്ന്റേത് രണ്ടിനെയും ദഹിപ്പിക്കാവുന്ന വീധമുള്ളവയാണ്. പലല്കളുടെയും ദഹനവയ്വസ്ഥയുടെയും അവസ്ഥതന്നെ മനുഷയ്ൻ മിശർഭുക്കെന്നാണ് അസന്ദിഗ്ധമായി തെളിയിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയും അതിലുള്ളവയുമൊക്കെ മനുഷയ്സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. അഥവാ, മനുഷയ്നാണ് ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു. അലല്പാഹ പറയുന്നു: 'ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ? പര്തയ്ക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ അനുഗര്ഹങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' (വുർആൻ 31: 20) 'കാലികളിൽനിന്ന് ഭാരം ചുമക്കുന്നവയും അറ്റത്തു ഭക്ഷിക്കാനുള്ളവയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അലല്പാഹ നല്കിയതിൽനിന്ന് ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. പിശാചിന്റെ കാൽപാടുകളെ പിന്തുടരരുത്. അവൻ നിങ്ങളുടെ പര്തയ്ക്ഷശതത്വാകുന്നു.' (വുർആൻ 6: 142) 'ഉറപ്പായും നിങ്ങൾക്ക് കന്നുകാലികളിൽ ഗുണപാഠമുണ്ട്. അവയുടെ ഉദരത്തിൽനിന്നുള്ളതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്കു നാം കടിക്കാൻ തരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ധാരാളം പര്യോജനങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (വുർആൻ 23: 21) 'നിങ്ങൾക്കു പുതുമാംസം എടുത്തു ഭക്ഷിക്കാനും നിങ്ങൾക്കുണിയാനുള്ള ആഭരണം പുറത്തെടുക്കാനും പാകത്തിൽ കടലിനെ നിങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതും അലല്പാഹവാകുന്നു.' (വുർആൻ 16: 14) ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെയും മനുഷയ്നുവേണ്ടി സംവിധാനിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന തത്വത്തെ നിരാകരിക്കുന്നവരും പര്യോഗത്തിൽ അതിനനുസൃതമായ സമീപനമാണ് സ്വീകരിക്കാറുള്ളത്. മനുഷയ്ൻ തങ്ങളുടെ താൽപരയ്ങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഭൂമിയെ ഉഴുതുമറിക്കുന്നു. അതിൽ കിണറുകളും കുളങ്ങളും കഴിക്കുന്നു. റോഡുകളും പാലങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നു. വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള പര്ണികൾക്കും ഇതര ജീവികൾക്കും എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് പരിഗണിക്കാറില്ല. എലല്പാഹ ജീവികൾക്കും ഒന്നുപോലെ അവകാശപ്പെട്ട ഭൂമിയിലാണ് താൻ റോഡും കിണറുമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നോർക്കാറില്ല. ഇപര്കാരം തന്നെ സസയ്ങ്ങളെയും ഫലവൃക്ഷങ്ങളെയും വിളകളെയുമെലല്പാഹ മനുഷയ്ൻ തന്റെ താൽപരയ്ത്തിനായുപയോഗിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭൂമിയും അതിലുള്ളവയും മനുഷയ്നുവേണ്ടി സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന സത്യത്തെ പര്യോഗതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കാത്ത ആത്മലല്പാഹ. ഒരു ജീവിയെയും കൊലല്കയ്യിലല് എന്നതാണ് അഹിംസകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും അതിനനുസൃതമായി ജീവിതം നയിക്കുന്ന ആരും ഈ ഭൂമിയിലില്ല. മാംസാഹാരം കഴിക്കാത്തവർ സസയാഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നവരായാലല്പാഹ. സസയ്ങ്ങൾക്ക് ജീവനും വികാരവുമുണ്ടെന്നത് സുസമ്മതസത്യമതെര്. അതിനാൽ മാംസഭുക്കുകളെപ്പോലെ, സസയ്ക്കുകളും ജീവഹാനിവരുത്തുന്നവരും സസയ്ങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. ഏതു മനുഷയ്നും ശരീരത്തിൽ മുറിവുപറ്റിയാൽ അതിലെ വിഷാണുക്കളെ മരുന്നുപയോഗിച്ചു കൊലല്ന്നു. ഉദരത്തിലെ കൃമികളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. കൊതുക്കുകൾ മുട്ടയിട്ടുവിരിയുന്ന കെട്ടിനിൽക്കുന്ന മലിനജലത്തിൽ വിഷം തളിച്ച് അവയെ കൊലല്ന്നു. മുട്ടയെയും കൊതുകിനെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഏതെങ്കിലും ജീവിയെ ഹനിക്കാതെ ആരും എവിടെയുമില്ല; ഉണ്ടാവുക സാധയ്വുമല്ല. മനുഷയ്സമൂഹത്തിന്റെ സുഗമമായ നിലനില്പിനായി വിഷാണുക്കളെ കൊലല്പാഹമെങ്കിൽ അതേ കാരയ്ത്തിൽ ഏറ്റം നല്ല പേഷകാഹാരമെന്ന നിലയിൽ മാംസം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. പേര്ട്വിൻ, ഇരുമ്പ്, വിറ്റാമിൻ ബി. 1, നിയോസിൻ തുടങ്ങിയവ മാംസാഹാരത്തിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടെന്നത് അനിഷേധയ്മാണ്. സസയ്ങ്ങളെയും പര്ണികളെയും അണുക്കളെയും മറ്റും തങ്ങളുടെ നിലനില്പിനായി കൊലല്പാഹമെന്ന് തീരുമാനിച്ചവർ ജനകോടികൾക്ക് ആഹാരമായി മാറ്റുന്ന മാംസം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് തീർത്തും നിരർഥകമതെര്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ജീവജാലങ്ങളോട് പരമാവധി കാരുണ്യം കാണിക്കാൻ കൽപിക്കുന്ന ഇസ്ലാം അവയുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാക്കി. ലോകത്തിലെ കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് മാംസാഹാരം ഉപയോഗിച്ചാണ്. അത് വിലക്കുന്നത് സാമൂഹയ്ദേര്ഹവും ജനവിരുദ്ധവുമാണ്. മാംസം അനുവദനീയമാകാൻ ജീവികളെ ദൈവനാമമുച്ചരിച്ച് അറുക്കണമെന്ന് ഇസ്ലാം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അനുഗര്ഹവും കാരുണ്യവും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം മറ്റൊലല്പാഹ കർമ്മങ്ങളുമെന്നപോലെ അവന്റെ സൃഷ്ടിയായ ജീവിയെ അനിവാരയ്മായ ആവശയ്ത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഉരുവിന് പരമാവധി സൗകരയ്ം നൽകിയും പര്യാസം ലഘൂകരിച്ചുമായിരിക്കണം അറവെന്ന് കണിശമായി കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പര്വാചകൻ പറയുന്നു: 'അലല്പാഹ എലല്പാഹ കാരയ്ങ്ങളിലും നന്മ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ കൊലല്ന്നുവെങ്കിൽ നല്ല നിലയിലത് നിർവഹിക്കുക. അറുക്കുന്നവെങ്കിൽ അതും നല്ല നിലയിലാക്കുക. കത്തിയുടെ വാസ്തവ മുറിച്ചുളി ഉരുവിന് സൗകരയ്ം ചെയ്യുക.' (മുസ്ലിം) ഒരിക്കൽ ഒരാൾ നബിതിരുമനിയോടു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ആടിനെ അറുക്കുമ്പോൾ ദയ കാണിക്കാറുണ്ട്.' ഇതുകേട്ട് പര്വാചകൻ പര്തിവചിച്ചു: 'നി അതിനോടു കരുണ കാണിച്ചാൽ അലല്പാഹ നിന്നോടും കരുണ കാണിക്കും.' (ഹാകിം) ഒരാൾ അറുക്കാനുള്ള ആടിനെ അതിന്റെ കാലു പിടിച്ചുവലിച്ചു കൊണ്ടുപോവുന്നതു കാണാനിടയായ ഉമറുത് ഫാറുഖ് പറഞ്ഞു: 'നീനക്കു നാശം! അതിനെ നല്ല നിലയിൽ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കുക.' ഇസ്ലാമിനെപ്പോലെ ഹൈന്ദവ ധർമ്മത്തിലും മാംസാഹാരം അനുവദനീയമാണ്. അത് മാംസഭക്ഷണം വിലക്കുന്നുവെന്ന ധാരണ അബദ്ധമാണ്. പല മഹർഷിമാരും പുണ്യവ്യാളന്മാരും മാംസാഹാരം കഴിക്കുന്നവരായിരുന്നുവെന്ന് പുരാണങ്ങൾ വയ്ക്കുതമാക്കുന്നു. ശരീരാമൻ വനവാസത്തിന് അയക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, എനിക്കു രാചികരമായ മാംസത്തളിക ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് മാതാവിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നതായി അയോധയ്കാണധത്തിലെ 20, 26, 94 ശ്ലോകങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ശരീരാമന് മാംസഭക്ഷണത്തോട് പരിയമുണ്ടായിരുന്നതായി വയ്ക്കുതമാക്കുന്നു. ബൃഹദാരണ്യകോപനിഷത്ത് പറയുന്നു: 'എനിക്കു പണ്ഡിതനും പര്സിദ്ധനും സഭകളിൽ പോകുന്നവനും മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കാൻ ആഗര്ഹിക്കുന്നവാക്കുകൾ പറയുന്നവനുമായ പുതര്ണുണ്ടാവണം, അവൻ എലല്പാഹ വേദങ്ങളും പഠിക്കണം, ആറ് വർഷം ജീവിക്കണം എന്ന് ആഗര്ഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാംസത്തോടുകൂടിയ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്ത് നെയയ്ാടുകൂടി രണ്ടുപേരും കഴിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള പുതര്നെ ജനിപ്പിക്കാൻ അവർ ശക്തരാവും. മാംസം ഉക്ഷത്തിന്റെയോ ഋഷഭത്തിന്റെയോ ആകാം.' (6418)

അദ്ധ്യായം 4

സ്കരീക്ക് ഭരണരാഷ്ട്രീയ പങ്കാളിത്തം പാടില്ലേ?

4.1 സ്കരീകൾ ഭരണരാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനെ ഇസ് ലാം വിലക്കുന്നുണ്ടോ? മുസ് ലിം സ്കരീകൾ ഭരണാധികാരികളാകാൻ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് ശരിയാണോ?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് കണ്ട പദ്മുഖ പണ്ഡിതന്മാരിലൊരാളായ ശൈഖ് മുഹമ്മദുൽ ഗസ്സാലി നൽകിയ വിശദീകരണം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'മദീനാ മാർക്കറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണവും വിധിത്തീർപ്പും ശിഫാഇനെയെയാണ് ഉമറുൽ ഫാറൂഖ് ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ നിയമലഘനങ്ങൾ തടയുകയും നീതി നടപ്പാക്കുകയും വിധി പർസ്സാവിക്കുകയും ചെയ്തത് ആൺപെൺഭേദമന്യേ എല്ലാവർക്കുമിടയിലായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഖലീഫ അവരുടെ മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. സ്കരീകളെ രാഷ്ട്രനേതൃത്വമോ ഭരണാധികാരമോ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ മോഹിച്ചു നടക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലൊന്നുമല്ല ഞാൻ. ഒരു കാര്യമേ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും അനുയോജ്യനായ ആൾ രാജ്യത്തിന്റെയും രാജ്യഭരണത്തിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ വരണം. 'സ്കരീയെ അധികാരമേൽപ്പിച്ച ജനത പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന പർവാചകവചനമുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള അധികാരം സ്കരീയെ ഏൽപ്പിക്കുന്നത് പരാജയകാരണമാവിലേയ്ക്കെന്ന് ചോദിച്ചേക്കാം. ഇവിടെ ഈ പർവാചകവചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അൽപം ആഴത്തിൽ ആലോചിക്കാൻ നാമാഗ്രഹിക്കുന്നു. പർവാചകവചനം സവീകാര്യം തന്നെ. എന്നാൽ അതിന്റെ ആശയം എന്തായിരിക്കും? ഇസ് ലാമിക മുന്നേറ്റത്തിനു മുമ്പിൽ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം നിലംപൊത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് അഭിശപ്തമായ രാജവംശവും ഏകാധിപത്യവുമായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയിലധിഷ്ഠിതമായ മതം, കൂടിയാലോചന അചിന്തയമായ രാജകുടുംബം, മരണം വിധിക്കപ്പെട്ട അഭിപ്രായ വിമർശനസവാതന്ത്ര്യം, തമ്മിലടിക്കുന്ന രാജകുടുംബങ്ങൾ, മകൻ പിതാവിനെയും സഹോദരൻ സഹോദരനെയും വകവരുത്തുന്ന അധികാരക്കൊതി, സർവ്വോപരി എല്ലാം സഹിച്ച് അടങ്ങിയൊതുങ്ങി കഴിയുന്ന പർതികരണശേഷി അറിയാത്ത ജനത! മുസ് ലിം മുന്നേറ്റത്തിനു മുമ്പിൽ പേർഷ്യൻ സൈന്യം പിടിച്ചുനിൽക്കാനാവാതെ പിന്തിരിയുകയും രാജ്യം തിരിഞ്ഞു ചുരുങ്ങിപ്പോയതിനെത്തുടർന്ന് അപ്പോഴുവരെ പരാജയപ്പെട്ട രാജ്യഭരണം ഏൽപ്പിക്കാനായില്ല. രാജഭരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവിവേകിയായ ഒരു സ്കരീയെ അധികാരത്തിൽ വാഴിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത് ആ രാജ്യത്തിന്റെയും സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും എന്നെന്നേക്കുമുള്ള തിരോധാനം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. ദീർഘവീക്ഷകനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമായ പർവാചകൻ ഇതേ പറ്റിയുള്ള തന്റെ വിലയിരുത്തൽ സതത്സന്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. 'സ്കരീയെ അധികാരമേൽപ്പിച്ച ജനത പരാജയമടഞ്ഞുതന്നെ.' നേരെ മറിച്ച് ആ അവസരം പേർഷ്യൻഭരണം കൂടിയാലോചനയിലധിഷ്ഠിതവും ഭരണാധികാരിയായ വനിത ഗോൾഡാമീറിനെപ്പോലൊരാളാകുകയും സൈനിക തീരുമാനങ്ങൾ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവരുടെ കരങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ പർവാചകന്റെ വിലയിരുത്തൽ മറ്റൊരു വിധത്തിലായിരുന്നേനെ.' ഉപരയ്ക്ക പർവാചകവചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഡോ. ജമാൽ ബദവി എഴുതുന്നു: 'ഈ നബിവചനം സ്കരീകളെ ഭരണനേതൃത്വത്തിൽനിന്നും മാറ്റിനിർത്താനുള്ള തെളിവായി വയ്യാവാനിരിക്കപ്പെട്ടവരുണ്ടെങ്കിലും പല പണ്ഡിതന്മാരും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല. നബിയുടെ കാലത്തെ പേർഷ്യൻ ഭരണാധികാരികൾ പർവാചകനോടും അദ്ദേഹം അവരുടെ അടുത്തേക്കയച്ച ദൂതനോടും കൊടിയ ശത്രുത കാണിച്ചുവരായിരുന്നു. അതിനാൽ പേർഷ്യക്കാർ ബുസൽവിന്റെ പുതരിയെ തങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരിയായി അംഗീകരിച്ച വാർത്തയോടുള്ള പർതികരണത്തെ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണനേതൃത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ലിംഗപർശ് നത്തിന്റെ വിശദീകരണമായലേ, ആ മർദ്ദകസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആസന്നപതനത്തെ സംബന്ധിച്ച പർവചനമെന്ന നിലയിലാണ് കാണേണ്ടത്. നബിയുടെ പർവചനം പിന്നീട് പുലരുകയും ചെയ്തു... അതിനാൽ ഈ നബിവചനം സ്കരീകളെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണനേതൃത്വത്തിൽനിന്നും ഒഴിച്ചുനിർത്തിയേ പറ്റൂ എന്നുള്ളതിന് തെളിവാകുന്നില്ല.' അതിനാൽ സ്കരീയെ ഭരണനേതൃത്വത്തിൽനിന്ന് വിലക്കുന്ന വയ്ക്കതും ഖണ്ഡിതവുമായ ഖുർആൻ വാക്യമോ പർവാചക വചനമോ ഇല്ല. എങ്കിലും വളരെ അനിവാര്യ സാഹചര്യമില്ലെങ്കിൽ അതൊഴിവാക്കുന്നതാണുത്തമം. ഡോ. ജമാൽ ബദവി എഴുതുന്നു: 'ഇസ് ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വയ്ക്കവസ്ഥ വിശദീകരിക്കുന്നതിൽ പർസിദ്ധിയാർജിച്ച പദ്മുഖ നിയമപണ്ഡിതൻ അബൂയഅ് ലാ രാഷ്ട്രത്തലവന്റെ യോഗ്യതകളിൽ 'പുരുഷനായിരിക്കുക' എന്നൊരു വയ്ക്കവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അൽവാസിമി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം പര്തേയ്കം ശര്ദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ് ലാമിലെ രാഷ്ട്രത്തലവൻ വെറുമൊരു ചടങ്ങു തലവനല്ല. അദ്ദേഹം നമസ് കാരത്തിനു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നിരന്തരം യാത്രചെയ്യുന്നു. ഇതര രാഷ്ട്രത്തലവന്മാരുമായി അവർ പലപ്പോഴും പുരുഷന്മാരായിരിക്കും കൂടിയാലോചന നടത്തുന്നു; പലപ്പോഴും രഹസ്യ സംഭാഷണങ്ങളും. സ്കരീകൾക്ക് ഇത്തരം ബന്ധങ്ങളും ബാധ്യതകളും ദുർവഹമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മാതര്-

മലദ്, സ്കരീപുരുഷൻമാർക്കിടയിലെ ശരിയായ പരസ്പരബന്ധങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ് ലാമിക മാർഗ നിർദ്ദേശങ്ങളോട് അവ പൊരുത്തപ്പെടുകയിലേക്ക്. ഇത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമോന്നത പദവിയെ സംബന്ധിച്ചു മാതർം ബാധകമാകുന്ന കാര്യമാണ്. സ്കരീ അതിനതാഴെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനെയോ സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനെയോ ഇസ് ലാംവിലക്കുന്നില്ല. ഇറാൻ ഇസ് ലാമിക് റിപ്പബ്ലിക് ലെ വൈസ് പർസിഡന്റ്മാരിലൊരാളും അവിടത്തെ എം.പി.മാരിൽ പതിനാലു പേരും വനിതകളാണ്. ഇതര മുസ് ലിം നാടുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഭിന്നമലദ്. എങ്കിലും സ്കരീകളുടെ പർഥവും പർധാനവുമായ ബാധയ്ത വീടിന്റെ ഭരണവും മാതൃതവ്പരമായ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ ശരിയായ നിർവഹണവുമാണെന്ന കാര്യം വിസ്തരിക്കാവതലേ. വരുതലമുറകളെ യഥാവിധി വാർത്തും വളർത്തിയുമെടുക്കുകയെന്നതിനെ ഇസ് ലാം ഒട്ടും നിസ്സാരമായിക്കാണുന്നില്ലെന്ന് മാതർമലദ്, അതിപർധാന കൃതയ്മായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാതൃതവ്ം ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയവും മഹിതവുമാവാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ.

അദ്ധ്യായം 5

പൊതുജീവിതത്തിലെ സ്ത്രീ പങ്കാളിത്തം

5.1 സ്ത്രീകളെ പൊതുജീവിതത്തിൽനിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുകയും അടുക്കളയിൽ തളച്ചിടുകയുമലേലു ഇസ് ലാം ചെയ്യുന്നത്?

പര്യവേഷണപരമായ പര്യവേഷണകർമ്മങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ പര്യവേഷണ പര്യവേഷണനരംഗം വീടുതന്നെയാണ്. മഹിതമായ കൃത്യം മാത്രമല്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീ പൊതുജീവിതത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനെയോ സജീവപങ്കാളിത്തം വഹിക്കുന്നതിനെയോ ഇസ് ലാം വിലക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ; അതനുവദിക്കുകയും അനിവാര്യസന്ദർഭങ്ങളിൽ പേര് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധ്യയനത്തിലും അധ്യയനത്തിലും പര്യവേഷണകർമ്മങ്ങൾ കാലംതൊട്ടുതന്നെ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സജീവമായി പങ്കെടുത്തുപോന്നിട്ടുണ്ട്. പര്യവേഷണസന്നിധിയിൽ വന്ന് കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും അത് മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും അവരോടും പിന്നിലായിരുന്നില്ല. പര്യവേഷണകർമ്മയുടെ നിവേദകരിൽ പര്യവേഷണവുമായി വനിതകൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള കാരണവും അതാണിത്. പര്യവേഷണപത് നി ആളുകളുടെ പാണ്ഡിത്യം സുവിദിതമാണ്. ഇമാം സുഹറീ പറയുന്നു: 'ആളുടെ ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അറിവുള്ള വയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പര്യവേഷണകർമ്മം അനുചരന്മാരിൽ പര്യവേഷണ പോലും അവരോട് ചോദിച്ച് പഠിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു'. സുബൈനിന്റെ മകൻ ഉർവ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: 'ഖുർആൻ, അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ, വിജ്ഞാനം, കവിത, കർമ്മശാസ്ത്രം, അനുവദനീയം, നിഷിദ്ധം, വൈദികം, അറബികളുടെ പുരാതന വൃത്താന്തങ്ങൾ, ഗോതർച്ചരിതം എന്നിവയിൽ ആളുകളെക്കാൾ അറിവുള്ള ആളെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല'. ലബീദിന്റെ മകൻ മഹ്മൂദ് പറയുന്നു: 'പര്യവേഷണപത് നിമാരെല്ലാം ഹദീസുകൾ മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആളുകളോടും ഉമ്മുസൽമയോടും ഉമ്മുസൽമയെപ്പറ്റിയായിരുന്നില്ല മറ്റുള്ളവർ.' പര്യവേഷണപത് നിമാരിൽ ആളുടെ മാതാവ് 2210 ഹദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉമ്മുസൽമയും നിരവധി ഹദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. സ്ത്രീകൾ മാതാവ്, ധാരാളം പുരുഷന്മാരും അവരിൽനിന്ന് അറിവ് നേടിയിരുന്നു. വൈജ്ഞാനികരംഗത്തെപ്പോലെ ഇസ് ലാമികപര്യവേഷണപത് നിമാർ പര്യവേഷണങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ സജീവ പങ്കുവഹിച്ചു. അതിനാൽ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെയല്ല അതല്ല കൊടിയ പീഡനങ്ങൾക്കിരയായി. ഇസ് ലാമിലെ ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷിപോലും സുമയ്യ എന്ന സ്ത്രീയാണ്. ജന്മനാട്ടിൽ ജീവിതം ദുസ്സഹമായി പലായനം അനിവാര്യമായപ്പോൾ സ്ത്രീകളുമായി പങ്കാളികളായി. പര്യവേഷണകർമ്മയോ സച്ചരിതരായ ഖലീഫമാരുടെയോ കാലത്ത് പൊതുജീവിതത്തിൽനിന്ന് സ്ത്രീകൾ മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. യുദ്ധരംഗത്തുപോലും സ്ത്രീകളുടെ സജീവ സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ഭടന്മാർക്ക് വെള്ളമെത്തിക്കാനും മുറിവേറ്റവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാനും നേതൃത്വം നൽകിയത് പര്യവേഷണപത് നി ആളുകളായിരുന്നു. ഉമ്മു സുലൈമും ഉമ്മു സലീത്തും ഈ സാഹസത്തിൽ പങ്കുചേരുകയുണ്ടായി. വൈജ്ഞാനികരംഗത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പട്ടാളക്കാർക്ക് ആഹാരമൊരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും മുറിവേറ്റവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്ത വനിതകൾക്ക് പര്യവേഷണ സമരാരജിത സമ്പത്തിൽനിന്ന് വിഹിതം നൽകുകയുണ്ടായി. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവരെയും രക്തസാക്ഷികളെയും മദ്യനിയമലേക്കെത്തിക്കുന്ന ചുമതല നിർവഹിച്ചത് മുഅവ്വിദിന്റെ പുത്രി റുബയ്യ് ഉം സഹപര്യവേഷണകർമ്മമായിരുന്നു. ഉമ്മു അരിയ് ഏഴു യുദ്ധങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അനസുബ് ന് മാലിക്കിന്റെ മാതാവ് ഉമ്മു സുലൈമും നിരവധി യുദ്ധങ്ങളിൽ പര്യവേഷണ അനുഗമിക്കുകയുണ്ടായി. ഖൽദബ് യുദ്ധത്തിൽ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അകർമ്മിക്കാതെയെ ശതത്വം കൂർത്ത കമ്പെടുത്ത് കത്തിക്കൊന്നത് സവ്ഫിയ്യയാണ്. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ പര്യവേഷണകർമ്മ പരിരക്ഷയ്ക്കായി പൊരുതിയ പര്യവേഷണകർമ്മങ്ങൾ ഉമ്മു അമ്മാറാണ്. അവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിരവധി മുറിവുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബകർ! സിദ്ദീഖിന്റെ കാലത്തു നടന്ന യമമ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത അവരുടെ ശരീരത്തിൽ പത്തു മുറിവുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിധം രണാങ്കണത്തിൽ ധീരമായി പൊരുതിയ നിരവധി വനിതകളെ ഇസ് ലാമികപരിതരം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ആധുനികലോകത്തും മുസ് ലിം സ്ത്രീകൾ സമരരംഗത്ത് സജീവമായി പങ്കെടുത്തതിന് നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. റിദാ ഷാ പഹ്ലവിയുടെ ഏകാധിപത്യ മർദ്ദക ഭരണത്തിനെതിരെ ഖമൈനി നയിച്ച പോരാട്ടത്തിലും റഷ്യൻ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ അഫ്ഗാൻ ജനത നടത്തിയ ചെറുത്തുനിൽപ്പിലും സ്ത്രീകൾ ധീരോജ്ജ്വലമായ സേവനങ്ങളർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ് ലാമിക സമരനിരയിലെ സ്ത്രീസാന്നിധ്യം പാശ്ചാത്യ മായമങ്ങൾപോലും എടുത്തു കാണിക്കാൻ നിർബന്ധിതമാകുംവിധം അവഗണിക്കാനാവാത്തതാണ്. സ്ത്രീ വീടിന് പുറത്തുപോയി തൊഴിലിലേർപ്പെടുന്നതിനെയോ സേവനവൃത്തികളിൽ വയ്പുതന്നെതിനെതിരെ പൊതു പര്യവേഷണങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാവുന്നതിനെയോ ഇസ് ലാം ഒരു നിലയ്ക്കും വിലക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇതും ഇതുപോലുള്ളവയുമായ സംഭവങ്ങൾ അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാം ഖലീഫ ഉമറുൽ ഫാറൂഖിന്റെ ഭരണകാലത്ത് കടകമ്പോളങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നത് ശിഫാ ബിന്തു അബ്ബിലാ എന്ന സ്ത്രീയെയാണെന്നതാണ് പര്യവേഷണ പര്യവേഷണപത് നിമാരുടെ കാര്യം. നമ്മുടെ കാലത്തെ ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണ വകുപ്പിന്റെ ഡയറക്ടർ പദവിക്ക് സമാനമായ സ്ഥാനമാണത്. സമകാലീന സമൂഹത്തിലും മുസ് ലിം സ്ത്രീകൾ ഇസ് ലാമിക പര്യവേഷണങ്ങളിലെന്നപോലെ സാമൂഹിക സേവനരംഗത്തും പൊതുജീവിതത്തിലും സജീവമായി പങ്കുവഹിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികവിദ്യയോടൊപ്പം മേഖലകളിലെല്ലാം ഇറാനിയൻ സ്ത്രീകൾ

സ്ത്രീത്വപരമായ സേവനമാണ് നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടത്തെ യൂനിവേഴ്സിറ്റികളിലെ പര്യാപ്തമാരിലും മറ്റു ജീവനക്കാരിലും നാൽപ്പതു ശതമാനത്തോളം സ്ത്രീകളാണ്. നഴ്സറി സ്കൂൾ തൊട്ട് ഹൈസ്കൂളിലെ അവസാനവർഷം വരെ അധ്യാപനവൃത്തി പൂർണ്ണമായും നിർവഹിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. ഇറാനിലെ നല്ലൊരു വിഭാഗം സ്ത്രീകൾ സമ്പന്നമായി കച്ചവടസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരാണ്. സമ്പന്നരായ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സർക്കാർ ഓഫീസുകളിലും ഉന്നത ജോലിയിലേർപ്പെട്ടവരും നിരവധിയാണ്. ധാരാളം വനിതാ അഡ്വക്കേറ്റമാരും ഡോക്ടർമാരും എഞ്ചിനീയർമാരും അവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വിദയാഭ്യാസ ആരോഗ്യവകുപ്പുകളിലായി പതിനൊന്ന് ലക്ഷത്തിലേറെ സ്ത്രീകൾ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നു. മാധ്യമരംഗത്തും ഇറാനിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട പര്യാപ്തിയിലുണ്ട്. ടെലിവിഷൻ മേഖലയിൽ മുപ്പത്തഞ്ചു ശതമാനം സ്ത്രീകളാണ്. ഈജിപ്ത്, സുഡാൻ തുടങ്ങി ഇതര മുസ്ലിം ലീം നാടുകളിലും ഇസ്ലാമിക മതാധികാരികൾ പൂർണ്ണമായും പാലിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ലക്ഷക്കണക്കിന് സ്ത്രീകൾ പൊതുരംഗത്ത് പര്യാപ്തിയിലുണ്ട്. മതപണ്ഡിതന്മാരോ ഇസ്ലാമിക പര്യാപ്തിയോ ഇതിനെ എതിർക്കാറില്ലെന്ന് ശ്രദ്ധേയമെന്തെന്ന്. ഈ വിധം പൊതു ജീവിതത്തിൽ സജീവമായി പങ്കുവഹിക്കാൻ അനുവദിക്കുമ്പോഴും സ്ത്രീയുടെ പര്യാപ്തിയും പര്യാപ്തമായ ചുമതല ഗുഹഭരണവും കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണവുമാണെന്ന കാര്യം ഇസ്ലാം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അതവഗണിക്കുന്നത് അതത് അപകടകരവും ദുരവ്യാപകമായ വിപത്തുകൾക്ക് നിമിത്തവുമാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

സ്കരീയുടെ സാക്ഷ്യം

6.1 സാക്ഷ്യത്തിന് ഒരാണിനു പകരം രണ്ട് സ്കരീ വേണമെന്നാണലേലാ ഇസ് ലാമിക നിയമം. ഇത് സ്കരീയോടുള്ള അനീതിയും വിവേചനവും പുരുഷമേധാവിത്വപരമായ സമീപനവുമലേലാ?

A ഒരു പുരുഷനു പകരം രണ്ട് സ്കരീയെന്നത് സാക്ഷ്യത്തിനുള്ള ഇസ് ലാമിന്റെ പൊതു നിയമമലേലാ; സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളിൽ മാത്രം ബാധകമായ കാര്യമാണ്. സ്കരീകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകൾ നടത്തുന്നവരും കൊള്ളക്കൊടുക്കുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുമലേലാത്തതിനാൽ പണമിടപാടുകളുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ അബദ്ധം സംഭവിക്കാതിരിക്കാനും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാനുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നിബന്ധന മാത്രമാണിത്. സ്കരീക്കെതിരെ സദാചാര ലംഘനം ആരോപിക്കപ്പെട്ടാൽ സവീകരിക്കേണ്ട സവ്ധം സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും സത്യം ചെയ്തലിന്റെയും കാര്യത്തിൽ സ്കരീപുരുഷ വയ്തയ്യാസമൊട്ടുമലേലാന്ന് ഖുർആൻ തന്നെ സംശയത്തിനിടമലേലാത്ത വിധം വയ്ക്കതക്കിയീട്ടുണ്ട് (അധ്യായം 24, വാക്യം 69). ഇതര സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. വിവാഹമോചനത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ഇനി അവരുടെ ദീക്ഷാവധി സമാപിച്ചാലോ, ഒന്നുകിൽ അവരെ മാനയ്മായി കൂടെ നിർത്തുകയോ അലേലാങ്കിൽ മാനയ്മായ നിലയിൽ വേർപിരിയുകയോ ചെയ്യുക. നിങ്ങളിൽ നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷികളാക്കുകയും ചെയ്യുക. അവർ അലേലാഹുവിനുവേണ്ടി നീതിപൂർവ്വം സാക്ഷ്യം വഹിക്കട്ടെ.' (65: 2). ഒസയ്ത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങളിലൊരുവന് മരണമാസന്നമാവുകയും അയാൾ ഒസയ്ത്ത് ചെയ്യുകയുമാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മാനം ഇപര്കാരമതെര്. നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള രണ്ടു നീതിമാന്മാർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കണം. അലേലാങ്കിൽ നിങ്ങൾ യാതര്വാസ്ഥയിലായിരിക്കുകയും അവിടെ മരണവിപത്ത് അഭിമുഖീകരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ മറ്റു ജനത്തിൽനിന്നു രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷികളാക്കണം.' (5: 106) ആർത്തവം, പര്സവം, തുടങ്ങി പുരുഷന്മാർക്ക് സാക്ഷികളാകാൻ പര്യാസമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സ്കരീകളുടെ മാത്രം സാക്ഷ്യമാണ് സവീകാരയ്മാവുകയെന്നതിൽ ഇസ് ലാമിക പണ്ഡിതന്മാർ ഏകാഭിപര്ായക്കാരാണ്. ഇസ് ലാമിൽ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും ഭരണപരവുമായ എലലാ നിയമങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാന പര്മാണങ്ങളിലൊന്ന് പര്വാചക ചരയ്യാണ്. ഈ പര്വാചക ചരയ്യുടെ നിവേദനത്തിന്റെ സവീകാരയ്തയിൽ പുരുഷന്റേതു പോലെത്തന്നെ സ്കരീയുടേതും പര്മാണികവും പര്ബലവുമതെര്. ലിംഗഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലിവിടെ ഒരുവിധ വിവേചനവുമലേലാ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പര്ബലമായ ഹദീസ് ഗര്ന്മങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരെന്ന പോലെ സ്കരീകൾ നിവേദനം ചെയ്തവയും ധാരാളമായി കാണാവുന്നതാണ്. എലലാ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെയും സാക്ഷ്യമായ അടിസ്ഥാന പര്മാണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പുരുഷന്റെ പദവി തന്നെ സ്കരീക്കും കല്പിച്ച ഇസ് ലാം ഇടപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ വയ്തയ്സ്ഥമായ നിലപാട് സവീകരിച്ചത് വിവേചനപരമോ അവഗണനയോ അനീതിയോ അലേലാന്നും മറിച്ച്, അബദ്ധം സംഭവിക്കാതിരിക്കാനുള്ള സൂക്ഷ്മത മാത്രമാണെന്നും വയ്ക്കതമതെര്. ഇമാം അബൂഹനീഫ, തവ്ബരി പോലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ സ്കരീകൾക്ക് നയ്യാധിപസ്ഥാനം വരെ വഹിക്കാമെന്ന് അഭിപര്ായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും കാര്യത്തിൽ വിവേചനമുണ്ടെങ്കിൽ നിയമനടത്തിപ്പിന്റെ പരമോന്നത പദവിയായ നയ്യാധിപസ്ഥാനം സ്കരീക്ക് ആവാമെന്ന് പര്മാണിക പണ്ഡിതന്മാർ പറയുകയിലലാലേലാ.

അദ്ധ്യായം 7

സ്കരീയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ അവളുടെ വിവാഹം

7.1 സ്കരീയുടെ അനുവാദമോ സമ്മതമോ ഇല്ലാതെ അവളെ കലയാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കാൻ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് ഇസ് ലാം അനുവാദം നൽകുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയാണോ?

അല്ല. സ്കരീയുടെ അനുവാദമോ സമ്മതമോ ഇല്ലാതെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ഇസ് ലാം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അമ്മ-വാ, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് സവീകരിക്കാനെന്ന പോലെ നിരസിക്കാനും സ്കരീക്ക് അവകാശമുണ്ട്. പര് വാചകൻ (സ) പറയുന്നു: 'കനയ് കയലല് ഞ്ഞ സ്കരീയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവൾക്കുതന്നെയാണ് രക്ഷിതാവിനേക്കാൾ സവ് ഞ്ഞം കാരയ് തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശം. കനയ് കയെ കലയാണം കഴിച്ചു കൊടുക്കാൻ അവളുടെ അനുവാദം ആരായേണ്ടതാണ്. അവളുടെ മൗനം അനുവാദമായി ഗണിക്കും'' (മുസ് ലിം, തിർമിദി, അബുദാവൂദ്, നസാഇ, ഇബ് നമാജ). ഒരിക്കൽ ഒരു പെൺകുട്ടി പര് വാചക സന്നിധിയിൽ വന്ന്, പിതാവ് തന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒരാളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായി പരാതിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവൾക്ക് സവ് ഞ്ഞം ഇഷ്ടപര് കാദം പര് വർത്തിക്കാൻ പര് വാചകൻ അനുമതി നൽകി. ഒരു യുവതി നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു പറഞ്ഞു: 'എന്റെ പിതാവ് സവ് ഞ്ഞം സഹോദരപുത്രൻനെക്കൊണ്ട്, എന്നിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാനായി, എന്നെ കലയാണം കഴിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.' അങ്ങനെ നബി കാരയ് തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശം അവൾക്ക് നൽകി. അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: പിതാവിന്റെ പര് വർത്തി ഞാൻ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ പിതാക്കന്മാർക്ക് ഒരു അധികാരവുമില്ലെന്ന് സ്കരീകളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കലാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വിവാഹക്കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും സ്കരീകൾക്കാണെന്ന് ഇതൊക്കെയും അസന്ദി-ഗ്ധമായി തെളിയിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8

സ്കരീക്ക് പുരുഷന്റെ പാതി സവ്ത്ത്

8.1 സ്കരീക്ക് പുരുഷന്റെ പാതിസവ്ത്തലേല് ഇസ് ലാം അനുവദിക്കുന്നുള്ളു. ഇത് കടുത്ത അനീതിയും കൊടിയ വിവേചനവുമലേല്?

ഇസ് ലാമിക നിയമമനുസരിച്ച് ഏതവസരത്തിലും സ്കരീക്ക് ഒരു വീധ സാമ്പത്തിക ബാധയ്തകളുമിലല്. അവകാശങ്ങളേയുള്ളു. എലല് ഓ ബാധയ്തകളും ഏതു സാഹചര്യത്തിലും പുരുഷനു മാതര്മാണ്. വിവാഹവേളയില് വരന്റേയും വധുവിന്റേയും വസ്ത്രങ്ങളുല്പ്പെടെ എലല് വീധ ചെലവുകളും വഹിക്കേണ്ടത് പുരുഷനാണ്. അതോടൊപ്പം വധുവിന് നിർബന്ധമായും മഹര്! നൽകുകയും വേണം. തുടർന്ന് സ്കരീയുടെയും കുട്ടികളുടെയും സംരക്ഷണോത്തരവാദിത്വം പൂർണ്ണമായും പുരുഷനാണ്. രണ്ടുപേരും ഒരേപോലെ വരുമാനമുള്ള ഡോക്ടർമാരോ അധ്യാപകരോ ആരായിരുന്നാലും ശരി, സ്കരീ താൻ ഉല്പ്പെടെ ആരുടെയും സാമ്പത്തിക ചെലവുകൾ വഹിക്കേണ്ടതിലല്. ഉദേയാഗസ്ഥയായ ഭാര്യയുടെ പോലും ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും ചികിത്സയുമുല്പ്പെടെയുള്ള ചെലവുകളൊക്കെ നിർവഹിക്കേണ്ടത് ഭർത്താവാണ്. അഥവാ ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടാൽ അയാൾക്ക് സവ്ത്തിലേല്കില് അയാളുടെ അനാഥക്കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് പിതാവ്, സഹോദരന്മാർ, സഹോദരമക്കൾ, പിതൃവയ്ർ തുടങ്ങി മരിച്ചയാൾക്ക് മക്കളിലേല്കില് അയാളുടെ സവ്ത്തിന്റെ ശിഷ്ടാവകാശികളാകാനിയുള്ളവരാണ്. സ്കരീ വിവാഹിതയാണെങ്കില് ഭർത്താവും അവിവാഹിതയെങ്കില് പിതാവും പിതാവിലേല്കില് സഹോദരന്മാരാണ് അവളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത്. മാതാവിന്റെ സംരക്ഷണച്ചുമതല മക്കൾക്കാണ്. അതിനാൽ ഏതവസ്ഥയിലും നിയമപരമായി സ്കരീക്ക് ഒരു വീധ സാമ്പത്തിക ബാധയ്തയുമിലല്. പരസ്പര ബന്ധത്തിന്റേയും സ് നേഹത്തിന്റേയും പേരിൽ ചെലവഴിക്കുന്നുവെങ്കില് അത് മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. എന്നിട്ടും ഇസ് ലാം സ്കരീക്ക് സവ്ത്തവകാശമനുവദിച്ചതും മഹര്! നിർബന്ധമാക്കിയതും അവരുടെ അന്തസ്സം സുരക്ഷിതവ്വും ഉറപ്പുവരുത്താനാണ്. സവ്തം സവ്ത്ത് സൂക്ഷിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും വർധിപ്പിക്കാനും സ്കരീക്ക് സവ്തന്തയ്ര്വും അവകാശവുമുണ്ട്. മാതാവ്, മകൾ, ഭാര്യ, സഹോദരി പോലുള്ള ഏതവസ്ഥയിലും സംരക്ഷണം പൂർണ്ണമായും ഉറപ്പുവരുത്തപ്പെട്ട ശേഷവും ഭൗതിക മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് സവ്ത്ത് ആവശ്യമിലല്തിരുന്നിട്ടും ഇസ് ലാം അത് അനുവദിച്ചത് സ്കരീതവ്ത്തിന്റെ മഹത്തവ്ത്തിനും ആദരവിനും ഒരുവീധ പോറലുമേൽക്കാതിരിക്കാനാണ്.

അദ്ധ്യായം 9

പർദ നിർബന്ധമാക്കുക വഴി ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീകളെ പീഡിപ്പിക്കുകയലേല്?

9.1 പർദ നിർബന്ധമാക്കുക വഴി ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീകളെ പീഡിപ്പിക്കുകയലേല് ചെയ്യുന്നത്? മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളുടെ പിന്നാക്കാവസ്ഥക്ക് പര്യാപന കാരണം പർദയലേല്?

സ്ത്രീ മുഖവും മുൻകൈയുമൊഴിച്ചുള്ള ശരീരഭാഗങ്ങൾ മറയ്ക്കണമെന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമിക ശാസനം. ഇത് പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമല്ലെന്ന് മാതർമലല്; സഹായകവുമാണ്. സ്ത്രീക്ക് പർദ പീഡനമല്ല; സുരക്ഷയാണ് നൽകുന്നത്. ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും പർദയണിഞ്ഞ സ്ത്രീകൾ ശാസ്ത്രജ്ഞകളായും വൈമാനികരായും സാഹിത്യകാരികളായും പത്രപർവർത്തകകളായും പാർലമെന്റംഗങ്ങളായും പര്ശസ്ത സേവനം നിർവഹിച്ചുവരുന്നു. ഇറാനിലെ അഞ്ചു വൈസ് പര്സിഡന്റുമാരിലൊരാളായ മഅ്സ് സുമാ ഇബ്ബികാർ പർദാധാരിണിയാണ്. അമേരിക്കയിൽ ഉപരിപഠനം നിർവഹിച്ച മഅ്സ് സുമാ തെഹ് റാൻ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയിലെ അസോസിയേറ്റ് പര്ഫസറും പര്ശസ്ത പത്രപര്വർത്തകയുമാണ്. അറിയപ്പെടുന്ന സാമൂഹിക പര്വർത്തകയായ അവർ നിരവധി അന്തർദ്ദേശീയ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇറാനിലെ പര്മുഖ വനിതാ പര്സിദ്ധീകരണമായ 'മഹ്ജൂബാഹി'ന്റെ പത്രാധിപയും തെഹ് റാൻ സർവകലാശാലാ പര്ഫസറുമായ ടുറാൻ ജംശീദ്യാൻ, നാഷനൽ ഒളിമ്പിക് വൈസ് പര്സിഡന്റും പാർലമെന്റ് ഉപാധ്യക്ഷയുമായിരുന്ന ഫസീഹ് ഹാശ്മി, വനിതാ ക്ഷേമവകുപ്പിന്റെ ഉപദേശകയായിരുന്ന ശഹലാ ഹബീബി, മലേഷ്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വാൻ അസീസ പോലുള്ള വിഖ്യാതരായ വനിതകളെല്ലാം പർദാധാരിണികളാണ്. ആധുനിക ലോകത്ത് രണാങ്കണത്തിൽ ധീരമായി പൊരുതിയ വീരവനിതകൾ ഇറാനിലെയും അഫ്ഗാനിസ്താനിലെയും പർദാധാരിണികളാണെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവതല്ല. വോളിബോൾ, ബാസ് കറ്റ് ബോൾ, ഷൂട്ടിംഗ്, സൈക്ളിംഗ്, ടെന്നീസ്, ജിംനാസ്റ്റിക്, ക്രിക്കറ്റും, ജൂഡോ, കരാട്ടെ, ചെസ്സ് തുടങ്ങിയ വിനോദങ്ങളിലും കായികാഭ്യാസങ്ങളിലും മികവ് പര്കടിപ്പിക്കുന്ന ഇറാനിയൻ വനിതകളുടെ പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ പർദ ഒരുവിധ വിഘാതവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. പർദക്ക് സമാനമായ വസ്ത്രമണിഞ്ഞത് മദർ തെരേസയുടെ സേവനവൃത്തികൾക്കൊട്ടും വിഘാതം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. വിവിധ മേഖലകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന കനയാസ്ത്രീകളുടെ വേഷം ഇസ്‌ലാമിലെ പർദക്ക് സമാനമാണലേല്. ശരീരഭാഗം മറയ്ക്കുന്നത് ഗോളാന്തരയാതർക്കോ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾക്കോ ഒട്ടും തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കില്ലെന്ന് ചാനർയാതർകരുടെ അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നു. പാസ്റ്റ് സും ഷർട്ടും ടൈയും ഓവർകോട്ടും സോക്ക് സും ഷൂവും കേപുമണിയുന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ പുരുഷന്മാർ ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീകളോട് മറയ്ക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട ശരീരഭാഗങ്ങളിലേറെയും മറയ്ക്കുന്നവരാണ്. സ്ത്രീകൾ മറിച്ചാണെങ്കിലും സ്ത്രീയെന്നാൽ അവളുടെ ശരീരവും രൂപലാവണയ്കുമാണെന്നും അവളുടെ വയ്ക്കരിതവ് അതിന്റെ മോടി പിടിപ്പിക്കലിനനുസൃതമാണെന്നുമുള്ള ധാരണ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പുത്തൻ മുതലാളിത്ത സാമ്രാജ്യത്വവും അതിന്റെ സൃഷ്ടിയായ കമ്പോള സംസ്കാരവും വൻവിജയം വരിച്ചതാണ്, പർദ പുരോഗതിക്കും പരിഷ്കാരത്തിനും തടസ്സമാണെന്ന ധാരണ വളരാൻ കാരണം. മാംസളമായ ശരീരഭാഗങ്ങൾ പര്ദർശിപ്പിച്ച് പട്ടണങ്ങളിലും പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിക്കറങ്ങലാണ് പുരോഗതിയെന്ന് പര്ചരിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ ശരീരസൗന്ദര്യം കണ്ടാസവ്ദിക്കുന്നതിൽ നിർവൃതിയടയുന്ന ഒരുതരം മനോവൈകൃതത്തിനിടിപ്പെട്ടവരെതര്. സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെയൊക്കെ സൗന്ദര്യം കണ്ടാസവ്ദിക്കാൻ കാമാതുരമായ കണ്ണുകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് സവ്ന്തം ശരീരം മറച്ചുവയ്ക്കലാണ് മാനയ്ത. സ്ത്രീയുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് ഏറെ സഹായകവും അതതെര്. പർദയണിയാൻ ഇസ്‌ലാം ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ. അതോടൊപ്പം അത് പുരോഗതിയെ ഒട്ടും പര്തികൂലമായി ബാധിക്കുന്നമില്ല. ഇറാൻ സന്ദർശിച്ചശേഷം എം.പി. വീരേന്ദ്രകുമാർ എഴുതിയ വരികൾ ശര്ഭേയമതെര്: 'ഇറാനിയൻ സ്ത്രീകൾ പർദ ധരിക്കുന്നു. മുഖം മൂടാറിലല്. തല മൂടും. ഏത് പിക് നിക് സ് പോട്ടിൽ ചെന്നാലും നൂറുകണക്കിന് സ്ത്രീകളെ കാണാം. ഇറാനിയൻ വാർത്താ ഏജൻസിയായ 'ഇർന'യുടെ കേന്ദര്കമ്മിറ്റി ഓഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ പര്വർത്തിച്ചിരുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്ത്രീകളായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ തെഹ് റാനിലൂടെ കാരോടിക്കുന്നു. ഒരു കഴുപ്പുമില്ലല്. പക്ഷേ ഒന്നുണ്ട്. നയ്യോർക്കിലൊക്കെ പോയാൽ കാണുന്നതുപോലെ സ്ത്രീകളെ സെക് സ് സിംബലാക്കി മാറ്റാൻ ഇറാനികൾ അനുവദിക്കുകയില്ലല്.''(ബോധനം വാരിക, 1993 നവംബര് 6). ശര്മിത കൽപനാ ശര്മയുടെ ചോദ്യം പര്സക്തമതെര്: 'വിദയ്-യഭയ്സിക്കാനും പുറത്തിറങ്ങി ജോലി ചെയ്യുവാനും ദാമ്പത്യ് ബന്ധം പൊറ്റുപ്പിച്ചുകൂടാതെ വരുമ്പോൾ വിവാഹമോചനമാവശ്യപ്പെട്ട് കോടതിയിൽ പോവാനും അവകാശമുള്ള ഇറാനിലെ സ്ത്രീകൾക്കെതിരെ വിധിപറയാൻ നാം ശക്തരാണോ? പർദയണിയുന്ന ഇറാനിലെ സഹോദരിമാരേക്കാൾ എന്തു മഹത്തവ്മാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾക്കുള്ളത്?'(Kalpana Sharma- Behind The Veil- The Hindu 20- 7-'97).

9.2 'സ്ത്രീകൾക്ക് പർവ്വ നിർബന്ധമാക്കുകയും പുരുഷന്മാരെ അതിൽനിന്നൊഴിവാക്കുകയും ചെയ്തത് തികഞ്ഞ വിവേചനമേല്?''

ഈ വിവേചനം പര്യവേഷണമാണ്. സ്ത്രീകളുടെയും പുരുഷന്മാരുടെയും ശരീരപര്യവേഷണത്തിന് ഒരുപോലെയാണ് ലക്ഷ്യം. ഏതൊരു കരുത്തനായ പുരുഷനും സ്ത്രീയെ അവളുടെ അനുവാദമില്ലാതെ തന്നെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ സ്ത്രീ എത്ര കരുത്തയായാലും പുരുഷന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ അയാളെ ലൈംഗികമായി കീഴ്പ്പെടുത്താനാവില്ല. ഈ അന്തരത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ താല്പര്യമാണ് വസ്തുതയിലെ വ്യത്യാസം. അതിനാലാണ് ലേഖകൻ ഇന്ത്യയുടെ പേരുകളെ പേർക്കുമെടുത്ത് സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് പര്യാപ്തം നിയമം അനിവാര്യമായത്. സ്ത്രീപീഡനത്തിന് കഠിനശിക്ഷ നിയമം മൂലം നിശ്ചയിച്ച നാടുകളിലൊന്നും പുരുഷ പീഡനത്തിനെതിരെ ഇവർക്കും നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയിട്ടില്ലാത്തതാണ്. ശാരീരിക വ്യത്യാസങ്ങളാൽ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വവും മുൻകരുതലും ആവശ്യമുള്ളത് സ്ത്രീകൾക്കാണ് ഇത് സുതാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവർ തന്റെ ശരീരസൗന്ദര്യം പരപുരുഷന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പര്യവേഷിക്കരുത് ഇത് ലാഭം ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള കാരണവും അതാണ്. അതിനാൽ പർവ്വ സ്ത്രീകൾക്ക് സുരക്ഷയും സൗകര്യവുംമാണ്. അസൗകര്യമോ പീഡനമോ അല്ല.

അദ്ധ്യായം 10

എന്തുകൊണ്ട് സ്തരീപർവാചകന്മാരിലേക്ക്?

10.1 ദൈവത്തിങ്കൽ ലിംഗവിവേചനമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് സ്തരീ പർവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചിലേക്ക്?

ദൈവിക ജീവിതവ്യവസ്ഥ സമൂഹത്തിന് സമർപ്പിക്കലും അതിന് കർമ്മപരമായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കലും പര്യാഗിക മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കലുമാണലേല്പാ പര്വാചകന്മാരുടെ പര്യാഗ ദൗത്യം. അതിനാൽ ആരാധനാകാര്യങ്ങളിലും സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ, ഭരണരംഗങ്ങളിലും യുദ്ധം, സന്ധി പോലുള്ളവയിലും സമൂഹത്തിന് അവർ മാതൃകയാവേണ്ടതുണ്ട്. മാസത്തിൽ ഏതാനും ദിവസം ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനും ഗർഭധാരണം, പര്സവം പോലുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ നായകത്വപരമായ പങ്കുവഹിക്കാനും സ്തരീകൾക്ക് സാധ്യമാവാതെ വരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സമൂഹത്തിന് സദാ സകല മേഖലകളിലും നേതൃത്വം നൽകേണ്ട പര്വാചകത്വബാധയ്ക്കായി സ്തരീകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മൂസാനബിയുടെ മാതാവ് സവ്ന്തം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്ന് നേരിട്ട് സ്വീകരിച്ചതായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വയ്ക്കുന്നു. അലല്പാള അറിയിക്കുന്നു: 'നാം മൂസായുടെ മാതാവിനു ബോധനം നൽകി. അവനെ മുലയൂട്ടിക്കൊള്ളുക. അവന്റെ ജീവനിൽ ആശങ്കയുണ്ടായാൽ അവനെ നദിയിലേറിയുക. ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതിലേ. ഒട്ടും ദുഃഖിക്കേണ്ടതിലേ. നാം അവനെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതാകുന്നു. അവനെ ദൈവദൂതന്മാരിലുൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും''(28: 7). പര്വാചകന്മാർക്ക് ലഭിക്കും വിധം യേശുവിന്റെ മാതാവ് മരിച്ചതിന് മലക്കിൽനിന്ന് സന്ദേശം ലഭിച്ചതായും ഖുർആൻ പര്സ്ടാവിടുന്നു: 'അങ്ങനെ മരിച്ച ആ കുഞ്ഞിനെ ഗർഭം ധരിച്ച ഗർഭവുമായി അവൾ അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്നെത്തി. പിന്നെ പര്സവവേദന അവളെ ഒരു ഊനപ്പനയുടെ ചുവട്ടിലെത്തിച്ചു. അവൾ കേണുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹാ കഷ്ടം! ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മരിക്കുകയും എന്റെ പേരും കുറിയും വിസ്മൃതമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ! അപ്പോൾ താഴെനിന്ന് മലക്ക് അവളെ വിളിച്ചുവരുത്തി. വയ്സനിന്നാതിരിക്കുക! നിന്റെ നാമൻ നിനക്കു താഴെ ഒരു അരുവി ഒഴുകിയിരിക്കുന്നു. നീ ആ ഊനപ്പനയുടെ തടിയൊന്നു കലുക്കി നോക്കുക. അതു നിനക്ക് പുതിയ ഊനപ്പനയും വീഴ്ചിത്തരും. അതു തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും കൺകളിരിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുക. പിന്നെ, വലല് മനുഷ്യന്റെയും കാണുകയാണെങ്കിൽ അവരോടു പറഞ്ഞേക്കുക: ഞാൻ കാരുണികനായ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വര്തം നേർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഞാനിന്ന് ആരോടും സംസാരിക്കുന്നതലല്''(19: 22-26). പര്കൃതിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ സ്തരീകൾ പര്വാചകരായി നിയോഗിതരായിട്ടില്ലെങ്കിലും പര്വാചകന്മാർക്കെന്നപോലെ അവർക്കും ദിവ്യബോധനം ലഭിച്ചിരുന്നതായി ഈ വേദവാക്യങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നു.

ഇസ് ലാം പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ മതമോ?

11.1 ഇസ് ലാം പുരുഷമേധാവിത്വപരമലേഖ്? ഖുർആൻ നാലാം അദ്ധ്യായം 34ാം വാക്യം തന്നെ ഇതിനു തെളിവുണ്ടാകുമോ?

ഖുർആൻ നാലാം അദ്ധ്യായം മൂപ്പത്തിനാലാം വാക്യം കടുബ്ബനെയെ സംബന്ധിച്ച ദൈവികനിർദ്ദേശമാണ്. അത് ഈ വിധമതെന്ന്: 'പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളുടെ രക്ഷാധികാരികളാകുന്നു. അലക്സാൻദർ അവിൽ ചിലരെ മറ്റു ചിലരെക്കാൾ കഴിവുറ്റവരാക്കിയതിനാലും പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിനാലുമാണ്.' ഇവിടെ പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ഖുർആൻ പര്യാഗിച്ച പദം വെവ്വേ എന്നാണ്. 'ഒരു വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടോ സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ സംഘടനയുടെയോ കാര്യങ്ങൾ നല്കി നിലയിൽ കൊണ്ടുനടത്താനും മേൽനോട്ടം വഹിക്കാനും അതിനാവശ്യമായത് സജ്ജീകരിക്കാനും ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട വയ്ക്കുന്നവർ അറബിയിൽ വെവ്വേ അലക്സാൻദർ വെയ്ക്കുന്നവർ എന്നു പറയുക' (തഫ്ഹീമുൽ ഖുർആൻ, ഭാഗം 1, പാഠം 310. 56ാം അടിക്കറിപ്പ്). മേൽനോട്ടക്കാരനും രക്ഷാധികാരിയുമായിട്ടാണത്രെ ഏതൊരു സ്ഥാപനവും സംരംഭവും വിജയകരമായി നിലനിൽക്കുകയിലേക്ക്. സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായ കടുബ്ബ ഭദ്രമായും സുരക്ഷിതമായും നിലനിൽക്കേണ്ട സ്ഥാപനമത്രെ. കൈകാര്യംകർത്താവിലെല്ലാതെ അത് സാധ്യമല്ല. അത് ആരായിരിക്കണമെന്നത് ഓരോ കടുബ്ബത്തിലും സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ വിവാദ വിഷയമായാൽ കടുബ്ബഭദ്രത നഷ്ടമാവുകയും ചരിത്രം അനിവാര്യമാവുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ശാരീരികവും മാനസികവും വൈകാരികവുമായ പര്യാഗതകൾ പരിഗണിച്ച് ഇസ് ലാം അത് പുരുഷനെ ഏൽപ്പിച്ചു. കടുബ്ബത്തിന്റെ സംരക്ഷണമെന്നത് ഒരു അവകാശമോ അധികാരമോ അല്ല. ഭാര്യ ഒരു ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. ജീവിതവുമായി മലിടിപ്പാൻ ഏറ്റവും പര്യാപ്തം കരുത്തനും പുരുഷനായതിനാലാണ് കടുത്ത ആ ചുമതല പുരുഷനെ ഏൽപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ ഇസ് ലാമിക വിക്ഷേപത്തിൽ പുരുഷൻ കടുബ്ബമെന്ന കൊച്ചു രാഷ്ട്രത്തിലെ പര്യാഗതനായിട്ടും സ്ത്രീ ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയുമാണ്. വീട്ടിനകത്തെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ തീരുമാനിക്കുന്നതിനും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും സ്ത്രീയാണ്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കിടയിലെ ബന്ധം ഭരണാധികാരിഭരണീയ ബന്ധമല്ല. അതിനാലാണ് ഇസ് ലാം ദമ്പതികളെ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരെന്ന് വിളിക്കുകയോ വിശേഷിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തത്. ഇണകളെന്നാണ് ഇസ് ലാം ദമ്പതികളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. 'സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരുടെയും പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളുടെയും വസ്തുമാണെന്ന്' (2: 187) വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ. രാജ്യത്തെ ഭരണാധികാരി ഭരണീയരോടും സമൂഹത്തിലെ നേതാവ് അനുയായികളോടുമെന്നപോലെ ഗൃഹനാഥൻ വീട്ടുകാരോട് കൂടിയാലോചിച്ചു മാതൃമായിരിക്കണം തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതും നടപ്പാക്കുന്നതും. 'തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ പരസ്പരം കൂടിയാലോചിച്ചു നടത്തുന്നവരാണവർ' (ഖുർആൻ: 42: 38). അതിനാൽ പുരുഷൻ വീട്ടിലെ സേവ്-ഹാഡിപതിയോ സർവാധികാരിയോ അല്ല. എല്ലാ ദൈവികപരിധികളും പാലിക്കാനായാൾ ബാധ്യസ്ഥനാണ്; കടുബ്ബത്തിന്റെ സംരക്ഷണം മാനയ്ക്കും മര്യാദയോടെയും നിർവ്വഹിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവനും. സ്ത്രീയുടെ അവകാശങ്ങളെല്ലാം പൂർണ്ണമായും പാലിക്കുകൊണ്ടായിരിക്കണം അത് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അലക്സാൻദർ അറിയിക്കുന്നു: 'സ്ത്രീകൾക്ക് ചില ബാധ്യസ്ഥതകളുള്ളതുപോലെത്തന്നെ നയായമായ ചില അവകാശങ്ങളുമുണ്ട്' (2: 228). പര്യാഗതൻ(സ്) പറയുന്നു: 'മാനയ്ക്കാരലല്ലാതെ സ്ത്രീകളെ മാന്യീകരിക്കുകയില്ല. നീചനല്ലാതെ അവരെ നിന്ദിക്കുകയില്ല.' 'കടുബ്ബത്തോട് കാരുണ്യം കാണിക്കാത്തവനും അഹങ്കരിക്കുന്നവനും സവ്വർഗ്ഗത്തിൽ പര്യാഗതനായില്ലാത്തവൻ' (അബൂദാവൂദ്). 'വിശ്വാസികളിൽ വിശ്വാസപരമായി ഏറ്റവുമധികം പൂർണ്ണത വരിച്ചവൻ അവിൽ ഏറ്റം നല്ല സവ്വർഗ്ഗമുള്ളവനാണ്. നിങ്ങളിലേറ്റവും നല്ലവർ സവ്വന്തം സഹധർമ്മിണിമാരോട് നന്നായി വർത്തിക്കുന്നവരാണ്' (തിർമിദി). സവ്വകടുബ്ബത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും പര്യാഗതനായതിനും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കും ഗുണകരമായ എല്ലാറ്റിനും പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജീവിതം നീക്കിവച്ചത് പുരുഷനായതിനാൽ വീട്ടിലെ അവസാനവാക്ക് ചരിച്ചു കൂടിയാലോചനക്കും ശേഷം അവന്റേതാണ്. എന്നാലത് നമുക്ക് എന്തിനോ അവകാശനിഷേധമോ അവിവേകപൂർവ്വമോ ആകാവതല്ല. ഭർത്താവിന് തെറ്റ് സംഭവിച്ചാൽ തീരുത്താനും അയാളുടെ അനയായമായ തീരുമാനങ്ങൾ അവഗണിക്കാനും വേണ്ടിവന്നാൽ തദാവശ്യം തന്റെയോ അയാളുടെയോ കടുബ്ബത്തെയോ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങളെയോ സമീപിക്കാനും സ്ത്രീക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. പുരുഷനാവട്ടെ, അപ്പോൾ ദൈവികപരിധികൾ പാലിച്ചു നടപ്പാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പുറത്തുപോയി പണിയെടുക്കാൻ സ്ത്രീയേക്കാൾ കൂടുതൽ കഴിയുക പുരുഷനാണ്. പര്യാഗതനായിട്ടുള്ള പരാകര്മങ്ങളെ പര്യാഗതനായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും അവനതന്നെ. എന്തുതന്നെയായാലും സ്ത്രീക്ക് എല്ലാ സമയത്തും ഒരുപോലെ പാടുത്തും പറമ്പിലും ഫാക്ടറിയിലും പുറത്തും പോയി ജോലി ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുക സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യരാശി നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിക്കുകയും പര്യാഗതനായും മൂലയുടുകയുമൊക്കെ വേണമല്ലോ. ഈ ശാരീരികമായ പര്യാഗതകളാലാണ് ഇസ് ലാം കടുബ്ബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികബാധ്യസ്ഥതയും സംരക്ഷണോത്തരവാദിത്തങ്ങളും നേതൃപദവിയും പുരുഷനെ ഏൽപ്പിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം 12

സ്കരീയുടെ പദവി ഇസ് ലാമിൽ

12.1 ഇസ് ലാമിൽ സ്കരീപുരുഷ സമതവ്മുണ്ടോ? സ്കരീയുടെ പദവി പുരുഷന്റേതിനേക്കാൾ വളരെ താഴെയാലേയ്?

A മനുഷ്യർ പല തരക്കാരാണ്. മനുഷ്യരിലെ അവസ്ഥാവ്യത്യാസമനുസരിച്ച് അവരുടെ സ്ഥാനപദവികളിലും അവകാശബാധയ്ക്കും തകളിലും അന്തരമുണ്ടാവുക സാധാരണവും അനിവാര്യവുമെന്തെന്ന്. അതുപോലെ സ്കരീപുരുഷന്മാർക്കിടയിലും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ അന്തരമുണ്ട്. പുരുഷൻ എന്തെന്തെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചാലും ശർമിച്ചാലും ഗർഭം ധരിക്കാനും പർസവിക്കാനും മുലയൂട്ടാനും സാധ്യമായ ലക്ഷ്യമേയ്. സ്കരീ, പുരുഷനിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മാസത്തിൽ നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ ആർത്തവവും അതിന്റെ അനിവാര്യതയായ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പർശ്നങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നു. കായികമായി പുരുഷൻ സ്കരീയേക്കാൾ കരുത്തനും ഭാരിച്ച ജോലികൾ ചെയ്യാൻ കഴിവുറ്റവനുമാണ്. പുരുഷന്റെ ഏതാണ്ട് എല്ലാ ശാരീരികാവയവങ്ങളും സ്കരീയുടേതിൽനിന്ന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമാണ്. പർമുഖ ശരീര ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹാവ് ലോക് എലലീസ് പറയുന്നു: 'പുരുഷൻ അവന്റെ കൈവിരൽത്തുമ്പ വരെ പുരുഷൻ തന്നെയാണ്. സ്കരീ കാൽവിരൽത്തുമ്പവരെ സ്കരീയുമാണ്'. ശരീരഘടനയിലെ അന്തരം മാനസികവും വൈകാരികവുമായ അവസ്ഥയിലും പർക്കടമെന്തെന്ന്. അതിനാൽ സ്കരീപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ സമതവ്മോ തുലയ്തയോ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർക്കിടയിലെ സമ്പൂർണ്ണ സമതവ് അപര്യാപ്തമാണ്, പർകൃതിവിരുദ്ധവും. മനുഷ്യരാശിയുടെ സർവ്വവും സംരക്ഷകനുമായ ദൈവം നൽകിയ ജീവിതവ്യവസ്ഥയാണ് ഇസ് ലാം. അതിനാൽ മനുഷ്യപർകൃതിയോട് പൂർണ്ണമായും ഇണങ്ങുന്നതും പൊരുത്തപ്പെടുന്നതുമെന്തെന്ന്. ഇസ് ലാം സ്കരീയെയും പുരുഷനെയും അവകാശബാധയ്ക്കും തകളുടെ പേരിൽ പരസ്പരം കലഹിക്കുന്ന രണ്ടു ശതവർഗ്ഗമായാലേ കാണുന്നത്. ഒരേ വർഗ്ഗത്തിലെ അനേകനായും സഹകരിച്ചും ഇണങ്ങിയും കഴിയുന്ന, കഴിയേണ്ട രണ്ട് അംഗങ്ങളായാണ്. അലോഹ അറിയിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്' (ഖുർആൻ 4:25). പർവാചകൻ പറഞ്ഞു: 'സ്കരീകൾ പുരുഷന്മാരുടെ ഭാഗം തന്നെയാണ്' (അബൂദാവൂദ്). അതിനാൽ സ്കരീപുരുഷന്മാരുടെ പദവികളെ ഗണിത ശാസ്ത്രപരമായി വിശകലനം ചെയ്യുക സാധ്യമായല്ല. ചില കാര്യങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാർക്കാണ് മുൻഗണനയെങ്കിൽ മറ്റു ചിലതിൽ സ്കരീകൾക്കാണ്. തദ് സംബന്ധമായ ഇസ് ലാമിന്റെ സമീപനം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1. അലോഹവികൽ സ്കരീപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും അന്തരമോ വിവേചനമോ ഇല്ല. അവന്റെയടുക്കൽ സമ്പൂർണ്ണ സമതവ് തുലയ്തയും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'പുരുഷനാവട്ടെ സ്കരീയാവട്ടെ, ആരു സത്യവിശ്വാസമുൾക്കൊണ്ട് സൽക്കർമ്മമനുഷ്ഠിക്കുന്നുവോ, ഈ ലോകത്ത് അവർക്ക് നാം വിശുദ്ധജീവിതം നൽകും. പരലോകത്ത് അവരുടെ ശേർഷ്ഠ്യത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാമവർക്ക് പർതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും' (16: 97). 'പുരുഷനാവട്ടെ സ്കരീയാവട്ടെ, സത്യവിശ്വാസമുൾക്കൊണ്ട് സൽക്കർമ്മമനുഷ്ഠിക്കുന്നതാരോ, അവർ സവർഗ്ഗാവകാശികളായിരിക്കും' (40: 40). 'അവരുടെ നാമൻ അവരോട് ഉത്തരമേകി: സ്കരീയാവട്ടെ, പുരുഷനാവട്ടെ, നിങ്ങളിലാരുടെയും കർമ്മത്തെ നാം നിഷ്പലമാക്കുന്നതല്ല. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽ പ്പെട്ടവരാണല്ലോ' (3:195). 2. ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവുമധികം ആദരവ് അർഹിക്കുന്നത് സ്കരീയാണ്. മാതൃത്വത്തോളം മഹിമയായി മറ്റൊന്നും ലോകത്തിലില്ല. തലമുറകൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്നത് അവരാണ്. ആദയ് ഗുരുക്കന്മാരും അവർതന്നെ. മനുഷ്യന്റെ ജനനത്തിലും വളർച്ചയിലും ഏറ്റവുമധികം പങ്കുവഹിക്കുന്നതും പർയാസമനുഭവിക്കുന്നതും മാതാവാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവുമധികം അനുസരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് മാതാവിനെയാണ്. ഒരാൾ പർവാചകസന്നിധിയിൽ വന്ന് ചോദിച്ചു: 'ദൈവദൂതരേ, എന്റെ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട സഹവാസത്തിന് അർഹൻ ആരാണ്?' അവിടന്ന് അയാൾ ചെയ്തു: 'നിന്റെ മാതാവ്'. അയാൾ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ആരാണ്?' പർവാചകൻ പർതിവചിച്ചു: 'നിന്റെ മാതാവ്'. അയാൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ആരാണ്?' നബി അറിയിച്ചു: 'നിന്റെ മാതാവ് തന്നെ.' അയാൾ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ആരാണ്?' പർവാചകൻ പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പിതാവ്' (ബുഖാരി, മുസ് ലിം). വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മാതാപിതാക്കളെ ഒത്തുചേർത്ത് പരാമർശിച്ച ഒന്നിലേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞത് മാതാവിന്റെ സേവനമാണ്. 'മനുഷ്യനോട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കാര്യം നാം ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കടുത്ത കഷിണത്തോടെയാണ് മാതാവ് അവനെ ഗർഭം ചുമക്കുന്നത്. അവന്റെ മുലകുടി നിർത്താൻ രണ്ടു വർഷം വേണം. അതിനാൽ നീ എന്നോടും നിന്റെ മാതാപിതാക്കളോടും നന്ദികാണിക്കണം' (31:14). 'മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യേണമെന്ന് മനുഷ്യനോട് നാം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏറെ പർയാസത്തോടെയാണ് മാതാവ് അവനെ ഗർഭം ചുമുന്നത്. കടുത്ത പാരവശ്യത്തോടെയാണ് പർസവിച്ചത്' (46:15). അതിനാൽ ഇസ് ലാമികവീക്ഷണത്തിൽ പർഥമസ്ഥാനവും പരിഗണനയും മാതാവെന്ന സ്കരീക്കാണ്. 3. പുരുഷന്മാരേക്കാൾ വിവേകപൂർവ്വവും ഉചിതവുമായ സമീപനം സവീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സ്കരീകളുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശേബാറാജ്ഞിയുടെ ചരിതരും അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. സുലൈമാൻ നബിയുടെ സന്ദേശം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ളവരുമായി എത്തുവേണമെന്ന് കൂടിയാലോചിച്ചു. വ്യക്തവും യുക്തവുമായ നിലപാട് സവീകരിക്കാനവർക്ക് സാധിച്ചില്ല.

പകവ്മായ അഭിപ്രായവും സമീപനവുമുണ്ടായത് ശേബാ രാജ്ഞിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. (27: 29,44). 4. ആദ്യപാപത്തിന്റെ കാരണക്കാരി സ്കരീയാണെന്ന ജൂതന്മാർക്കെതിരെ സങ്കല്പത്തെ ഇസ് ലാം തീർത്തും നിരാകരിക്കുന്നു. ദൈവശാസന ലംഘിച്ച് ആദ്യം ഹവ്വായും വിലക്കപ്പെട്ട കനി ഭക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വയ്ക്കുമാക്കുന്ന ഖുർആൻ ഇതിന്റെ കറ്റം പര്യാപനമായും ചുമത്തുന്നത് ആദ്യമിലാണ്, ഹവ്വയിലേക്ക്. 'അങ്ങനെ ആദ്യം പത് നിയും ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭക്ഷിച്ചു. തദ്ഫലമായി അപ്പോൾതന്നെ അവരുടെ നഗ്നത പരസ്പരം വെളിവാവി. ഇരുവരും തോട്ടത്തിലെ ഇലകൾകൊണ്ട് തങ്ങളെ മറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യം തന്റെ നാമനെ ധിക്കരിച്ചു. നേർവഴിയിൽനിന്ന് വയ്തിലിച്ചു. പിന്നീട് ആദ്യമിനെ തന്റെ നാഥൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം സവീകരിക്കുകയും സന്മാർഗ്ഗമേകുകയും ചെയ്തു''(20:121,122). 'നാം ഇതിനു മുമ്പ് ആദ്യമിന് കൽപന കൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ആദ്യം അത് മറന്നു. നാം അയാളിൽ നിശ്ചയദാർഢ്യം കണ്ടിലെ''(20:115). ആദ്യപാപത്തിന്റെ കാരണക്കാരി പെണ്ണാണെന്ന പരമ്പരാഗതധാരണയെ ഖുർആനിവിടെ പൂർണ്ണമായും തിരുത്തുന്നു. 5. ഭോഗാസക്തിക്കുടിപ്പെട്ട ഭൗതിക സമൂഹങ്ങൾ പലപ്പോഴും സ്കരീകളെ കൊടിയ പീഡനങ്ങൾക്കിരയാക്കുക മാതര്മലല്, പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കരുതുമായി കൊലപ്പെടുത്താറുണ്ട്. സമകാലീന സമൂഹത്തിലെ സ്ഥിതിയും ഭിന്നമലല്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ പര്ഥമസ്ഥാനം തമിഴ് നാടിനാണ്. അവിടത്തെ സേലം ജില്ലയിലെ ഉൾലാംപെട്ടി ശിശുഹൃതയ്ക്ക് കപര്സിദ്ധിയാർജിച്ച സ്ഥലമാണ്. അവിടെ പര്സവിച്ചത് പെണ്ണിനെയാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവ് കാണാൻ പോലും വരിലല്. കൊന്നുകളഞ്ഞിട്ടുവാ എന്ന അറിയിപ്പാണ് കിട്ടുക. അതിനാൽ വീട്ടുകാർ കുട്ടിയുടെ കഥ കഴിച്ചശേഷം തള്ളയെ ഭർത്താവേനത്തിലേക്കയക്കുന്നു. പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ പിറക്കാതിരിക്കാൻ അവരെ ഗർഭപാതര്ത്തിൽവെച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുന്ന രീതി ലോകത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇന്ത്യയിലും വളരെ വ്യാപകമതെര്. 'ഇന്ത്യയിൽ ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയെങ്കിലും ഒരു വർഷം അമ്പത് ലക്ഷം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ മരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇന്ത്യൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷൻ ഭാരവാഹികൾ വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. ഔദ്യോഗിക കണക്കനുസരിച്ച് ഇത് ഇരുപത് ലക്ഷമാണ്. ഈ കരുതുമയ്ക്ക് നബിതിരുമേനിയുടെ ആഗമന കാലത്ത് അറേബ്യയിലെ ചില ഗോതര്ങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്നു. ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'അവരിലൊരാൾക്ക് പെൺകുട്ടി പിറന്നതായി സുവാർത്ത ലഭിച്ചാൽ കൊടിയ ദുഃഖം കൂടിച്ചിറക്കി അവന്റെ മൂലം കുറ്റത്തിരുളുന്നു. അവൻ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചു നടക്കുന്നു; ഈ ചീത്ത വാർത്ത അറിഞ്ഞശേഷം ആരെയും അഭിമുഖീകരിക്കാതിരിക്കാൻ. മാനഹാനി സഹിച്ച് അതിനെ വളർത്തേണമോ അതോ അവളെ ജീവനോടെ കഴിച്ചുമുടേണമോ എന്ന് അയാൾ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു''(16: 58, 59). ഇസ് ലാം ഇതിനെ കഠിനമായി വിലക്കുകയും ഗുരുതരമായ കുറ്റമായി പര്ഖയാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ജീവനോടെ കഴിച്ചുമുടപ്പെട്ട പെൺകുഞ്ഞിനോട്, അവളെന്ന് അപരാധത്തിന്റെ പേരിലാണ് വധിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുന്ന' വിചാരണനാളിനെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തു (81: 8,9). ഇങ്ങനെ ഇസ് ലാം സ്കരീകളുടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തി. പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഹനിക്കുന്ന ഹീനവൃത്തിക്ക് അറുതിവരുത്തി. 6. എക്കാലത്തും എവിടെയും അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന വിഭാഗമാണ് സ്കരീകളെന്നതിനാൽ ഇസ് ലാം അവർക്ക് പര്തേയ്ക പരിഗണനയും പര്യാപനയ്വും നൽകി. പര്വാചകൻ പറഞ്ഞു: 'ഒരാൾക്ക് രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുണ്ടാവുകയും അയാളവരെ നലല്നിലയിൽ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ കാരണമായി അയാൾ സവ്ഗരാവകാശിയായിത്തീരും''(ബുഖാരി). 'മൂന്നു പെൺകുട്ടികളോ സഹോദരിമാരോ കാരണമായി പര്യാപ്തമാണുഭവിക്കുന്നവന് സവ്ഗരം ലഭിക്കാതിരിക്കിലല്'' (തവ്ഹാവി). 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കിടയിൽ ദാനത്തിൽ തുലയ്ത പുലർത്തുക. ഞാൻ ആർക്കെങ്കിലും പര്തേയ്കത കൽപിക്കുന്നവനായിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്കരീകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുമായിരുന്നു'' (തവ്ഹാവി). ഈ വിധം പര്കൃതിപരമായ പര്തേയ്കതകൾ പൂർണ്ണമായും പരിഗണിച്ചുള്ള സ്ഥാനപദവികളും അവകാശബാധയ്തകളുമാണ് ഇസ് ലാം സ്കരീപുരുഷന്മാർക്ക് കൽപിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മാതൃതവ്ത്തിന് മഹതവ്മേകുകയും അതിനെ അതയ്ധികം ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്കരീയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷതയും മാതൃതവ്മതെര്. അമേരിക്കൻ മനശ്ശാസ്ത്ര വിദഗ്ധനായ തിയോഡർ റൈക്ക് 'സ്കരീ പുരുഷന്മാർക്കിടയിലെ വൈകാരിക വൈജാതയ്ങ്ങൾ' എന്ന ഗര്ന്ഥത്തിൽ മാതൃതവ്ത്തിലഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു സ്കരീയുടെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'വൈഷണികരംഗത്തും ഇതര മേഖലകളിലുമുള്ള പുരുഷന്റെ പര്തേയ്കത സങ്കോചലേശമനേയ്ത്തങ്ങളംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ സ്കരീകൾ അതിനേക്കാൾ എതര്യോ പര്ധാനപ്പെട്ട ഒന്നുകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതരാണ്. ഞങ്ങളിലെല്ക്കിൽ മനുഷയ്രാശി വേരറ്റുപോകും. മക്കൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്നത് ഞങ്ങളാണ്. വരുതലമുറകളുടെ സാന്നിധ്യം അതുവഴി ഞങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു''. എന്നാൽ പെണ്ണ് പോലും ഇന്ന് മാതൃതവ്ത്തിന്റെ മഹതവ്ത്തെപ്പറ്റി ബോധവതിയലല്. താൻ ഇതര് കുട്ടികളെ ഗർഭം ചുമക്കുകയും പര്സവിക്കുകയും പോറ്റിവളർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്ന സ്കരീകളിന്ന് വളരെ വിരളമാണ്. മനുഷയ്ന്റെ വിലയിടിവാണിതിനു കാരണം. മനുഷയ്ൻ ഈ വിധം തീരെ വില കുറഞ്ഞ വസ്തുവായി മാറിയിതിനാൽ അവനെ ഗർഭം ചുമക്കുന്നതും പര്സവിക്കുന്നതും ഹോട്ടലിലെ റിസപ്ഷനിസ് റിന്റെ ജോലിയേക്കാൾ തരംതാണതായി സ്കരീകൾക്ക് തോന്നി. അതിനാൽ പലർക്കുമിന്ന് ഗർഭം ചുമക്കാനും പര്സവിക്കാനും മടിയാണ്. അഥവാ ഒന്നോ രണ്ടോ കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകിയാൽ തന്നെ വേണ്ട രീതിയിൽ വളർത്താനവർ ഒരുക്കമലല്. അവരുടെ സംരക്ഷണം ആയമാരെ ഏൽപിക്കുന്നു. അവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നത് മാസംതോറും ലഭിക്കുന്ന വേതനം പര്തീക്ഷിച്ചാണ്. അലിജാ അലി ഇസ്സത്ത് ബെഗോവിച്ച് പറഞ്ഞപോലെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് മക്കൾ വയ്ക്കുമാക്കിത്തവ്മുള്ള അസ്തിത്വമാണ്; ആയമാർക്ക് സാധനങ്ങളിൽ ഒരു സാധനവും. അതിനാൽ ആയമാർ അവരെ കളിപ്പിക്കുന്നത് യന്തര്ങ്ങളുടെ ചകര്ങ്ങൾ തിരിക്കുന്നതുപോലെയും കളിപ്പിക്കുന്നത് യന്തര്ങ്ങൾ തേച്ചുമിനുക്കുന്നതുപോലെയും തീർത്തും നിർവികാരമായിരിക്കും. മാതൃതവ് അവഗണിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അനിവാരയ്മായ ദുരന്തം ലോകമെങ്ങുമിന്ന് പര്കടമാണ്. സോവിയറ്റ് ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മിഖായേൽ ഗോർബച്ചേവ് തന്റെ വിശവ്വിഖയ്തമായ പെരിസ് തേര്ായിക്കയിൽ എഴുതുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ വിഷമകരവും വീരോചിതവുമായ ചരിതര്ത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ അമ്മയെന്ന നിലയിലും ഗൃഹനായികയെന്ന നിലയിലും സവ്ന്തം കുട്ടികളെ വിദയ്ഭയ്യാസം ചെയ്തിക്കുകയെന്ന ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ജോലിയും സ്കരീകൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന സ്കരീകളുടെ പര്തേയ്കാവകാശങ്ങൾക്കും ആവശയ്ങ്ങൾക്കും പരിഗണന നൽകുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളിലേർപ്പെടുകയും നിർമാണ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉല്പാദനങ്ങളിലും സേവനതരകളിലും പണിയെടുക്കുകയും സർഗാത്മക പര്വർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ സ്കരീകൾക്ക് വീട്ടിൽ അവരുടെ ദൈനംദിന കടമകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന് വീട്ടു ജോലി, കുട്ടികളെ വളർത്തൽ, നലല് കുടുംബാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കൽമതിയായ സമയം കിട്ടാതെ വരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പല പര്ശ്നങ്ങൾക്കും കുട്ടികളുടെയും യുവജനങ്ങളുടെയും പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ ധാർമിക മൂലയ്ങ്ങളിലും സംസ്കാരത്തിലും ഉല്പാദനത്തിലുമുള്ള പര്ശ്നങ്ങൾക്ക് ഭാഗികമായ കാരണം ദുർബലമാകുന്ന കുടുംബബന്ധങ്ങളും കുടുംബപരമായ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളോടുള്ള തണുത്ത സമീപനങ്ങളുമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. എലല് കാരയ്ത്തിലും സ്കരീയെ പുരുഷനു തുല്യമാക്കണമെന്ന ഞങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥവും രാഷ്ട്രീയമായി നീതികരിക്കത്തക്കതുമായ ആഗര്ഹത്തിന്റെ

ഫലമാണ് ഈ വിരോധാഭാസം. ഇപ്പോൾ പെരിസ് തേര്യാക്കിയുടെ പരീക്ഷണത്തിൽ ഈ കുറവ് ഞങ്ങൾ തരണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് സ്ത്രീകളെന്ന നിലയ്ക്കുള്ള അവരുടെ തനിയായ ദൗത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ സാധ്യമാക്കുന്നതിന് എന്തു ചെയ്യണമെന്ന പര്ശ്നത്തെപ്പറ്റി, പത്രങ്ങളിലും പൊതു സംഘടനകളിലും തൊഴിൽ സ്ഥലത്തും വീട്ടിലും ഇപ്പോൾ ചൂടുപിടിച്ച വാദപര്തിവാദങ്ങൾ നടക്കുന്നത് അതിനാലാണ്''. സ്ത്രീയുടെ ശാരീരിക സവിശേഷതകൾ പരിഗണിക്കുകയോ മാതൃത്വത്തിന്റെ മഹത്വം അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പര്കൃതിവിരുദ്ധമായ ഏതു വയ്വസ്ഥിതിയിലും മനുഷ്യന്റെ വിലയിടിയുകയും മനസ്സിന്റെ സര്വ്വസ്ഥയ്ക്കും നഷ്ടപ്പെടുകയും കുടുംബഘടന ശീഥിലമാവുകയും സമൂഹത്തിൽനിന്ന് സമാധാനം വിടപറയുകയും വയ്കുതികൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിലും ഒറ്റപ്പെട്ട് ഏകാന്തതയുടെ കൊടിയ വയ്കുതി വിധേയരാവുകയും ചെയ്യുക അനിവാര്യമാണ്. പര്കൃതിപരമായ പര്തേയ്കതകൾ പൂർണ്ണമായും പരിഗണിക്കുന്ന ഇസ് ലാമിക വയ്വസ്ഥ ഇത്തരം നയ്നതകളിൽനിന്ന് തീർത്തും മുക്തവും പര്തിസന്ധികൾക്കിടവരുത്താത്തതുമതെര്.

അദ്ധ്യായം 13

ജിസ് യ

13.1 ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രം അമുസ് ലിം പൗരന്മാരിൽനിന്ന് ജിസ് യ എന്ന മതനികുതി ഈടാക്കാറിലേക്ക്? അത് കടുത്ത വിവേചനവും അനീതിയുമല്ലേ?

ജിസ് യ മതനികുതിയല്ല. ആണെന്ന ധാരണ അബദ്ധമാണ്. ഏറെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വിഷയമെന്ന നിലയിൽ ഇത് അൽപം വിശദീകരിക്കുന്നത് ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്ന് പര്തീക്ഷിക്കുന്നു. മുസ് ലിംകൾ തങ്ങളുടെ കാർഷികവരുമാനത്തിന്റെ പത്തു ശതമാനവും ഇതര സാമ്പത്തിക വരുമാനങ്ങളുടെ രണ്ടര ശതമാനവും പൊതു ഖജനാവിൽ അടക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ഇത് മതപരമായ ആരാധനാകർമ്മം കൂടിയായതിനാൽ ഇതര മതവിഭാഗക്കാരുടെ മേൽ നിർബന്ധമാക്കാൻ നിർവാഹമില്ല. കാരണം അതവരുടെ മതസംവാദനത്തയ്ക്ക്തിന്റെ നിഷേധമായിരിക്കും. അതിനാൽ സമൂഹത്തിൽ സാമ്പത്തിക സമ്മുഖിതത്വം നിലനിർത്താനായി അമുസ് ലിം പൗരന്മാരുടെ മേൽ ഇസ് ലാമിലെ മതചടങ്ങുകളുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത മറ്റൊരു നികുതി ചുമത്തുകയാണുണ്ടായത്. അതാണ് ജിസ് യ. മുസ് ലിംകളിൽനിന്ന് രാഷ്ട്രം നിർബന്ധമായും പിരിച്ചെടുക്കുന്ന സകാത്തിനു പകരമുള്ള നികുതിയാണത്. സമ്പത്തുള്ള മുസ് ലിംകളെല്ലാം സകാത്തിന് നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും വൃദ്ധന്മാരും രോഗികളും ഉൾപ്പെടെ ആരും തന്നെ അതിൽനിന്ന് മുക്തരല്ല. എന്നാൽ അതിനെയപേക്ഷിച്ച് ജിസ് യ യിൽ ഒട്ടേറെ ആനുകൂല്യങ്ങളും ഇളവുകളുമുണ്ട്. സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, അന്ധന്മാർ, വൃദ്ധന്മാർ, ഭരാന്തന്മാർ, മാറാരോഗികൾ, മഠങ്ങളിലെ സന്യാസിമാർ, പുരോഹിതന്മാർ പോലുള്ളവരിൽനിന്നൊന്നും ജിസയ്ക്ക് പിരിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ജിസയ്ക്ക് അമുസ് ലിം പൗരന്മാരോടുള്ള വിവേചനമോ അനീതിയോ അല്ല. അവർക്ക് സാമ്പത്തികമായി ഇളവ് ലഭിക്കാനുള്ള ഉപാധിയാണ്. ആരെങ്കിലും മുസ് ലിംകളെപ്പോലെ സകാത്തിന് നൽകാൻ സവ്ധം സന്നദ്ധമായി മുന്നോട്ടു വരികയാണെങ്കിൽ അവരെ ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രം ജിസ് യ യിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതാണ്. ചരിത്രത്തിലിതിന് ഏറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഒന്നിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: സർ തോമസ് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'അവരോട് (തഗല്ല്ബ് ഗോതർ) അമുസ് ലിം ഗോതർങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന സംരക്ഷണത്തിനു പകരമായി ചുമത്തുന്ന കരം ജിസ് യ അടക്കാനും അദ്ദേഹം (ഉമുൽ ഫാറൂഖ്) ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ജിസ് യ കൊടുക്കുന്നത് അപമാനമായി കരുതിയ തഗല്ല്ബ് ഗോതർ തങ്ങളെ മുസ് ലിംകളെപ്പോലെ നികുതി (സകാത്തിന്) അടക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. വലീഫ് അതനുവദിക്കുകയും അവർ മുസ് ലിംകളെപ്പോലെ ജിസ് യയുടെ ഇരട്ടി വരുന്ന സംഖ്യയ്ക്ക് ഖജനാവിലേക്കടക്കുകയും ചെയ്തു' (ഇസ് ലാം പര്ബോധനവും പര്ചാരവും, പാ. 62). ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിലെ മുഴുവൻ പൗരന്മാരെയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഭരണകൂടം ബാധ്യസ്ഥമാണ്. അതിനാൽ മുസ് ലിംകളുടെ മാതർമലത്ത്, അമുസ് ലിംകളുടെയും ജീവനും സവ്ത്തും അഭിമാനവും സംരക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധ സൈനികസേവനം നിർവഹിക്കാൻ മുസ് ലിംകൾ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. ഈ വിധം സംരക്ഷണം ഉറപ്പു നൽകുന്നതിനും പട്ടാളസേവനത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിനും പകരമായാണ് അവരിൽനിന്ന് ജിസ് യ ഈടാക്കിയിരുന്നത്. സൈനികസേവനത്തിന് അക്കാലത്ത് ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് പര്തേയ്കം പര്സ്താവയ്മതെര്. എപ്പോഴെങ്കിലും രാജയ്ക്ക് നിവാസികൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകാൻ ഭരണകൂടത്തിന് സാധിക്കാതെ വന്നാൽ ജിസ് യ തിരിച്ചുനൽകുക പതിവായിരുന്നു. അപര്കാരം തന്നെ സൈനികസേവനത്തിന് സവ്ധം സന്നദ്ധരായി മുന്നോട്ടുവരുന്നവരെയും ജിസ് യ യിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. സർ തോമസ് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'ചിലർ നമ്മെ വിശ്വസിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ മുസ് ലിം വിശ്വാസം സവ്കരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയായി െ്റെകസ്തവരുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്നതല്ല ഈ നികുതി. എല്ലാ അമുസ് ലിം പൗരന്മാരും അടക്കേണ്ടതായിരുന്നു അത്. മതപരമായ കാരണങ്ങളാൽ നിർബന്ധ സൈനിക സേവനത്തിൽനിന്ന് അവർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മുസ് ലിംകൾ നൽകിയിരുന്ന സംരക്ഷണത്തിന് പകരമായാണ് അവർ ജിസ് യ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നത്.... 'തുർക്കി ഭരണകാലത്ത് സൈനയ്ത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കരീസ്തയ്നികളും ജിസ് യ യിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണാം. കൊറിന്ത് കരയിടുക്കിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സിത്തിറോൺ, ഗറാനിയ ചുരങ്ങൾ കാക്കാൻ ഒരു സംഘം സായുധരെ നൽകാമെന്ന വയ്വസ്ഥയിൽ അൽബേനിയൻ െ്റെകസ്തവർഗമായ മെഗാരികളെ തുർക്കികൾ ജിസ് യ യിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. തുർക്കി സൈനയ്ത്തിന്റെ മുമ്പേ പോയി നിരത്തുകളും പാലങ്ങളും നന്നാക്കിയിരുന്ന കരീസ്തീയ സംഘത്തിൽനിന്ന് ജിസ് യ ഈടാക്കിയിരുന്നില്ലെന്ന് മാതർമലത്ത്, കരം വാങ്ങാതെ അവർക്ക് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഹൈസര്തിലെ കരീസ്തയ്നികൾ സുൽത്താന് ജിസ് യ നൽകിയിരുന്നില്ല. പകരമായി അവർ 250 ദ്രവഗാതര്യാ നാവികരെ തുർക്കിപ്പടക്ക നൽകി. 'ആർമത്തോളി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തെക്കൻ റുമാനിയക്കാരാണ് പതിനാറും പതിനേഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ തുർക്കി സൈനയ്ത്തിൽ മുഖ്യഘടകമായിരുന്നത്. സ് കൂട്ടാരികളെ വടക്കുള്ള പര്വതനിരകളിൽ വസിച്ചിരുന്ന മിർദികൾ എന്ന അൽബേനിയൻ കത്തോലിക്കർ കരത്തിൽനിന്നൊഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യുദ്ധവേളയിൽ സായുധ സംഘത്തെ നൽകാമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പര്തിജ്ഞ. അതേപോലെ ഗര്ക്ക് കരീസ്തയ്നികളെയും ജിസ് യ യിൽനിന്നൊഴിവാക്കി. കോൺസ് റാന്റിനോപ്പിലേക്ക് ശുദ്ധജലം കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കൽക്കുഴികൾ അവരായിരുന്നു സംരക്ഷിച്ചിരുന്നത്. നഗരത്തിലെ വെടിമ-

രനുശാലക്ക് കാവലിരുന്നവരേയും കരത്തിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈജിപ്തിലെ ഗദ്മീണ കർഷകർ സൈനികസേവനത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരുടെ മേൽ കരീസ്തയ്യാനികളെപ്പോലെ കരം ചുമത്തുകയും ചെയ്തു. "(സർ തോമസ് ആർണൾഡ്, ഇസ് ലാം: പർബോധനവും പർചാരവും, പാ. 7376). നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് മദീനയിലെ അമുസ് ലിം വിഭാഗങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പർതിരോധപർവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നതിനാൽ അവരിൽനിന്ന് ജിസ് യ ഈടാക്കിയിരുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, പാശ്ചാത്യർ പർചരിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ മെഗാഫോണുകളായി മാറിയ മറ്റുള്ളവർ ഏറ്റുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജിസ് യ ഒരു മതനികുതിയല്ല. ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ആയിരുന്നിട്ടില്ല. യഥാർത്ഥത്തിലിത് യുദ്ധനികുതിയാണ്. കഴിവു കായികബലവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സൈനികസേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ സന്നദ്ധമാവാതെ മാറിനിന്നവരാണ് അത് നൽകേണ്ടിവന്നിരുന്നത്. നിർബന്ധ സൈനിക സേവനം നിലനിന്നിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അതിൽനിന്നൊഴിവാക്കുകയും അതോടൊപ്പം ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവുമായ സുരക്ഷിതത്വം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിന്റെ പർതിഫലമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിലെ മുസ് ലിം പൗരന്മാർ നിർബന്ധ സൈനിക സേവനമനുഷ്ഠിച്ചാലും ഭരണകൂടത്തിനു സകാത്ത് നൽകാൻ ബാധയ്സ്ഥരാണ്. എക്കാലത്തും സകാത്ത് സംഖ്യ ജിസ് യ യേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവതല്ല. അമുസ് ലിം പൗരന്മാർ സകാത്ത് നൽകുകയോ സൈനികസേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ സന്നദ്ധമാവുകയോ ചെയ്തപ്പോഴെല്ലാം അവരെ ജിസ് യയിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയിരുന്നു. സൈനികവൃത്തി വേതനമുള്ള തൊഴിലായി മാറിയ ഇക്കാലത്തും ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രം അമുസ് ലിം പൗരന്മാരുടെ മേൽ ജിസ് യ ചുമത്തുന്നതല്ല. അതിനാൽ മതനയ്നപക്ഷങ്ങൾ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിൽ ഒരുവിധ വിവേചനവും അനുഭവിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സകാത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ മുസ് ലിംകളേക്കാൾ സാമ്പത്തിക സൗകര്യവും ആനുകൂല്യവും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 14

ഗൾഫുനാടുകളിലെ ക്ഷേതർ വിലക്ക്

14.1 ഗൾഫ് നാടുകളിൽ ഹിന്ദുക്കളെ ക്ഷേതർ പണിയാൻ അനുവദിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഗൾഫ് നാടുകളിൽ ഹിന്ദുപൗരന്മാരിലുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ ജോലിയാവശ്യം ചെന്ന വിദേശികളാണ്. മുസ്ലിം ലീകളുടെ വിദേശികളായ ആർക്കും അവിടെ സ്ഥലം വാങ്ങാനോ ആരാധനാലയം പണിയാനോ അനുവാദമില്ല. അഥവാ, വിദേശമുസ്ലിം ലീകൾക്ക് പള്ളിയുണ്ടാക്കാനും അവിടങ്ങളിലെ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല. വിദേശികൾക്ക് ഇന്ത്യയിലോ ഇതര സൈക്യുലർ നാടുകളിലോ സമ്പന്നമായ ആരാധനാലയം പണിയാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതുപോലെത്തന്നെ. എന്നിട്ടും ദീർഘകാലമായി ഗൾഫ് നാടുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന സിന്ധി ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ആരാധനാലയം നിർമ്മിക്കാൻ ഭരണകൂടം പര്തേയ്കം അനുമതി നൽകുകയുണ്ടായി. മലയാളത്തിലെ ആർ.എസ്.എസ്. വാരിക കേസരി എഴുതുന്നു: 'മസ്കത്ത്, ബഹ് റൈൻ, ദുബൈ എന്നീ ഗൾഫു രാജ്യങ്ങൾ വിദേശക്കോയ്മ കീഴിൽ ഉള്ളതുമുതൽ ഭാരതീയരും ഹിന്ദുക്കളുമായ സിന്ധികൾ ഇവിടങ്ങളിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുക കാരണം പര്തേയ്ക രാജ്യങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഗണ്യമായ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു. പര്തേയ്ക യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കി അവിടങ്ങളിലെ ഭരണാധിപന്മാർ അവർക്ക് പര്തേയ്ക പരിഗണനകൾ കൊടുത്തുപോന്നു'(6-4-1986). 'ദുബൈ ശൈഖ് അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകുന്നതിൽ പര്തേയ്കം ശർദ്ധിച്ചുപോന്നു. സിന്ധികളുടെ ആവശ്യം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു ക്ഷേതർവും ഇഷ്ടദേവതകളെ വച്ചു പൂജിക്കാനുള്ള അനുവാദവും അതുപോലെ ഉത്സവാദികൾ കൊണ്ടാടാനുള്ള അംഗീകാരവും നൽകുകയുണ്ടായി. ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ശവസംസ്കാരം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പര്തേയ്ക ശ്മശാനത്തിനുള്ള സ്ഥലവും കൂടി അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി' (കേസരി 5-1-1986).

മുസ് ലിം രാജ്യത്തിൽ ക്ഷേതർങ്ങൾക്ക് അനുവാദമുണ്ടോ?

15.1 മതേതരനാടുകളിലേതുപോലെയോ കൂടുതലായോ മതനയ്ക്കുനപക്ഷങ്ങൾക്ക് ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിൽ മതസംവാതന്തയ്ക്കുമുണ്ടാകുമെന്ന് താങ്കൾ അവകാശപ്പെടുകയുണ്ടായലേഖ്? എന്നാൽ ലോകത്ത് ഏതെങ്കിലും മുസ് ലിം രാജ്യത്ത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ക്ഷേതർം നിർമ്മിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടോ? പാകിസ്താനിലും ബംഗ്ളാദേശിലുമെലഖ് ഉള്ളവതന്നെ തകർക്കുകയലേഖ് ചെയ്യുന്നത്?

സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഗുരുതരമായ തെറ്റിദ്ധാരണകളാണ് ഇത്തരം സംശയങ്ങൾക്ക് കാരണം. മുസ് ലിംകൾ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള നാടുകളെലഖ് മതാധിഷ്ഠിത ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രങ്ങളാണെന്ന ധാരണ ശരിയലഖ്. ഇസ് ലാമികവ്യവസ്ഥ യഥാവിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ മാതർമേ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രമെന്ന വിശേഷണത്തിന് അർഹമാവുകയുള്ളു. നിലവിലുള്ള മുസ് ലിം നാടുകൾ അവവിധം ചെയ്യാത്തതിനാലാണ് ലോകത്തെവിടെയും മാത്രകാ ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രങ്ങൾ കാണപ്പെടാത്തത്. ഭാഗികമായി ഇസ് ലാമികവ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കുന്ന നാടുകളുണ്ട്. അവ അതർത്തോളമേ ഇസ് ലാമികമാവുകയുള്ളു. ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിലെ അമുസ് ലിം പൗരന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്താനും ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനും ആചാരങ്ങൾ പിന്തുടരാനും സവാതന്തയ്ക്കുമുണ്ടായിരിക്കും. ആരുടെ മേലും ഇസ് ലാമിനെ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയോ ആരെയെങ്കിലും മതം മാറാൻ നിർബന്ധിക്കുകയോ ഇലഖ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഇസ് ലാം കണിശമായി വിലക്കിയിരിക്കുന്നു: 'മതത്തിൽ ഒരുവിധ നിർബന്ധവുമിലഖ്. സന്മാർഗം മിഥയാധാരണകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' (ഖു. 2: 256). 'നീ വിളംബരം ചെയ്യുക: ഇത് നിങ്ങളുടെ നാമനിൽനിന്നുള്ള സതയ്മാകുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കിത് സവീകരിക്കാം. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് നിഷേധിക്കാം.' (ഖു. 18:29). ദൈവദൂതന്മാർക്കുപോലും മതം സവീകരിക്കാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നിലഖ്. അലഖ്യാള അറിയിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങൾ വിശ്വാസികളാകാൻ നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ? ദൈവഹിതമിലഖ്യാതെ ഒരാൾക്കും വിശ്വസിക്കുക സാധയ്മലഖ്' (ഖു. 6: 69). 'നബിയേ, നീ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നീ ഉദ്ബോധകൻ മാതർമാകുന്നു. നീ അവരെ നിർബന്ധിച്ച് വഴിപ്പെടുത്തുന്നവനൊന്നുമലഖ്.' (ഖു. 88: 21,22). ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രമായ മദീനയിൽ, അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ നബിതിരുമേനി മതനയ്ക്കുനപക്ഷങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചതുപോലുള്ള സവാതന്തയ്ക്കും സൗകരയ്ക്കും മറ്റേതെങ്കിലും മതാധിഷ്ഠിത നാടുകളിലോ മതനിരപേക്ഷ രാജ്യങ്ങളിലോ കാണപ്പെടുമോയെന്ന് നയായമായും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദീന അംഗീകരിച്ച് പദ്ഖയാപിച്ച പദ്മാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നമ്മുടെ ഭരണസാഹോദരയ്സീമയിൽപെടുന്ന ജൂതന്മാർക്ക് വർഗാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പക്ഷപാതപരമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽനിന്നും ദേർഹങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷ നൽകും. നമ്മുടെ സഹായത്തിനും ദയാനിരതമായ സംരക്ഷണത്തിനും മുസ് ലിം സമുദായാംഗങ്ങളെപ്പോലെ അവർക്കും അവകാശമുണ്ട്. മുസ് ലിംകളുമായി ചേർന്ന് അവർ ഏക ഘടനയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമായിത്തീരും. മുസ് ലിംകളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർക്കും സവാതന്തയ്ക്കുമായി തങ്ങളുടെ മതം ആചരിക്കാവുന്നതാണ്.' സർ തോമസ് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'മുഹമ്മദ് പല അറബ് ്രൈകസ്തവ ഗോതർങ്ങളുമായും സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർക്കുദേഹം സംരക്ഷണവും സവ്ന്തം മതമാചരിക്കാനുള്ള സവാതന്തയ്ക്കും നൽകി' (ഇസ് ലാം: പദ്ബോധനവും പദ്ചാരവും, പുറം 60). പദ്വാചകന്റെ പാത പിന്തുടർന്ന് മുഴുവൻ മുസ് ലിംഭരണാധികാരികളും സവീകരിച്ച സമീപനവും ഇതുതന്നെ. ഇന്തയ് ചരിതർത്തിൽ ഏറെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും വിമർശനവിധേയനാവുകയും ചെയ്ത ഔറംഗസീബിന്റെ മതസമീപനത്തിൽ പദ്കടമായിരുന്ന സഹിഷ്ണുതയെ സംബന്ധിച്ച് അലക് സാണ്ടർ ഹാമിൽട്ടൺ എഴുതുന്നു: 'ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ മതസവാതന്തയ്ക്കും ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നതിന് പുറമെ ഹൈന്ദവ രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിലായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർ നടത്തിയിരുന്ന വർതങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും ആഘോഷിക്കാനുള്ള സൗകരയ്ങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മീററ്റ് നഗരത്തിൽ മാതർം ഹൈന്ദവവിഭാഗത്തിൽ നൂറിൽപരം വയ്തയ്സ്ത വിഭാഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ പദ്ർമനകളുടെയോ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയോ പേരിൽ യാതൊരു വിധ വിവാദവും ഉണ്ടായിരുന്നിലഖ്. ഏതൊരാൾക്കും അയാളാഗർഹിക്കുന്ന വിധം ദൈവാർച്ചനകൾ നടത്തുവാനും ആരാധിക്കാനുമുള്ള സവാതന്തയ്ക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. മതവ്യംസനങ്ങൾ അജ്ഞാതമതെർ' (Alexander Hamilton, A new Account of the East Indies, Vol. 1, PP. 159, 162, 163).). മുസ് ലിം ഭരണാധികാരികൾ മതപരിവർത്തനത്തിന് നിർബന്ധിക്കുകയോ സമ്മർദം ചെലുത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ നീണ്ട നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ഭരണത്തിനു ശേഷവും മുസ് ലിംകളിവിടെ നയ്നപക്ഷമാകുമായിരുന്നിലഖ് സുവിദിതമാണലഖ്. ഇസ് ലാമിക

ഭരണത്തിൽ മതനയ്ക്കുപക്ഷങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായ ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. നജ് റാനിലെ കരീസ്തയ്നികളുമായി പര്വാചകനാണെന്നായി സന്ധിവയ്വസ്ഥകളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം. 'നജ് റാനിലെ ്രൈകസ്തവർക്കും അവരുടെ സഹവാസികൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ അഭയവും ദൈവഭൂതനായ മുഹമ്മദിന്റെ സംരക്ഷണോത്തരവാദിത്വവുമുണ്ട്. അവരുടെ ജീവൻ, മതം, ഭൂമി, ധനം എന്നിവയ്ക്കും അവരിൽ ഹാജരുള്ളവനും ഇലാത്തവനും അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും നീവേദകസംഘങ്ങൾക്കും കുരിശ്, ചർച്ച് പോലുള്ള മതചിഹ്നങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണിത്. നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുന്നതലഭ. അവരുടെ യാതൊരുവകാശവും ഒരു മതചിഹ്നവും മാറ്റപ്പെടുന്നതലഭ. അവരുടെ പാതിരിയോ പുരോഹിതനോ ചർച്ച് സേവകനോ തന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് നീക്കപ്പെടുന്നതലഭ.' ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബകർ! സവിദ്ദീഖ്(റ) ഹിറാവാസികളുമായി ഒപ്പുവച്ച സന്ധിവയ്വസ്ഥകളിലിങ്ങനെ പറയുന്നു: 'അവരുടെ ആരാധനാലയങ്ങളും കനീസുകളും ശതതൃക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷ നേടുന്ന കോട്ടകളും പൊളിച്ചുമാറ്റപ്പെടുന്നതലഭ. മണിയടിക്കുന്നതോ പെരുന്നാളിന് കുരിശ് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതോ തടയപ്പെടുന്നതലഭ.' മധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ ്രൈകസ്തവവിശ്വാസികൾ മുസ് ലിം ഭരണത്തിന് കീഴിൽ സമ്പൂർണ്ണ മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരുന്നതിനാൽ വളരെയേറെ സംതൃപ്തരായിരുന്നു. നീണ്ട അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഇസ് ലാമികാധിപത്യം അനുഭവിച്ചശേഷവും ഈ അവസ്ഥയിലൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് പന്തർണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ അന്തോക്യയിലെ യാക്കോബായ പാതരിയാർക്കീസായിരുന്ന വലിയ മൈക്കലിന്റെ പര്സ്താവന അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. റോമൻ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഹിരാക്ളിയസിന്റെ മർദ്ദന കഥകൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'ഇങ്ങനെയാണ് സർവശക്തനും മനുഷ്യരുടെ സാമര്യാജ്യങ്ങൾ തന്റെ ഹിതത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റിമറിക്കുന്നവനും താനിരിക്കുന്നവർക്ക് സാമര്യാജ്യം നൽകുന്നവനും പാവങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്നവനുമായ പര്തികാരത്തിന്റെ ദൈവം ഇശ് മേലിന്റെ സന്താനങ്ങളെ റോമൻ കരങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കാനായി തെക്കുന്നിന്നു കൊണ്ടുവന്നത്. റോമക്കാർ നമ്മുടെ ചർച്ചകളും മഠങ്ങളും കവർച്ച ചെയ്യുന്നതും നമ്മെ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുന്നതും ദൈവം നോക്കിക്കാണുകയായിരുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ നമുക്കുപോലും നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കാൽസിലോണിയൻ പക്ഷത്തുനിന്ന് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ചർച്ചകൾ അവരുടെ കൈയിൽ തന്നെ ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായതു മാത്രമാണ്. അറബികൾ നഗരങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കൈവശമുള്ള ചർച്ചകൾ അങ്ങനെയെന്നെ നിലനിർത്തി. ഏതായിരുന്നാലും റോമക്കാരുടെ കര്ത്രരതയിൽനിന്നും നീചതവ്ത്തിൽനിന്നും രോഷത്തിൽനിന്നും മതാവേശത്തിൽനിന്നും രക്ഷ പര്പിക്കുകയും നാം സമാധാനത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത് ഒട്ടും നിസ്സാരകാര്യമല്ല' (Michael the elder Vol. 2, PP. 412, 413. ഉദ്ധരണം: സർ തോമസ് ആർണൾഡ്, ഇസലാം പര്ബോധനവും പര്ചാരവും, പുറം 67). ഇന്ത്യയിലെ മുസ് ലിം ആധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശരീ. ഈശ്വരി പര്സാദ് പറയുന്നു: 'മുസ് ലികൾ കീഴടക്കപ്പെട്ട ജനതയ്ക്ക് ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുകയും അവരോട് സഹിഷ്ണുതാപൂർവ്വം പെരുമാറുകയുമുണ്ടായി.' (History of Muslim Rule, Page 46). ഡോക്ടർ താരാചന്ദ് എഴുതുന്നു: 'മുസ് ലിം ജേതാക്കൾ പരാജിതരോട് വളരെ നന്നായി പെരുമാറി. ഹിന്ദു പണ്ഡിതന്മാർക്കും പൂജാരിമാർക്കും തങ്ങളുടെ ദേവാലയങ്ങൾക്കും ചട്ടപ്പട്ടിയുള്ള അവകാശം നൽകാൻ കർഷകരെ അനുവദിച്ചു.' (Ibid, Page 49). മകൻ ഇമയൂണിന് ബാബർ ചക്രവർത്തി നൽകിയ അന്തേയപദേശങ്ങളിൽ ഹിന്ദുസഹോദരന്മാരോട് അതയ്ദാരമായി പെരുമാറാനാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഡോ. രാജേന്ദ്രപര്സാദ് ഉൾപ്പെടെ ഉദ്ധരിച്ച പര്സ്തത അന്തേയപദേശങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ഇന്ത്യ മതവൈവിധ്യങ്ങളുടെ നാടാണ്. അതിൽ നീ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തണം. അലാഹ് നിനക്ക് അധികാരം നൽകിയാൽ നീ മതപക്ഷപാതിത്വം കാണിക്കരുത്. ഹൈന്ദവരുടെ ഹൃദയം വര്ണപ്പെട്ടു വിധം പശുക്കളെ അറക്കരുത്. അതു ചെയ്താൽ ജനം നിന്നെ വെറുക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളും ആരാധനാലയങ്ങളും തകർക്കരുത്. ഭരണാധികാരി ഭരണിയരെയും ഭരണിയർ ഭരണകർത്താവിനെയും സ്നേഹിക്കുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുക. ദയാഹൃദയം കൊണ്ടാണ് ഇസ് ലാമിനെ ധനയ്മാക്കേണ്ടത്. അടിച്ചമർത്തലിലൂടെയല്ല' (ഉദ്ധരണം: മിസിസ് നിലോഫർ അഫ്, ഇൻസ് റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഒബ്ജക്ടീവ് സ് റഡീസ്, നയ്ഡൽഹി). ആലംഗീർ നാമയിലിങ്ങനെ വായിക്കാം: 'ഔറംഗസീബ് ബംഗാളിലും ആസാമിലും ചില ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ബുദ്ധഗുഹയ്ക്ക് വമ്പിച്ച ഭൂസ്വത്ത് രാജകീയശാസന വഴി നൽകുകയുമുണ്ടായി' (ഉദ്ധരണം: Illustrated weekly, 5.10.'75). പണ്ഡിറ്റ് സുന്ദർലാൽ പറയുന്നു: 'അക്ബർ, ജഹാംഗീർ, ഷാജഹാൻ എന്നിവരുടെ കാലത്തും ഔറംഗസീബിന്റെയും പിൻഗാമികളുടെയും കാലത്തും ഹിന്ദുക്കളോടും മുസ് ലിംകളോടും ഒരേ സമീപനമാണ് സവീകരിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു മതങ്ങളും തുല്യമായി ആദരിക്കപ്പെട്ടു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആരോടും ഒരുവിധ വിവേചനവും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. എലാ ചക്രവർത്തിമാരും നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ഒട്ടേറെ ഭൂസ്വത്തുകൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഇന്നും ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ക്ഷേത്രപൂജാരികളുടെ വശം ഔറംഗസീബിന്റെ ഒപ്പുള്ള രാജകുലപന നിലവിലുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം പാരീതോഷികങ്ങളും ഭൂസ്വത്തുകളും നൽകിയതിന്റെ സ്മരണികയെന്തെ. ഇത്തരം രണ്ടു കുൽപനകൾ ഇപ്പോഴും ഇലഹാബാദിലുണ്ട്. അവയിലൊന്ന് സോമനാഥ ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാരിയുടെ വശമാണ്'. ഇതര മതവിഭാഗങ്ങളുടെ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിലും ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രം എന്നും എവിടെയും തികഞ്ഞ ശര്ദ്ധയും ജാഗര്യതയും പുലർത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം ഖലീഫയായ അബൂബകർ! സവിദ്ദീഖിനോട് രാജ്യത്തെ ്രൈകസ്തവ വിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ പുതുതായി നിർമ്മിച്ച ചർച്ച് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനാവശ്യപ്പെടുകയും അത് ഇസ് ലാമികാരാധനയായ നമസ് കാറം നിർവഹിച്ച് നടത്തിയാൽ മതിയെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാനത് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്താൽ എന്റെ കാലശേഷം യഥാർഥയ്മറിയാത്തവർ ഞങ്ങളുടെ ഖലീഫ നമസ് കരിച്ച സ്ഥലമാണെന്ന് അതിന്റെ പേരിൽ അവകാശവാദമുന്നയിക്കുകയും അത് കഴുപ്പുങ്ങൾക്കിടവരുത്തുകയും ചെയ് തേക്കാം.' ഖലീഫയുടെ ആശങ്ക ശരിയാണെന്നു ബോധ്യമായ ്രൈകസ്തവ സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഉദയമത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറി. ഫലസ്തീൻ സന്ദർശിക്കവെ നമസ് കാരസമയമായപ്പോൾ രണ്ടാം ഖലീഫ ഉമറുൽ ഫാറൂഖിനോട് അവിടത്തെ പാതരിയാർക്കീസ് സവ്ഹർനിയൂസ്, തങ്ങളുടെ ചർച്ചിൽവച്ച് നമസ് കാറം നിർവഹിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ നിർദ്ദേശം ഖലീഫ നന്ദിപൂർവ്വം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാരണം, താനവിടെ വച്ച് നമസ് കരിച്ചാൽ പിൻക്കാലത്ത് അവിവേകികളായ മുസ് ലിംകളാക്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ അവകാശവാദമുന്നയിക്കുകയും അത് പള്ളിയാക്കി മാറ്റാൻ ശര്മിക്കുകയും ചെയ് തേക്കുമെന്നായിരുന്നു. അത്തരമൊരവിവേകത്തിന് അവസരമുണ്ടാവരുതെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ഉമറുൽ ഫാറൂഖ് ചർച്ചിനു പുറത്തുള്ള ഒരു ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് വസ്ത്രം വിരിച്ച് നമസ് കരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അമുസ് ലിംകൾക്ക് അവരുടെ വയ്ക്കുന്നിരയമങ്ങളനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഇസ് ലാം അവരുടെ ഒരവകാശവും ഹനിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. പര്വാചകൻ തിരുമേനി അരുൾ ചെയ്യുന്നു: 'സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, അമുസ് ലിം പൗരന്മാരെ വലവരുടെ അടിച്ചമർത്തുകയോ അവരുടെ മേൽ കഴിവിനതീതമായ നികുതിഭാരം ചുമത്തുകയോ അവരോട് കര്ത്രരമായി പെരുമാറുകയോ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അന്ത്യവിധി നാളിൽ അവർക്കെതിരെ ഞാൻ സവ്ധം തന്നെ പരാതി ബോധിപ്പിക്കുന്നതാ-

ണ്.''(അബൂദാവൂദ്) 'ആർ അമുസ് ലീം പൗരനെ അപായപ്പെടുത്തുന്നുവോ അവൻ സവ്ർഗത്തിന്റെ ഗന്ധം പോലും അനുഭവിക്കുകയി-
 ലെ' (അബൂയൂസൂഫ്, കിതാബുൽ ഖറാജ്, പേജ് 71). വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, അനന്തരാവകാശം തുടങ്ങിയ വയ്ക്കുതിനിയമങ്ങളുമാ-
 യി ബന്ധപ്പെട്ട പർശ് നങ്ങളെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ മതാചാരപര്യന്തമാണ് ഇസ് ലാമിക കോടതികൾ തീർപ്പ് കൽപിക്കുക.
 ശരീഅത്ത് വിധികൾ അവരുടെ മേൽ നടപ്പിലാക്കുകയിലുണ്ട്. നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ജൂതന്മാരുടെ കേസുകൾ വിചാരണയ്ക്കു വന്നാ-
 ൽ മദ്ദിനയിലെ 'ബൈത്തുൽ മിദ് റാസ്' എന്ന ജൂതസെമിനാരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവിടത്തെ പുരോഹിതന്മാരോട് തോറയിലെ വി-
 ധികൾ അന്വേഷിച്ച് പഠിച്ച ശേഷമേ അവിടന്നു തീർപ്പ് കൽപിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. (ഇബ്നു ഹിശാം, സീറത്തുനബി, വാളയം 2, പാ. 201).
 സർ തോമസ് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'അമുസ് ലീം സമൂഹങ്ങൾ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായ സവ്യാഭരണാവകാശം അനുഭവിക്കുകയു-
 ണ്ടായി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള സവാതന്തയ്ക്ക് ഭരണകൂടം അവരു-
 ടെ കരങ്ങളിൽ തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു. മതപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവരുടെ പുരോഹിതന്മാ-
 ൽക്ക് ലഭിച്ചു. അവരുടെ ചർച്ചകളും മന്ത്രങ്ങളും യാതൊരു ഊനവും തട്ടാതെ നിലനിർത്താനനുവദിച്ചു' (ഇസ് ലാം: പർബോധനവും പർ-
 ചാരവും, പാ. 78). എന്നാൽ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിൽ അനീതികളും വിവേചനങ്ങളും നടക്കുകയിലുണ്ട്. ജാതിമതകക്ഷി ഭേദമന്വേത് നി-
 ഷ്കൃഷ്ടമായ നീതി നടപ്പിലാക്കപ്പെടും. ഖുർആൻ കൽപിക്കുന്നു: 'വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അലമാഹുവിനു വേണ്ടി നേർമാർഗത്തിൽ
 നിലകൊള്ളുന്നവരും നീതിക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുമാകുക. ഒരു ജനതയോടുള്ള വിരോധം നീതി നടപ്പിലാക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിങ്ങ-
 ളെ പേർരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീതി പാലിക്കുവിൻ. അതാണ് ദൈവഭക്തിക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യം' (5:8). ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിൽ
 അമുസ് ലീം പൗരന്മാർക്കെതിരെ കലാപം നടത്തിയാൽ ശിക്ഷ നടപടികൾ സവീകരിക്കപ്പെടും. വധിച്ചാൽ പർതികരീയ നടപ്പാക്കപ്പെ-
 ടും. ആരാധനാലയങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടാൽ തകർത്തവർക്കെതിരെ കടുത്ത ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും തകർക്കപ്പെട്ടവ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും
 ചെയ്യും. ആരാധനാലയങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ മതനയ്ക്കുപക്ഷങ്ങളുടെ ജീവനും സവ്ത്തും വിദ്യാഭ്യാസമാപനങ്ങളും വയ്ക്കുതിനിയമങ്ങളും
 പൂർണ്ണമായും സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. അവയുടെയൊന്നും നേരെ ഒരുവിധ കൈയേറ്റവും അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ
 ഇസ് ലാമിക ഭരണത്തിൽ മതനയ്ക്കുപക്ഷങ്ങൾ സവാതന്തയ്ക്കും സുരക്ഷയും അനുവദിക്കുമെന്നതിലൊട്ടും സംശയമില്ല. അവരൊരി-
 കളും അൽപവും അനീതിക്കോ കൈയേറ്റങ്ങൾക്കോ അവഹേളനങ്ങൾക്കോ ഇരയാവുകയിലുണ്ട്. രാജ്യത്തെ ആഭിവാസിതകളും പിന്നോക്ക
 ജാതിക്കാരുമെല്ലാം തങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളെല്ലെന്ന് ശക്തമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ചോദയ്ത്തിലുന്നയിച്ച, ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ഹി-
 ന്ദുക്കളാണെന്ന പരാമർശം സൂക്ഷ്മമായി വസ്തുനിഷ്ഠമായി അലൈന്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്.

ഇസ് ലാമിക ഭരണത്തിലെ മതനയ് നപക്ഷങ്ങൾ

16.1 ഇന്ത്യയിൽ ഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളായതിനാലേല് എലല് മതക്കാർക്കും തുലയ് വകാശം നൽകുന്ന സെക്കുലരിസം ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നത്? ഭൂരിപക്ഷം മുസ് ലിംകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ത്യയും മതാധിഷ്ഠിത ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രമാവുകയും മറ്റു മതാനുയായികൾ രണ്ടാംതരം പൗരൻമാരാവുകയോ മതംമാറാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയോ ചെയയ് മായിരുന്നിലേല്?

A സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഗുരുതരമായ തെറ്റിദ്ധാരണകളാണ് ഇത്തരം സംശയങ്ങൾക്ക് കാരണം. മുസ് ലിംകൾ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള നാടുകളെലല് മതാധിഷ്ഠിത ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രങ്ങളാണെന്ന ധാരണ ശരിയെലല്. ഇസ് ലാമികവയ് വസ്ഥ യഥാവിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ മാതര് മേ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രമെന്ന വിശേഷണത്തിന് അർഹമാവുകയുള്ളു. നിലവിലുള്ള മുസ് ലിം ലിം നാടുകൾ അവവിധം ചെയയ് ത്തിനാലാണ് ലോകത്തെവിടെയും മാതൃകാ ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രങ്ങൾ കാണപ്പെടാത്തത്. ഭാഗികമായി ഇസ് ലാമികവയ് വസ്ഥ നടപ്പാക്കുന്ന നാടുകളുണ്ട്. അവ അതര് ത്തോളമേ ഇസ് ലാമികമാവുകയുള്ളു. ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തിലെ അമുസ് ലിം പൗരന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ വച്ചുപുലര്ത്താനും ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനും ആചാരങ്ങൾ പിന്തുടരാനും സവ്തന്ത്രയ് മ്ങളായിരിക്കും. ആരുടെ മേലും ഇസ് ലാമിനെ അടിച്ചേല്പിക്കുകയോ ആരെയെങ്കിലും മതം മാറാൻ നിർബന്ധിക്കുകയോ ഇലല്. അങ്ങനെ ചെയയ് ന്നത് ഇസ് ലാം കണിശമായി വിലക്കിയിരിക്കുന്നു: 'മതത്തിൽ ഒരുവിധ നിർബന്ധവുമിലല്. സന്മാർഗം മിഥയ് ധാരണകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' (ഖു. 2: 256). 'നീ വിളംബരം ചെയയ് ക്: ഇത് നിങ്ങളുടെ നാമനിൽനിന്നുള്ള സതയ് മ്കുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് സവ്കരിക്കാം. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് നിഷേധിക്കാം.' (ഖു. 18:29). ദൈവദൂതന്മാർക്കുപോലും മതം സവ്കരിക്കാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നിലല്. അലല് ഹു അറിയിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങൾ വിശ്വാസികളാകാൻ നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ? ദൈവഹിതമിലല് തെ ഒരാൾക്കും വിശ്വസിക്കുക സാധയ് മലല്' (ഖു. 6: 69). 'നബിയേ, നീ ഉദ് ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നീ ഉദ് ബോധകൻ മാതര് മ്കുന്നു. നീ അവരെ നിർബന്ധിച്ച് വഴിപ്പെടുത്തുന്നവനൊന്നുമലല്.' (ഖു. 88: 21,22). ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രമായ മദീനയിൽ, അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ നബിതിരുമേനി മതനയ് നപക്ഷങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചതുപോലുള്ള സവ്തന്ത്രയ് മ്വും സൗകരയ് മ്വും മറ്റേതെങ്കിലും മതാധിഷ്ഠിത നാടുകളിലോ മതനിരപേക്ഷ രാജ്യങ്ങളിലോ കാണപ്പെടുമോയെന്ന് നയ് ധായ്മയും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദീന അംഗീകരിച്ച് പര്വയ് ഹിച്ച് പര്മാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നമ്മുടെ ഭരണസാഹോദരയ് സിമയിൽപ്പെടുന്ന ജൂതന്മാർക്ക് വർഗാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പക്ഷപാതപരമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽനിന്നും ദേര് ഹങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷ നൽകും. നമ്മുടെ സഹായത്തിനും ദയാനിരതമായ സംരക്ഷണത്തിനും മുസ് ലിം സമുദായംഗങ്ങളെപ്പോലെ അവർക്കും അവകാശമുണ്ട്. മുസ് ലിംകളുമായി ചേർന്ന് അവർ ഏക ഘടനയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമായിത്തീരും. മുസ് ലിംകളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർക്കും സവ്തന്ത്രയ് മ്മായി തങ്ങളുടെ മതം ആചരിക്കാവുന്നതാണ്.' സർ തോമസ് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'മുഹമ്മദ് പല അറബ് ്രൈകസ്തവ ഗോതര്ങ്ങളുമായും സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർക്കുദ്ദേഹം സംരക്ഷണവും സവ്തന്ത്രം മതമാചരിക്കാനുള്ള സവ്തന്ത്രയ് മ്വും നൽകി' (ഇസ് ലാം: പര്ബോധനവും പര്ചാരവും, പ്റം 60). പര്വാചകന്റെ പാത പിന്തുടർന്ന് മുഴുവൻ മുസ് ലിംഭരണാധികാരികളും സവ്കരിച്ച സമീപനവും ഇതുതന്നെ. ഇന്ത്യ ചരിതര് ത്തിൽ ഏറെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും വിമർശനവിധേയനാവുകയും ചെയ് ട് ഔറംഗസീബിന്റെ മതസമീപനത്തിൽ പര്കടമായിരുന്ന സഹിസ്തയെ സംബന്ധിച്ച് അലക് സാണ്ടർ ഹാമിൽട്ടൺ എഴുതുന്നു: 'ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പരിപൂർണമായ മതസവ്തന്ത്രയ് മ്ം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നതിന് പുറമെ ഹൈന്ദവ രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിലായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർ നടത്തിയിരുന്ന വര്തങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും ആഘോഷിക്കാനുള്ള സൗകരയ് മ്ങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മീററ്റ് നഗരത്തിൽ മാതര് മ്ം ഹൈന്ദവവിഭാഗത്തിൽ നൂറിൽപരം വയ് തയ് സ്ത്രീ വിഭാഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ പര്മാർഥനകളുടെയോ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയോ പേരിൽ യാതൊരു വിധ വിവാദവും ഉണ്ടായിരുന്നിലല്. ഏതൊരാൾക്കും അയാളാഗര് ഹിക്കുന്ന വിധം ദൈവാർച്ചനകൾ നടത്തുവാനും ആരാധിക്കാനുമുള്ള സവ്തന്ത്രയ് മ്ങളായിരുന്നു. മതധവ്സനങ്ങൾ അജ്ഞാതമതെര് മ്ം (അഹമദിറച്ചു ഒമാശഹീദ്, അിലം അരര് ്രീ ്രീള വേല ലുമേഃ കിറശലയ്, ഡ്ശീഹ. 1, ജജ. 159, 162, 163). മുസ് ലിം ഭരണാധികാരികൾ മതപരിവർത്തനത്തിന് നിർബന്ധിക്കുകയോ സമ്മര്ദം ചെലുത്തുകയോ ചെയ് തിരുന്നുവെങ്കിൽ നീണ്ട നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ഭരണത്തിനു ശേഷവും മുസ് ലിംകളിലിടെ നയ് നപക്ഷമാകുമായിരുന്നിലല് ന് സുവിദിതമാണലേല്. ഇസ് ലാമിക ഭരണത്തിൽ മതനയ് നപക്ഷങ്ങൾക്ക് പൂർണമായ ആരാധനാസവ്തന്ത്രയ് മ്ം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. നജ് റാനിലെ കര്ിസ്തയ് ഹിനികളുമായി പര്വാചകനുണ്ടാക്കിയ സന്ധിവയ് വസ്ഥകളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം. 'നജ് റാനിലെ ്രൈക-

സ്കൂൾക്കും അവരുടെ സഹവാസികൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ അഭയവും ദൈവഭൂതനായ മുഹമ്മദിന്റെ സംരക്ഷണോത്തരവാദിത്വവുമുണ്ട്. അവരുടെ ജീവൻ, മതം, ഭൂമി, ധനം എന്നിവയ്ക്കും അവരിൽ ഹാജരുള്ളവനും ഇലാത്തവനും അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും നിവേദനസംഘങ്ങൾക്കും കുരിശ്, ചർച്ച് പോലുള്ള മതചിഹ്നങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണിത്. നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുന്നതലമ്. അവരുടെ യാതൊരുവകാശവും ഒരു മതചിഹ്നവും മാറ്റപ്പെടുന്നതലമ്. അവരുടെ പാതിരിയോ പുരോഹിതനോ ചർച്ച് സേവകനോ തന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് നീക്കപ്പെടുന്നതലമ്." ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബകർ! സവിദ്ദീഖ്(റ) ഹിറാവാസികളുമായി ഒപ്പുവച്ച സന്ധി വ്യവസ്ഥകളിലിങ്ങനെ പറയുന്നു: 'അവരുടെ ആരാധനാലയങ്ങളും കന്നിസുകൾക്കും ശതത്ക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷ നേടുന്ന കോട്ടകളും പൊളിച്ചുമാറ്റപ്പെടുന്നതലമ്. മണിയടിക്കുന്നതോ പെരുന്നാളിന് കുരിശ് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതോ തടയപ്പെടുന്നതലമ്.' മധ്യപൂർവദേശത്തെ ്രൈകസ്തവവിശ്വാസികൾ മുസ് ലീം ഭരണത്തിന് കീഴിൽ സന്ധിരണ മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരുന്നതിനാൽ വളരെയേറെ സംതൃപ്തരായിരുന്നു. നീണ്ട അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഇസ് ലാമികാധിപത്യം അനുഭവിച്ചശേഷവും ഈ അവസ്ഥയിലൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് പന്തർബ്ബം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ അന്തോക്യയിലെ യാക്കോബായ പാതരിയാർക്കീസായിരുന്ന വലിയ മൈക്കലിന്റെ പര്സ്താവന അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുന്നതാണു്. റോമൻ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഹിരാക്ളിയസിന്റെ മർദ്ദന കഥകൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'ഇങ്ങനെയാണ് സർവശക്തനും മനുഷ്യരുടെ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ തന്റെ ഹിതത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റിമറിക്കുന്നവനും താനിരിക്കുന്നവർക്ക് സാമ്രാജ്യം നൽകുന്നവനും പാവങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്നവനുമായ പര്തികാരത്തിന്റെ ദൈവം ഇശ് മേലിന്റെ സന്താനങ്ങളെ റോമൻ കരങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കാനായി തെക്കുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നത്. റോമക്കാർ നമ്മുടെ ചർച്ചകളും മഠങ്ങളും കവർച്ച ചെയ്യുന്നതും നമ്മെ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുന്നതും ദൈവം നോക്കിക്കാണുകയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്കുപം നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കാൽസിഡോണിയൻ പക്ഷത്തുനിന്ന് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ചർച്ചകൾ അവരുടെ കൈയിൽ തന്നെ ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായതു മാത്രമാണ്. അറബികൾ നഗരങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കൈവശമുള്ള ചർച്ചകൾ അങ്ങനെത്തന്നെ നിലനിർത്തി. ഏതായിരുന്നാലും റോമക്കാരുടെ കര്ത്രരായിരുന്നിന്നും നീചത്വത്തിൽനിന്നും രോഷത്തിൽനിന്നും മതാവേശത്തിൽനിന്നും രക്ഷ പര്പിക്കുകയും നാം സമാധാനത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത് ഒട്ടും നിസ്സാരകാര്യമല്ല"(ഒരുശവമലഹ വേല ലഹറല്ല വഴിഹ. 2, ജജ. 412, 413. ഉദ്ധരണം: സർ തോമസ് ആർണൾഡ്, ഇസ് ലാം പര്ബോധനവും പര്ചാരവും, പുറം 67). ഇന്ത്യയിലെ മുസ് ലീം ആധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശരീ. ഈശ്വരി പര്സാദ് പറയുന്നു: 'മുസ് ലീംകൾ കീഴടക്കപ്പെട്ട ജനതയ്ക്ക് ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുകയും അവരോട് സഹിഷ്ണുതാപൂർവ്വം പെരുമാറുകയുമുണ്ടായി.'(ഒരുശ്വര്യ ിള ഔഹെശാ ഞാഹല, ജമഴല 46). ഡോക്ടർ താരാചന്ദ് എഴുതുന്നു: 'മുസ് ലീം ഭേതാക്കൾ പരാജിതരോട് വളരെ നന്നായി പെരുമാറി. ഹിന്ദു പണ്ഡിതന്മാർക്കും പൂജാരിമാർക്കും തങ്ങളുടെ ദേവാലയങ്ങൾക്കും ചട്ടപ്പടിയുള്ള അവകാശം നൽകാൻ കർഷകരെ അനുവദിച്ചു.'(ക്യശറ, ജമഴല 49). മകൻ ഹുമയൂണിന് ബാബർ ചകര്വർത്തി നൽകിയ അന്തേയാപദേശങ്ങളിൽ ഹിന്ദുസഹോദരന്മാരോട് അതയ്ദാരമായി പെരുമാറാനാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഡോ. രാജേന്ദ്രപര്സാദ് ഉൾപ്പെടെ ഉദ്ധരിച്ച പര്സ്തത അന്തേയാപദേശങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ഇന്ത്യ മതവൈവിധ്യങ്ങളുടെ നാടാണ്. അതിൽ നീ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തണം. അലര്ാഹു നിനക്ക് അധികാരം നൽകിയാൽ നീ മതപക്ഷപാതിത്വം കാണിക്കരുത്. ഹൈന്ദവരുടെ ഹൃദയം വര്ണപ്പെട്ടു വിധം പശുക്കളെ അറുക്കരുത്. അതു ചെയ്താൽ ജനം നിന്നെ വെറുക്കും. ക്ഷേതര്ങ്ങളും ആരാധനാലയങ്ങളും തകർക്കരുത്. ഭരണാധികാരി ഭരണിയരെയും ഭരണിയർ ഭരണകർത്താവിനെയും സ്നേഹിക്കുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുക. ദയാഹൃദയം കൊണ്ടാണ് ഇസ് ലാമിനെ ധനയ്മാക്കേണ്ടത്. അടിച്ചമർത്തലിലൂടെയല്ലെന്ന്'(ഉദ്ധരണം: മിസിസ് നിലോഫർ അഫദ്, ഇൻസ് റിറ്റിയുട്ട് ഓഫ് ഒബ്ജക്ടീവ് സ് റഡീസ്, നയ്ഡൽഹി). ആലംഗീർ നാഥയിലിങ്ങനെ വായിക്കാം: 'ഔറംഗസീബ് ബംഗാളിലും ആസാമിലും ചില ഹിന്ദു ക്ഷേതര്ങ്ങൾ നിർമിക്കുകയും ബുദ്ധഗയക്ക് വമ്പിച്ച ഭൂസ്വത്ത് രാജകീയശാസന വഴി നൽകുകയുമുണ്ടായി.'(ഉദ്ധരണം:കഹഹ്െംലേറ ്ലലസഹയ്, 5.10.75). പണ്ഡിറ്റ് സുന്ദർലാൽ പറയുന്നു: 'അക്ബർ, ജഹാംഗീർ, ഷാജഹാൻ എന്നിവരുടെ കാലത്തും ഔറംഗസീബിന്റെയും പിൻഗാമികളുടെയും കാലത്തും ഹിന്ദുക്കളോടും മുസ് ലീംകളോടും ഒരേ സമീപനമാണ് സവികരിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു മതങ്ങളും തുല്യമായി ആദരിക്കപ്പെട്ടു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആരോടും ഒരുവിധ വിവേചനവും കാണിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന്. എല്ലാ ചകര്വർത്തിമാരും നിരവധി ക്ഷേതര്ങ്ങൾക്ക് ഒട്ടേറെ ഭൂസ്വത്തുക്കൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഇന്നും ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ക്ഷേതര്പൂജാരികളുടെ വശം ഔറംഗസീബിന്റെ ഒപ്പുള്ള രാജകുലപന നിലവിലുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം പാരിതോഷികങ്ങളും ഭൂസ്വത്തുക്കളും നൽകിയതിന്റെ സ്മരണികയതെര്. ഇത്തരം രണ്ടു കല്പനകൾ ഇപ്പോഴും ഇലഹാബാദിലുണ്ട്. അവയിലൊന്ന് സോമനാഥ ക്ഷേതര്ത്തിലെ പൂജാരിയുടെ വശമാണ്'. ഇതര മതവിഭാഗങ്ങളുടെ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിലും ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രം എന്നും എവിടെയും തികഞ്ഞ ശര്ദ്ധയും ജാഗര്തയും പുലർത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം ഖലീഫയായ അബൂബകർ! സവിദ്ദീഖിനോട് രാജയ്ത്തെ ്രൈകസ്തവ വിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ പുതുതായി നിർമിച്ച ചർച്ച് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനാവശ്യപ്പെടുകയും അത് ഇസ് ലാമികാരാധനയായ നമസ് കാരം നിർവഹിച്ച് നടത്തിയാൽ മതിയെന്ന് നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാനത് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്താൽ എന്റെ കാലശേഷം യഥാർത്ഥമറിയാത്തവർ ഞങ്ങളുടെ ഖലീഫ നമസ് കരിച്ച സ്ഥലമാണെന്ന് അതിന്റെ പേരിൽ അവകാശവാദമുന്നയിക്കുകയും അത് കഴപ്പുങ്ങൾക്കിടവരുത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം.' ഖലീഫയുടെ ആശങ്ക ശരിയാണെന്നു ബോധയ്മായ ്രൈകസ്തവ സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറി. ഫലസ്തീൻ സന്ദർശിക്കവെ നമസ് കാരസമയമായപ്പോൾ രണ്ടാം ഖലീഫ ഉമറുൽ ഫാറൂഖിനോട് അവിടത്തെ പാതരിയാർക്കീസ് സവ്ഹർനിയൂസ്, തങ്ങളുടെ ചർച്ചിൽവച്ച് നമസ് കാരം നിർവഹിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ നിർദേശം ഖലീഫ നന്ദിപൂർവ്വം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാരണം, താനവിടെ വച്ച് നമസ് കരിച്ചാൽ പില്ക്കാലത്ത് അവിവേകികളായ മുസ് ലീംകളാരെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ അവകാശവാദമുന്നയിക്കുകയും അത് പള്ളിയാക്കി മാറ്റാൻ ശര്മിക്കുകയും ചെയ്തേക്കുമെന്നായിരുന്നു. അത്തരമൊരവിവേകത്തിന് അവസരമുണ്ടാവരുതെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ഉമറുൽ ഫാറൂഖ് ചർച്ചിനു പുറത്തുള്ള ഒരു ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് വസ്തര് വിരിച്ച് നമസ് കരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അമുസ് ലീംകൾക്ക് അവരുടെ വയ്ക്കുന്നിനിയമങ്ങളനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ പൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഇസ് ലാം അവരുടെ ഒരവകാശവും ഹനിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്ന്. പര്വാചകൻ തിരുമേനി അരുൾ ചെയ്യുന്നു: 'സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, അമുസ് ലീം പൗരന്മാരെ വലര്വരും അടിച്ചമർത്തുകയോ അവരുടെ മേൽ കഴിവിനീതമായ നികുതിഭാരം ചുമത്തുകയോ അവരോട് കര്ത്രരായി പെരുമാറുകയോ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അന്ത്യവിധി നാളിൽ അവർക്കെതിരെ ഞാൻ സവ്ധം തന്നെ പരാതി ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണ്.'(അബൂദാവൂദ്) 'ആർ അമുസ് ലീം പൗരനെ അപായപ്പെടുത്തുന്നുവോ അവൻ സവ്ദഗത്തിന്റെ ഗന്ധം പോലും അനുഭവിക്കുകയില്ലെന്ന്' (അബൂയൂസു-

ഫ്, കിതാബുൽ ഖറാജ്, പേജ് 71). വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, അനന്തരാവകാശം തുടങ്ങിയ വയ്ക്കുതിനിയമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പര്-
ശ് നങ്ങളെല്ല്ാം ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ മതാചാരപര്ക്കാരമാണ് ഇസ് ലാമിക കോടതികൾ തീര്പ്പ് കല്പിക്കുക. ശരിഅത്ത് വിധി-
കൾ അവരുടെ മേല് നടപ്പിലാക്കുകയില്ല്. നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ജൂതന്മാരുടെ കേസുകൾ വിചാരണയ്ക്കു വന്നാല് മദ്നയില്ല്
'ബൈത്തുൽ മിദ് റാസ്' എന്ന ജൂതസെമിനാരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവിടത്തെ പുരോഹിതന്മാരോട് തോറയില്ല് വിധികൾ അന്വേ-
ഷിച്ച് പഠിച്ച ശേഷമേ അവിടന്നു തീര്പ്പ് കല്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. (ഇബ് നു ഹിശാം, സീറത്തുനബി, വാല്ല് 2, പുറം 201). സര് തോമസ്
ആര്ണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'അമുസ് ലിം സമൂഹങ്ങൾ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായ സവ്യംഭരണാവകാശം അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്തുകൊ-
ണ്ടെന്നാല് തങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യ്ാനുള്ള സവ്യാതന്ത്ര്യ് ഭരണകൂടം അവരുടെ കരങ്ങളില്ല് തന്നെ
ഏല്പിച്ചിരുന്നു. മതപരമായ വിഷയങ്ങളില്ല് തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവരുടെ പുരോഹിതന്മാര്ക്ക് ലഭിച്ചു. അവരുടെ
ചര്ച്ചകളും മറങ്ങളും യാതൊരു ഊന്നവും തട്ടാതെ നിലനിര്ത്താനനുവദിച്ചു''(ഇസ് ലാം: പര്ബോധനവും പര്ചാരവും, പുറം 78). എന്നാല്
ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തില്ല് അനീതികളും വിവേചനങ്ങളും നടക്കുകയില്ല്. ജാതിമതകക്ഷി ഭേദമന്യേ നിഷ് കൃഷ്ടമായ നീതി നടപ്പിലാക്കു-
പ്പെടും. ഖുർആൻ കല്പിക്കുന്നു: 'വിശവ്സിച്വരേ, നിങ്ങൾ അല്ല്ഹുവിനു വേണ്ടി നേർമാർഗത്തില്ല് നിലകൊള്ളുന്നവരും നീതിക്ക് സാ-
ക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുമാകുക. ഒരു ജനതയോടുള്ള വിരോധം നീതി നടപ്പിലാക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിങ്ങളെ പേര്രിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീതി
പാലിക്കുവിൻ. അതാണ് ദൈവഭക്തിക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യം''(5:8). ഇസ് ലാമികരാഷ്ട്രത്തില്ല് അമുസ് ലിം പൊരന്മാർക്കെതിരെ
കലാപം നടത്തിയാല് ശിക്ഷ നടപടികൾ സവീകരിക്കപ്പെടും. വധിച്ചാല് പര്തികരീയ നടപ്പാക്കപ്പെടും. ആരാധനാലയങ്ങൾ തക-
ര്ക്കപ്പെട്ടാല് തകര്ത്തവർക്കെതിരെ കടുത്ത ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും തകര്ക്കപ്പെട്ടവ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യും. ആരാധനാലയങ്ങ-
ളെപ്പോലെത്തന്നെ മതനയ്നപക്ഷങ്ങളുടെ ജീവനും സവ്ത്തും വിദയ്സ്ഥാപനങ്ങളും വയ്ക്കുതിനിയമങ്ങളും പൂർണ്ണമായും സുരക്ഷിതമായി-
രിക്കും. അവയുടെയൊന്നും നേരെ ഒരുവിധ കൈയേറ്റവും അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇസ് ലാമിക ഭരണത്തില്ല് മത-
നയ്നപക്ഷങ്ങൾ സവ്യാതന്ത്ര്യ്വും സുരക്ഷയും അനുവദിക്കുമെന്നതില്ല്ൊട്ടും സംശയമില്ല്. അവരൊരിക്കലും അല്പവും അനീതിക്കോ
കൈയേറ്റങ്ങൾക്കോ അവഹേളനങ്ങൾക്കോ ഇരയാവുകയില്ല്. രാജയ്ത്തെ ആദിവാസികളും പിന്നോക്ക ജാതിക്കാരുമെല്ല്ാം തങ്ങ-
ൾ ഹിന്ദുക്കളെല്ല്ന്ന് ശക്തമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ചോദയ്ത്തിലുന്നയിച്, ഇന്ത്യയില്ല് ഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളാണെന്ന പരാമർശം
സൂക്ഷ്മമോ വസ്തുനിഷ്ടമോ അല്ല്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 17

ഇസ് ലാമിന്റെ പര് ചാരണവും ആയുധപര് യോഗവും

17.1 ഇന്ത്യയിൽ മുസ് ലിംകൾ നയ്നപക്ഷമായതിനാലേല് ഞങ്ങൾക്കെതിരെ ജിഹാദ് നടത്താത്തത്? ഇസ് ലാം കാഫിറുകൾക്കെതിരെ ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുന്നില്ലേ?

ഇന്ത്യയിലെ മുസ് ലിംകൾ ജിഹാദ് നടത്തുന്നില്ലെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. കാരണം മുഴുവൻ വിശ്വാസികളും ജിഹാദ് നിർവഹിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അതിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല. നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാനും സവർഗ്ഗലബ്ധിക്കും അതനിവാര്യമാണ്. ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വയ്പാ-
രത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു ഞാനറിയിച്ചു തരട്ടെയോ? നിങ്ങൾ ദൈവത്തിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവനാ-
ദികളാൽ ദൈവമാർഗത്തിൽ ജിഹാദ് നടത്തുക. അതാണ് നിങ്ങൾക്കുത്തമം. നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരെക്കുറിച്ച്.' (61: 1011) 'ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നവരും ക്ഷമ അവലംബിക്കുന്നവരുമാണെന്ന് വയ്ക്കതക്കപ്പെടാതെ സവർഗ്ഗപര് വേശം സാധ്യമല്ലെന്ന്' ഖുർആൻ പര്-
വയാപിക്കുന്നു (3: 142). മുസ് ലിംസമുദായത്തിന്റെ നിയോഗലക്ഷ്യം തന്നെ ജിഹാദ് നിർവഹിക്കലതെ. 'ദൈവമാർഗത്തിൽ യഥാ-
വിധി ജിഹാദ് ചെയ്യുക. തന്റെ ദൗത്യത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചത് അവനാണ്. മതത്തിൽ നിങ്ങൾക്കൊരു ക് ഇഷ്ടതയും അവനുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.' (22: 78) ജിഹാദ് ആർക്കെങ്കിലും എതിരാണെന്ന ധാരണ പരമാബദ്ധമാണ്. സത്യസംസ്ഥാപനത്തിനുള്ള നിരന്തരയത്നമാണത്. മോഹങ്ങളെ മെരുക്കിയെടുത്തും ഇഹലോകത്തെ നിയന്ത്രിച്ചും ആഗര്ഹങ്ങളുടെ മേൽ മേധാവിത്വം പുലർത്തിയും സവ്ന്തം ജീവിതത്തെ ദൈവനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുരൂപമാക്കി, യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസിയാവാൻ നടത്തുന്ന ശര്മം പോലും ജിഹാദാ-
ണ്. യുദ്ധരംഗത്തുനിന്ന് മടങ്ങുവേ ഒരിക്കൽ പര്വാചകൻ പറഞ്ഞു: 'നാം ഏറ്റവും ചെറിയ ജിഹാദിൽനിന്ന് ഏറ്റവും വലിയ ജിഹാദിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു'. പര്വാചക ശിഷ്യന്മാർ ചോദിച്ചു: 'ഏതാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആ ജിഹാദ്?' 'നബിതിരുമേനി അന്ത്യം ചെയ്ത: 'മന-
സ്സിനോടുള്ള സമരവും സവ്ന്തത്തോടുള്ള ജിഹാദുമാണത്.' കടുംബത്തിന്റെ ഇസ് ലാമീകരണത്തിനായി നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം, സംസ്കരണം, സദുപദേശം, ശിക്ഷണം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ജിഹാദിലുൾപ്പെടുന്നു. സത്യസംസ്ഥാപനത്തിനും നന്മയുടെ പര്ചാരണ-
ത്തിനും ധർമ്മത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കുമായുള്ള എഴുത്തും പര്സംഗവും സംഭാഷണവും ചർച്ചയും വിദ്യാഭ്യാസ പര്ചാരണവുമെല്ലാം അതി-
ൽപ്പെടുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതി ലക്ഷ്യംവെച്ചുള്ള ശാസ്ത്രസാങ്കേതികസാമ്പത്തികസാംസ്കാരികലാസാഹിത്യ പര്വ-
ർത്തനങ്ങളും ജിഹാദുതന്നെ. ദൈവിക സന്മാർഗത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിനായി നടത്തപ്പെടുന്ന സകല ശര്മങ്ങളും ദൈവമാർഗത്തിലെ ജിഹാദാണ്. സമഗര്മായൊരു പദമാണത്. ബുദ്ധിപരമായും ചിന്താപരമായുമുള്ള വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടാക്കാനും ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളും താ-
ൽപരയ്ങ്ങളും സംസ്കരിക്കാനും, അവരുടെ വിക്ഷണം ദൈവിക സന്മാർഗത്തിനനുരൂപമാക്കി മാറ്റാനും നടത്തപ്പെടുന്ന വാചികവും ലി-
ഖിതവുമായ സംരംഭങ്ങൾതൊട്ട് സത്യത്തിന്റെ ശതത്കളോടുള്ള സായുധ സമരം വരെ അത് വയാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. വയ്ക്കതി, തന്റെ അഭിമാനവും ജീവനും സവ്ന്തം സംരക്ഷിക്കാൻ ശര്മിക്കുന്നതും ജിഹാദ്തന്നെ; ആ മാർഗത്തിലെ മരണം ദൈവസരണിയിലെ രക്ത-
സാക്ഷിത്വവും. അതിനാൽ, മുസ് ലിംകൾ നയ്നാൽ നയ്നപക്ഷമായാലും മഹാഭൂരിപക്ഷമായാലും ജിഹാദ് നിർബന്ധമാണ്. സാഹ-
ചര്യമാണ് അതിന്റെ രീതി നിശ്ചയിക്കുക. അത് അമുസ് ലിംകൾക്കെതിരെയുള്ള സായുധ സമരമോ യുദ്ധമോ അല്ല. ദൈവികമാ-
ർഗത്തിലെ തയാഗപരിശര്മമാണ്. ചോദയ്ത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടപോലെ അമുസ് ലിംകളെല്ലാം കാഫിറുകളെല്ലാം. കാഫിർ എന്ന് ഇസ് ലാമിലെ ഒരു സാങ്കേതികപദമാണ്. സത്യവും സന്മാർഗവും യഥാവിധി മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷവും ബോധപൂർവ്വം അതിനെ നി-
ഷേധിക്കുന്നവനാണ് കാഫിർ. കാഫിറുകളോടും അനിവാര്യമായ കാരണമില്ലാതെ ആയുധമെടുത്ത് അടരാടാൻ ഇസ് ലാം അനുവദി-
ക്കുന്നില്ല. അവർ മുസ് ലിംഭൂരിപക്ഷ പര്ദേശത്തായാലും നയ്നപക്ഷ നാടുകളിലായാലും ശരി.

'മുഹമ്മദ് നബി തന്നെ നിരവധി യുദ്ധം നടത്തിയിട്ടില്ലേ? ഇസ് ലാമിന്റെ പര്ചാരണത്തിൽ മുഖ്യ പങ്കുവഹിച്ചത് ആയുധപര്യോഗ-
മല്ലേ?' മുഹമ്മദ് നബി പര്വാചകത്വം ലബ്ധിക്കുശേഷം നീണ്ട പതിമൂന്നു വർഷം മക്കയിൽ ഇസ് ലാമിക പര്ബോധന പര്വർത്തനങ്ങൾ നടത്തി. ആ ഘട്ടത്തിൽ ഇസ് ലാമിന്റെ ശതത്കൾ പര്വാചകനെയും അനുയായികളെയും നിർദ്ദയം മർദ്ദിച്ചു. കൊടിയ പീഡനങ്ങ-
ൾക്കിരയാക്കി. അസഹയ്മാവിധം അവഹേളിക്കുകയും നാട്ടിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴൊന്നും പര്വാചകൻ അവ-
യെ പര്തിരോധിക്കുകയോ പര്തികാര നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയോ പര്തയാകര്മണങ്ങൾ നടത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. അനുയാ-
യികൾ തിരിച്ചടിക്കാൻ അനുവാദം ആരാഞ്ഞെങ്കിലും നബിതിരുമേനി അംഗീകരിച്ചില്ല. 'കൈകൾ അടക്കിവയ്ക്കുക. നമസ്കാരം നി-
ഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കുക. സകാത്ത് നൽകുക' എന്നതായിരുന്നു അവരോടുള്ള ദൈവശാസനം. മക്കയിൽ ജീവിതം ദുസ്സഹമായപ്പോൾ നബിതിരുമേനിയും അനുയായികളും നാടുവിട്ടു. അവർ മദീനയിൽ അഭയം തേടി. അവിടെ അവർ സ്ഥാപിച്ച ഇസ് ലാമിക സമൂഹത്തി-
നും രാഷ്ട്രത്തിനുമെതിരെ ശതത്കൾ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പും അതികര്മവും തുടർന്നു. അപ്പോൾ മാതര്മാണ് പര്വാചകനും അനു-
ചരന്മാർക്കും തിരിച്ചടിക്കാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചത്. അലല്ക്കു അറിയിച്ചു: 'തിരിച്ചയായും അലല്ക്കു സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി

പര് തിരോധിക്കുന്നു. അലല് ഹു കൃതപ് നരായ വഞ്ചകരെയാരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയിലല്. ആർക്കെതിരെ യുദ്ധം നടത്തപ്പെടുന്നുവോ ആ അകര് മത്തിനിരയാകുന്നവർക്ക് തിരിച്ചടിക്കാൻ അനുമതി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം അവർ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അവരെ സഹായിക്കാൻ കഴിവുവന്നതെന്തെ അലല് ഹു. ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ ദൈവമാണ് എന്നു പറഞ്ഞതലല് ഹെ യാതൊരു നയ് ധവുമില്ലാതെ സവ് ന്തം വീടുകളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരാണവർ. അലല് ഹു ചിലരെക്കൊണ്ട് മറ്റു ചിലരെ തടഞ്ഞിരുന്നില്ലെല് കിൽ മങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും പര് മാനാ മന്ദിരങ്ങളും ദൈവനാമം ധാരാളമായി സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന പള്ളികളും തകർക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. തന്നെ സഹായിക്കുന്നവരെ അലല് ഹുവും സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. തീർച്ചയായും ശക്തനും അജയ്യനുമായവനും അലല് ഹു." (22: 3840) ഇസ് ലാം യുദ്ധം അനുവദിച്ചത് എലല് വരുടെയും ആരാധനാ സവ് തത്തയ് ര് സംരക്ഷിക്കാനാണെന്ന് ഈ വിശുദ്ധ വചനം അസന്ദിഗ്ധമായി വയ് ക്തമാക്കുന്നു. അതികര് മം കാണിക്കാത്തവരാലെയും അകര് മിക്കാൻ ഇസ് ലാം അനുവദിക്കുന്നില്ലെല്. ആരോടാ ണ്, എപ്പോഴാണ് യുദ്ധം അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടതുമെന്ന് വയ് ക്തമാക്കുന്ന നിരവധി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുണ്ട്. ചിലതു മാതര് മിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: 'നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരോട് അലല് ഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അതികര് മം പര് വർത്തിക്കരുത്. അതികര് മകാരികളെ ഒരിക്കലും അലല് ഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയിലല്. യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ അവരെ കണ്ടിടത്തുവച്ച് നിങ്ങൾ കൊന്നുകളയുക. അവർ നിങ്ങളെ പുറംതള്ളിയ മാർഗത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ അവരെയും പുറംതള്ളുക. കഴപ്പം കൊ ലപാതകത്തെക്കാൾ ഗുരുതരമെന്തെ. മക്കയിലെ പള്ളിയുടെ പരിസരത്തുവച്ച് നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യരുത്, അവർ അവിടെ വച്ച് നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുവരെ. ഇനി, നിങ്ങളോടവർ യുദ്ധം ചെയ്താൽ ആ യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങൾക്കവരെ വധിക്കാം. അപര് കാര മാണ് നിഷേധികളുടെ പര് തിഫലം. അഥവാ, അവർ വിരമിച്ചാൽ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു അലല് ഹു. നാശം ഇലല് താവുകയും വിധേയത്വം ദൈവത്തിനാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. അഥവാ അവർ വിരമിച്ചാൽ പിന്നെ അകര് മികളോടലല് ഹെ ശതത് തയിലല്.' (2: 190192) 'അവർ സമാധാനത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞാൽ നീയും അതിലേക്കു തിരിയുക.' (8: 61). ഇങ്ങോട്ടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയ ശതത് കളോട് യുദ്ധത്തിന് ഈ വിധം അനുമതിയും ആജ്ഞയും നൽകുമ്പോഴും അതികര് മമോ അനീതിയോ അതെന്തെന്ന് മതമനുശാസിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളെ പുണയ് ഭവനത്തിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുവെന്നതിന്റെ പേരിൽ ഒരു ജനതയോടു ള്ള വിദ്വേഷം, അതികര് മം ചെയ്യുന് നിങ്ങളെ പേര് രിപ്പിക്കരുത്. പുണയ് ത്തിനും സൂക്ഷ്മതയോടു കൂടിയ ജീവിതത്തിനും വേണ്ടി നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹകരിക്കുക. പാപത്തിനും ശതത് ത്തും വേണ്ടി നിങ്ങൾ സഹകരിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അലല് ഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു അലല് ഹു.' (5: 2) 'ഒരു ജനതയോടുള്ള വിരോധം നിങ്ങളെ നീതിയിൽനിന്ന് വയ് തിലിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. നീതി പാലിക്കുവിൻ. അതാണ് ഭക്തിക്ക് അനുയോജ്യം. ദൈവഭക്തിയുള്ളവരായി വർത്തിക്കുക. നിങ്ങൾ പര് വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതൊക്കെയും അലല് ഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നുണ്ട്.' (5: 8) തങ്ങളോട് യുദ്ധത്തിനു വരാത്തവരോട് സവീകരിക്കേണ്ട സമീപനമെന്തെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അസന്ദിഗ്ധമായി വയ് ക്തമാക്കുന്നുണ്ട്: 'മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന് തിരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനെ യോ നീതി കാണിക്കുന്നതിനെയോ അലല് ഹു വിലക്കുന്നില്ലെല്. നിശ്ചയമായും അലല് ഹു നീതിമാനാലെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിങ്ങളെ പുറംതള്ളാൻ ശതത് കളെ സഹായി ക്കുകയും ചെയ്തവരെ മിതര് ങ്ങളാക്കുന്നതിനെ മാതര് മേ അലല് ഹു നിരോധിക്കുന്നുള്ളു. അക്കൂടെ ആരെങ്കിലും മിതര് ങ്ങളാക്കിയാൽ അവ രതെന്തെ അകര് മികൾ' (60:89). വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ആജ്ഞകൾക്കും അധ്യാപനങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് പര് വർത്തിച്ച പര് വാചകൻ(സ) ഇസ് ലാമിനെയും മുസ് ലിംകളെയും അകര് മിക്കുകയും തങ്ങളോട് യുദ്ധം നടത്തുകയും ചെയ്തവരോട് മാതര് മാണ് അടരാടിയാത്. നബിതി രുമ്മനിയുടെ കാലത്ത് ആകെ എൺപത്തെന്ന് പോരാട്ടങ്ങളാണ് നടന്നത്. അതിൽ 27 എണ്ണത്തിലാണ് പര് വാചകൻ നേരിട്ടു പങ്കെ ട്തത്. മറ്റ് 54 എണ്ണം അനുയായികളുടെ സംഘങ്ങൾ നയിച്ച സംഘട്ടനങ്ങളായിരുന്നു. ഈ 81 യുദ്ധങ്ങളിലുമായി ആകെ വധിക്കപ്പെട്ടത് 1018 പേരാണ്. 259 മുസ് ലിംകളും 759 ശതത് കളും. അനിവാര്യമായ സാഹചര്യത്തിൽ യുദ്ധം നയിച്ച് നബിതിരുമ്മനി കൂട്ടുകൊല കൾ പരമാവധി ഒഴിവാക്കാനാണ് ശര് മിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഈ കണക്കുകൾ സംശയാതീതമായി വയ് ക്തമാക്കുന്നു. മർദ്ദിതരുടെ മോചന ത്തിനായി മർദ്ദകരോട് പൊരുതാൻ ഇസ് ലാം അതിന്റെ അനുയായികളെ ആഹവാനം ചെയ്യുന്നു: 'അലല് ഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ലെല്? 'ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, അകര് മികളുടേതായ ഈ നാട്ടിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ മോചിപ്പിക്കേ ണമേ, നിന്നിൽനിന്നുള്ള ഒരു രക്ഷകനെ നീ ഞങ്ങൾക്കു നൽകേണമേ, നിന്നിൽനിന്നുള്ള ഒരു സഹായിയെ നീ ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ' എന്നു പര് മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദുർബലരായ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും മോചനമാർഗത്തിലും നിങ്ങളെന്തുകൊ ണ്ട് പൊരുതുന്നില്ലെല്?' (4: 75). ഈ ശാസന പാലിച്ച് മുസ് ലിംകൾ റോമാപേർഷ്യന് സാമര് ജയ് ങ്ങളുടെ പിടിയിൽപെട്ട് അടിയാ ളായി നരകയാതനയനുഭവിച്ച ജനവിഭാഗങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാൻ ശര് മിക്കുകയുണ്ടായി. തര് ഫലമായി പര് സ്തൂത സാമര് ജയ് ശക്തികൾ ഇസ് ലാമുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. അവ പരാജയമടഞ്ഞ് തകർന്നപ്പോൾ കോളനികളായിരുന്ന ഇറാൻ, ഇറാഖ്, സിറിയ, ജോർദാൻ, ഫലസ്തീൻ, ഈജിപ്റ്റ് പോലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ സവ് തത്തര് മാവുകയും ഇസ് ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാഗമാവുകയും ചെയ്തു. റോമാപേർഷ്യന് സാ മര് ജയ് ങ്ങളെ കഠിനമായി വെറുത്തിരുന്ന തദ്ദേശീയർ മുസ് ലിംകളുടെ ആഗമനം ആവശ്യപ്പെടുകയും സഹർഷം സവ് ഗതം ചെയ്യ് കയുമായിരുന്നു. ഈ വിധം ഇസ് ലാമിന്റെ കീഴിൽ വന്ന നിവാസികളിലാലെയും മതംമാറ്റത്തിന് മുസ് ലിംകൾ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നില്ലെല്. അതിന് ഇസ് ലാം ആരെയും അനുവദിക്കുന്നില്ലെല്. ഇസ് ലാമിൽ ആകൃഷ്ടരായി സവ് തം അത് സവീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധരായവർ മു സ് ലിംകളാവുകയും അവരേഷിക്കുന്നവർ പൂർവിക മതത്തിൽതന്നെ തുടരുകയുമാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇസ് ലാമിന്റെ പര് ബോധനവും പര് ചാരണവും ആയുധപര് യോഗത്തിലൂടെയോ അധികാരശക്തിയുടെ നിർബന്ധം വഴിയോ ആയിരുന്നില്ലെല്. നിഷ്പക്ഷരായ ചരിതര് കാരന്മാരെലല് ഹം ഇക്കാര്യം അസന്ദിഗ്ധമായി വയ് ക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ് ലാം പര് ചരിച്ചത് വാളുകൊണ്ടാണെന്ന വയാജ പര് ചാരണത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് സർ തോമസ് ആർണൾഡ് ബുഹത്തായ ഒരു ഗര് മ്നം തന്നെ രചിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇസ് ലാം: പര് ബോധനവും പര് ചാരവും' എന്ന കൃതി വിവിധ നാടുകളിൽ ഇസ് ലാം പര് ചരിച്ച പശ്ചാത്തലം വിശദമായി വിവരിച്ച് പാശ്ചാ തയ്രുടെ ആരോപണങ്ങൾ തീർത്തും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് സമർഥിക്കുന്നു. മധ്യപൂർവദേശത്തെ ഇസ് ലാമിന്റെ വയാപനം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ആർണൾഡ് എഴുതുന്നു: 'മേല്പറിച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്ന് കൈര് സ്തൂവ ഗോതര് ങ്ങൾ സവ് മനസ്സാലെ ഇസ് ലാം സവീകരിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കാം. ജേതാക്കളായ മുസ് ലിംകളും തുടർന്നുള്ള മുസ് ലിം തലമുറകളും അവരോടു കാണിച്ച സഹിഷ്ണുത അങ്ങനെ ഉറപ്പിക്കാനാണ് നമ്മെ പേര് രിപ്പിക്കുന്നത്. മുഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്ന കൈര് സ്തൂവ അറബിക ൾ ഈ സഹിഷ്ണുതയുടെ ജീവനുള്ള തെളിവുകളാണ്' (പേജ് 64). അദ്ദേഹം തന്നെ തുടരുന്നു: 'കൈര് സ്തൂവരോട് മുസ് ലിം ഭരണത്തിന്റെ

ആദ്യകാലത്ത് കാണിച്ച സഹിഷ്ണുതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വാളാണ് മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉപകരണം എന്ന വാദം ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ലാത്തതാകുന്നു''(പേജ് 83). ഇന്ത്യയിലെ ഇസ്‌ലാമിക പര്യാലോചനയെ സംബന്ധിച്ച് ഡോ. ഈശ്വരി പര്യാലോചന പറയുന്നത്: 'ഉദ്യോഗസ്ഥമേയ്ക്കും ഹയ്യൂഡൽ സ്ഥാനങ്ങൾക്കും കൊതിച്ചിരുന്ന കറേയേറെ സമ്പന്നർ മുസ്‌ലീം ഭരണത്തോടുള്ള ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് വന്നു. എന്നാൽ കൂടുതലും താഴ്മ ജാതിയിൽ പെട്ട അധഃകൃതരായിരുന്നു. അതിനു കാരണം കർമ്മമായ ജാതിവ്യവസ്ഥ ഹിന്ദുമതത്തിൽ അവർക്ക് മൃഗങ്ങളായ മാതൃമാണ് നൽകിയതെന്നും ഇസ്‌ലാം സമത്വസാഹോദര്യം സംഭാവന ചെയ്തതെന്നതുമാണ്''(തൊഴിലില്ലാത്തവർ, കിരഗമി ബ്രൗഹ്മണാർക്കും ജിഹ്വശരമഹ ഓശേയ്ക്കും, ജ. 2). ഡോ. റോയ് ചൗധരി എഴുതുന്നത്: 'ബംഗാളിലെ അടിമത്തത്തെപ്പറ്റി അധഃകൃത വർഗത്തിന് ഇസ്‌ലാം ഒരു ശാന്തസംസ്കാരവും സാത്വനവുമായിരുന്നു. സമ്പന്നപീഡയിൽനിന്നും ഒരു വരം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണത്രെ അവർ പിടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്' ((ഇ. ജി. ബ്ലൈറ്റ് ഇൻഫ്ലുവൻസ്, ഓശേയ്ക്കും റ്റിബറ്റി ബ്രൗഹ്മണാർക്കും, ജ. 14 ഉദ്ധരണം: ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, പേജ് 344). ദീർഘകാലം ബംഗാൾ സിവിൽ സർവീസിലായിരുന്ന സർ ഹെൻട്രി കോട്ടൻ കിരഗമി മിറ ബ്ലൈറ്റ് മറ്റൊരു പ്രമുഖ ഗവണ്മെന്റിലെഴുതുന്നത്: 'കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ മുസ്‌ലീംകൾ മുഴുക്കെ അധഃകൃതരും അധഃസ്ഥിതരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ സന്താനപരമ്പരയാണ്. സാമൂഹികനീതിക്കുവേണ്ടി മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരാണ് അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ'(ഉദ്ധരണം: കയഗ്ര പേജ്:335). ഹർബർട്ട് മുഖിയ എഴുതുന്നത്: 'മതപരിവർത്തനം നടന്നിരുന്നതായാ കാര്യം ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ബഹുജനതലത്തിലധികവും സംഭവിച്ചത് സാമൂഹിക ആയിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും അവരെ അധഃസ്ഥിതരായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സാമൂഹികസമ്പന്നമായിരുന്ന സാമൂഹികസങ്കല്പങ്ങൾക്കും അങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്''(വർഗ്ഗീയതയും പര്യാലോചന ഭാരത ചരിത്രപരമ്പരയും, പേജ് 48). മഹാത്മാഗാന്ധി എഴുതുന്നത്: 'ഇന്ന് മനുഷ്യവർഗത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, നിർവ്വാണമായ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന ഒരു ജാതിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ വശം അറിയാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. അക്കാലത്ത് ജീവിതസരണിയിൽ ഇസ്‌ലാമിന് സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തത് വാളായിരുന്നില്ലെന്ന് മുഖവുരയെത്തോളം എനിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. പര്യാലോചനയുടെ അച്ഛനായ ലാളിത്യവും ഉദാത്തമായ ആത്മബലവും പര്യാലോചനയോടുള്ള ദൃഢമായ പര്യാലോചനയും കൂടുകാരോടും അനുയായികളോടുമുള്ള അതിരറ്റ അർപ്പണവും നിർഭയതയും ദൈവത്തിലും തന്റെ ദൗത്യത്തിലുമുള്ള പരമമായ വിശ്വാസവുമായിരുന്നു, വാളായിരുന്നില്ലെന്ന് എല്ലാവരെയും അവരുടെ മുമ്പിലെത്തിച്ചതും എല്ലാ തടസ്സങ്ങളെയും അതിജീവിക്കാൻ സഹായിച്ചതും''(യങ്ങ് ഇന്ത്യ 1691924). പാശ്ചാത്യൻ ഗവണ്മെന്ററായ മിസ് റ്റി റോബർട്ട് സെൻ എഴുതുന്നത്: 'മതാഭിപ്രായം ഇതര മതസ്ഥരോടുള്ള സഹിഷ്ണുതയുടെ ചൈതന്യവും ഒരുപോലെ നിലനിർത്തിയവർ മുസ്‌ലീംകൾ മാത്രമാകുന്നു. അവർ വാളെടുത്തതോടൊപ്പം തന്നെ ഇസ്‌ലാമിൽ താൽപര്യമില്ലാത്തവരെ അവരുടെ മതം മുറുകെ പിടിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി''(ഇസ്ലാമിന്റെ മേൽനോട്ടം റ്റിബറ്റി അംഗമയ്ക്കും ഉദ്ധരണം: ഇസ്‌ലാമിന്റെ മതസഹിഷ്ണുതയും, പേജ് 68). പര്യാലോചന പങ്കെടുത്തതും നയിച്ചതുമായ യുദ്ധങ്ങൾ അനിവാര്യ സാഹചര്യത്തിൽ അതിക്രമങ്ങളെ പര്യാലോചനയ്ക്കും അനീതിയും അധർമ്മവും അവസാനിപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്നും ഇസ്‌ലാം പര്യാലോചനയ്ക്ക് വാളാലാണെന്ന വാദം വ്യാജാഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നും ഈ വിധം വസ്തുതകളെ വിശകലനം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായവരെല്ലാം സംശയലേശമന്യെ വ്യക്തമാക്കിയ വസ്തുതയെന്ന്.

അദ്ധ്യായം 18

ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമോ?

18.1 കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടക്കുക ദൈവവിധിയനുസരിച്ചാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന കുറേ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും മനുഷ്യകർമ്മങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ഫലമാണുണ്ടാവുകയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി വചനങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത്, വിധിവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്നുവേണ്ടേ?

വിധിവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ ഒരുവിധ വൈരുദ്ധ്യവുമില്ല. മാതർമലദ്, അവ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നവയും വിശദീകരിക്കുന്നവയുമാണ്. ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ ഇത് വ്യക്തമാക്കാം. നലദ് നിലയിൽ ഉയർന്ന നിലവാരത്തോടെ അച്ചടക്കപൂർണ്ണമായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു മാതൃകാവിദ്യാലയം. സമർത്ഥനായ പര്യാപനാധ്യാപകൻ. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള സഹപഠ്യർ. യോഗ്യരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ. കുട്ടികളുടെ കാര്യം ജാഗ്രതയോടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന രക്ഷിതാക്കൾ. അങ്ങനെ എല്ലാവരും വിദ്യാലയത്തിന്റെ നന്മയിലും ഉയർച്ചയിലും നിർണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. സ്ഥാപനം നന്നാവുകയെന്ന സംഭവത്തിനു പിന്നിൽ ഒന്നിലേറെ കാരണങ്ങളും നിരവധി ഘടകങ്ങളുമുണ്ടെന്നർത്ഥം. ഇത്തരമൊരവസ്ഥയിൽ വിദ്യാലയം മാതൃകാധോഗ്യമാകാൻ കാരണം പര്യാപനാധ്യാപകനാണെന്നു പറയാം. അധ്യാപകരാണെന്നും വിദ്യാർത്ഥികളാണെന്നും രക്ഷിതാക്കളാണെന്നുമൊക്കെ പറയാം. ഇതിലേതു പറഞ്ഞാലും കളവാകില്ല. ഒരിക്കലൊന്നും മറ്റൊരിക്കലൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പരസ്പര വിരുദ്ധമാവുകയില്ല. ആവശ്യാനുസൃതം ഓരോ കാരണവും എടുത്തു കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ സന്ദർഭാനുസൃതമായ സത്യപര്യാപ്തം മാതർമേ ആവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘടകം മാതർമാണ് സംഭവത്തിനു പിന്നിലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരോട് അത് നിഷേധിക്കേണ്ടിയും വരും. മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഈവിധം തന്നെ. ഒരാൾ നടന്നുപോകവെ വഴിയിലൊരു വൃദ്ധൻ വീണുകിടക്കുന്നത് കാണാനിടയാകുന്നു. അയാൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ വൃദ്ധനെ കാണാത്തവിധം നടന്നുനീങ്ങാം. അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ, അയാൾ വൃദ്ധനെ താങ്ങിയെടുത്ത് ആശുപത്രിയിലെത്തിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അത് നിർവഹിക്കാവുന്നതാണ്. വൃദ്ധന്റെയോ അയാളുടെ ബന്ധുക്കളുടെയോ നന്ദിയും പര്തയ്ക്കുപകാരവും പര്തിഫലവും പര്തിക്ഷിക്കാം. അത്തരമൊന്നുമാഗര്ഹിക്കാതെ വൃദ്ധനോടുള്ള സ്നേഹകാരുണ്യം വാത്സല്യഗുണകാംക്ഷാ വികാരത്തോടെയും അതു ചെയ്യാം. അപ്പോൾ ഈ സംഭവത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അയാളെടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിനും അതിന്റെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും തുടർന്നുള്ള പര്വർത്തനത്തിനുമെല്ലാം അനൽപമായ പങ്കുണ്ട്. അതിനാൽ വൃദ്ധനെ ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചതും ശുശ്രൂഷിച്ചതും ആ മനുഷ്യനാണെന്ന് പറയുന്നതിൽ തെറ്റോ അസാധാര്യമോ ഇല്ല. അതേസമയം, വൃദ്ധനെ താങ്ങിയെടുക്കാനുപയോഗിച്ച കൈകളും ശരീരവും ആരോഗ്യവും കഴിവും കരുത്തുമൊക്കെ നൽകിയത് ദൈവമാണ്. വൃദ്ധനോട് അലിവ് തോന്നുകയും ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്ത മനസ്സും ദൈവത്തിന്റെ ദാനം തന്നെ. അതിനാൽ ദൈവമാണ് വൃദ്ധനെ രക്ഷിച്ചതെന്ന പര്യാപ്തവും സത്യനിഷ്ഠയും വസ്തുതാപരവുമെന്തെന്ന്. അപ്പോൾ ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ മനുഷ്യനോട് ചേർത്തുപറയാം, ദൈവത്തോട് ചേർത്തു പറയാം; മനുഷ്യനോടും ദൈവത്തോടും ഒരേസമയം ചേർത്തു പറയാം. അപര്കാരം തന്നെ മനുഷ്യകർമ്മം മാതർമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നവരോട് അതിനെ നിഷേധിക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ പങ്ക് ഊന്നിപ്പറയാം. ഈ രീതികളെല്ലാം ഖുർആൻ സവീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനസ്സിന്റെ തീരുമാനത്തിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും മനുഷ്യന്റെ പങ്ക് എന്തെന്ന് ലോകത്ത് ആർക്കും അറിയുകയില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഗര്ഹായ്വരുതിക്ക് അതീതമായതിനാൽ ദൈവം വിശദമായി പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുവരികിലും. സംഭവങ്ങളെയും കർമ്മങ്ങളെയും അവയ്ക്കു പിന്നിലെ തീരുമാനങ്ങളെയും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദൈവവുമായും മനുഷ്യനുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം. കപടവിശ്വാസികൾ സവീകരിച്ചിരുന്ന സമീപനം തിരുത്തി ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'അവർക്ക് വലദ് നേട്ടവും കിട്ടിയാൽ അത് ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നാണെന്ന് അവർ പറയും. വലദ് വിപത്തു ബാധിച്ചാലോ, നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. പറയുക: എല്ലാം ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നുതന്നെ. ഇവർക്കെന്തു പറ്റി? ഇവർ ഗര്ഹിക്കുന്നില്ലേലോ' (ഖുർആൻ 4: 78). നന്മയും തിന്മയും ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഖുർആൻ ഇവിടെ കപടവിശ്വാസിയുടെ തെറ്റായ സമീപനത്തിന് കാരണക്കാർ അവർ തന്നെയാണെന്ന് പറയുകയും അതിന്റെ പേരിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ സമീപനം സവീകരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിട്ടും മറിച്ചൊരു നിലപാട് അവലംബിച്ചതിനാലാണ് ഖുർആൻ അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഗുണദോഷങ്ങളിൽ മനുഷ്യകർമ്മം പോലെ ദൈവവിധിക്കും പങ്കുള്ളതിനാൽ അതിന്റെ കാരണത്തെ സര്ഷ്ടാവിനോട് ചേർത്തുപറയുന്ന സമീപനം സവീകരിച്ചതിന് ഖുർആനിൽ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. 'അലോഹ് നിനക്ക് വലദ് ദോഷവും വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ അത് പരിഹരിക്കാൻ അവനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സാധ്യമല്ല. അഥവാ, അവൻ നിനക്ക് വലദ് ദോഷവും വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനെന്തെന്ന് അവൻ' (6:17). 'അലോഹ് താനിഹരിക്കുന്നവരെ സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നു. താ-

നിഷിദ്ധനവരെ ദുർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. പർതാപശാലിയും യുക്തിജ്ഞനുമെന്തെ അവാൻ''(14: 4). അതോടൊപ്പം സന്മാർഗദുർമാർഗ പര്യാപ്തിയിൽ മനുഷ്യന്റെ പങ്കും ഖുർആൻ ഊന്നിപ്പറയുന്നു: 'ആർ അണമണിത്തൂക്കം നന്മ ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. ആർ അണമണിത്തൂക്കം തിന്മ ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കണ്ടെത്തും''(99: 7,8). 'ഒരുത്തനും മറ്റൊരുത്തന്റെ ഭാരം ചുമക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന് അവൻ പര്വർത്തിച്ചതലൊത്തെ ഇലല്'' (53: 38). 'അലൊത്ത ആരെയും അവന്റെ കഴിവിനതീതമായതിന് കൽപിക്കുകയിലല്. ഓരോരുത്തർക്കും അവർ പര്വർത്തിച്ചതിനുള്ള പര്തിഫലവും ശിക്ഷയുമാണുണ്ടാവുക''(2: 286). 'നിനക്ക് വലല് ദോഷവും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു തന്നെയുള്ളതാണ്''(4: 79). 'എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അവരുടെ പര്തിഫലം പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്. അകര്മികളെ അലൊത്ത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല''(3: 57). 'അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കളവാക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ അവരെന്തെ നരകാവകാശികൾ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളെന്തെ''(2: 39). 'സത്യനിഷേധികളേ, ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവ് ബോധിപ്പിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ പര്വർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം തന്നെയാണ് നിങ്ങളിന്ന് അനുഭവിക്കുന്നത്''(66: 7). നന്മതിന്മകളിൽ മനുഷ്യന്റെ പങ്കും ദൈവവിധിയും എവവിധം ബന്ധപ്പെടുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'പറയുക: ദൈവം ഇഷ്ടിക്കുന്നവരെ അവൻ ദുർമാർഗത്തിലാക്കുകയും തന്നിലേക്ക് വേദിച്ചു മടങ്ങുന്നവരെ സന്മാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു''(13: 27). 'സന്മാർഗം സ്പഷ്ടമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷവും ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനെ ധിക്കരിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസികളുടേതലൊത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയുമാണെങ്കിൽ അവൻ സവ്ധം തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞ ഭാഗത്തേക്കു തന്നെ നാം അവനെ തിരിക്കുന്നതാണ്''(4: 115). ചുരുക്കത്തിൽ, കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലത്തെ സംബന്ധിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന മനുഷ്യന് ചിന്തിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനും അതനുസരിച്ച് പര്വർത്തിക്കാനും സവാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സവാതന്ത്ര്യം അപരിമിതമോ അനിയന്തരീതമോ അലല്. ദൈവേഷ്ടയ്ക്കും വിധിക്കും വിധേയമാണ്. ഈ പരിമിതിയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നൽകപ്പെട്ട സവാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു ബാധയ്ക്കു മാതര്മേ മനുഷ്യന്റെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള. ആ ബാധയ്ക്കു തയ്യാറെടുപ്പും ലഘുവുമാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങളും സവ്ഗതനരകങ്ങളും തീരുമാനിക്കുക. അതിനാൽ കഴിവിനതീതമായ ഒന്നിനും അലൊത്ത ആരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. ആരോടും അനീതി കാണിക്കുന്നില്ല. വിധിയുടെയും മനുഷ്യസവാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അവസ്ഥയും അവയ്ക്കിടയിലെ ബന്ധവും മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുംവിധം വിവരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ ഒട്ടും വൈരുദ്ധ്യവുമില്ല. ദൈവവിധിയുടെയും മനുഷ്യ സവാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണം യഥാവിധി അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സംഭവം രണ്ടാം ഖലീഫ ഉമറുൽ ഫാറൂഖിന്റെ കാലത്ത് നടക്കുകയുണ്ടായി. ഫലസ്തീനിൽ പ്ളേഗ് ബാധിച്ചു. ഏറെ കഴിയും മുമ്പേ അത് സിറിയയിലേക്കും പടർന്നുപിടിച്ചു. അതിവേഗം ആളിപ്പടർന്ന രോഗം അത് സ്പർശിക്കുന്നവരെയാലൊന്നും കൊന്നൊടുക്കി. മരുന്നും ചികിത്സയുമൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒരൊറ്റ മാസത്തിനകം പതിനയ്യായിരം പേർ മരിച്ചു. ഈ വിപത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വിവരമറിഞ്ഞ ഉമറുൽ ഫാറൂഖ് ഒരു സംഘം സൈനികരോടൊപ്പം സിറിയയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വഴിയേയ്ക്ക് തന്റെ അടുത്ത അനുയായികളുമായി, എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് കൂടിയാലോചിച്ചു. അനന്തര നടപടികൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയശേഷം, രോഗബാധിത പര്ദ്ദേശത്തേക്ക് പോകേണ്ടതിലേക്ക് തീരുമാനിച്ചു. പകർച്ചവ്യാധി ബാധിച്ചുടത്തേക്കുള്ള യാതര് അപകടം വരുത്തിയേക്കുമെന്നതിനാൽ എലൊത്തരും തടസ്സം നിൽക്കുകയായിരുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ അബൂ ഉബൈദ ഖലീഫയോട് രോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു: 'ദൈവവിധിയിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകയോ?' ആ സേനാനായകന്റെ അന്തർഗതം വായിച്ചറിഞ്ഞ ഉമറുൽ ഫാറൂഖ് പറഞ്ഞു: 'അതെ, ഒരു ദൈവവിധിയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു ദൈവവിധിയിലേക്ക്.' അൽപസമയത്തെ മൌനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്നിറങ്ങി. അവിടെ അയാൾക്ക് രണ്ടു താഴ്വരകളുണ്ട്. ഫലസമൃദ്ധമായതും അലൊത്തതും. ഫലസമൃദ്ധമായത് സംരക്ഷിക്കുന്നവനും അലൊത്തവിന്റെ വിധിയനുസരിച്ചലേക്ക് പര്വർത്തിക്കുന്നത്? അലൊത്തത് നോക്കി നടത്തുന്നവനും അലൊത്തവിന്റെ വിധിയനുസരിക്കുകയലേക്ക് ചെയ്യുന്നത്?' ഇസ് ലാമിലെ വിധിവിശ്വാസം വിപത്തുകളുടെയും വിനാശത്തിന്റെയും താക്കോലാവരുതെന്നും പുരോഗതിയുടെയും നേട്ടങ്ങളുടെയും വിജയത്തിന്റെയും വഴിയിൽ വിഘാതം വരുത്തരുതെന്നും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സമൂഹത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ഉമറുൽ ഫാറൂഖ്. ദൈവവിധിയുടെ വരുതിയിൽ മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ട സവാതന്ത്ര്യത്തെ പരമാവധി പര്യാജനപ്പെടുത്തണമെന്ന ഉദ്ബോധനവും അതുൾക്കൊള്ളുന്നു.

അദ്ധ്യായം 19

വിധിവിശ്വാസം ഭൗതികവാദത്തിലും ഇസ് ലാമിലും

19.1 ദൈവം സർവശക്തനും സർവജ്ഞാനമാണല്ലോ. എങ്കിൽ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യ-
രെലൊക്കെയും എവവിധമായിരിക്കുമെന്നും എങ്ങനെയാണ് ജീവിക്കുകയെന്നും ദൈവത്തിന് മു-
ൻകൂട്ടി അറിയില്ലേ? ദിവ്യജ്ഞാനത്തിന് തെറ്റുപറ്റാനിടയില്ലല്ലോ എന്നാൽ എലൊക്കെയും
മുൻകൂട്ടി ദൈവം തീരുമാനിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിലൊട്ടും മാറ്റം വരുത്താനാർക്കും സാ-
ധ്യമല്ലെന്നല്ലേ ഇതിനർത്ഥം? ദൈവവിധിക്കനുസൃതമായി ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
തീർത്തും അസവ്തന്തരനല്ലേ? പിന്നെ, നിർബന്ധിതമായി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ
പേരിൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നീതിയാണോ?

മതവിശ്വാസികളും നിഷേധികളും ഈ വിഷയകമായി നിരന്തരം സംശയങ്ങളുന്നയിക്കുക പതിവാണ്. അതിനാൽ ഈ വിഷയം അൽപം
വിശദമായി തന്നെ പരാമർശിക്കുന്നത് ഫലപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് പര് തീക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവവിധിയെയും മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും
സംബന്ധിച്ച ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണം വിശദീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മനുഷ്യവാസ്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭൗതിക സങ്കല്പം പരിശോധിക്കുന്നത്
നന്നായിരിക്കും.

1. ഭൗതികവാദികൾ അപര് മാദിതവ് കല്പിച്ച ജനിതകശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ തീർത്തും അസവ്തന്തരനാണ്. അവ-
ന്റെ വികാര വിചാരങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം ശരീരഘടനയുടെ സൃഷ്ടിയാണ്. ജൈവവസ്തുക്കൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത് ജീ-
വകോശങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. അവയ്ക്കുള്ളിലെ കേര് മാസോമുകളിലെ ജീനുകളിലുള്ള ജനിതകകോഡുകളാണ് ജീവികളുടെ സവ്ഭാവം നി-
ർണ്ണയിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. അതിനാൽ കരുണയും കര് ത്രുരതയും സല്സവ്ഭാവവും ദുഃസവ്ഭാവവും സത്ക-
ർമ്മങ്ങളും ദുഷ് കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം ജനിതക കോഡുകൾക്കനുസരിച്ചാണുണ്ടാകുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ശരീരപര് കൃതം മുതൽ വികാര വി-
ചാരങ്ങൾ വരെ അവയെ അന്ധമായി അനുധാവനം ചെയ്യുകയാണ്. ജീവിതത്തിലെ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ഈ വിധം
ജനിതക കോഡുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അതുസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രം അവകാശപ്പെടുന്നു. അവയിൽനിന്ന് അണുതലത്തിൽ
തെറ്റാനോ അവയെ ലംഘിക്കാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അഥവാ മനുഷ്യൻ തീർത്തും തന്റെ ശരീരഘടനയ്ക്ക് വിധേയനാണ്.
മസ്തിഷ് കത്തിന്റെയും നാഡീവ്യൂഹങ്ങളുടെയും പദാർഥപരമായ ഘടനയാണ് അവന്റെ ഭാഗധേയം പരിപൂർണ്ണമായും തീരുമാനിക്കുന്ന-
തും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും. അതിൽ ആർക്കും ഇടപെടാനോ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ ആധു-
നിക ഭൗതിക ജനിതക ശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ പര് കൃതിവിധിക്ക് വിധേയനാണ്. അതിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കാനാകാത്തവിധം
പൂർണ്ണമായും അസവ്തന്തരനും. നാം ശരി, തെറ്റ്, നന്മ, തിന്മ, ധർമ്മം, അധർമ്മം, വിനയം, അഹങ്കാരം, കനിവ്, കര് ത്രുരത എന്നൊക്കെ
പറയുന്നത് ജീനുകളിലെ ജനിതകകോഡുകളുടെ ഫലമായുണ്ടാകുന്നവയാണ്. ശാരീരികാരോഗ്യം പോലെ തന്നെയാണ് ജീവിത വിശുദ്ധി-
യും. മ് ജ്ഞാത അനാരോഗ്യം പോലെയും. അതിനാൽ മഹല് കൃതയ്ങ്ങളുടെ പേരിൽ ആളുകളെ വാഴ്ത്തുന്നത് ശാരീരികാരോഗ്യത്തിന്റെ
പേരിൽ അഭിനന്ദിക്കുന്നതുപോലെ അർത്ഥശൂന്യമത്രെ. ഹീനകൃതയ്ങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇകഴ്ത്തുന്നത് അനാരോഗ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അപ-
ലപിക്കുന്നതുപോലെയും.

2. ചാൾസ് ഡാർവിന്റെ പരിണാമസിദ്ധാന്തം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന ശക്തമായ ഒരാശയമാണ് 'പാരമ്പര്യനിയമം'. അതനുസരിച്ച് മനു-
ഷ്യന്റെ സവ്ഭാവവും പെരുമാറ്റവും ജീവിതരീതിയുമെല്ലാം യുഗാന്തരങ്ങളിലൂടെ തലമുറ തലമുറകളായി തുടർന്നു വരുന്നവയാണ്. പൈ-
തൃകത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് കതറിമാറാനാർക്കും സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും ബീജങ്ങൾ തന്റെ
പൂർവപരമ്പരയിലെ ഏതോ പര് പിതാവിനാൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അയാളിലുണ്ടായത് മുൻഗാമികളിലെ മുതുമുത്തച്ഛൻ നി-
ക്ഷേപിച്ചതിന്റെ ഫലവും. അതിനാൽ അണ്ടിയിൽ നിന്ന് മാവുണ്ടാവുന്നതുപോലെ അനിവാര്യമായും പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു പിറവി-
യെടുക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആർക്കും തങ്ങളുടെ സവ്ഭാവരീതികളും പെരുമാറ്റ സമ്പദ്ഭാവങ്ങളും കർമ്മപരിപാടികളും തീരുമാനിക്കുന്ന-
തിലൊരു പങ്കുമില്ല. എലൊക്കെയും അലംഘനീയമായ പൈതൃകത്തിനും പാരമ്പര്യത്തിനും വിധേയമാണ്. മനുഷ്യൻ കാലത്തിന്റെ കൈ-
കളിലെ കളിപ്പാവ മാതര് . 3. കാറൽ മാർക് സും ഫെര് ഡിക് ഏംഗൽസുമുൾപ്പെടെയുള്ള ഭൗതിക ദാർശനികരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ,
മനുഷ്യൻ സാമൂഹികാവസ്ഥകളുടെയും സാമ്പത്തിക ഘടനയുടെയും സാംസ് കാരിക സാഹചര്യത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിയാണ്. കേവല
ഭൗതിക തലത്തിൽനിന്ന് ചരിതര്ത്തെ വയാഖയാനിച്ചവർ ഈ വീക്ഷണം സമർത്ഥിക്കാനായി സമാനമായ സാഹചര്യത്തിൽ സമു-

ഹത്തിൽ കാണപ്പെട്ട വിദൂര സാമ്രാജ്യങ്ങളെ പോലും തേടിപ്പിടിക്കുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ സർവ്വഭാവവും പെരുമാറ്റവും വികാര വിചാരങ്ങളും കർമ്മ സമ്പദ്ഭാവങ്ങളും ജീവിത സമീപനങ്ങളുമെല്ലാം ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളാൽ സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് അവരവകാശപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളിലെ നന്മതിന്മകൾ അവർ ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ സർവ്വാധീനതയാൽ സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന വീക്ഷണമംഗീകരിച്ച ഈ വിഭാഗം ശരിയും തെറ്റും ധർമവും അധർമവും നയായവും അനയായവുമൊക്കെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇവിടെയും വയ്ക്കുതി തീർത്തും അസംവത്ഥനമാണ്; സാഹചര്യങ്ങളുടെ വിധിക്ക് പൂർണ്ണവിധേയനും. മതനിരാസത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയെന്നിങ്ങനെ ഭൗതിക വാദം അനിഷേധയമായി കരുതുന്ന ഉപരയ്ക്കുത വീക്ഷണങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യൻ തീർത്തും അസംവത്ഥനമാണെന്ന് വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. സർവ്വതും സർവ്വതന്ത്രവുമായ ഇഹലോക തീരുമാനശേഷിയോ ആർക്കുവിലെ. പർവ്വതനിരയമങ്ങളാൽ ബന്ധിതനാണവൻ. അലംഘനീയമായ വിധിയുടെ ഇര. ഇവൻ പാവ് ലോവ് എഴുതുന്നു: 'പർവ്വതനിരയിലുള്ള മറ്റൊരാൾ വയ്ക്കുവസ്ഥകളെയും പോലെ മനുഷ്യൻ ഒരു വയ്ക്കുവസ്ഥയാണ്. പർവ്വതിയുടെ അലംഘനീയവും സാമാന്യവുമായ നിയമങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യൻ കീഴ് പെട്ടിരിക്കുന്നു' (ജെയ്റവിഹീഴ്ശര ഋഷിഃപുരോലിമേഹ, ഉദ്ധരണം: അലിജാ അലി ഇസ്സത്ത് ബെഗോവിച്ച് 'ഇസ് ലാം രാജമാർഗ്ഗം', പും 39). ഫെർഡറീക് ഏംഗൽസ് പറയുന്നു: 'മനുഷ്യൻ അവന്റെ പരിതോവസ്ഥയുടെയും ജോലിയുടെയും ഉൽപ്പന്നമാണ്' (ഉദ്ധരണം കയശറ, പും 39). മനുഷ്യനെപ്പോലുള്ള ജീവജാലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതെല്ലാം ശരിയാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തീർത്തും അസംവത്ഥനമാണോ പർവ്വതനിരയമങ്ങളാൽ ബന്ധിതനോ അല്ലെ. 1. പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും ഇഴജീവികളും ജലജീവികളുമെല്ലാം അവയുടെ ജന്മവാസനകൾക്കനുസൃതമായാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. അവയെ ലംഘിക്കാനോ മറികടക്കാനോ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ല. ജന്മവാസനകളുടെ കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യനേക്കാൾ മികച്ചനിൽക്കുന്ന നിരവധി ജീവജാലങ്ങളുണ്ട്. ആ ജന്മവാസനകളാണ് അവയുടെ നിലനിൽപ്പും സുരക്ഷയും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത്. എന്നാൽ ജന്മവാസനകൾ നിയന്ത്രിക്കാനവയ്ക്കാവിലെ. വിശന്നുവലഞ്ഞ പശുവിന് പുലർ കിട്ടിയാൽ തിന്നാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ദാഹിച്ച വിവശയായ പട്ടിക്ക് വെള്ളം കിട്ടിയാൽ കുടിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. കൊത്താൻ വരുന്ന കോഴിയുടെ മുഖിലകപ്പെട്ട പൂവൻ കോഴി ക്ഷമിക്കുകയോ മാപ്പു പറയുകയോ ചെയ്യാറില്ല. തേനീച്ചക്ക് നിർണിതമായ രൂപത്തിലല്ലാതെ അതിന്റെ കൂട് നിർമ്മിക്കാനാവില്ല. ദേശാടനപക്ഷികൾക്ക് വിദൂരദേശങ്ങളെ പര്യാപിക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതി മറിച്ച്. കഠിനമായ ദാഹമുള്ളപ്പോൾ വെള്ളം കിട്ടിയാൽ കുടിക്കാൻ കൊതിയുണ്ടെങ്കിലും കുടിക്കാതിരിക്കാനവന് കഴിയും. അതിശക്തമായ വിശപ്പുള്ളപ്പോൾ ആഹാരം കിട്ടിയാൽ അത് കഴിക്കാനാഗര്ഹമുണ്ടെങ്കിലും തിന്നാതിരിക്കാനവന് സാധിക്കും. 'എടാ' എന്നു വിളിക്കുന്നവനോട് 'പോടാ' എന്നു പറയാൻ പൂതിയുണ്ടെങ്കിലും പര്തിയോഗിയെ പേടിച്ചോ ആർജിതമായ സംസ്കാരം കൊണ്ടോ അങ്ങനെ പറയാതിരിക്കാനവന് ഒട്ടും പര്യാസമില്ല. സർവ്വതും ജീവിതരീതി നിർണ്ണയിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനുമവന് സാധിക്കും. മഹിതമായ ആദർശങ്ങൾക്കായി ആത്മാർപ്പണം നടത്തുന്ന വിപ്ലവകാരി തികഞ്ഞ ഇഹലോകത്തിൽ കൊണ്ടാണത് ചെയ്യുന്നത്. മോഹങ്ങളെ മെരുക്കിയെടുക്കാനും ആഗര്ഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും ഇഹലോകമേൽ മേധാവിത്വം പുലർത്താനും സാധിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ജന്മവാസനകളുടെ അടിമയല്ല; അവയുടെ യജമാനനാണ്. ശരീരഘടനയുടെയോ പാരമ്പര്യത്തിന്റെയോ സാഹചര്യത്തിന്റെയോ സൃഷ്ടിയുമല്ല. മറിച്ച്, സർവ്വതും ഭാഗ്യവേയം തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സർവ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വത്തിന്റെയും വയ്ക്കുതവ്ത്തിന്റെയും ഉടമയാണ്. 2. നിർബന്ധിതമായി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ പേരിൽ ആരും വാഴ്ത്തപ്പെടുകയോ ഇകഴ്ത്തപ്പെടുകയോ ഇല്ല. സമ്മാനാർഹനോ ശിക്ഷാർഹനോ ആവുകയില്ല. യജമാനന്റെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി മോഷണം നടത്തുന്ന അടിമയോ വഴിയതര്ക്കാരെ കലല്റിയുന്ന മനോരോഗിയോ കറ്റക്കാരനായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരാളുമായ് ചെയ്താൽ പാപം ചുമത്തപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ പര്ശംസയും ആക്ഷേപവും ശിക്ഷയും രക്ഷയുമൊക്കെ നൽകപ്പെടുന്നുവെന്നത് തന്നെ മനുഷ്യൻ നിർബന്ധിതാവസ്ഥയാൽ ബന്ധിതനല്ലെന്നതിനും ഒട്ടൊക്കെ സർവ്വതന്ത്രനാണെന്നതിനും മതിയായ തെളിവാണ്. അവൻ തീർത്തും അസംവത്ഥനനും പർവ്വതനിരയമങ്ങളാൽ വരിഞ്ഞുമുറക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഹീനകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതിലർഥമില്ല. മഹൽകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിലുള്ള പര്ശംസയും പര്തിഫലം നൽകലും ആ വിധം തന്നെ. 3. ഭൗതിക വാദികൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പോലെ മനുഷ്യൻ തീർത്തും പർവ്വതിയുടെ വിധിക്ക് വിധേയനെന്നിൽ നിയമങ്ങൾക്കും വയ്ക്കുവസ്ഥകൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും ചിട്ടകൾക്കും ഒട്ടും പര്സക്തി ഇല്ല. മസ്ലിഷ് കത്തിലെയും നാഡീവയ്ക്കുഹത്തിലെയും ജീനുകളിലെ ജനിതക കോഡുകൾക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും സാമൂഹികാവസ്ഥക്കുമൊത്തവൻ ചരിച്ചുകൊള്ളുമെല്ലാം. എന്നാൽ നിയമവും വയ്ക്കുവസ്ഥയും ഭരണഘടനയും നീതിനയായ സംവിധാനങ്ങളുമില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളോ രാഷ്ട്രങ്ങളോ ഇല്ല. മനുഷ്യന് പരിമിതമായ സർവ്വതന്ത്രയ്ക്മെങ്കിലുമുണ്ടെന്നും സർവ്വതും കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തരും ഉത്തരവാദികളാണെന്നും പര്യാഗതലത്തിൽ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണിത് വയ്ക്കുതമാക്കുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഏതു മതവിശ്വാസിയെക്കാളും കടുത്ത വിധിവിശ്വാസികളാണ് ഭൗതിക വാദികൾ. അതോടൊപ്പം പർവ്വതനിരയമങ്ങളുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് കതറിമാറാനാവാതെ തീർത്തും അസംവത്ഥനയായി കഴിയുന്ന യന്ത്രസമാനമായ ജന്തുവാണ് മനുഷ്യനെന്ന് അവരുടെ വീക്ഷണം വസ്തുനിഷ്ഠമല്ല. ഇതര ജീവജാലങ്ങളിൽനിന്ന് വയ്ക്കുതയ്ക്കുമായ അസ്തിത്വവും വയ്ക്കുതവ്തവും അവന് അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കാത്ത ഏതു ദർശനവും പര്തയ്ക്കു ശാസ്ത്രവും അബദ്ധപൂർണ്ണമതെര്.

19.2 വിധിവിശ്വാസം ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ

നാം ആരായിരിക്കണം? വെളുത്തവരോ, സുന്ദരരോ, വിരൂപരോ, പുരുഷന്മാരോ, സ്ത്രീകളോ, കുറിയവരോ, നീണ്ടവരോ? എവിടെ ജനിക്കണം? ഇന്ത്യയിലോ ഇന്തോനേഷ്യയിലോ? മരുഭൂമിയിലോ മലമ്പര്ദേശത്തോ? പട്ടിണിക്കാരന്റെ കൂരയിലോ പണക്കാരന്റെ കൊട്ടാരത്തിലോ? ഏകാധിപതയ്ക്കു വയ്ക്കുവസ്ഥയിലോ ജനാധിപതയ്ക്കു സംവിധാനത്തിലോ? കാലമേതായിരിക്കണം? പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലോ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലോ? വർഗം, വർണം, ദേശം, ഭാഷ, കാലം, കോലം, കലം, ലിംഗം പോലുള്ള ഇത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും തീരുമാനിക്കുന്നത് നാമാരുമല്ല. നമ്മോട് ആലോചിക്കാതെയാണ് എല്ലാം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. അപര്കാരം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ മരണവും. അതെപ്പോൾ, എവിടെവെച്ച് എങ്ങനെയാവണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതും നാമല്ല, എല്ലാം ദൈവനിശ്ചിതം. അവന്റെ വിധിയോ, നിർണിതം; അലംഘനീയവും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിലൊക്കെയും നാം ദൈവത്തിന്റെ വിധിനിഷേധങ്ങൾക്ക് നിന്നുകൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതരാണ്. നമ്മുടെ ആഗര്ഹാഭിലാഷങ്ങളും ഇഹലോകം വെറും നോക്കുകത്തികൾ മാതര്. അല്ല്വഹ അറിയിക്കുന്നു: 'ഗര്ഭാശയങ്ങളിൽ താനുദേശിക്കുന്നവിധം നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് അല്ല്വഹവാണ്. അജയ്യനും യുക്തിജ്ഞനുമായ അവനല്ലാ-

തെ ദൈവമിലെ" (ഖുർആൻ 3: 6). 'അവൻ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീട് രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു' (7:11). 'മനുഷ്യൻ, ഉദാരനായ നിന്റെ നാമനേക്കറിച്ച് നിന്നെ വഞ്ചിതനാക്കിയത് എന്താണത്? ഉദ്ദിഷ്ടരൂപത്തിൽ നിന്റെ ഘടകങ്ങളവൻ കൂട്ടിയിണക്കി. സത്തുലി-തമായ ആകാരവടിവ് നൽകി നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച നിന്റെ നാമനാണവൻ' (82: 68). പുരുഷന്റെ ഏതു ബീജമാണ് സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവുമായി സംയോജിക്കുന്നതെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് മനുഷ്യനിലെ, ദൈവമാണ്. സംയോജിക്കുന്ന ബീജത്തിന്റെ മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് മനുഷ്യന്റെ പര്യവേഷണത്തിലും രൂപത്തിലും സവ്ഭാവത്തിലുമെല്ലാം വ്യത്യാസം സംഭവിക്കുന്നുവെന്നറിയുമ്പോഴാണ് ദൈവനിശ്ചയത്തിന്റെ പര്യാധനയ്ക്ക് മനസ്സിലാവുക. അലോഹിത ചോദിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ബീജത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങളാണോ അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്; അതോ നാമോ?' (56: 58, 59). ലക്ഷക്കണക്കിൽ പുരുഷബീജങ്ങളിൽ അലോഹിത തനിക്കിഷ്ടമുള്ള ഒന്നിനെ ഗർഭാശയത്തിലെ അണ്ഡവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ സവ്ഭാവമനുസരിച്ച് കുഞ്ഞ് ആണോ പെണ്ണോ ആയിത്തീരുന്നു. അലോഹിത അറിയിക്കുന്നു: 'ആകാശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം അലോഹിതവിനാണ്. താനുദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പെൺമക്കളെ പര്യാധനം ചെയ്യുന്നു. താനുദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു ചിലർക്ക് ആൺമക്കളെയും. അലോഹിതിൽ ആ സന്താനങ്ങളെ ആണും പെണ്ണുമായി ഇടകലർത്തുന്നു. അപര്യാധനം തന്നെ താനുദ്ദേശിക്കുന്നവനെ അവൻ സന്താനരഹിതനാക്കുന്നു. അവൻ അഗാധജ്ഞനും സർവജ്ഞനുമെന്തെന്ന്.' (42: 49,50). 'അലോഹിത അവനെ ബീജത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു' (80:19). മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യവേഗം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നമ്മുടെ ജീവിതപശ്ചാത്തലത്തിനും കടുംബപാരമ്പര്യത്തിനും ശാരീരിക പര്യവേഷണത്തിനും അനന്തപരമായ പങ്കുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ഭാഗ്യവേഗം നിർണയിതമെന്തെന്ന്; ദൈവനിശ്ചിതവും. ദൈവനിശ്ചിതത്തെ മറികടക്കാനാർക്കുമാവിലെ. അലോഹിത പറയുന്നു: 'നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് അലോഹിതവാകുന്നു' (37: 96). 'അലോഹിത താനിഷ്ടിക്കുന്നവരെ ദുർമാർഗത്തിലും താനിഷ്ടിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലുമെടുക്കുന്നു' (6: 39). 'അലോഹിത വഴിതെറ്റിച്ചവരെ നേർവഴിയിലാക്കാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ? ആരെ അലോഹിത വഴിതെറ്റിച്ചുവോ അവന് നീ ഒരു വഴിയും കണ്ടെത്തുകയില്ല' (4: 88). 'നിന്റെ നാമൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഭൂതലത്തിലുള്ളവർ മുഴുക്കെ വിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ജനങ്ങളെ വിശ്വാസികളാക്കാൻ നീ നിർബന്ധിക്കുകയാണോ? എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുമതിയിലോതെ ആർക്കും വിശ്വാസിയായവർ സാധ്യമല്ല' (10: 99). 'അവിശ്വസിച്ചവരോ, യഥാർത്ഥത്തിൽ നീ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും സമമാണ്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളും ശരീരങ്ങളും മനസ്സുകളും അലോഹിത മുദ്രപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൃഷ്ടികളുടെ മേൽ ആവരണം വീണിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ട്' (2: 67). 'ഭൂമിയിലോ, നിങ്ങൾക്കുതന്നെയോ ഭവിക്കുന്ന ഒരാപത്തുമില്ല, നാമത് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു ഗർഭമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അവർ ധാരാളം ചെയ്യുക അലോഹിതവിന് അതിലുളളതാകുന്നു' (57: 22). എന്നാൽ എല്ലാം ദൈവനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ് സംഭവിക്കുകയെന്ന് പര്യാധനം വിശ്വസിച്ചവർ ഖുർആൻ മനുഷ്യൻ നൽകപ്പെട്ട സവാതന്ത്ര്യത്ത് എടുത്തു കാണിക്കുകയും ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ജന്മനാ തന്നെ മനുഷ്യനിൽ നന്മതിന്മാവിവേചനശേഷി നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അലോഹിത പറയുന്നു: 'അലോഹിത ആത്മാവിനെ സത്തുലിതമാക്കി അതിന് ധർമ്മധർമ്മബോധനം നൽകി' (91: 7,8). 'നാമവന് കണ്ണിണകളും നാവും രണ്ടു ചുണ്ടുകളും നൽകിയില്ലേ? വ്യക്തമായ രണ്ടു വഴികൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തില്ലേയോ?' (90: 810). അതിനാൽ മനുഷ്യൻ്റെ കൈലാലം നന്മയും തിന്മയും തെറ്റും ശരിയും ധർമ്മവും അധർമ്മവും തെരഞ്ഞെടുത്ത് സന്മാർഗിയും ദുർമാർഗിയുമൊക്കാനുള്ള സവാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അവർ ധാരാളം സവ്ധം തീരുമാനിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും മരണാനന്തരമുള്ള രക്ഷാശിക്ഷകൾ. വിശ്വസിച്ചവർ ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ആർ സന്മാർഗം സവ്ധിക്കുന്നുവോ, അത് അവന്റെ തന്നെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. ആർ ദുർമാർഗമവലംബിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ ദോഷവും അവനുതന്നെ. ഭാരം വഹിക്കുന്നവരാരും മറ്റൊരുവരും ഭാരം ചുമക്കുകയില്ല' (17:15). 'മതത്തിൽ ഒരുവിധ ബലപര്യാധനമില്ല. സന്മാർഗം മിഥയാധാരണകളിൽനിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞ് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആർ ദൈവത്തോടു ശക്തികളെ നിഷേധിച്ചു അലോഹിതയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അവൻ ബലിഷ്ഠമായ അവലംബപാശത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ഒരിക്കലും അറ്റുപോകുന്നതല്ല' (2: 256). 'പറയുക, ഇത് നിന്റെ നാമനിൽനിന്നുള്ള സത്യമാണ്. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കിത് സവ്ധിക്കാം. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് നിഷേധിക്കാം. അകർമ്മികൾക്ക് നാം നരകം സജ്ജമാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്' (18: 29). 'ഒരു ജനതയെയും അവർ സവ്ധം മാറ്റുന്നതുവരെ അലോഹിത പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നില്ല' (13: 11). 'ആർ തെറ്റ് ചെയ്യുന്നുവോ അവനതിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കും' (4: 123). 'ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ പര്യാധനത്തിന് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (52:21). 'ഇന്ന് നിങ്ങൾ പര്യാധനിച്ചതിന് പര്യാധനം നൽകപ്പെട്ടു' (45: 28). 'നിങ്ങൾ പര്യാധനിച്ചതല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പകരം നൽകപ്പെട്ടുവോ?' (27: 90). 'നിന്റെ നാമൻ ദാസൻമാരോട് ഒരിക്കലും അകർമ്മം പര്യാധനിക്കുന്നതല്ല' (41: 46). 'ജനങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പര്യാധനിച്ചതിന്റെ ഫലമായി കരയിലും കടലിലും കഴപ്പും പര്യാധനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (30: 41). 'നിങ്ങൾക്ക് വലത് വിപത്തും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പര്യാധനിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ്' (42: 30). 'നിശ്ചയം, അലോഹിത മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും അകർമ്മം പര്യാധനിക്കുന്നില്ല. പര്യാധനം, മനുഷ്യർ സവ്ധം തന്നെ അകർമ്മം പര്യാധനിക്കുകയാണ്' (10: 44). 'വലത്വവും നേർവഴി സവ്ധിക്കാൻ അവൻ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെയാണ് സവാതന്ത്ര്യം സവ്ധിക്കുന്നത്' (10:108). 'ഒരു നാടിനെയും അതിലെ നിവാസികൾ അകർമ്മികളായെങ്കിലല്ലാതെ നാം നശിപ്പിക്കുന്നില്ല' (28: 59). 'ആർ നമുക്കുവേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്കു നാം നമ്മുടെ മാർഗങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കും' (29: 69). 'എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് മൂലം തിരിക്കുന്നതാണോ അവന് ഈ ലോകത്ത് കടുസ്സായ ജീവിതമാണുള്ളത്. പുനരുത്ഥാന നാളിലോ, അവനെ നാം അന്ധനായി എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. അപ്പോൾ അവൻ പറയും: നാഥാ, നീ എന്നെ അന്ധനായി എഴുന്നേൽപ്പിച്ചതെന്ത്? ഭൂമിയിൽ ഞാൻ കാഴ്ചയുള്ളവനായിരുന്നല്ലോ. അലോഹിത അരുൾ ചെയ്യും: ശരിയാണ്, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിന്റെയടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നീ അവയെ മറന്നല്ലോ. അതേവിധം ഇന്ന് നീയും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയാകുന്നു. ഇപര്യാധനമെന്തെന്ന് തങ്ങളുടെ നാമന്റെ സൂക്ഷ്മങ്ങളംഗീകരിക്കാതെ അതിരുകവിഞ്ഞവർക്ക് നാം ഈ ലോകത്ത് പര്യാധനം നൽകുന്നത്. പരലോക ശിക്ഷയോ അതികഠിനവും ഏറെ ദീർഘവുമെന്തെന്ന്' (20: 124127). 'ഭാരം ചുമക്കുന്ന ആരും മറ്റൊരുവന്റെ ഭാരം പേറുകയില്ല. മനുഷ്യന് താൻ പര്യാധനിച്ചതല്ലാതെ യാതൊന്നുമില്ല. താൻ പര്യാധനിച്ചത് താമസിയാതെ അവന് കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അനന്തരം അവന് തികവോടെ പര്യാധനം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും' (53: 3841). 'ആർ അനുമാനിക്കുന്നു നന്മ ചെയ്തവോ അവനത് കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. ആർ അനുമാനിക്കുന്നു തിന്മ ചെയ്തവോ അവനത് കണ്ടെത്തും' (99: 7,8). ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ മനുഷ്യൻ തീർത്തും അസവ്തന്ത്രനോ കേവലം വിധിയുടെ കൈയിലെ പാവയോ ഉപകരണമോ അല്ലെന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചവയും അതുപോലുള്ളവയുമായ നിരവധി വിശ്വസ്യ വാക്യങ്ങൾ അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിത മാർഗം തീരുമാനിക്കാനും തെരഞ്ഞെടുക്കാനും ഓരോരുത്തർക്കും അനുവാദവും സവാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന് രണ്ടു വശമുണ്ട്. നാട്, തറവാട്, ദേശം,

ഭാഷ, കാലം, കോലം, ലിംഗം, ജനനം, മരണം പോലുള്ളവയെലൊക്കെ അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലോ പരിധിയിലോ അലഭ്. ഇതാണ് ഒരു വശം. മറുവശത്ത് താൻ എന്ത് കടിക്കണം, കടിക്കരുത്, തിന്നണം, തിന്നരുത്, എന്ത് കാണണം, കാണരുത്, കേൾക്കണം, കേൾക്കരുത്, എന്ത് പറയണം, പറയരുത്, എന്ത് ചെയ്യണം, എന്ത് ചെയ്യരുത്, എങ്ങനെ ജീവിക്കണം, ജീവിക്കരുത് തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാനും അതനുസരിച്ച് ചരിക്കാനും മനുഷ്യന് ബാധ്യതയും സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് വ്യക്തമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് അപരിമിതമോ തീർത്തും അനിയന്ത്രതയോ അലഭ്. അതിനുപയോഗിക്കുന്ന കണ്ണും കാതും നാക്കും മൂക്കും കൈയും കാലും ശരീരവും ജീവനും പൂർണ്ണമായും മനുഷ്യനിയന്ത്രണത്തിലാലേയുള്ളൂ. അവയൊക്കെയും ദൈവാധീനത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. അതോടൊപ്പം അവ ഇഷ്ടാനുസൃതം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് മനുഷ്യന് ദൈവം തന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇവവീധം ലഭ്യമായ സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് തോതനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യന്റെ മേൽ ബാധ്യത ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അഥവാ ഓരോ മനുഷ്യനും തനിക്ക് സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് ലഭിച്ച മേഖലയെ എവർവീധം ഉപയോഗിക്കണമെന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ജീവിത വിജയവും പരാജയവും രക്ഷയും ശിക്ഷയുമുണ്ടാകുക. ഈ സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് കിട്ടിയ വശങ്ങളിൽ സർവ്വതന്ത്ര സമ്പീകരിക്കാനും നടപ്പാക്കാനുമുള്ള ജീവിത പദ്ധതിയാണ് ദൈവം പരവാചകന്മാരിലൂടെ നൽകിയത്. ഉള്ള സാധ്യതയും സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ച് അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർ വിജയികളായി സർവ്വഗാമകാശികളായിത്തീരും. അതിനെ ധിക്കരിച്ചും നിഷേധിച്ചും താനോന്നികളായി ജീവിക്കുന്നവർ പരാജിതരായി നരകശിക്ഷക്ക് അർഹരാവുകയും ചെയ്യും. സ്വാർത്ഥം സമ്പീകരിച്ച് നല്ലവരായി ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച അതിനായി ശർമിക്കുന്ന ആരെയും അലോഹനം നിർബന്ധിച്ച് ദുർമാർഗ്ഗികളാക്കുകയിലേക്ക്. മറിച്ചും അവർവീധം തന്നെ. മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ട സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് സാധ്യതയ്ക്കപ്പുറമൊരു കാര്യവും ദൈവം അവനോടാവശ്യപ്പെടുകയോ ആജ്ഞാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അലോഹനം അറിയിക്കുന്നു: 'അലോഹനം ആരോടും അവന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ചതായത് കല്പിക്കുകയിലേക്ക്. ഓരോരുത്തരും പരസ്പരത്തിനുമിടയിലുള്ള രക്ഷയും ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്' (2: 286). അതിനാൽ ദൈവം ആരോടും അനിതി കാണിക്കുന്നില്ല. 'നിന്റെ നാമൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട് ഒട്ടും അനിതി കാണിക്കുന്നവനല്ല' (4: 46). മനുഷ്യന്റെ തീരുമാനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ അറിവിനും വിധിക്കും വിധേയമല്ലേ? മനുഷ്യസർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ദൈവനിശ്ചയത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണി ഏത്? എങ്ങനെ? തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യനിവിടെ തന്റെ പരിധിയും പരിമിതിയും നന്നായി മനസ്സിലാക്കുക തന്നെ വേണം. അനന്ത വിസ്തൃതമായ ഈ മഹാപരപഞ്ചത്തിലെ ഒരു കൊച്ചു ഗോളമാണ് ഭൂമി. അതിലെ പരകോടി സൃഷ്ടികളിലൊന്നു മാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ. അവനിന്നോളം സർവ്വതന്ത്രയ്ക്കുവേണ്ടി പൂർണ്ണവും കണിശവുമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ജീവൻ, ബുദ്ധി, ഓർമ്മശക്തി, ആത്മാവ് തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചൊന്നും സൂക്ഷ്മവും ഖണ്ഡിതവുമായ അറിവ് ആർക്കുമില്ല. താൻ ജീവിക്കുന്ന ഭൂമിയെയും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന പരപഞ്ചത്തെയും സംബന്ധിച്ച അറിവോ, നന്നെ പരിമിതവും. ആ വിജ്ഞാന സാമർത്ഥ്യത്തെ സമുദയത്തോട് തുലനം ചെയ്താൽ അതിലെ ഒരു തുള്ളിപ്പോലും സർവ്വതന്ത്രമാക്കാൻ മനുഷ്യനിന്നോളം സാധിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവിന്റെ പരിമിതിയാണിതിനു കാരണം. അതിനാൽ നാം പരപഞ്ചത്തിന്റെ സർവ്വതന്ത്രയെ ദൈവത്തെയും അവന്റെ കർമ്മങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് അറിയാനെന്ന ശ്രമിക്കുന്നതിലൊട്ടും അർത്ഥമില്ല. ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാം പഞ്ചനദീയങ്ങൾക്കും അവയുടെ പരിമിതികൾക്കും വിധേയമായ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കും ചിന്തയ്ക്കും അപര്യാപ്യമായ അഭൗതിക ജ്ഞാനത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. അലോഹനം തന്റെ ദുർമ്മതിയുടെ അറിയിച്ചു കൊടുത്തതിനപ്പുറം അതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും ഒന്നുമറിയില്ല. അതിനാൽ ദൈവവിധിയെക്കുറിച്ച് ദിവ്യബോധനങ്ങളിലൂടെ ലഭ്യമായതലമേൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. വേദഗർഭത്തിലൂടെ ലഭ്യമായ ജ്ഞാനമനുസരിച്ച് ദൈവവിധിയും ജ്ഞാനവും പരപഞ്ചത്തെയും അതിലുള്ള സകലതിനെയും ചൂഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും അതിനനുസരിച്ചതലമേൽ. അതേസമയം സർവ്വതന്ത്ര തീരുമാനമെടുക്കാനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കാനും അവൻ സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് സാധ്യതയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് അപരിമിതമോ അനിയന്ത്രതയോ അലഭ്. സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് ലഭിച്ച മേഖലകളിൽ ദൈവത്തെ അനുസരിച്ച് അവൻ നിശ്ചയിച്ച ജീവിതപാത പിന്തുടരണമെന്ന് അലോഹനം അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ജീവിതവിജയവും പരലോകരക്ഷയും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പരാജയവും പരലോകത്ത് കടുത്ത ശിക്ഷയുമാണുണ്ടാവുകയെന്ന് താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഓരോരുത്തർക്കും നൽകപ്പെട്ട കഴിവിന്റെയും സർവ്വതന്ത്രയ്ക്ക് തോതനുസരിച്ചാണ് അവരവരുടെ ബാധ്യത. അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിന്റെയും ലംഘനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും മരണാനന്തരം മറ്റുലോകത്തെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ. അതിനാൽ നമ്മുടെ സർവ്വതന്ത്രവും നരകവും നേട്ടുന്നത് നാം തന്നെയാണ്. സർവ്വതന്ത്രം തീരുമാനങ്ങളിലൂടെയും കർമ്മങ്ങളിലൂടെയും രണ്ടിലൊന്നിന്റെ അവകാശിയായിത്തീരുന്നു. അതിനാൽ ആരും തീരെ അനിതിക്കിരയാവുന്നില്ല. സത്യം കവിവാക്യം തന്നെ: 'നമിക്കിലുരാരും, നടുക്കിൽ തിന്നാം നൽകുകിൽ നേടിടാം നമുക്കുനാമേ പണിവതുനാകും നരകവുമതുപോലെ.'

19.3 വിധിവിശ്വാസവും മനുഷ്യാന്തരീയവും

കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവയിലേർപ്പെടുന്നവർ ലക്ഷ്യം വച്ച ഫലം തന്നെ ഉണ്ടാവണമെന്നിലേക്ക്. ലാഭമേലിലെത്തിച്ചു വയ്പാറത്തിലേർപ്പെടുന്നവർ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. വരുമാനം പരതീക്ഷിച്ച് വയലേലകളിൽ വേല ചെയ്യുന്നവർ വിളനഷ്ടത്തിനിരയാവുന്നു. നാം നമ്മുടെ അറിവിന്റെയും പരിചയത്തിന്റെയും കഴിവിന്റെയും പരിമിതികളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ കണക്കുകൂട്ടി അതിനനുസരിച്ച് പരസ്പരത്തിനോട് ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ സർവ്വതന്ത്രവും സങ്കല്പങ്ങളും നിമിഷനേരംകൊണ്ട് നിലംപൊത്തുന്നു. അപരതീക്ഷിതമായ ആഘാതങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എങ്കിലും അത്തരം വിപത്സാധ്യതകൾ ആരെയും നിഷ് കരീയരാക്കാറില്ല. ആക്കാവുന്നതുമെല്ലാം. വിജയവും നേട്ടവും പരതീക്ഷിച്ച് കർമ്മങ്ങളിലേർപ്പെടാനാണ് പതിവ്. മോഹങ്ങളൊക്കെയും പൂവണിയാറിലെല്ലാത്തുകൊണ്ടു മാത്രം ആരും ഒന്നും ആഗർഹിക്കാതിരിക്കാറില്ല. മനുഷ്യന് കൊതിച്ചതലമേൽ കിട്ടുക; ദൈവം വിധിച്ചതാണ്. 'ആകാശഭൂമികളുടെ താക്കോൽ അലോഹനത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമെന്ത്! അവനിടക്കുന്നവർക്ക് അവൻ വിഭവസമൃദ്ധി നൽകുന്നു. ഇടിക്കുന്നവർക്ക് ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയം, എല്ലാം അറിയുന്നവനെന്ത് അവൻ' (ഖുർആൻ 42: 12). 'നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്ത്, അതിൽ നിന്ന് വിള മുളപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങളോ? അതോ നാംമോ? നാം ഇടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വിളകളെ ഉണങ്ങിയ താളുകളാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.'

യയ്യും! അപ്പോഴോ നിങ്ങൾ പലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ മേൽ കടം കടുങ്ങിയലേല്പാ, നാം നിർഭാഗ്യവാനായിപ്പോയലേല്പാ എന്നിങ്ങനെ''(56: 6367). നമ്മുടെ മരണം എവിടെവെച്ച്; എങ്ങനെ എന്ന് ആർക്കുമറിയില്ല. എലപ്പോൾ അലംഘനീയമായ ദൈവവിധിക്ക് വിധേയം. അതിനെ തട്ടിമാറ്റാനാർക്കും സാധ്യമല്ല. ആയുസ്സിന്റെ ഹർസവ് ദൈവമേൽ തയ്യാറായെങ്കിലും അലപ്പോഴെന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചാണ്. 'ആരും അറിയുന്നില്ല'; നാളെ താൻ എന്തൊക്കെ നേടുമെന്ന്; ഏതു മണ്ണിലാണ് തന്റെ മരണമെന്നറിയുന്നവരുമില്ല''(31: 34). 'ജീവനുള്ളവയ്ക്കൊന്നും ദൈവഹിതമേന്യെ' മരിക്കുക സാധ്യമല്ല. മരണസമയമാകട്ടെ ലിഖിതവും''(31: 145). 'യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അലപ്പോൾ മാത്രമാകുന്നു''(3: 156). 'മരണമാകട്ടെ, നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അത് നിങ്ങളെ പിടികൂടുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ഭദ്രമായ കോട്ടകളിലായിരുന്നാലും''(4: 78). മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ നന്മനിന്മകൾ, സന്മാർഗ്ഗദുർമാർഗ്ഗങ്ങൾ, ജയാപായങ്ങൾ തുടങ്ങിയവപോലെത്തന്നെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിലെ കാര്യങ്ങളും ദൈവവിധിക്ക് വിധേയമാണ്. അതോടൊപ്പം ദൈവവിധിയുണ്ടെങ്കിൽ ആഹാരം ലഭിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു കരുതി ആരും അധർമ്മം ചെയ്താൽ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കഴിയാറില്ല. ദൈവഹിതമനുസരിച്ചാണ് മരണമുണ്ടാവുകയെന്നതിനാൽ രോഗമാകുമ്പോൾ ദൈവവേദങ്ങളിൽ സൂചനയെങ്കിലുമുള്ളതെന്ന് സമാധാനിച്ച് ചികിത്സ നടത്താതിരിക്കാമല്ലോ. കാര്യബോധമുള്ളവരായ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗ്യവേഗം വിധിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്ത് ആലസ്യത്തിൽ ആമഗ്നരാവുകയില്ല. ശരിയായ പാത പരതിയെടുത്ത് അതിലൂടെ ജീവിതപുരോഗതിക്കും ലക്ഷ്യപര്യാപ്തിക്കും പരമാവധി പര്യാപ്തി നേടാനാണ് പരിഹാരം. മതമനുശാസിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. ദൈവവിധി പൂർണ്ണ മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളിലൂടെയാണലേല്പാ. 'എലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ പര്യാപ്തിയെ നേടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരീക്ഷകൾ ലഭിക്കും. അവരുടെ പര്യാപ്തിയെ നേടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരീക്ഷകൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കും. അവരോട് അനിതി കാണിക്കുകയില്ല''(46: 19). 'സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുക. നാം നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും കാണുന്നവനലേല്പാ''(34: 11). പര്യാപ്തി പരയുന്ന: 'നിങ്ങൾ പര്യാപ്തിപര്യാപ്തി പൂർത്തിയാക്കിയാൽ ആഹാരത്തിനായി അധർമ്മം ചെയ്യാതെ ഉറങ്ങരുത്''(തമ്പ് രാജി). 'ലോകാവസാനം ആസന്നമായ ഘട്ടത്തിൽപ്പോലും നിങ്ങളിലാരുടെയെങ്കിലുമുണ്ടാകാൻ ഒരു ഊന്നലുണ്ടാകാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനത് നടുക്കൊള്ളട്ടെ. അവനതിൽ പര്യാപ്തിയുണ്ടെന്ന്. ഒരിക്കൽ നബിയിൽമേനി രണ്ടുപേർ തമ്മിലുണ്ടായ കേസിൽ വിധി നടത്തി. പിരിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ കേസിൽ പരാജയപ്പെട്ടയാൾ പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് അലപ്പോൾ മതി. അവൻ ഏറ്റവും നല്ല സംരക്ഷകനാകട്ടെ'. ഇതു കേൾക്കാനിടയായ പര്യാപ്തി അയാളോടു പറഞ്ഞു: 'ദൈവമേൽത്തന്നെ ദൈവം വെറുക്കുന്നു. അതിനാൽ ശക്തിയും തന്റേടവും നേടുക. എന്നിട്ടും പരാജിതരായാൽ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു പറയാം: 'എനിക്ക് അലപ്പോൾ മതി. അവൻ ഏറ്റവും നല്ല സംരക്ഷകനാകട്ടെ.' മനുഷ്യൻ തന്റെ സാധ്യതകളൊക്കെയും സമ്പൂർണ്ണമായി പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ പരിശ്രമം ചെയ്താൽ പരാജിതൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. വിജയം വരികാൽ അത് അനിവാര്യമാണെന്ന് മനോഹരം. ദൃഢനിശ്ചയം, സ്ഥിരചിത്തം, തത്യാഗമനസ്സാധി, സ്ഥിരോത്സാഹം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ സാധ്യതയുണ്ടാകാൻ അയാൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. പണിയെടുക്കാതെ അലസമായിരുന്ന പാപങ്ങളും പാലുകളും പിഴവുകളുമൊക്കെ വിധിയുടെ മേൽ വെച്ചുകൊടുത്ത് കടുത്ത കടുത്തതാണ്. അശുഭമായതും അനാസ്ഥയുടെയും അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് ദൈവവിധിയുടെ പരിവേഷമണിയിക്കുന്നത് അതാണ്. അലസതയെക്കുറിച്ച് അധർമ്മം പര്യാപ്തിയെ നേടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരീക്ഷകൾ സഹിക്കാതെ നേട്ടം കൊതിക്കുന്നതും മടയത്താണ്. കർമ്മത്തിന് അലപ്പോൾ പര്യാപ്തിയെ നേടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരീക്ഷകൾ നൽകുകയുള്ളൂ. നിഷ്കർമ്മതയ്ക്ക് നാശനഷ്ടമുണ്ടാകാൻ. ഒരാൾ പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ ചോദിച്ചു: 'ദൈവമേൽത്തന്നെ, ഞാൻ ഒട്ടകത്തെ ബന്ധിച്ച ശേഷം അലപ്പോളിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കണമോ? അതോ അതിനെ അഴിച്ചുവിട്ടു കൊണ്ടോ?' പര്യാപ്തി പര്യാപ്തി: 'അതിനെ കെട്ടിയിടുക. എന്നിട്ട് ദൈവത്തിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക.' ആഹാരം കഴിക്കാതെ വിശപ്പാറില്ല. വെള്ളം കുടിക്കാതെ ദാഹം ശമിക്കുകയില്ല. വിത്തിറക്കാതെ വിളവുണ്ടാവില്ല. പണിയെടുക്കാതെ പണവും വൻ വിജയങ്ങൾക്ക് മർമ്മമറിഞ്ഞ കർമ്മം അനിവാര്യമാകാൻ. ഇത് മാറ്റമില്ലാത്ത ദൈവിക നിയമമാണ്. ഇതിനുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി സദാ കർമ്മനിരതനായിരിക്കും. അതിനാൽ വിധിവിശ്വാസം ആലസ്യമല്ല; ഔത്സുക്യമാണ് വളർത്തുക. ദൈവ വിധിയും ദിവ്യജ്ഞാനവും പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ അതിനാൽ തനിക്ക് അജ്ഞാതമായ ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ച് അസംസ്ഥാനാവസ്ഥയിലായിരിക്കും. അതിനുള്ളിലാത്ത ദൈവകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ പണിയെടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നിരാശ വിശ്വാസികൾക്ക് അനയമാകാൻ. 'നിങ്ങൾ ദൈവകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിരാശരായരുത്''(39: 53). അധർമ്മം ചെയ്തവർക്കുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തിനുശേഷം മാത്രമേ അലപ്പോളിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കാവൂ എന്നാണ് മതമനുശാസിക്കുന്നത്. 'നീ ഒരു കാര്യത്തിൽ ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക''(3:159). ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ ഓടിച്ചാടി നടക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ ആകസ്മികമായി വാതരോഗത്തിനടിപ്പെടുന്നു. പലവിധ ചികിത്സകളും നടത്തിനോക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഒന്നും ഫലിക്കുന്നില്ല. അവസാനം അലോപ്പതിയും ആയുർവേദവും, ഹോമിയോപ്പതിയുമുൾപ്പെടെ എലപ്പോൾ വൈദ്യവിദ്യകളും രോഗം ഭേദമാവുകയില്ലെന്ന് വിധിയെഴുതുന്നു. അതിനാൽ താനിനി ഒരിക്കലും കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി നടക്കുകയില്ലെന്ന് അയാളറിയുന്നു. എങ്കിൽ അയാൾ അതയ്യികും അസംസ്ഥാനാവസ്ഥ സർവ്വവികാരമെന്തെന്ന്. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ ആ രോഗിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ലോകത്തിലൊരു ഭൗതിക ദർശനത്തിനും പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ സാധ്യമല്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു കണ്ട വീര വിപ്ലവകാരി വി.ഐ. ലെനിൻ പോലും വാതരോഗത്തിനടിപ്പെട്ടപ്പോൾ അതയ്യികും അസംസ്ഥാനമായി തന്റെ ആത്മമിതമായ സ്വാഭാവികമായ സന്തോഷം ആവശ്യപ്പെട്ടത് അതിനാലാണലേല്പാ. എന്നാൽ ദൈവ വിധിയിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ സകലതും സർവ്വവിധിയിൽ സമർപ്പിച്ച് ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നു. അവർ മനഃസമാധാനത്തോടെ ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നു: 'തനിക്ക് കൈയും കാലും കണ്ണും കാതും നാക്കും മുക്കും ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും ജീവനും ജീവിതവും നൽകിയത് ദൈവമാണ്. അവൻ കനിഞ്ഞുകയ ആരോഗ്യം തൽക്കാലം അവൻ തിരിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു പരീക്ഷണമാണ്. ദൈവ വിധി. പതർച്ച പറ്റിയാൽ പരാജയമായിരിക്കും ഫലം. ക്ഷമിച്ചാൽ വിജയവും. വാതവും രോഗവുമൊന്നുമില്ലാത്ത സർവ്വവിധി പര്യാപ്തിയെ നേടാൻ ലഭിക്കും.' ഏകമകന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. കാണികളിൽ ഏറെ കൗതുകമുണർത്തുന്ന നാലഞ്ചു വയസ്സ് പര്യാപ്തിയിൽ ആ കണ്ണ് മരണമടയുന്നു. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾക്കിരയാകുന്ന വയ്ക്കുകയുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയും വേദനയും വിവരണാതീതമെന്തെന്ന്. നിലവിലുള്ള കടുത്ത സങ്കല്പം മുതലാക്കി വയ്ക്കുകയുള്ള സ്പഷ്ടമായൊന്നും സർവ്വകാര്യം ഉടമാവുകയല്ലാത്തതിനാൽ സർവ്വ സർവ്വതന്ത്രപര്യാപ്തിയെ പര്യാപ്തി കമയ്ക്കുന്നിടം കാലഘട്ടത്തിൽ കട്ടികൾ അശുഭമാകാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്ന് വാദിച്ച കാര്യം മാർക്സ് പോലും തന്റെ മകന്റെ വിധിയിൽ ഏറെ വിഹ്വലനാവുകയുണ്ടായി. 1855ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടപുത്രൻ എഡ്ഗാറിന് ഗുരുതരമായ രോഗം ബാധിച്ചു. എട്ടുവയസ്സുള്ള അതിസമർത്ഥനായ ആ കുട്ടി മുഷ് എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഏകമകന്റെ രോഗശയ്യക്കരികിൽ നീണ്ട രാത്രികൾ ഉറക്കമൊഴിച്ച് കഴിച്ചുകൂട്ടിയ മാർക്സ് ആ ഘട്ടത്തിൽ ഏകാന്തനായിരുന്നു: 'ഏതൊരു നീറുകയാണ്. തല പുകയുകയാണ്.' പിന്നീട് മുഷ് മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹമെഴുതി: 'പാവം മുഷ് മരിച്ചു...എന്റെ ദുഃഖം എന്തെന്ന് വലുതാണെന്നറിയാമലേല്പാ. ഒട്ടേറെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവനാണ് ഞാൻ.

പക്ഷേ, യഥാർഥ ദുഃഖമെന്താണെന്ന് ഇപ്പോഴാണെന്നിരിക്കെ മനസ്സിലായത്." ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലും വിധിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആശ്വാസമനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സ് മന്തരിക്കുന്നു: 'തനിക്ക് കഞ്ഞിനെ കനിഞ്ഞേകിയത് കരുണാമയനായ ദൈവമാണ്. തന്റെ ഓമനമകനെ തിരിച്ചുവിളിച്ചതും അവൻ തന്നെ. എലല്ാം അവന്റെ അലംഘനീയമായ വിധി. തന്നേക്കാൾ സ് നേഹവും കരുണയും വാത്സല്യപൂർവ്വമുള്ള സർഷ്ടാവിന്റെ വശം കഞ്ഞിനെ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുകയാണ് താൻ ചെയ്തത്. അതിനാൽ അക്ഷമ കാണിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താണ്. തീർത്തും അർഥശൂന്യവും. സഹനമവലംബിച്ചാൽ ലഭിക്കാനുള്ളത് സർവ്വഗമാണ്. അനശ്വരമായ അതിന്റെ കവാടത്തിൽ തന്റെ ഓമന മകൻ മന്ദസ്ഥിതനായി തന്നെ സർവ്വഗതം ചെയ്യാൻ കാത്തുനിന്നേക്കാം.' വിധി വിശ്വാസമിലാത്തവർ വിപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ അസഹായമായ അസർവ്വസ്ഥതയും അക്ഷമയും അടിപ്പെടുന്നു. വേവലാതിപ്പെടുകയും പരാതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആശങ്കയും അരക്ഷിതബോധവുമകറ്റാൻ ആശ്വാസവചനങ്ങൾ പോലും അശക്തമായിരിക്കും. എന്നാൽ അലല്ാംഹിന്റെ അലംഘനീയമായ വിധിയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നവർ അനല്പമായ ആശ്വാസമനുഭവിക്കുന്നു. ക്ഷമിച്ചാലും അക്ഷമ കാണിച്ചാലും ഭൗതിക ഫലം ഒന്നുതന്നെ എന്ന് അവരറിയുന്നു. എന്നെല്പ, അക്ഷമ അസർവ്വസ്ഥയ്ക്ക് അധികരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ക്ഷമയും സഹനവും ശാന്തിയേകും. ദൈവസന്നിധിയിലോ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് മഹത്തായ പര്തിഫലം. അക്ഷമ അപരാധവും. ഐഹിക ജീവിതം മുഴുകെ പരീക്ഷണമാണ്. അനുഗര്ഹങ്ങൾ നൽകിയും നിഷേധിച്ചും ദൈവമന്ത് നിർവഹിക്കുന്നു. ഫലമറിയുക മരണാനന്തരം മറുലോകത്താണ്. അനുഗര്ഹങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്ന അനുകൂലാവസ്ഥയിൽ ആഹ് ലാഭത്തിൽ മിതത്വം പുലർത്തണമെന്ന് മതമാവശ്യപ്പെടുന്നു; അവ നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ക്ഷമയും സഹനവും പാലിക്കണമെന്നും. വിജയം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ആവിധം പര്വർത്തിക്കുന്നവർക്കാണ്. 'ഭയാശങ്കകൾ, ക്ഷാമം, ജീവനാദികളുടെ നഷ്ടം, വിളനാശം എന്നിവയിലൂടെ നാം നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും പരീക്ഷിക്കും. അപ്പോൾ ക്ഷമ അവലംബിക്കുകയും 'ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റേതാണല്ലോ, അവനിലേക്കാണല്ലോ ഞങ്ങൾ മടങ്ങേണ്ടതും എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്ന് വലിയ അനുഗര്ഹങ്ങൾ ലഭിക്കും. അവന്റെ കാരുണ്യം അവർക്ക് തന്നലേകും. അവർ തന്നയാകുന്നു സന്മാർഗം പര്വ്വചവർ'' (2: 155-157). ഇതംഗീകരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ സർവ്വസ്ഥരും നിർഭയരുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ വിധിയിൽ തീർത്തും തൃപ്തരും. അത് തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമോ പര്തികൂലമോ എന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അപര്സക്തമതെര്. വയ്‌മയും വേവലാതിയും വിതുമ്പലും വിഹവ്ലതയും വിധിയിലൊരു വയ്തയാസവും വരുത്തുകയില്ലല്ലോ. അവർ നഷ്ടസന്ദർഭങ്ങളുടെയും സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെയും പേരിൽ വിലപിച്ച് കാലം കഴിക്കാതെ, ദിവയ്കാരുണയ്ത്തിൽ പര്തിക്ഷയർപ്പിച്ച് സർവ്വസ്ഥചിത്തരായി പുതിയ പര്വർത്തനങ്ങളിൽ വയ്‌പുതരാവുന്നു. അവർ ഇന്നലെകളുടെ നഷ്ടങ്ങളോർത്ത് നെടുവീർപ്പിടുകയല്ല; അവയെ വർത്തമാന കരീയകളിലും ഭാവീകരണങ്ങളിലും വളമാക്കി മാറ്റുകയാണ് ചെയ്യുക. അങ്ങനെ യഥാർഥ വിധിവിശ്വാസം കർമ്മപേര്രകമായും മനുശാന്തിയുടെ നിർത്ഥരിയായും വർത്തിക്കുന്നു. വികലമായ വിധിവിശ്വാസമാണ് ആലസ്യത്തിലേക്കും കർമ്മശൂന്യതയിലേക്കും വഴിയൊരുക്കുക. ഇസ് ലാം ഒരിക്കലും അതംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം 20

ക്ഷേതർ പർവ്വക്ഷിണവും കഅ്ബാ തവ്വാഹും

20.1 ഹിന്ദുക്കൾ ക്ഷേതർത്തിനു ചുറ്റും പർവ്വക്ഷിണം ചെയ്യുന്നപോലെത്തന്നെയുപേയ്യ മുസ് ലിംകൾ കഅ്ബക്കു ചുറ്റും കുറങ്ങുന്നത്?

ഇബ് റാഹീം പർവാചകനാണ് വിശുദ്ധ കഅ്ബ പുനർനിർമ്മിച്ചത്. ഹജ്ജിന് വിളംബരം ചെയ്തതും അദ്ദേഹം തന്നെ. അദ്ദേഹം പണിത കഅ്ബയിൽ പർതിമകളോ പർതിഷ്ഠകളോ വിഗർഹങ്ങളോ ചിതർങ്ങളോ ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഏകദൈവാരാധനയ്ക്കായാണ് ഇബ് റാഹീം നബിയും പുതർൻ ഇസ്സാഹുൽ പർവാചകനും കൂടി അത് പണിതത്. ഹജ്ജിന്റെ ഭാഗമായി അതിനു ചുറ്റും കുറങ്ങുന്ന സമ്പർദായം അന്നുമുതൽ തന്നെ നിലനിന്നുപോന്നിരുന്നു. എന്നാൽ പിൻക്കാലത്ത് ജനം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അടിപ്പെടുകയും അതേ പർവാചകന്മാരുടെ പോലും ചിതർങ്ങൾ അതിൽ കോറിയിട്ട് അവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. കഅ്ബയിലും അതിനു ചുറ്റും നിരവധി വിഗർഹങ്ങൾ പർതിഷ്ഠിച്ച് അവയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഏകദൈവാരാധനയുടെ പർകാശനമായി നടന്നുവന്നിരുന്ന കഅ്ബക്കു ചുറ്റുമുള്ള കുറക്കും വിഗർഹാരാധനയായി പരിണമിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് പർവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി നിയോഗിതനായി വന്നിച്ച് വിശ്വാസവിപ് ഉവത്തിലൂടെ അവരുടെ മനംമാറ്റി അവരെക്കൊണ്ടുതന്നെ കഅ്ബയിലെ വിഗർഹങ്ങൾ എടുത്തുമാറ്റി അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചത്. അങ്ങനെ കഅ്ബക്കു ചുറ്റും കുറങ്ങുന്ന ആരാധനാസമ്പർദായം ഇസ് ലാം തുടർന്നും നിലനിർത്തി. എന്നാൽ അത് വിഗർഹാരാധനയ്ക്കു പകരം ഏകദൈവാരാധനയ്ക്കായി മാറ്റി. നഗ്നരായി നിർവഹിച്ചിരുന്ന പർസുത കർമ്മം മാനയ്മയായി വസ്ത്രം ധരിച്ചു മാതർമേ നിർവഹിക്കാവൂ എന്ന് നിഷ് കർഷിച്ചു. അപർകാരം അതിലെ എലല് റ്റ തിന്മകളും മ് ജേഹരതകളും അവസാനിപ്പിച്ച് അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചു. മതങ്ങളുടെയെലല് റ്റം സേര് റ്റസ്സ് മൗലികമായി ഒന്നും അത് ദൈവത്തിൽനിന്നുമായതിനാൽ ആരാധനകളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുമെലല് റ്റം സമാനത കണ്ടെത്തുക സവ്ഭാവവികമാണ്. ഇന്ത്യയിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത ആര്യന്മാർ ഇബ് റാഹീം പർവാചകന്റെ അനുയായികളും പിൻമുറകാരുമായിരുന്നുവെന്ന ചില ചരിതർഗവേഷകരുടെ നിഗമനം ഇവിടെ പർതേയ്ക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇബ് റാഹീം നബിയിലൂടെ നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ആരാധനാകർമ്മത്തിന്റെ രൂപപരിണാമത്തിനിടയായ അനുഷ്ഠാനമായിരിക്കാം ഇവിടെ നിലനിന്നുവരുന്ന ക്ഷേതർ പർവ്വക്ഷിണം. ഏതായാലും ദൈവത്തെ പർതിനിധീകരിക്കാൻ പർതിമകളും പർതിഷ്ഠകളും വിഗർഹങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയും അവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും അതിന്റെ ഭാഗമായി അവ സ്ഥാപിച്ച ഭവനങ്ങളെ ചുറ്റുന്നതിനെയും ഇസ് ലാം അനുക്രമിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാതർമലല്; ശക്തമായി വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ സമാനത മതങ്ങളുടെ സേര് റ്റസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച സതയ്സന്ധവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ അനേവ്ഷണത്തിനും അതുവഴി മതപരമായ ഏകത കണ്ടെത്താനും കൈവരിക്കാനും കഴിഞ്ഞാൽ അത് അതിമഹത്തായ നേട്ടമായിരിക്കും. അത്തരമൊരനേവ്ഷണത്തിനും പഠനത്തിനും ഈ ചർച്ച പർചോദകമായെങ്കിൽ!

അദ്ധ്യായം 21

ദൈവം കഅ്ബയിലോ?

21.1 മുസ് ലിംകൾ എന്തിനാണ് നമസ് കാരത്തിൽ കഅ്ബയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്? കഅ്ബയിലാണോ ദൈവം? അലൈങ്കിൽ കഅ്ബ ദൈവത്തിന്റെ പര് തീകമോ പര് തീഷ്ടയോ?

ഇസ് ലാമിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ദൈവം ഏതെങ്കിലും പര് തേയ്കസ്ഥലത്ത് പരിമിതനോ കടിയിരുത്തപ്പെട്ടവനോ അലല്. ദൈവത്തിന് പര് തിമകളോ പര് തീഷ്ടകളോ ഇലല്. 'കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും അലല് ഹവിന്റേതാകുന്നു. നിങ്ങൾ എവിടെ തിരിഞ്ഞാലും അവിടെയെലല് അവിന്റെ വരനമുണ്ട്. അലല് ഹ അതിവിശാലനും സർവ്വജ്ഞാനമതെര്.' (ഖുർആൻ 2: 115) 'ആകാശഭൂമികളുടെ സകല സംഗതികളും അലല് ഹ അറിയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളറിയുന്നില്ലേ? ഒരിക്കലും മൂന്നുപേർ തമ്മിൽ രഹസ്യസംഭാഷണം നടക്കുന്നില്ല, അവരിൽ നാലാമനായി അലല് ഹ ഇലല് ഹതെ. അലൈങ്കിൽ അബൂപേരുടെ രഹസ്യസംഭാഷണം ആറാമനായി അലല് ഹ ഇലല് ഹതെ നടക്കുന്നില്ല. രഹസ്യപറയുന്നവർ ഇതിലും കുറച്ചാവട്ടെ കൂടുതലാവട്ടെ, അവരെവിടെയായിരുന്നാലും അലല് ഹ അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കും.' (58:7) 'മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് നാമാകുന്നു. അവന്റെ മനസ്സിലുണ്ടെന്ന തോന്നലുകൾ വരെ നാമറിയുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുനാഡിയേക്കാൾ അവനോടടുത്തവനെതെര് നാം.' (50: 16) ലോകമെങ്ങുമുള്ള മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും അഖില ജീവിത മേഖലകളിലും ഏകീകരിക്കുന്ന സമഗര് ജീവിതപദ്ധതിയാണ് ഇസ് ലാം. അതിന്റെ ആരാധനാകര് മം വിശ്വാസികളെ ഏകീകരിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ഇതു സാധ്യമാവണമെങ്കിൽ എലല് ഹവരുടെയും ആരാധനാരീതി ഒരേവിധമാവേണ്ടതുണ്ടലല് ഹ. അതിനാൽ നമസ് കാരത്തിൽ വിശ്വമെങ്ങുമുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് തിരിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഒരിടം അനിവാര്യമതെര്. അത് ദൈവത്തെ മാതെര് ആരാധിക്കാനായി ആദ്യമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കഅ്ബയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിശുദ്ധ ദേവാലയം ലോകജനതയെ ഏകീകരിക്കുന്ന കേന്ദര് ബിന്ദുവാണ്. ദൈവം പര് തേയ്കമായി കടിയിരുത്തപ്പെട്ട ഇടമോ ദൈവത്തിന്റെ പര് തീകമോ പര് തീഷ്ടയോ ഒന്നുമലല്. മറിച്ച്, അത് ഏകദൈവാരാധനയുടെ പര് തീകമാണ്. 'നിസ്സംശയം, മനുഷ്യര്ക്കായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പര് മമ ദേവാലയം മക്കയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുതന്നെയാകുന്നു. അത് അനുഗൃഹീതവും ലോകർക്കാകമാനം മാർഗദർശക കേന്ദര് വുമായിട്ടതെര് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.' (ഖുർആൻ 3:96) 'ഈ മന്ദിരത്തെ നാം ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു കേന്ദര് വും അഭയസ്ഥാനവുമായി നിശ്ചയിച്ചതും സ്മരിക്കുക' (2:125). 'വിശുദ്ധ-ഗേഹമായ കഅ്ബാലയത്തെ അലല് ഹ ജനങ്ങൾക്ക് (സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ) നിലനില്പിനുള്ള ആധാരമാക്കി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു' (5: 97). അതിനാൽ വിശുദ്ധ ദേവാലയത്തെയലല് ആരാധിക്കേണ്ടത്, അതിന്റെ നാമനായ ദൈവത്തെ മാതെര് മാണ്. 'അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഈ മന്ദിരത്തിന്റെ നാമനെ വണങ്ങുവിന്' (106:3). ചില പര് മുഖ ചരിതര് കാര് ഹാ പോലും തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും തെറ്റായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതുപോലെ കഅ്ബ ഒരു കലല് ലല്. കലല് കൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പന്തര് ണ്ടു മീറ്റർ നീളവും പത്തുമീറ്റർ വീതിയും പതിനഞ്ചുമീറ്റർ ഉയരവുമുള്ള ഒരു മന്ദിരമാണ്. കഅ്ബ എന്ന പദം തന്നെ ഘനചതുരത്തെ(ക്യൂബ്)യാണ് പര് തിനിധീകരിക്കുന്നത്. നിർമാണചതുരിയോ ശില്പഭംഗിയോ കലകളോ കൊത്തുപണികളോ ഒട്ടുമിലല് ഹത്ത ലാളിത്യത്തിന്റെ പര് തീകമാണത്. എന്നാൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശര് ഭേയമായ ഭവനമാണത്. നൂറു കോടിയോളം മനുഷ്യര് നിത്യവും നന്നെ ചുരുങ്ങിയത് അഞ്ചു നേരമെങ്കിലും അതിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ കടന്നുപോയ കോടാനുകോടി വിശ്വാസികളുടെ മൂഖം അന്തര് വിശര് മത്തിനായി തിരിച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ടതും കഅ്ബയുടെ നേരെയാണ്. ജനവികാരങ്ങളുമായി ഈവിധം കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു മന്ദിരവും ലോകത്ത് വേറെയിലല്. ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടേതുമാണ്. ഏകദൈവാരാധനയുടെ പര് തീകവും എലല് ഹ ഏകദൈവാരാധകരുടെയും പര് മാനയുടെ ദിശയുമാണത്.

21.2 'എന്തിനാണ് മുസ് ലിംകൾ കഅ്ബക്കു ചുറ്റും കുറങ്ങുന്നത്? എന്താണ് അതിന്റെ പര് യോജനം? ഒരർഥവുമില്ലാത്ത ആചാരമലല് അത്?'

ദൈവമാണ് തന്നെ എങ്ങനെ ആരാധിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. പൂർവപര് വാചകനായ ഇബ് റാഹീം നബിയുടെ കാലം തൊട്ടേയുള്ള ദൈവനിശ്ചിതമായ ആരാധനാകര് മമാണത്. നമുക്കു തോന്നിയതുപോലെയലല് ലല് ഹ നാം ദൈവത്തെ വണങ്ങേണ്ടത്. അങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് യുക്തമെന്ന് തോന്നുന്ന രീതികൾ ആവിഷ് കരിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരാധനാകര് മങ്ങൾ ഏതൊക്കെയെന്നും എപ്പോൾ, ഏതുവിധമെന്നും ദൈവം കണിശമായി നിർണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ദൂതന്മാരിലൂടെ സമൂഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ

എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാനോ മാറ്റംവരുത്താനോ ആർക്കും അനുവാദമോ അവകാശമോ ഇല്ല. കഅ്ബക്കു ചുറ്റുമുള്ള കറക്കവും ഈവിധം നിർണിത രൂപമുള്ള, ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമായ ആരാധനാ കർമ്മമാണ്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ മഹത്തായ യുക്തിയും അർത്ഥവുമുണ്ടെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ പര്പഞ്ചഘടനയോട് താദാത്മ്യം പര്യാപിക്കുന്നു; അതിലെ അതുതകരമായ സംവിധാനത്തോട് ഉൾച്ചേരുന്ന അതിവിശിഷ്ടമായ ആരാധനാകർമ്മമാണത്. വിശുദ്ധ കഅ്ബ-യാണതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു. ജനം അതിനു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നു. സൗരയൂഥത്തിലെ ഗര്ഹങ്ങൾ സൂര്യനു ചുറ്റുമെന്നപോലെ. പരമാണുവിലെ ഇലക്ട്രോണുകൾ നയ്യൂക്ലിയസിനു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നതുപോലെ. ഏഴുതവണ ചുറ്റിയാലേ ഒരു പര്യാവശ്യമായി പരിഗണിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ ഏഴു പര്യാവശ്യം ചുറ്റുന്നതാണ് ഒരു തവ്വാഫ്. ഇവിടെ ഏഴ് എന്നത് പര്പഞ്ചഘടനയെ പര്തിനിധീകരിക്കുന്നു. ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ ഏഴാണല്ലോ. സമുദ്രവും ഏഴുതന്നെ. ആകാശവും ഏഴാണെന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നു. വലതുവശത്തിന് ഏറെ പര്യാവശ്യം കൽപിച്ച ഇസ്ലാം തവ്വാഫിൽ കഅ്ബ, തീർത്ഥാടകന്റെ ഇടതുവശത്താവണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് വളരെയേറെ ശര്ദ്ധേയമത്രെ. ഇതുവഴി കഅ്ബക്കു ചുറ്റുമുള്ള കറക്കം പര്കൃതിവത്സവസമയമായി പൂർണ്ണമായും പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. സൗരയൂഥത്തിലെ ഗോളങ്ങൾ സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നത്, അത് ഇടതുവശം വരുംവിധമാണ്. അഥവാ തവ്വാഫിലേതുപോലെ, ഘടികാരത്തിന്റെ സൂചി പിറകോട്ട് തിരിയുംവിധമാണ്. ഗര്ഹങ്ങൾ സപ്തം അക്ഷത്തിൽ കറങ്ങുന്നതും ആവിധം തന്നെ. ധൂമകേതുക്കൾ സൂര്യനുചുറ്റും ചലിക്കുന്നതും അതേ ദിശയിലാണ്. അണ്ഡബീജസങ്കലനം നടക്കുമ്പ്പ് പുരുഷബീജങ്ങൾ അണ്ഡത്തിനു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നതും ആന്റിക്ളോക്ക് വൈസിലാണ്. അങ്ങനെ വിശിഷ്ടമായ ഈ ആരാധനാകർമ്മം പര്പഞ്ചവത്സവസമയോട് വിസ്മയകരമാംവിധം യോജിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു. പരമാണു മുതൽ ഗാലക്സി വരെയുള്ള പര്വിശാലമായ ഈ പര്പഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് താനെന്നും അവയൊക്കെ സര്ഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന് വഴങ്ങി, വണങ്ങുന്നപോലെ താനും അവനെ മാതര് ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കേണ്ടവനാണെന്നുമുള്ള ബോധമുണർത്തുന്ന ഈ അനുഷ്ഠാനം താനെങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നതിന്റെ പര്തീകാത്മകമായ പര്ഖയാപനം കൂടിയാണ്. കഅ്ബക്കു ചുറ്റുമുള്ള കറക്കത്തിന്റെ അതിമഹത്തരവും അതര്തം വിസ്മയകരവുമായ ഈ അർത്ഥതലങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിച്ചത് അടുത്തകാലത്ത് മാതര്മാണ്. ഇനിയും പിടികിട്ടാത്ത പല മാനങ്ങളും അതിനുണ്ടായേക്കാം. ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമായ ആരാധന അവന്റെ സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർ അതിന്റെ യുക്തിയും നയ്യാവും മനസ്സിലായാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിശ്ചിത രൂപത്തിൽ നിർവഹിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

അദ്ധ്യായം 22

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതം!

22.1 പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടിനകം ലോകം വിവരിക്കാനാവാത്ത വിധം മാറി. പുരോഗതിയുടെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയ ആധുനിക പരിഷ്കൃതയുഗത്തിൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതവുമായി നടക്കുന്നത് വിസ്ഫുർത്തമലേ?

കാലം മാറിയിട്ടുണ്ട്, ശരിയാണ്. ലോകത്തിന്റെ കോലവും മാറിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിന്ന് വളരെയേറെ പുരോഗതി പര്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രം വിവരണാതീതമാം വിധം വളർന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യ സമൃദ്ധമായി. വിജ്ഞാനം വമ്പിച്ച വികാസം നേടി. ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ സീമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു. നാഗരികത നിർണായക നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. ജീവിതനിലവാരം വളരെയേറെ മെച്ചപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മനുഷ്യനിൽ ഇവയെല്ലാം എന്തെങ്കിലും മൗലികമായ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? വിചാരവികാരങ്ങളെയും ആചാരകർമ്മങ്ങളെയും ആരാധനാരീതികളെയും പെരുമാറ്റ സമ്പ്രദായങ്ങളെയും സമ്പ്രദായ സമീപനങ്ങളെയും അൽപമെങ്കിലും സർവ്വാനിയിട്ടുണ്ടോ? ഇലൈനതലേല് സതയ്? സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കപ്പുറം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ സമൂഹത്തെ അടക്കിഭരിച്ചിരുന്നു. സമകാലീന സമൂഹത്തിലെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നെ. അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും മനുഷ്യൻ അചേതന വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നു. ചതിയും വഞ്ചനയും കളവും കൊള്ളയും പഴയതുപോലെ ഇടരുന്നു. മദയ് മോന്തിക്കടിക്കുന്നതിൽ പോലും മാറ്റമില്ല. ലൈംഗിക അരാജകത്വത്തിന്റെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെ. എന്തിനേറെ, ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചില അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ആധുനിക മനുഷ്യനും കരുതുമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നു. അന്ന് ഒന്നും രണ്ടുമൊക്കെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ന് ലക്ഷങ്ങളും കോടികളുമാണെന്നു മാത്രം. വൈദ്യവിദ്യയിലെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അത് അനായാസകരമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാം കിരാതമെന്ന് കറുപ്പെടുത്ത കാലത്ത് സംഭവിച്ചിരുന്നപോലെ തന്നെ ഇന്നും മനുഷ്യൻ തന്റെ സഹജീവിയെ കരുതുമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നു. അന്ന് കൂർത്തുമൂർത്ത കലലായിരുന്നു കൊലയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് വൻ വിസ്ഫോടന ശേഷിയുള്ള ബോംബാണെന്നു മാത്രം. അതിനാൽ കൊല ഗണയ്മായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ലോകത്തുണ്ടായ മാറ്റമൊക്കെയും തീർത്തും ബാഹ്യമത്രെ. അകം അന്നും ഇന്നും ഒന്നുതന്നെ. മനുഷ്യന്റെ മനമൊട്ടും മാറിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ മൗലികമായൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നിട്ട നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ പുരുഷാന്തരങ്ങളിൽ മനമാറ്റവും അതുവഴി ജീവിത പരിവർത്തനവും സൃഷ്ടിച്ച ആദർശവിശ്വാസങ്ങൾക്കും മൂലയ്ബോധത്തിനും മാത്രമേ ഇന്നും അതുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മാനവമനസ്സിന് സമാധാനവും ജീവിതത്തിന് വിശുദ്ധിയും കടുബത്തിന് സൈവരയ്വും സമൂഹത്തിന് സുരക്ഷയും രാഷ്ട്രത്തിന് ഭദ്രതയും നൽകിയ ദൈവികജീവിതവ്യവസ്ഥക്ക് ഇന്നും അതിനൊക്കെയുള്ള കരുത്തും പര്യാപ്തിയുമുണ്ട്. പര്യാഗവൽക്കരണത്തിനനുസൃതമായി അതിന്റെ സമകാലിക പര്യാഗവൽക്കരണവും പര്യാഗവൽക്കരണവും സദൃശ്യങ്ങളും പര്യാഗവൽക്കരണവും പര്യാഗവൽക്കരണവും. വിശുദ്ധ ഖുർആനും പര്യാഗവൽക്കരണവും സമർപ്പിക്കുന്ന സമഗ്ര ജീവിതവ്യവസ്ഥയിൽ ഒരംശം പോലും ആധുനിക ലോകത്തിന് അപര്യാഗവൽക്കരണമോ അനുചിതമോ ആയി ഇലൈനതാണു വസ്തുത. എന്നാൽ; അതിന്റെ പര്യാഗവൽക്കരണത്തിലൂടെ മാത്രമേ മാനവരാശി ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന പര്യാഗവൽക്കരണങ്ങളും പര്യാഗവൽക്കരണങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം 23

എന്തുകൊണ്ടിപ്പോൾ ദൈവദൂതൻമാർ വരുന്നില്ല?

23.1 നബിതിരുമേനി ദൈവത്തിന്റെ അന്തയ്ക്കുതനായതെന്തുകൊണ്ട്? ദൈവത്തിന്റെ മാർഗദർശനം ഇന്നും ആവശ്യമല്ലേ? എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടിപ്പോൾ ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടാകുന്നില്ല?

മനുഷ്യരുടെ മാർഗദർശനമാണല്ലോ ദൈവദൂതന്മാരുടെ നിയോഗലക്ഷ്യം. മൂഹമ്മദ് നബിക്ക് മുമ്പുള്ള പര്വാചകന്മാരിലൂടെ അവതീർണ്ണമായ ദൈവികസന്ദേശം ചില പർത്തേയ്ക കാലക്കാർക്കും ദേശക്കാർക്കും മാതർമുള്ളവയായിരുന്നു. ലോകവയാപകമായി ആ സന്ദേശങ്ങളുടെ പര്യാരണവും അവയുടെ ഭദ്രമായ സംരക്ഷണവും സാധ്യമായിരുന്നില്ലെന്നതാവാം ഇതിനു കാരണം. ഏതായാലും അവരിലൂടെ ലഭ്യമായ ദൈവികസന്ദേശം മനുഷ്യർ ഇടപെടലുകളിൽനിന്ന് തീർത്തും മുക്തമായ നിലയിൽ ലോകത്തിന് എവിടെയുമില്ല. എന്നാൽ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടിനപ്പുറം മൂഹമ്മദ് നബിതിരുമേനിയുടെ അവതീർണ്ണമായ ഖുർആൻ മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും മാർഗദർശനമേകാൻ പര്യാപ്തമെന്തെന്ന്. അന്നത് ലോകമെങ്ങും എത്താൻ സൗകര്യപ്പെടുമാറ് മനുഷ്യനാഗരികത വളർന്നു വികസിച്ചിരുന്നു. പര്വാചക നിയോഗാനന്തരം ഏറെക്കാലം കഴിയുമുമ്പേ അന്നത്തെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നാടുകളിലെങ്ങും ഖുർആന്റെ സന്ദേശം ചെന്നെത്തുകയും പര്യാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുർആൻ മനുഷ്യരുടെ എല്ല്വായി ഇടപെടലുകളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളിൽനിന്നും വെട്ടിച്ചുരുക്കലുകളിൽനിന്നും മുക്തമായി തനതായ നിലയിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ലോകാവസാനം വരെ അത് അവവ്ധം സുരക്ഷിതമായി ശേഷിക്കും. ദൈവികമായ ഈ ഗര്ന്ഥത്തിൽ ഒരക്ഷരം പോലും മാറ്റത്തിന് വിധേയമായിട്ടില്ല. അതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ സംരക്ഷണം ദൈവത്തന്നെ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു: 'ഈ ഖുർആൻ നാം തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. നാം തന്നെയാണതിന്റെ സംരക്ഷകനും' (15: 9). മനുഷ്യരാശിക്കായി നൽകപ്പെട്ട ദൈവികമാർഗദർശനം വിശുദ്ധഖുർആനിലും അതിന്റെ വയാഖ്യാനവിശദീകരണമായ പര്വാചകചരയ്യിലും ഭദ്രമായും സൂക്ഷ്മമായും നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ പുതിയ മാർഗദർശനത്തിന്റേയോ പര്വാചകന്റെയോ ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞ പതിനാലുനൂറ്റാണ്ടിൽ പുതിയ വേദഗര്ന്ഥമോ ദൈവദൂതനോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. ഇക്കാര്യം ഖുർആൻതന്നെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ജനങ്ങളേ, മൂഹമ്മദ് നബി നിങ്ങളിലുള്ള പുരുഷന്മാരിലാരുടെയും പിതാവല്ല. പര്ത്തേയ്ത, അദ്ദേഹം അല്ല്വായിന്റെ ദൂതനും പര്വാചകന്മാരിൽ അവസാനത്തെയാളുമാകുന്നു. അല്ല്വായി സർവസംഗതികളും അറിയുന്നവനല്ലോ' (32: 40).

അദ്ധ്യായം 24

പര്വാചകൻ മതസ്ഥാപകനലല്

24.1

യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് കരീസ്തയ്യാനികളും മുഹമ്മദ് നബി ദൈവത്തിന്റെ അന്തയ്ദൂതനാണെന്ന് മുസ് ലീങ്ങളും വാദിക്കുന്നു. ഇതെ-
ലല്ാം സവ്ന്തം മതസ്ഥാപകരെ മഹത്വവൽക്കരിക്കാനുള്ള കേവലം അവകാശവാദങ്ങളലല്?

ഇസ് ലാമിനെയും മുസ് ലീകളെയും സംബന്ധിച്ച ഗുരുതരമായ തെറ്റുധാരണകളാണ് ഈ ചോദ്യത്തിനു കാരണം. മുഹമ്മദ് നബി നമ്മുടെയൊക്കെ പര്വാചകനാണ്. ഏതെങ്കിലും ജാതിക്കാരായോ സമുദായക്കാരായോ മാതര്ം നബിയലല്. മുഴുവൻ ലോകത്തി-
നും സകല ജനത്തിനും വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധവുർആൻ പറയുന്നത്, 'ലോക-
ർക്കാകെ അനുഗര്ഹമായിട്ടലല്തെ നിന്നെ നാം നിയോഗിച്ചിട്ടലല്.' (21: 107) എന്നാണ്. അപര്കാരംതന്നെ എക്കാലത്തെയും ഏതു
ദേശത്തെയും എലല്ാ നബിമാരെയും തങ്ങളുടെ സവ്ന്തം പര്വാചകന്മാരായി സവീകരിക്കാൻ മുസ് ലീകൾ ബാധയ്സ്ഥരാണ്. അവ-
ർക്കിടയിൽ ഒരുവിധ വിവേചനവും കൽപിക്കാവതലല്. മുസ് ലീകൾ ഇപര്കാരം പര്ഖയ്ാപിക്കാൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'പറയുക:
ഞങ്ങൾ അലല്ാഹുവിൽ വിശവ്സിക്കുന്നു. ഇബ് റാഹീം, ഇസ്സാഹുൽ, ഇസ്സാഖ്, യഅ്ഖൂബ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികൾ എന്നി-
വർക്കവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിലും മോശെ, യേശു എന്നിവർക്കും ഇതര പര്വാചകന്മാർക്കും അവരുടെ നാമങ്കൽനിന്നവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള
മാർഗദർശനങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശവ്സിക്കുന്നു. അവരിലാരോടും ഞങ്ങൾ വിവേചനം കൽപിക്കുന്നിലല്. ഞങ്ങൾ അലല്ാഹുവിന്റെ
ആജ്ഞാനുവർത്തികളലല്.' (വുർആൻ 3:84) വുർആൻ പറയുന്നു: 'ദൈവദൂതൻ തന്റെ നാമനിൽനിന്ന് തനിക്ക് അവതരിച്ച മാ-
ർഗദർശനത്തിൽ വിശവ്സിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദൂതനിൽ വിശവ്സിക്കുന്നവരാരോ അവരും ആ മാർഗദർശനത്തെ വിശവ്സിച്ചുംഗീകരി-
ച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെലല്വരും അലല്ാഹുവിലും അവന്റെ മലക്കുകളിലും വേദഗര്ന്ഥങ്ങളിലും ദൂതന്മാരിലും വിശവ്സിക്കുന്നു. അവരുടെ
പര്ഖയ്ാപനമിവവീയമതെര്: ഞങ്ങൾ ദൈവദൂതന്മാരിൽ ആരോടും വിവേചനം കാണിക്കുന്നിലല്. ഞങ്ങൾ വിധി ശര്വിച്ചു. വിധേയ-
ത്വമംഗീകരിച്ചു. നാമാ, ഞങ്ങൾ നിന്നോട് മാപ്പിരക്കുന്നവരാകുന്നു. ഞങ്ങൾ നിന്നിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുന്നവരാണലല്.' (2: 285). പര്-
വാചകന്മാരലല് മതസ്ഥാപകരെന്നും അവർ ദൈവീകസന്ദേശം മനുഷയ്രാശിക്കെത്തിക്കുന്ന ദൈവദൂതന്മാരും പര്ബോധകരും മാതര്-
മാണെന്നും ഈ വിശുദ്ധവാക്യങ്ങൾ അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കതമാക്കുന്നു. അതിനാൽ മുഹമ്മദ് നബിയലല് ഇസ് ലാമിന്റെ സ്ഥാപകൻ.
ഇസ് ലാം അദ്ദേഹത്തിലൂടെ ആരംഭിച്ചതുമലല്. ആദിമമനുഷയ്ൻ മുതൽ മുഴുവൻ മനുഷയ്ർക്കും ദൈവം നൽകിയ ജീവിത വയ്വസ്ഥ-
യാണത്. ആ ജീവിതവയ്വസ്ഥ ജനങ്ങൾക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കാനായി നിയോഗിതരായ സന്ദേശവാഹകരാണ് പര്വാചകന്മാർ. അവർ
ദൈവത്തിന്റെ പുതര്ന്മാരോ അവതാരങ്ങളോ അലല്. മനുഷയ്രിൽനിന്നു തന്നെ ദൈവത്താൽ നിയുക്തരായ സന്ദേശവാഹകർ മാ-
തര്മാണ്. ഭൂമിയിൽ ജനവാസമാരംഭിച്ചതു മുതൽ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വയ്തയ്സ്ക കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇത്തരം അനേകാ-
യിരം ദൈവദൂതന്മാർ നിയോഗിതരായിട്ടുണ്ട്. അവരിലെ അവസാനത്തെ കണ്ണിയാണ് മുഹമ്മദ് നബിതിരുമേനി. പര്വാചകൻ

അദ്ധ്യായം 25

മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ പോരേ?

25.1 മതം ദൈവികമാണെങ്കിൽ ലോകത്ത് വിവിധ മതങ്ങളുണ്ടായത് എന്തുകൊണ്ട്? വയ്തയ്സ്കു ദേശക്കാർക്കും കാലക്കാർക്കും വെവേറ്റ്റെ മതമാണോ ദൈവം നൽകിയത്? അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ തന്നെ വിവിധ മതങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്പര ഭിന്നതയും വൈരുദ്ധ്യവും ഉണ്ടാവാൻ കാരണമെന്ത്?

മാനവസമൂഹത്തിന് ദൈവം നൽകിയ ജീവിതവ്യവസ്ഥയാണ് മതം. മനുഷ്യൻ ആരാണെന്നും എവിടെനിന്നു വന്നുവെന്നും എങ്ങോട്ടു പോകുന്നുവെന്നും ജീവിതം എന്താണെന്നും ഏതു വിധമാവണമെന്നും മരണശേഷം എന്ത് എന്നും ഒക്കെയാണ് അത് മനുഷ്യന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ജനജീവിതത്തെ നേർവഴിയിലൂടെ നയിച്ച് വിജയത്തിലെത്തിക്കുകയാണ് മതം ചെയ്യുന്നത്; ചെയ്യേണ്ടത്. ദൈവം തന്റെ സമഗർമായ ഈ ജീവിതവ്യവസ്ഥ കാലദേശഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ ജനസമൂഹങ്ങൾക്കും സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ സന്ദേശവാഹകരിലൂടെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. എല്ലാ ദൈവദൂതന്മാരും മനുഷ്യരാൾക്കു നൽകിയ ജീവിതാദർശം മൗലികമായി ഒന്നുതന്നെയാണ്. അല്പാല്പ അറിയിക്കുന്നു: 'എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം ദൂതനന്മാരെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിലൂടെ എല്ലാവരെയും അറിയിച്ചു: നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ മാതർം വണങ്ങി, വഴങ്ങി, വിധേയമായി ജീവിക്കുക. പരിധിലംഘിച്ച അതികർമ്മകാരികളെ നിരാകരിക്കുക.' (ലൂക്ക 16: 36) അങ്ങനെ ഒരു ജനതയിൽ ദൈവദൂതൻ നിയോഗിതനാകുന്നു. തന്റെ ജനതയെ ദൈവികസന്മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവരിലൊരു വിഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവശേഷിക്കുന്നവർ പൂർവികാചാരങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്റെ വിധേയാനന്തരം ഹർസപ്തമോ ദീർഘമോ ആയ കാലം കഴിയുന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾതന്നെ ദൈവിക സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് വയ്തിചലിക്കുന്നു. പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർ അവരിൽ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വളർത്തുന്നു. ആവിധം സമൂഹം സത്യശുദ്ധമായ ദൈവപാതയിൽനിന്ന് വയ്തിചലിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും ദൈവദൂതൻ നിയോഗിതനാവുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ഒരുവിഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുകയും മറ്റുള്ളവർ പഴയ സമ്പർദായങ്ങളിൽതന്നെ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടെ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ഒരു മതാനുയായികളായും അല്പാന്തവർ മറ്റൊരു മതക്കാരായും അറിയപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ ദൈവദൂതന്മാരും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചത് ഒരേ സർഷ്ടാവിലേക്കും അവന്റെ ജീവിതവ്യവസ്ഥയിലേക്കുമാണ്. ഇസ്രായേലയ്ക്ക് ദൈവികസന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് വയ്തിചലിച്ചപ്പോൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്ക് നയിക്കാൻ മോശെ പർവാചകൻ നിയോഗിതനായി. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ വഴിപിഴച്ചപ്പോൾ യേശു നിയോഗിതനായി. യേശുവിന്റെ ക്ഷണം നിരാകരിച്ച് തങ്ങളുടെ ദുരാചാരങ്ങളിലുറച്ചുനിന്നവർ ജൂതന്മാരായി അറിയപ്പെട്ടു. യേശുവിനെ പിന്തുടർന്നവനവർ കർസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു. ഈവിധം സമൂഹം സത്യപാതയിൽനിന്ന് വയ്തിചലിക്കുമ്പോൾ അവരെ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ നിയോഗിതരാവുന്ന പുതിയ പർവാചകന്മാരെ അനുധാവനം ചെയ്യാതെ പൂർവികാചാരങ്ങളെ പിന്തുടർന്നതിനാലാണ് ലോകത്ത് വിവിധ മതങ്ങളും അവയ്ക്കിടയിൽ ഭിന്നതയും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും ഉണ്ടായത്.

25.2 'നദികൾ പലയിടങ്ങളിലും നിന്നാരംഭിച്ച് പല വഴികളിലൂടെ ഒഴുകി സമുദർത്തിലെത്തുന്നു. ആ വിധം മനുഷ്യൻ വയ്തയ്സ്കു മാർഗമവലംബിച്ച് ദൈവത്തിലെത്തുന്നു. അതിനാൽ ശരീനാരായണഗുരു പറഞ്ഞപോലെ 'മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി'യെന്നതലേല് ശരി?'

ദൈവത്തിന്റെ പരീതിയും പർതിഫലവും നേടാനുള്ള പാതയാണലേല് മതം. തന്നിലേക്ക് വന്നുചേരാനുള്ള വഴിയേതെന്ന് നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് സർഷ്ടാവായ ദൈവം തന്നെയാണ്. അതവൻ നിശ്ചയിക്കുകയും തന്റെ ദൂതന്മാരിലൂടെ മാനവസമൂഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഒരേസമയം സത്യമാവുക സാധ്യമല്ലെന്ന് സുവിദിതമാണലേല്. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ രണ്ടു രണ്ടു ചേർത്താൽ നാലാണെന്നത് ശരിയാണ്. മൂന്നാണെന്നതും അഞ്ചാണെന്നതും തെറ്റാണ്. ഓക്സിജനും ഹൈഡ്രജനും കൂടിച്ചേർന്നാൽ വെള്ളമുണ്ടാകുമെന്ന് സത്യമാണ്. മദ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് അസത്യമാണ്. ഇവവിധം തന്നെ മതത്തിൽ സത്യവും അസത്യവും ഏതെന്നത് മൗലിക പർധാനമാണ്. അദൈവതമാണ് സത്യമെന്നും ദൈവതം അസത്യമാണെന്നും ശരീശങ്കരാചാര്യർ

പറയുന്നു. ദൈവ്തമാണ് സത്യമെന്നും അദ്ദൈവ്തം അസത്യമാണെന്നും മാധവ്ചാര്യർ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇത് രണ്ടും അസത്യമാണെന്നും വിശിഷ്ടാദൈവ്തമാണ് സത്യമെന്നും രാമാനുജാചാര്യർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ദൈവാവതാര സങ്കല്പം സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരും അസത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഹൈന്ദവ പണ്ഡിതന്മാരിലുണ്ട്. പുനർജന്മസങ്കല്പത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. ഹൈന്ദവ പണ്ഡിതന്മാർ തന്നെ ഹിന്ദുമതത്തിലെ വിവിധ വിശ്വാസങ്ങൾ സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. അതിനാൽ വിവിധ മതങ്ങളിലെ ഏകദൈവത്വം, തരിയേകത്വം, ബഹുദൈവത്വം, ദൈവ്തം, അദ്ദൈവ്തം, ഏകദൈവാരാധന, ബഹുദൈവാരാധന, വിഗ്രഹാരാധന, വിഗ്രഹാരാധന കൊടിയ പാപമാണെന്ന വിശ്വാസം, പരലോക വിശ്വാസം, പുനർജന്മവിശ്വാസം, മനുഷ്യരെക്കൊന്നിരുന്നെങ്കിലും ജനിക്കുന്നതെന്ന വീക്ഷണം, പാപികളായാണ് പിറക്കുന്നതെന്ന പർവ്വതം പോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒരേസമയം സത്യവും ശരിയും സവീകാര്യവുമായിരിക്കുകയില്ല. ആദ്യമെന്ന് പറയുന്നത് രണ്ടും രണ്ടും നാലാണെന്നും അഞ്ചാണെന്നും മൂന്നാണെന്നും സത്യവും ശരിയുമാണെന്നും പറയുന്നതുപോലെ പരമാബദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യ ഇടപെടലുകളിൽനിന്ന് മുക്തമായ, സത്യശുദ്ധമായ ദൈവിക സന്മാർഗ്ഗം ഏതെന്ന് അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തി അത് പിന്തുടരുകയാണ് വേണ്ടത്. വിജയത്തിന്റെ വഴിയും അതുതന്നെ. താൻ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യവും അതിനു നേരെ വിരുദ്ധമായതും ഒരേസമയം സത്യവും സവീകാര്യവുമാണെന്ന്, ബോധമുള്ള ആരും അംഗീകരിക്കുകയില്ല. കമ്യൂണിസവും മുതലാളിത്തവും ഒരുപോലെ ശരിയും നല്ലതുമാണെന്ന് അവയെക്കുറിച്ചിരുന്ന അവരുടെ അനുയായികളാകാം പറയുകയില്ലേ? യഥാർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടത് മനുഷ്യനെ നന്നാക്കുന്ന മതമാണ്. അഥവാ, ഐഹികജീവിതത്തിൽ മനസ്സിന് സമാധാനവും വയ്ക്കുവാനുള്ള വിശുദ്ധിയും കടുംബത്തിന് സൈംവരവും സമൂഹത്തിന് സമാധാനവും രക്ഷയും രാഷ്ട്രത്തിന് ക്ഷേമവും ഭദ്രതയും ലോകത്ത് പർശ്വത്തിനും സർവ്വോപരി പരലോകത്ത് നരകത്തിൽനിന്ന് മോചനവും സർവ്വലബ്ധിയും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന മതം. മതമില്ലാതെ ഇത് സാധ്യവുമല്ല.

25.3 ഏത് മതവും സവീകരിക്കാമെന്ന് ഖുർആനിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ. ഖുർആൻ 2: 62ൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'ഉറപ്പായി അറിയുക: ഈ പർവാചകനിൽ വിശ്വസിച്ചവരോ ജൂതന്മാരോ കർത്താവിനോടുകൂടി സാബികളോ ആത്മാവെടുത്തവരോ, അല്ലാഹുവിനോടു അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പർതിഫലമുണ്ട്. അവർ ഭയപ്പെടാനോ ദുഃഖിക്കാനോ ഇടയാവുന്നതല്ല.' ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?'

യഹൂദരുടെ വംശീയവാദത്തെ നിരാകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധവാക്യമാണിത്. തങ്ങളുടെ വംശം മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന് പരിയപ്പെട്ടവരും സർവ്വലോകത്തിലുമുള്ളവരായിരുന്നു അവരുടെ അവകാശവാദം. തങ്ങൾ എങ്ങനെ ജീവിച്ചാലും രക്ഷപെടാൻ കഴിയുമെന്നും മറ്റുള്ളവരെല്ലാം നരകാവകാശികളായിരിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഇതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ പറഞ്ഞു: 'വംശമോ ജാതിയോ സമുദായമോ അല്ല വിജയനിദാനം; മറിച്ച് ദൈവത്തിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവുമാണ്.' ദൈവത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും യഥാവിധി വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും തന്നെയാണ് ഇസ് ലാം. ആർ ആവിധം ജീവിക്കുന്നുവോ അവർ മുസ് ലിംകളാണ്. അവരുടെ വംശമോ വർഗ്ഗമോ ദേശമോ ജാതിയോ ഏതായിരുന്നാലും ശരി. ജൂതന്മാരും കർത്താവിനോടുകൂടി സാബികളും ദൈവത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും വിശ്വസിച്ച സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതോടെ അവർ അവരല്ലാതായിത്തീരുന്നു. വിശ്വാസങ്ങളിലും ആരാധനകളിലും ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ജീവിതരീതികളിലും സമുദായമായ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ, നിലവിലുള്ള പേരിലവരെയെപ്പോലും ഇടയില്ല. അതിനാൽ ഖുർആൻ ഇവിടെയും വിജയത്തിന്റെ നിദാനമായി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത് ഇസ് ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും തന്നെയാണ്. (വിശദീകരണത്തിന് ഡയലോഗ് സെന്റർ പർസിദ്ധീകരിച്ച 'സർവമതസത്യവാദം' എന്ന കൃതി കാണുക.

അദ്ധ്യായം 26

ഇസ് ലാമും പരിണാമസിദ്ധാന്തവും

26.1 ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായി ഒന്നും ഇസ് ലാമിലിലെല്ലാന്നാണലേല്പാ പറയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിൽ ഇസ് ലാം പരിണാമസിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

A ഖണ്ഡിതമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്ര സത്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായതൊന്നും ഇസ് ലാമിലിലെല്ലാന്നത് തീർത്തും ശരിയാണ്. എന്നാൽ, ശാസ്ത്രനിഗമനങ്ങൾക്കോ ചരിത്രപരമായ അനുമാനങ്ങൾക്കോ ഇതു ബാധകമല്ല. പരിണാമവാദം ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. ചരിത്രപരമായ ഒരനുമാനം മാത്രമാണ്. പരിണാമം രണ്ടിനമാണെന്ന് ജീവശാസ്ത്രജ്ഞർ പറയുന്നു. സൂക്ഷ്മപരിണാമവും സമുല്പരിണാമവും. സ്പീഷ്യസ്സിനകത്തു നടക്കുന്ന നിസ്സാര മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് സൂക്ഷ്മപരിണാമമെന്നു പറയാറുള്ളത്. മനുഷ്യരിൽ നീണ്ടവരും കുറിയവരും വെളുത്തവരും കറുത്തവരും ആണും പെണ്ണും പർതിഭാശാലികളും മനുഷ്യരികളുമെല്ലാമുണ്ടലേല്പാ. ഒരേ കുടുംബത്തിൽ ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളിൽപോലും ഈ വൈവിധ്യം ദൃശ്യമാണ്. ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മപരിണാമത്തെ ഇസ് ലാം എതിർക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു ജീവി മറ്റൊന്നായി മാറുന്ന അഥവാ ഒരു സ്പീഷ്യസ്സ് മറ്റൊന്നായി മാറുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന സമുല്പരിണാമത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് വയ്തയ്സ്സുമായ വീക്ഷണമുള്ളത്. അതിലൊട്ടും അസാംഗതയ്വമില്ല. കാരണം സമുല്പരിണാമത്തിന് ശാസ്ത്രത്തിലോ ചരിത്രത്തിലോ ഒരു തെളിവുമില്ല. കേരളത്തിലെ പരിണാമവാദികളുടെ മുന്നണിപ്പോരാളിയായ ഡോ. കണ്ണുണ്ണി വർമതന്നെ ഇക്കാര്യം ഇറന്നുസമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പരീക്ഷണാത്മകമായ തെളിവുകളിലെല്ലാന്ന് പറഞ്ഞത് സമുല്പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ്. അതേസമയം, പരീക്ഷണവാദത്തിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള മിക്ക തത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായ പരിണാമമാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ആശിച്ച ഫലങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്'' (ഉദ്ധരണം: സൂഷ്മവാദവും പരിണാമവാദികളും, പৃ. 33). പരിണാമവാദത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായി വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ചാൾസ് ഡാർവിൻ പോലും അതിനെ അനിഷ്ടയായ ഒരു സിദ്ധാന്തമായി തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'വിശേഷരൂപങ്ങളുടെ വയ്തിരികത്തെയും അവ അനേകം പരിവർത്തനകണ്ണികളാൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതും വളരെ വയ്ക്തമായ പര്ശ് നമാണ്...' 'എന്റെ സിദ്ധാന്തപര്കാരം സിദ്ധിയൻ ഘട്ടത്തിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും എവിടെയെങ്കിലും അടിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കാവുന്ന വിപുലമായ ഫോസിൽപാളികളുടെ അഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലുള്ള പര്യാസം വളരെ വലുതാണ്. ഇതു വിശദീകരിക്കാനാവാതെ തുടരും. ഞാനിവിടെ അവതരിപ്പിച്ച വീക്ഷണങ്ങളോടുള്ള, സാധുതയുള്ള എതിർവാദമായി നയ്ായമായും ഇതുനയിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.' (ഒറിജിൻ ഓഫ് സ്പീഷ്യസ്സ്, പേജ് 314. ഉദ്ധരണം, ഡാർവിനിസം: പര്തീക്ഷയും പര്തിസന്ധിയും, പൃ. 23). 'ഡാർവിൻ കൃതിയിലെ ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് 'ഭൂശാസ്ത്രരേഖയുടെ അപൂർണതയെപ്പറ്റി' എന്നാണ്. ഫോസിൽ ശൃംഖലയിലെ വിടവുകളെപ്പറ്റി ഡാർവിൻ നൽകുന്ന വിശദീകരണങ്ങളാണ് അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. അദ്ദേഹം എഴുതി: 'വിശേഷരൂപങ്ങളുടെ വയ്തിരികത്തെയും അവ അനേകം പരിവർത്തനകണ്ണികളാൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതും വളരെ വയ്ക്തമായ പര്ശ് നമാണ്'' (ഒറിജിൻ ഓഫ് സ്പീഷ്യസ്സ്, പേജ് 291. ഉദ്ധരണം, ഡാർവിനിസം: പര്തീക്ഷയും പര്തിസന്ധിയും, പൃ. 30). 'ഒരേ ഗ്രൂപ്പിലെ വിവിധ സ്പീഷ്യസ്സുകൾ പഴക്കമേറിയ പാലിയോ സോയിക് കൽപത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമായ സിദ്ധിയൻ പാളികളിൽ പെട്ടെന്ന് പര്തയ്ക്ഷപ്പെടുന്നതായി അക്കാലത്തെ ഉത്ഖനനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരുന്നു. സിദ്ധിയൻ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കര്ഷ് റേഷ്യൻ പാളിയിൽ ഇവയുടെ മുൻഗാമികളെ കാണേണ്ടിയിരുന്നു. പക്ഷേ, ലഭ്യമായില്ല. ഇതു ഗുരുതരമായ പര്ശ് നമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഡാർവിൻ എഴുതുന്നു: 'ഈ വിസ്മയമായ പര്യാഘട്ടങ്ങളുടെ രേഖകൾ എന്തുകൊണ്ടു കാണുന്നില്ലെന്ന് ചോദ്യത്തിന് സംതൃപ്തമായ ഉത്തരം നൽകാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല'' (ഒറിജിൻ ഓഫ് സ്പീഷ്യസ്സ്, പേജ്, 313. ഉദ്ധരണം, ഡാർവിനിസം: പര്തീക്ഷയും പര്തിസന്ധിയും, പൃ. 30). ചാൾസ് ഡാർവിനു ശേഷം പരിണാമവാദത്തിന് ഉപോല്പലകമായ തെളിവുകളൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെല്ലാന്ന് പര്തേയ്കം പര്സ്താവയ്മാണ്. ചിക്കാഗോ സർവകലാശാലയിലെ ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രവകുപ്പിന്റെ ചെയർമാൻ ഡേവിഡ് എം. റൂപ്പ് എഴുതുന്നു: 'തന്റെ സിദ്ധാന്തവും ഫോസിൽ തെളിവുകളും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടിന് സാമാന്യ പരിഹാരമായി ഫോസിൽ രേഖ വളരെ അപൂർവമാണെന്നാണ് ഡാർവിൻ പറഞ്ഞത്. ഡാർവിനുശേഷം നൂറ്റാണ്ടുപര് വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫോസിൽ രേഖയെപ്പറ്റിയുള്ള വിജ്ഞാനം വളരെയേറെ വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്കിപ്പോൾ രണ്ടു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം ഫോസിൽ സ്പീഷ്യസ്സുകളുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥിതി അതര്യാനം മാറിയിട്ടില്ല. പരിണാമരേഖ ഇപ്പോഴും വിസ്മയിപ്പിക്കുംവിധം ഭംഗമുള്ളതാണ്. വിരോധാഭാസമെന്നോണം ഡാർവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ പരിണാമ ഉദാഹരണങ്ങളേ നമുക്കുള്ളൂ'' (ഇ്ളിളഹശരരേ യലംലേലി ഉമ്ശശിശാഃ മിറ ജമഹിലമി:ഹീഴ് ആഹഹലേശി എശലഹറ ഔലൊാ ിള ചമുേമഹ ഒശേെ്ിയ: 50 ഖമി 1979, ജ: 22 ഉദ്ധരണം കയശറ പൃ. 23). ഡാർവിനിസത്തിൽ പരിണാമവാദികൾക്കുതന്നെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓക് സ് ഫോർഡ് സർവകലാശാല 1982ൽ പുറത്തിറക്കിയ, പര്മുഖ ജതുശാസ്ത്രജ്ഞനും പരിണാമവാദിയുമായ ഹൊവാഡിന്റെ ഡാർവിനെ സംബന്ധിച്ച ജീവചരിത്ര കൃതിയിലിങ്ങനെ കാണാം: 'ഡാർവിന്റെ മരണശതാബ്ദിയോടെ വിജ്ഞാനത്തിനുള്ള ഡാർവിന്റെ സംഭാവനയുടെ വിലയേ-

യും നിലയേയും പറ്റി വയ്പകമായ സംശയമനോഭാവവും അസവ്സ്ഥതയും ഉണ്ടായിരുന്നു'' (ഉദ്ധരണം: സൃഷ്ടിവാദവും പരിണാമവാദികളും, പും 54). പദ്മുഖ ഫോസിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞരായ സ് റിഫൻ ഗൗൾഡും നീൽസ് എൽംറൈഡ്ജും ഡാർവിനിസത്തിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ പുതിയ സിദ്ധാന്തം ആവിഷ് കരിക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വവിഖ്യാതരായ പരിണാമവാദികൾക്കുപോലും തങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുവച്ച സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നന്നായറിയാം. സത്യസന്ധരായ ചിലരെങ്കിലും അത് തുറന്നുപറയാറുണ്ട്. പദ്മസ്ക പൂരാജീവിശാസ്ത്രജ്ഞനും പരിണാമ വിശ്വാസിയുമായ ഡോ. കോളിൻ പാറ്റേഴ് സൺ എഴുതിയ കത്തിലിങ്ങനെ കാണാം: 'പക്ഷികളുടെയെല്ലാം മുൻഗാമിയായിരുന്നവോ ആർക്കിയോപ് ടെറിക് സ്? ഒരുപക്ഷേ, ആയിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ അലലായിരിക്കാം. ഈ ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. ഒരു രൂപത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു രൂപമുണ്ടായതെങ്ങനെയെന്നതിനെപ്പറ്റി കഥകൾ മെന്യാൻ എളുപ്പമാണ്; പദ്കൃതിനിർധാരണം ഓരോ ഘട്ടത്തെയും എങ്ങനെയാണ് പിന്തുണച്ചതെന്നു പറയാനും പക്ഷേ, അത്തരം കഥകൾ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല. കാരണം അവയെ പരീക്ഷണ വിധേയമാക്കാനാവില്ല'' (1979 ഏപ്രിൽ 10ലെ പാറ്റേഴ് സന്റെ കത്ത് ടർംല ടെക്സ് റവല ഏഡ്മ ൂലയമല ു. 1415. ഉദ്ധരണം: കയശറ പും 68). പദ്മുഖ സൃഷ്ടിവാദ എഴുത്തുകാരനായ സുന്ദർലാൻ്റെ കത്തിനുള്ള മറുപടിക്കത്തായിരുന്നു കോളിൻ പാറ്റേഴ് സന്റെത്. അതിലദ്ദേഹം ഇതർകൂടി കുറിച്ചിടുകയുണ്ടായി: 'പരിണാമപരമായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ നേരിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇലലാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതോ ഫോസിൽ രൂപത്തിലുള്ളതോ ആയ അത്തരം ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാനത് ഉൾപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. അത്തരം പരിവർത്തനങ്ങൾ ഒരു ആർട്ടിസ് റിനെക്കൊണ്ട് ഭാവനയിൽ വരപ്പിച്ചുകൂടേയെന്ന് താങ്കൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ അയാൾക്ക് എവിടെനിന്ന് ലഭിക്കും? സത്യസന്ധമായി പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് നൽകാനാവില്ല.' (കയശറ പും 68) ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളൊക്കെ ഡാർവിനിസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടേയുള്ളൂവെന്ന് അടുത്തകാലം വരെ ശക്തമായി വാദിച്ചിരുന്ന ഡോ. എ.എൻ. നസ്യതിരിപോലും മറിച്ചുപറയാൻ നിർബന്ധിതനാവുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എഴുതി: 'ശാസ്ത്രരംഗത്തെ പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും ഊർജസാർവ്വമായി നിലനിർത്താനും ഡാർവിനിസത്തിനു ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞു. അടുത്തകാലത്താണ് ചിതർ മാറിയത്. ഇപ്പോഴും ഡാർവിനിസത്തിന്റെ പദ്യ് പൊതുവെ മങ്ങലേറ്റിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ജീവന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ചില ഘട്ടങ്ങളിലെങ്കിലും പരിണാമത്തിന്റെ പദ്വർത്തനരീതി ഡാർവിൻ സങ്കൽപത്തിന് അനുയോജ്യമല്ല എന്ന സൂചനകളുണ്ട്. ഡാർവിനിസം നേരിടുന്ന ആദ്യത്തെ പദ്തിസന്ധി.' (ഡാർവിനിസം വഴിത്തിരിവിൽ, കലാകൗമുദി 1076, പേജ് 19). ശാസ്ത്രസത്യങ്ങളുടെ നേരെ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ മറുപടികളുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ പരിണാമവാദത്തിനു നേരെ ധൈര്യമേറിയ തലത്തിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഇതേവരെ മറുപടി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ഒന്നുമാതർമിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 'ജീവികളിൽ നിരന്തരമായി വയ്തിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനേകളെ വയ്തിയാനങ്ങളെ പദ്കൃതിനിർധാരണം വഴി അതിജീവിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അവ പാരമ്പര്യമായി കൈമാറപ്പെടുന്നു. അനേകളെല്ലാമുണ്ടാൽ സവ്രൂപിക്കപ്പെട്ട് പുതിയ ജീവിവർഗങ്ങളുണ്ടാവുന്നു'' എന്നാണ് ഡാർവിനിസത്തിന്റെ വാദം. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ ഏകദേശം മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുണ്ടാകാൻ ഉണ്ടായ (ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന) ഏകകോശ ലളിതജീവികളായ അമീബകൾ എന്തുകൊണ്ടുവശേഷിച്ചു? ഇന്നു കാണപ്പെടുന്ന അമീബകളുടെ മുൻതലമുറകളിൽ നിരന്തരമായി വയ്തിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? ഇലലലങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്? അവ മറ്റൊരു ജീവിവർഗമായി പരിണമിക്കാതെ പദ്തികൂല പരിതഃസ്ഥിതികളെ എങ്ങനെ അതിജീവിച്ചു? മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുണ്ടാകാൻ ഉണ്ടാകാൻ ഉണ്ടായ ഏകകോശങ്ങളുടെ ഒരു ശേർണി അതേപടി തുടരുകയും മറ്റൊരു ശേർണി അസംഖ്യം പുതിയ സ്പീഷ്യസ്സുകളിലൂടെ സസ്തനികളിലെത്തുകയും ചെയ്തതെന്തുകൊണ്ട്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഡാർവിനിസത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തിക ശേഷിയെ പരീക്ഷിക്കുന്നവയാണ്. ഈ വസ്തുത തന്നെ കഴക്കുന്നതായി ഡാർവിൻ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1860 മെയ് 22ന് ഡാർവിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുണക്കാരനും ഹാർവാർഡ് സർവകലാശാലയിലെ സസ്യശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന അസാലേർക്ക് എഴുതി: 'കത്തുകളിൽനിന്നും അഭിപ്രായ പദ്കടനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് എന്റെ കൃതിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പോരായ്മ എലലാ ജൈവരൂപങ്ങളും പുരോഗമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെ ലളിതമായ ജൈവരൂപങ്ങൾ എന്തിനു നിലനിൽക്കുന്നു എന്നു വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയതാണ്.' (ഫ്രാൻസിസ് ഡാർവിൻ എഡിറ്റു ചെയ്ത റവല ഹശളല മിറ ഹലേല ുള ഇവമുഹ ുളമുശി എന്ന കൃതിയിൽനിന്ന്, എൻ. എം. ഹുസൈൻ, ഡാർവിനിസം: പദ്തിക്ഷയും പദ്തിസന്ധിയും, പും 18,19). പരിണാമവാദികൾ ആദ്യകാലത്ത് തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് തെളിവായി എടുത്തുകാണിച്ചിരുന്ന നിയോണ്ടർതാൽ മനുഷ്യരുടെ ഫോസിലുകൾ കണരോഗം ബാധിച്ച സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ അസ്ഥികൾ ചേർത്തുവെച്ചതാണെന്ന് പിന്നീട് തെളിയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതോടെ മൃഗമായുള്ള നിയോണ്ടർതാൽ മനുഷ്യന്റെ കഥയും കണ്ണിയും അറ്റുപോയി കഥാവശേഷമായി. പകരമൊന്നു വയ്യാനെന്നോളം പരിണാമവാദികൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇപദ്കാരംതന്നെയാണ് ഹൽട്ട് മനുഷ്യന്റെ കഥയും. മനുഷ്യനും ആൾക്കരങ്ങളുമിടയിലെ പദ്സിദ്ധമായൊരു കണ്ണിയായാണ് പരിണാമവാദികൾ ഹൽട്ട് മനുഷ്യനെ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ആൾക്കരങ്ങളുടെ താടിയെലല് മനുഷ്യന്റെ തലയോട്ടിൽ ഘടിപ്പിച്ച് കൃതര്മ്മമായി ഉണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ അർദ്ധ മനുഷ്യ ഫോസിലെന്ന് പിന്നീട് തെളിയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇതെലലാം പരിണാമവാദത്തെ കഥാവശേഷമാക്കുന്നതിൽ അതിപദ്ധാനമായ പങ്കാണ് വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, പരിണാമവാദത്തിന് എന്തെങ്കിലും ശാസ്ത്രരീയ അടിത്തറയോ പദ്മാണത്തിന്റെ പിൻബലമോ ഇല്ല. കേവലം വികല ഭാവനയും അനമാനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും മാതർമാണത്. അതിന്റെ വിശ്വാസയ്ത അടിക്കടി നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരമൊന്നിനെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന പദ്ശ് നം ഉദ്ഭവിക്കുന്നില്ല. പരിണാമ സങ്കല്പം ഒരു സിദ്ധാന്തമായി തെളിയിക്കപ്പെടുമ്പോഴേ അതിന്റെ നേരെയുള്ള ഇസ് ലാമിന്റെ സമീപനം വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലർഥമുള്ളൂ.

പൂർത്തുൻ ദൈവികഗർഭമോ?

27.1 പൂർത്തുൻ ദൈവികഗർഭമെന്നാണലേഖാ മൂ് സ് ലിംകൾ അവകാശപ്പെടാറുള്ളത്. അത് മുഹമ്മദിന്റെ രചനയലേഖനം ദൈവികമാണെന്നും എങ്ങനെയാണ് മനസ്സിലാ-
വുക? എന്താണതിന് തെളിവ്?

A പൂർത്തുൻ ദൈവികമാണെന്നതിനു തെളിവ് ആ ഗർഭം തന്നെയാണ്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിലൂടെ അവതീർണ്മായ പൂർത്തുന്റെയും വയ്ക്കത്തായ ചിതർവും ചരിതർവും മനുഷ്യരാശിയുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. നബിതിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളും പുറവും രഹ-
സ്യവും പരസ്യവുമായ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആധുനികലോകത്തെ മഹാമാരുടെ ചരിതർ പോലും ആ വിധം വിശദമായും സൂക്ഷ്മമായും കുറിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നതാണ് വസ്തുത. അജ്ഞതാന്ധകാരത്തിൽ ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അറേബ്യയിലാണലേഖാ മുഹമ്മദ് ജനിച്ചത്. മരുഭൂമിയുടെ മാറിൽ തീർത്തും അനാഥനായാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നുവന്നത്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഇടയവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ട മുഹമ്മദിന് എഴുതാനോ വായിക്കാനോ അറിയുമായിരുന്നില്ല. പാഠശാലകളിൽ പോവുകയോ മതചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. മക്ക സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും കവികളുടെയും പദ്സംഗകരുടെയും കേന്ദ്രമായിരുന്നെങ്കിലും നാൽപ്പതു വയസ്സുവരെ അദ്ദേഹം ഒരൊറ്റ വരി കവിതയോ ഗദ്യമോ പദ്യമോ രചിച്ചിരുന്നില്ല. പദ്സംഗപാടവം പര്യ്കടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. സർഗസവിദ്ധിയുടെ അടയാളമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. ആത്മീയതയോട് അതിതീവ്രമായ ആഭിമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്ന മുഹമ്മദ് മക്കയിലെ മലിനമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് മാറി ധ്യാനത്തിലും പര്യാർഥനയിലും വ്യാപൃതനായി. ഏകാന്തവാസം ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ കഅ്ബയിൽനിന്ന് മൂന്നു കിലോമീറ്റർ വടക്കുള്ള മലമുകളിലെ ഹിറാഗുഹയിൽ ഏകാന്തവാ-
സമനുഷ്ഠിക്കവെ മുഹമ്മദിന് ആദ്യമായി ദിവ്യസന്ദേശം ലഭിച്ചു. തുടർന്നുള്ള ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങളിൽ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിലായി ലഭിച്ച ദിവ്യബോധനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് വിശുദ്ധ പൂർത്തുൻ. അത് സാധാരണ അർഥത്തിലുള്ള ഗദ്യമോ പദ്യമോ കവിതയോ അലഖ്. തീർത്തും സവിശേഷമായ ശൈലിയാണ് പൂർത്തുന്റേത്. അതിനെ അനുകരിക്കാനോ അതിനോട് മത്സരിക്കാനോ കിടപിടി-
ക്കാനോ ഇന്നേവരെ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ലോകാവസാനം വരെ ആർക്കും സാധിക്കുകയുമില്ല. അനുയായികൾ ദൈവികമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒന്നിലേറെ ഗർഭനാമങ്ങൾ ലോകത്തുണ്ട്. എന്നാൽ സവ്ധം ദൈവികമെന്ന് പര്വ്വയാപിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ ഗർഭനാമമേ ലോ-
കത്തുള്ളൂ. പൂർത്തുനാണത്. പൂർത്തുൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അവതീർണ്മായതാണെന്ന് അത് അനേകം തവണ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു പര്വ്വയാപിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം അതിലാർക്കെങ്കിലും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, 114 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള പൂർത്തുനിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരദ്ധ്യായത്തിന് സമാനമായ ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരാൻ അത് വെലല്വിളിക്കുന്നു. അതിന് ലോകത്തുള്ള ഏതു സാഹിത്യകാരന്റെയും പണ്ഡിതന്റെയും ബുദ്ധിജീവിയുടെയും സഹായം തേടാമെന്ന കാര്യം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അലഖ്യാ പറയുന്നു: 'നാം നമ്മുടെ ദാസന് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗർഭത്തെക്കുറിച്ച്, അതു നമ്മിൽ നിന്നുള്ളതു തന്നെയോ എന്നു നിങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതുപോലുള്ള ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരിക. അതിന് ഏകനായ അലഖ്യാവിനെകൂടാതെ, സകല കൂട്ടാളികളുടെയും സഹായം തേടി-
ക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ അതു ചെയ്തുകാണിക്കുക.' (പൂർത്തുൻ 2: 23) പര്വാചകകാലം തൊട്ടിനോളം നിരവധി നൂറ്റാ-
ണ്ടുകളിലെ ഇസ് ലാം വിമർശകരായ എണ്ണമറ്റ കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും ഈ വെലല്വിളിയെ നേരിടാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടി-
ലൊരനുഭവമേ അവർക്കൊക്കെയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മഹാഭൂരിപക്ഷവും പരാജയം സമ്മതിച്ച് പൂർത്തുന്റെ അനുയായികളായി മാറുകയായി-
രുന്നു. അവശേഷിക്കുന്നവർ പരാജിതരായി പിന്മാറുകയും നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്തെ പര്മുഖ സാഹിത്യകാരന്മാരായിരുന്ന ലബീദ്-
ഹസ്സാനും കഅ്ബുബ് നു സുഹൈറുമെലഖ്യാ പൂർത്തുന്റെ മുമ്പിൽ നിരപാധികം കീഴടങ്ങിയവരിൽ പെടുന്നു. യമനിൽനിന്നെത്തിയ തവ്വ്-
ഹൈലിനെ പൂർത്തുൻ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ബഹൈരികൾ വിലക്കി. ഏതോ അന്തഃപര്ചോദനത്താൽ അതു കേൾക്കാനിടയായ പര്മുഖ കവിയും ഗായകനുമായ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: 'ദൈവമാണ്! അവൻ സർവശക്തനും സർവജ്ഞനുമെലഖ്യാ. ഞാനിപ്പോൾ ശര്വിച്ചത് അറബി സാഹിത്യത്തിലെ അതുലയ്മായ വാക്യങ്ങളെന്തെ. നിസ്സംശ്യം, അവ അതയ്ക്രഷ്ടം തന്നെ. മറ്റേതിനെക്കാളും പരിശുദ്ധവും. അവ എന്തർ ആശയ സമ്പുഷ്ടം! അർഥപൂർണ്ണം! എന്തുമേൽ മനോഹരം! ഏറെ ആകർഷകവും! ഇതുപോലുള്ള ഒന്നും ഞാനിതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. അലഖ്യാവാണ്! ഇത് മനുഷ്യവചനമലഖ്. സവ്ധംകൃതവുമലഖ്. ദൈവികം തന്നെ, തീർച്ച. നിസ്സംശ്യം ദൈവികവാക്യങ്ങളാണിവ.' മൂഗിയുടെ മകൻ വലീദ് ഇസ് ലാമിന്റെയും പര്വാചകന്റെയും കടുത്ത എതിരാളിയായിരുന്നു. പൂർത്തുൻ ഓതിക്കേൾക്കാനിടയായ അയാൾ തന്റെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി: 'ഇതിൽ എന്തെന്നിലൊത്ത മാധുര്യമുണ്ട്. പൃഥ്വ്യമുണ്ട്. അതയ്നം ഫലസമൃദ്ധമാണിത്. നിശ്ചയമായും ഇത് അതയ്നതി പര്വാപിക്കും. മറ്റൊന്നും ഇതിനെ കീഴ് പെടുത്തുകയിലഖ്. ഇതിനു താ-
ഴെയുള്ളതിനെ ഇത് തകർത്ത് തരിപ്പണമാക്കും. ഒരിക്കലും ഒരു മനുഷ്യനിങ്ങനെ പറയുക സാധ്യമലഖ്.' വിവരമറിഞ്ഞ പര്വാചകന്റെ

പര്യാപ്ത പര്തിയോഗി അബുജഹല്! വലീദിനെ സമീപിച്ച് ഖർത്തനെ സംബന്ധിച്ച് മതിപ്പ് കുറയ്ക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പറയാനാവശ്യപ്പെട്ടു നിസ്സഹായനായ വലീദ് ചോദിച്ചു: 'ഞാനെന്തു പറയട്ടെ; ഗാനം, പദ്യം, കവിത, ഗദ്യം തുടങ്ങി അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ ഏതു ശാഖയിലും എനിക്കു നിങ്ങളെക്കാളേറെ പരിജ്ഞാനമുണ്ട്. അലല്പാഠവാണ! ഈ മനുഷ്യന്റെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് അവയോടൊന്നും സാദൃശ്യമില്ല. അലല്പാഠ സാക്ഷി! ആ സംസാരത്തിൽ അസാധാരണ മാധുര്യവും സവിശേഷ സൗന്ദര്യവുമുണ്ട്. അതിന്റെ ശാഖകൾ ഫലസമൃദ്ധവും തളിരുകൾ ശയ്യാമന്യുനരവുമാണ്. ഉറപ്പായും അത് മറ്റേതു വാക്യത്തേക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടമാണ്. ഇതര വാക്യങ്ങൾ സർവവും അതിനു താഴെയും.' ഇത് അബുജഹലിനെ അതത് ധീകം അസംസ്ഥനമാക്കി. അയാൾ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ആരാണെന്നറിയാമോ? അറബികളുടെ അതയുന്നതനായ നേതാവാണ്. യുവസമൂഹത്തിന്റെ ആരാധനയാണ്; എന്നിട്ടും താങ്കൾ ഒരനാഥചെറുനെ പിൻപറ്റുകയോ? അവന്റെ ഭര്ത്താൻ ജൽപനങ്ങളെ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുകയോ? താങ്കളെപ്പോലുള്ള മഹാമാർക്കത് കുറച്ചിലാണ്. അതിനാൽ മുഹമ്മദിനെ പൂജിച്ചു തള്ളുക.' അബുജഹലിന്റെ ലക്ഷ്യം പിഴച്ചില. അഹന്തക്കടിപ്പെട്ട വലീദ് പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദ് ഒരു ജാലവിദ്യയ്ക്കാരനാണ്. സഹോദരങ്ങളെ തമ്മിൽ തലലീക്കുന്നു. ഭാര്യയാഭിരുബന്ധം മുറിച്ചുകളയുന്നു. കുടുംബഭദ്രത തകർക്കുന്നു. നാട്ടിൽ കഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു ജാലവിദ്യയ്ക്കാരൻ മാത്രമാണ് മുഹമ്മദ്.' എന്തേ ശര്മിച്ചിട്ടും വലീദിനെപ്പോലുള്ള പര്ഗത്സനായ സാഹിത്യകാരന് ഖർത്തനെതിരെ ഒരക്ഷരം പറയാൻ സാധിച്ചില്ലെന്ന് ശര്ഭേയമതെര്. നാൽപ്പതു വയസ്സുവരെ നബിയിരുമേനി ജീവിതത്തിലൊരൊറ്റ കളവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അൽഅമീൻ (വിശ്വസ്തൻ) എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അത്തരമൊരു വയ്ക്കി ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ പെരുങ്കളും പറയുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക പോലും സാധ്യമല്ല. മാത്രമല്ല; അതയ്ക്കൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ഗര്ഭം സവ്ധം രചിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും അത് തന്ത്രേതലേന്റും തനിക്കിതിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലെന്റും പറയുമെന്ന് പര്തിക്ഷിക്കാവതല്ല. അഥവാ പര്വാചകൻ ഖർത്തൻ സവ്ന്തം സൃഷ്ടിയാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അറേബ്യൻ ജനത അദ്ദേഹത്തെ അതയ്ധികം ആദരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത് കൊടിയ പീഡനങ്ങളാണലേല്പാ. ലോകത്ത് അസംഖ്യം ഗര്ഭനങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏറെ ശര്ഭേയമായവ ചരിതര്ത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് നിമിത്തമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ഖർത്തനെപ്പോലെ, ഒരു ജനതയുടെ ജീവിതത്തെ സമഗര്മായി സവാധിനിക്ഷകയും പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു ഗര്ഭനവും ലോകത്തിലുണ്ട്. വിശ്വാസം, ജീവിതവിക്ഷണ, ആരാധന, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, വയ്ക്കിജീവിതം, കുടുംബരംഗം, സാമൂഹിക മേഖല, സാമ്പത്തിക വയ്വസ്ഥ, സാംസ്കാരിക മണ്ഡലം, രാഷ്ട്രീയ ഘടന, ഭരണസമ്പദ്ഭായം, സവ്ഭാവരീതി, പെരുമാറ്റകര്മം തുടങ്ങി വയ്ക്കിയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും എലല്പാ അവസ്ഥകളെയും വയ്വസ്ഥകളെയും വിശുദ്ധ ഖർത്തൻ അടിച്ചിട്ട് മാറ്റിമറിക്കുകയുണ്ടായി. നിരക്ഷരനായ ഒരാൾ ഈ വിധം സമഗര്മായ ഒരു മഹാവിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ച ഗര്ഭം രചിക്കുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കാനാവില്ല. ശതയ്ക്കളെപ്പോലും വിസ്മയകരമായ വശയ്ക്കത്തിയാൽ കീഴ് പെടുത്തി മിതര്മാക്കി മാറ്റി, അവരെ തീർത്തും പുതിയ മനുഷ്യരാക്കി പരിവർത്തിപ്പിച്ച ഗര്ഭനമാണ് ഖർത്തൻ. രണ്ടാം ഖലീഫ ഉമറുഖ് ഫാറൂഖ് ഈ ഗണത്തിലെ ഏറെ ശര്ഭേയനായ വയ്ക്കിയതെര്. ഇന്നും ഖർത്തൻ ആഴത്തിൽ പഠിക്കാൻ സന്നദ്ധരാവുന്നവർ അനായാസം അതിന്റെ അനുയായികളായി മാറുന്നു. ഖർത്തൻ മാനവസമൂഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സസ്പർണമായൊരു ജീവിത വയ്വസ്ഥ സമർപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യ മനസ്സുകൾക്ക് സമാധാനം സമ്മാനിക്കുകയും വയ്ക്കിജീവിതത്തെ വിശുദ്ധവും കുടുംബവയ്വസ്ഥയെ സൈവ്വരമുള്ളതും സമൂഹഘടനയെ ആരോഗ്യകരവും രാഷ്ട്രത്തെ ഭദ്രവും ലോകത്തെ പര്ശാന്തവുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമഗര്മായ പര്തയ്യാശാസ്സര്മാണത്. കാലാതീതവും ദേശാതീതവും നിതയ്ന്തനവുമായ ഇത്തരമൊരു ജീവിതപദ്ധതി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗര്ഭനവും ലോകത്ത് വേറെയില്ല. ലോകത്തിലെ കോടിക്കണക്കിന് കൃതികളിലൊന്നുപോലും ഖർത്തനിനെപ്പോലെ സമഗര്മായ ഒരു ജീവിതകര്മം സമർപ്പിക്കുന്നില്ല. നിരക്ഷരനായ ഒരാൾക്ക് ഈ വിധമൊന്ന് രചിക്കാനാവുമെന്ന്, ബോധമുള്ള ആരും അവകാശപ്പെടുകയില്ല. മനുഷ്യചിന്തയെ ജവ്ലിപ്പിച്ച് വിചാരവികാരങ്ങളിലും വിശ്വാസവിക്ഷണങ്ങളിലും വമ്പിച്ച വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ച വിശുദ്ധ ഖർത്തൻ ചരിതര്ത്തിൽ തുലയ്തയിലല്പാത്ത, എക്കാലത്തും ഏതു നാട്ടുകാർക്കും മാതൃകായോഗ്യമായ സമൂഹത്തെ വാർത്തെടുത്ത് പുതിയൊരു സംസ്കാരത്തിനും നാഗരികതയ്ക്കും ജന്മം നൽകി. നൂറ്റിപ്പതിനാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, ആറായിരത്തിലേറെ സൂക്തങ്ങളിൽ, എൺപത്തായിരത്തിലേറെ വാക്കുകളിൽ, മൂന്നു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തിനാലായിരത്തോളം അക്ഷരങ്ങളിൽ വയ്ചിപ്പുകിടക്കുന്ന ഖർത്തന്റെ പര്യാപ്ത നിയോഗം മാനവസമൂഹത്തിന്റെ മാർഗദർശനമാണ്. മുപ്പതു ഭാഗമായും അഞ്ഞൂറ്റിനാല്പത് ഖണ്ഡികകളായും വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഈ ഗര്ഭനത്തിന്റെ പര്യാപ്തപര്മേയം മനുഷ്യനാണ്. എങ്കിലും അവന്റെ മാർഗസിദ്ധിക്ക് സഹായകമാവിധം ചിന്തയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാനും കാര്യങ്ങൾ ബോധയ്പ്പെടുത്താനും വിജ്ഞാനം വികസിപ്പിക്കാനും ആവശ്യമായ ചരിതര്വും പര്വചനങ്ങളും ശാസ്തര്സൂചനകളുമെലല്പാം അതിലുണ്ട്. ഈ രംഗത്തെലല്പാം അക്കാലത്തെ ജനതയ്ക്ക് തീർത്തും അജ്ഞാതമായിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഖർത്തൻ അനാവരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ചിലതുമാത്രമില്ലാതെ ചേർക്കുന്നു. 1. അലല്പാഠ പറയുന്നു: 'സതയ്നിഷേധികൾ ചിന്തിക്കുന്നിലേല്? ഉപരിലോകങ്ങളും ഭൂമിയും ഒട്ടിച്ചേർന്നതായിരുന്നു. പിന്നീട് നാമവയെ വേർപ്പെടുത്തി.' (21: 30) ഈ സതയ് ശാസ്തര് കണ്ടെത്തിയത് ഖർത്തൻ അവതീർണമായി അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ട ശേഷമാണെന്നത് സുവിദിതമതെര്. 2. 'ജീവനുള്ളതിനെയെലല്പാം ജലത്തിൽനിന്നാണ് നാം സൃഷ്ടിച്ചത്' (21: 30). ഈ വസ്തുത ശാസ്തര്ജ്ഞന്മാർ കണ്ടെത്തിയത് സമീപകാലത്തു മാത്രമാണ്. 3. 'അതിനുപുറമെ അവൻ ഉപരിലോകത്തിന്റെയും സംവിധാനം നിർവഹിച്ചു. അത് ധൂളി(നെബുല)യായിരുന്നു' (41: 11). ഈ സൃഷ്ടിരഹസ്യം ശാസ്തര് അനാവരണം ചെയ്ത് അടുത്ത കാലത്താണ്. 4. 'സൂരയ്ൻ അതിന്റെ നിർണിത കേന്ദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് പര്താപശാലിയും സർവജ്ഞനുമായ അലല്പാഠവിന്റെ കര്മീകരണമതെര്.' (36: 38) കോപ്പർ നിക്കസിനെപ്പോലുള്ള പര്മുഖരായ ശാസ്തര്ജ്ഞന്മാർ പോലും സൂരയ്ൻ നിശ്ചലമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അടുത്ത കാലം വരെയും സൂരയ്ൻ ചലിക്കുന്നുവെന്ന സതയ് അംഗീകരിക്കാൻ ഭൗതിക ശാസ്തര്ജ്ഞന്മാർ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവസാനം ഖർത്തന്റെ പര്സ്താവം സതയ്മാണെന്ന് സമ്മതിക്കാനവർ നിർബന്ധിതരായി. 5. 'ഉപരിലോകത്തെ നാം സൂരക്ഷിതമായ മേൽപുരയാക്കി. എന്നിട്ടും അവർ നമ്മുടെ പര്പഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ശര്ദ്ധിക്കുന്നയിലല്.' (21: 32) അടുത്ത കാലം വരെയും ഖർത്തന്റെ വിമർശകർ ഈ വാക്യത്തിന്റെ പേരിൽ പരിഹാസം ഉതിർക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏറെ മാതൃകമായ കോസ്മിക് രശ്മികളിൽനിന്ന് ഭൂമിയെയും അതിലെ ജന്തുജാലങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന ഓസോൺ പാളികളെക്കുറിച്ച് അറിവ് ഇന്ന് സാർവതരികമാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഈ മേൽപുരയാണ് ഉൽക്കകൾ ഭൂമിയിൽ പതിച്ച് വിപത്തുകൾ വരുത്തുന്നത് തടയുന്നത്. കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലും അതിന് അനന്തപരമായ പങ്കുണ്ട്. മലിനീകരണം കാരണം അതിന് പോറൽ പറ്റുമോ എന്ന ആശങ്ക പരിസ്ഥിതി ശാസ്തര്ജ്ഞന്മാർ നിരന്തരം പര്കടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതമില്ലാതെ സാധ്യമായവണമെങ്കിൽ ഖർത്തൻ പറഞ്ഞ സൂരക്ഷിതമായ മേൽപുര അനിവാര്യമതെര്. ശവ്സനത്തിനാവശ്യമായ

വായുവിന്റെ മണ്ഡലത്തെ ഭദ്രമായി നിലനിർത്തുന്നതും ഈ മേൽപ്പുരതന്നെ. 6. 'നാം ഭൂമിയെ തൊട്ടിലും പർവതങ്ങളെ ആണികളുമാക്കിയിലേഖ്വ്?' (78:7). 'ഭൂമിയിൽ നാം ഉറച്ച പർവതങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, ഭൂമി അവയെയുമായി തന്നിപ്പോവാതിരിക്കാൻ. ഭൂമിയിൽ നാം വിശാലമായ വഴികളുണ്ടാക്കി, ജനം തങ്ങളുടെ മാർഗമറിയാൻ'(21:31). ഭൂമിയുടെ സത്തുലിതത്വത്തിൽ പർവതങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് അടുത്തകാലം വരെയും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. എന്നാലിന്ന് ഭൂകമ്പങ്ങൾ തടയുന്നതിലും ഭൂഗോളത്തിന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ഘടന സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും അവയുടെ പങ്ക് പര്മുഖ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 7. 'നിശ്ചയം, നാം ഉപരിലോകത്തെ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു'(51: 47). പര്പഞ്ചഘടനയെ സംബന്ധിച്ച പര്ഫമമിക ജ്ഞാനമുള്ളവരിലേഖ്വ് ഓടാത്ത വിസ്മയം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഖുർആന്റെ ഈ പര്സ്താവം പര്യാപ്തമത്രെ. 8. ഹോളണ്ടുകാരനായ സര്വാമർഡാം എന്ന ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞൻ തേനീച്ചകളിൽ കൂട് ഉണ്ടാക്കുകയും തേൻ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പെൺവർഗമാണെന്ന് തെളിയിച്ചത് 1876ൽ മാതര്മാണ്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടും തേനീച്ചകളിലെ സ്കരീകളാണ് ചെയ്യുകയെന്ന് പതിനാലു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പു തന്നെ ഖുർആൻ അതിനെ പരാമർശിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ സ്കരീലിംഗ പര്യോഗത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. (16: 68, 69) 9. ലോകത്തിലെ അറ്റുറ്റു കോടി മനുഷ്യരുടെയും കൈവിരലടയാളം 600 കോടി രൂപത്തിലാണ്. സൃഷ്ടിയിലെ മഹാവിസ്മയങ്ങളിലൊന്നാണിത്. എന്നാൽ വിരൽത്തുമ്പിലെ ഈ മഹാജ്ഞം മനുഷ്യൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് സമീപകാലത്താണ്. എങ്കിലും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കപ്പുറം ഈ മഹാവിസ്മയത്തിലേക്ക് ശര്ദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. 'മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ, നമുക്കവന്റെ എല്ല്കൾ ശേഖരിക്കാനാവില്ലെന്ന്? നാമവന്റെ വിരൽക്കൊടികൾപോലും കൃത്യമായി നിർമ്മിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനായിരിക്കെ എന്തുകൊണ്ടിലെ?'(75: 3,4) 10. സൂരയ്ൻ വിളക്കുപോലെ സര്വ്വം പര്കാശിക്കുന്നതും ചന്ദ്രൻ സൂരയ്കിരണം തട്ടി പര്കാശം പര്തിബിംബിക്കുന്നതുമാണെന്ന് ലോകം മനസ്സിലാക്കിയത് അടുത്ത കാലത്താണ്. ഖുർആൻ ഇക്കാര്യം അസന്ദിഗ്ധമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഉപരിലോകത്ത് കോട്ടകളുണ്ടാക്കുകയും അതിലൊരു ദീപവും പര്കാശിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തവനാരോ അവൻ മഹത്തായ അനുഗര്ഫമുടയവനത്രെ'(25:61). ഈ ദീപം സൂരയ്നാണെന്ന് ഖുർആൻ തന്നെ വയ്ക്കതമാക്കുന്നു: 'അവൻ പര്കാശമായി ചന്ദ്രനെയും വിളക്കായി സൂരയനെയും നിശ്ചയിച്ചു.'(71: 16) 11. മനുഷ്യജാതിയിൽ പുരുഷബീജത്തിന് മാതര്മാണ് പങ്കെന്നായിരുന്നു പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന ധാരണ. സ്കരീയുടെ ഗർഭാശയം കണ്ടു വളരാനുള്ള ഇടം മാതര്മായാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്കരീയുടെ അണ്ഡത്തിന്റെ പങ്ക് തിരിച്ചറിഞ്ഞത് അതിനുശേഷം മാതര്മാണ്. ഖുർആൻ ജന്മത്തിലെ സ്കരീപുരുഷ പങ്കിനെ വയ്ക്കതമായി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: 'മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ ഒരാണിൽനിന്നും പെണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു'(49:13). 'കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാവുന്ന ഒരു ബീജത്തിൽനിന്ന് നാം നിശ്ചയമായും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു'(76: 2). 12. കഞ്ഞിന്റെ ലിംഗനിർണ്ണയം നിർവഹിക്കുന്നത് പുരുഷബീജമാണെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻ വയ്ക്കതമാക്കിയെങ്കിലും ശാസ്ത്രലോകമിത് തിരിച്ചറിഞ്ഞത് വളരെ വൈകിയാണ്. 'സര്വ്വിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ബീജത്തിൽനിന്ന് ആൺപെൺ ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവനാണ് '(53: 45, 46). ഒരു തുള്ളി ഇന്ദ്രിയത്തിൽ അസംഖ്യം ബീജങ്ങളുണ്ടാവുമെങ്കിലും അവയിലൊന്നു മാതര്മാണ് ജനനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതെന്ന കാര്യവും ഖുർആനിവിടെ വയ്ക്കതമാക്കുന്നു. ജനിതകശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയ നിരവധി വസ്തുതകൾ വിശുദ്ധ വേദഗര്ഭനാമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി കാണാം. അത് സവിസ്തരമായ പഠനമര്ഹിക്കുന്നതായതിനാൽ ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. 13. 'രണ്ട് സമുദ്രങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതും അവൻതന്നെ. ഒന്ന് രുചികരമായ തെളിനിർ. മറ്റേത് ചവർപ്പുറ ഉപ്പുനീരും. രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്. അവ കൂടിക്കലരുന്നതിനെ വിലക്കുന്ന ഒരു തടസ്സം'(25:53). പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തുർക്കി അമീറുൽ ബഹ് റ് സയയിദ് അലി റ്റൗസ് രചിച്ച മിർആത്തുൽ മമാലിക് എന്ന ഗര്ഭനാമത്തിൽ, പേർഷ്യൻ ഗൾഫിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഇത്തരം ജലാശയങ്ങളുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അത് കണ്ടെത്തിയതിനു തെളിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ബഹ് റ്റെൻ തീരത്തുനിന്ന് മൂന്നര കിലോമീറ്റർ ദൂരെ പേർഷ്യൻ ഗൾഫിൽ ഉമുസുവാലിയിൽ വമ്പിച്ച ശുദ്ധജലശേഖരം ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കലരാതെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കപ്പുറം ഖുർആൻ അറിയിച്ച കാര്യം കണ്ടെത്താൻ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന് സാധിക്കുകയുണ്ടായി. 14. നൃപനബിയുടെ കപ്പൽ ജൂദി പർവതത്തിലാണ് ചെന്നുതങ്ങിയതെന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നു (11:44). ഇവമുഹല െആലുഹശെ് നോഹയുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട പേടകം (റവല ഫീ്് ടവശ് ൈള ചീമവ) എന്ന ഗര്ഭനാമത്തിൽ 1883ൽ കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ അറാറത്ത് പർവതനിരകളിലെ ജൂദിമലയിൽ 450 അടി നീളവും 150 അടി വീതിയും 50 അടി ഉയരവുമുള്ള കപ്പൽ കണ്ടെത്തിയതായി വയ്ക്കതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പര്യാലക്ഷണവേളയിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഈ കപ്പൽ നോഹാ പര്വാചകന്റേതാണെന്ന് ഇന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിരക്ഷരനായ ഒരാൾക്കെന്നലല്, ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ല്വ് വിജ്ഞാനങ്ങളും ആർജിച്ച മഹാപണ്ഡിതനും പോലും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ ആവിലെല് സതയ്സന്ധതയുടെ നേരിയ അംശമുള്ള ഏവരും അംഗീകരിക്കും. ദൈവികമെന്ന് സര്വ്വം അവകാശപ്പെട്ട ഒരു ഗര്ഭനാമം അന്നെന്നലല്, തുടർന്നുള്ള നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളിലും മുഴു ലോകത്തിനും അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപര്ഖയാപിക്കുവാൻ ധൈര്യംകാണിക്കുകയും ഒന്നൊഴിയാതെ അവയൊക്കെയും സതയ്മാണെന്ന് സ്ഥാപിതമാകുകയും ചെയ്തതെന്നെ ഖുർആൻ ദൈവികഗര്ഭനാമമാണെന്നതിന് അനിഷേധയ്മായ തെളിവാണ്. സര്വ്വം ദൈവികമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു ഗര്ഭനാമം ശാസ്ത്രവസ്തുതകൾ അനാവരണം ചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെടുവെന്നതും പിൽക്കാലത്തെ മനുഷ്യധിഷണയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിലൊന്നുപോലും അവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായില്ലെന്ന്തും ആലോചിക്കുന്ന ആരെയും വിസ്മയഭരിതരാക്കാതിരിക്കിലല്. മനനം ചെയ്യുകവഴി ദർശനങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നേക്കാം. ശാസ്ത്രസതയ്ങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ചരിതര്വസ്തുതകൾ കേവല ചിന്തയിലൂടെ ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കുക സാധയ്മലല്. നിരക്ഷരനായ നബിതിരുമേനിയിലൂടെ അവതീർണ്ണമായ ഖുർആൻ ഗതകാല സമൂഹങ്ങളുടെ ചരിതര് വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്യ്ന്നു. അവയിലൊന്നുപോലും വസ്തുനിഷ്ഠമലല് സമാപിക്കാൻ ഇസ് ലാമിന്റെ വിമർശകർക്ക് ഇന്നോളം സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നലല്; അവയൊക്കെ തീർത്തും സതയ്നിഷ്ഠമാണെന്ന് ലഭയ്മായ രേഖകളും പര്മാണങ്ങളും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യ്ന്നു. ദൈവിക ഗര്ഭനാമമെന്ന് സര്വ്വം പര്ഖയാപിക്കുന്ന ഖുർആൻ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ച് നിരവധി പര്വചനങ്ങൾ നടത്താൻ ധൈര്യപ്പെടുവെന്നതും അവയൊക്കെയും സതയ്മായി പുലർന്നുവെന്നതും അതിന്റെ അമാനുഷികത്ത് മതിയായ തെളിവാണ്. ടോൾസ് റോയി, വിക്ടർ യൂഗോ, മാക് സിം ഗോർക്കി, ഷേയ്ക്ക് സ്പിയർ, ഗോയ് മെ, ഷെലല്, മിൽട്ടൻ തുടങ്ങി കാലം നിരവധി സാഹിത്യകാരന്മാരെ കാണുകയും, അവരുടെ രചനകളുമായി പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നൂര് വർഷം പിന്നിട്ടുനോഴേക്കും ലോകത്തിലെ ഏത് മഹദ്ഗര്ഭനാമത്തിലെയും പല പദങ്ങളും ശൈലികളും പര്യോഗങ്ങളും കാലഹരണപ്പെടുകയും പര്യോഗത്തിലിലല്താവുകയും ചെയ്യ്ന്നു. യേശുവിന്റെ ഭാഷയായ അരാമിയിൽ ലോകത്തെവിടെയും ഇന്ന് ബൈബിളിലല്. സുവിശേഷങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ട ഭാഷയിലും ശൈലിയിലും അവ നിലനിൽക്കുന്നുമില്ല. ഉള്ളവ വിവർത്തനങ്ങളായതിനാൽ അവയുടെ ഭാഷയും ശൈലിയും നിരന്തരം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യ്ന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വേദഭാഷയും ഇന്ന് ജീവൽഭാഷയോ പര്യോഗത്തിലുള്ളതോ

അലല്. എന്നാൽ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടശേഷവും ഖർത്തന്റെ ഭാഷയും ശൈലിയും പര്യാഗങ്ങളും ഇന്നും അറബിയിലെ ഏറ്റവും മികച്ചവയും അതുലയ്ക്കും അനന്തരണീയവുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അറബി ഭാഷ അറിയുന്ന ആരെയും അത് അതയ്യികം ആകർഷിക്കുന്നു. ആർക്കും അതിന്റെ ആശയം അനായാസം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവവിധം നിത്യന്തുതനമായ ഒരു ഗർഭവും ലോകത്ത് എവിടെയും ഒരു ഭാഷയിലും കണ്ടെത്താനാവില്ല. എന്നാൽ ഇത്തരം ഏതൊരു വിവരണത്തേക്കാളുമേറെ ഖർത്തന്റെ ദൈവികത ബോധയ്മാവാൻ സഹായകമാവുക അതിന്റെ പഠനവും പാരായണവുമാകട്ടെ.

27.2 'ഖർത്തൻ ദൈവികമെന്നതിന് മുഴുവൻ തെളിവുകളും ഖർത്തനിൽനിന്നുള്ളവയാണല്ലോ. ഇതെങ്ങനെയാണ് സവികാരയ്മാവുക?'

സവർണ്ണവള സവർണ്ണനിർമ്മിതമാണെന്നതിനു തെളിവു ആ വളതന്നെയാണ്. മാവ് മാവാണെന്നതിനു തെളിവു ആ വൃക്ഷം തന്നെയാണല്ലോ. 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' ടോൾസ്റ്റോയ്ക്കുതോന്നുന്നതിനും 'വിശ്വചരിത്രാവലോകം' നെഹ്റുവിന്റേതാണെന്നതിനും പര്യാഗ ഗർഭങ്ങളാണ് ഏറ്റവും പര്യാലവും സവികാരയ്ക്കുമായ തെളിവ്. അവവിധം തന്നെ ഖർത്തൻ ദൈവികമാണെന്നതിന് ഏറ്റവും ശക്തവും അനിഷേധയ്ക്കുമായ തെളിവ് ആ ഗർഭം തന്നെയാണ്.

പൂർത്തുൻ ബൈബിളിന്റെ അനുകരണമോ?

28.1 മുഹമ്മദ് തന്റെ കാലത്തെ യഹൂദ-രൈക്കസ്തവ പണ്ഡിതന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ സവ്ന്തം ഭാഷയിലും ശൈലിയിലും അവതരിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പൂർവസമൂഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പൂർത്തുന്റെയും ബൈബിളിന്റെയും വിവരണം ഒരേ വിധമാവാൻ കാരണം അതാണ് ഒന്നിലേറെ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളിൽ ഈ വിധമുള്ള പരാമർശം വായിക്കാനിടയായി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?

ഇസ്ലാമിനോട് കൊടിയ ശത്രുത വച്ചുപുലർത്തുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാർ എഴുത്തുകാർ വയ്യാപകമായി പർച്ചരിപ്പിച്ച തീർത്തും വയ്യാജമായ ആരോപണമാണിത്. ഈ ആരോപണത്തിന് സത്യവുമായി വിദൂരബന്ധം പോലുമില്ലെന്ന് പൂർത്തും ബൈബിളും ഒരാവൃത്തി വായിക്കുന്ന ഏവർക്കും വളരെ വേഗം ബോധ്യമായാകും. മാനവരാശിക്ക് ദൈവിക ജീവിതവ്യവസ്ഥ സമർപ്പിക്കാൻ നിയുക്തരായ സന്ദേശവാഹകരാണ് പർവാചകന്മാർ. അതിനാൽ അവരിലൂടെ സമർപ്പിതമായ ദൈവികസന്ദേശത്തിൽ ഏകത ദൃശ്യമാവുക സവാഭാവികമെന്തെന്ന്. ദൈവദൂതന്മാരുടെ അധ്യായപനങ്ങളിൽനിന്ന് അനുയായികൾ വയ്തിചലിച്ചിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മതങ്ങൾക്കിടയിൽ വൈവിധ്യമോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഉണ്ടാവുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ; ദൈവദൂതന്മാരുടെ അടിക്കടിയുള്ള നിയോഗം സംഭവിച്ചതെന്ന മുൻഗാമികളുടെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് അവരുടെ അനുയായികൾ വയ്തിചലിച്ചതിനാലാണ്. മുഹമ്മദ് നബി നിയോഗിതനായ കാലത്ത് മോശയുടെയോ യേശുവിന്റെയോ സന്ദേശങ്ങളും അധ്യായപനങ്ങളും തനതായ സവ്ഭാവത്തിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജൂത-രൈക്കസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ അവയിൽ ഗുരുതരമായ കൃതരീമങ്ങളും വെട്ടിച്ചുരുക്കുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും നടത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ ആ പർവാചകന്മാർ പർബോധനംചെയ്ത കാര്യങ്ങളിൽ ചെറിയ ഒരംശം മാത്രമാണ് ബൈബിളിലുണ്ടായിരുന്നത്. അവയുമായി മുഹമ്മദ് നബിയിലൂടെ അവതീർണ്ണമായ വിവരണങ്ങൾ ഒത്തുവരിക സവാഭാവികമാണ്. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബൈബിളിലും പൂർത്തുനിലും കാണപ്പെടുന്ന സാദൃശ്യം അതെന്തെന്ന്. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തമായ ദൈവവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ജൂത-രൈക്കസ്തവ വീക്ഷണവും മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പർബോധനവും തമ്മിൽ പർകടമായ അന്തരവും വൈരുദ്ധ്യവും കാണാം. മുഹമ്മദ് നബി കണിശമായ ഏകദൈവസിദ്ധാന്തമാണ് സമൂഹസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ ജൂത-രൈക്കസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും വികലമായ ദൈവവിശ്വാസമാണ് വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നത്. നബിതിരുമേനി ഇത് അംഗീകരിച്ച് അനുകരിച്ചിലെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിലൂടെ അവതീർണ്ണമായ പൂർത്തുൻ അതിനെ നിശിതമായി എതിർക്കുക കൂടി ചെയ്തു. 'യഹൂദന്മാർ പറയുന്നു: 'ഉസൈർ ദൈവപുത്രന്മാകുന്നു.' ്രൈക്കസ്തവർ പറയുന്നു: 'മിശിഹാ ദൈവപുത്രന്മാകുന്നു'. ഇതെല്ലാം അവർ വായകൊണ്ട് പറയുന്ന നിരർത്ഥകമായ ജൽപനങ്ങളെന്തെന്ന്. അവർ, തങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സത്യനിഷേധത്തിലകപ്പെട്ടവരുടെ വാദത്തോട് സാദൃശ്യംവഹിക്കുന്നു' (9:30). 'അലൊഹ പുത്രന്മാരെ സവീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്യാനാണ് ഈ ഗർവ്വം അവതീർണ്ണമായത്. അവർക്ക് ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരറിവുമില്ല. അവരുടെ പൂർവീകർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ വായകളിൽനിന്ന് വമിക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ വാക്കുതന്നെ. വെറും കള്ളമാണവർ പറയുന്നത്' (18: 4, 5). 'അലൊഹ മുവരിൽ ഒരവനാകുന്നു എന്നു വാദിച്ചവർ തീർച്ചയായും സത്യനിഷേധികളായിരിക്കുന്നു. ഏകദൈവമല്ലാതെ വേറെ ദൈവമേയില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ ഇത്തരം വാദങ്ങളിൽനിന്ന് വിരമിച്ചിലെങ്കിൽ അവരിലെ നിഷേധികളെ വേദനാനിരതമായ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇനിയും അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ദൈവത്തോട് മാപ്പുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലേ? അലൊഹ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും മാപ്പ് നൽകുന്നവനുമല്ലേ' (5: 73, 74). ഇന്നത്തെ ജൂത-രൈക്കസ്തവ സമൂഹത്തെപ്പോലെ അന്നത്തെ യഹൂദരും ്രൈക്കസ്തവരും യേശുവിന്റെ കരിശുരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരുന്നു. എന്നാൽ പൂർത്തുൻ ഇതിനെ ശക്തമായി നിഷേധിക്കുന്നു. 'യഹൂദർ പറഞ്ഞു: 'മസീഹ് ഈസബ് നു മർയമിനെ ദൈവദൂതനെ ഞങ്ങൾ കൊന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' സത്യത്തിലോ, അവരദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചിട്ടില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല. പിന്നെയോ, സംഭവം അവർക്ക് അവയ്ക്കുതാമസകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരും സംശയഗർസ്തർ തന്നെ. അവർക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചൊരറിവുമില്ല; ഈഹത്തെ പിൻപറ്റുന്നതല്ലാതെ. അവരദ്ദേഹത്തെ ഉറപ്പായും കൊന്നിട്ടില്ല' (4: 157). ദൈവത്തെയും ദൈവദൂതന്മാരെയും സംബന്ധിച്ച് അബദ്ധജടിലമായ അനേകം പർസ്താവനകൾ ബൈബിളിലുണ്ട്. അവയൊന്നും പൂർത്തുനിലിലെല്ലാത്ത മാത്രമല്ല; അവയുടെ സത്യസന്ധവും കൃത്യവും വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിവരണം നൽകുന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ചിലതു മാത്രമിവിടെ പറയാം: 'വെയിലാറിയപ്പോൾ തോട്ടത്തിലൂടെ കർത്താവായ ദൈവം നടക്കുന്ന ശബ്ദം അവർ കേട്ടു. ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നുകന്ന് മനുഷ്യനും ഭാര്യയും തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കിടയിൽ പോയി ഒളിച്ചു' (ഉൽപത്തി 3:8,9). 'അനന്തരം കർത്താവായ ദൈവം അങ്ങൽചെയ്തു: നോക്കുക, മനു-

ഷയൻ നന്മതിന്മകൾ അറിഞ്ഞ് നമ്മിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇപ്പോൾ അവർ കൈനീട്ടി ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ കനികൂടി പറിച്ച് തിന്ന് എന്നെന്നും ജീവിക്കാൻ ഇടവരുത്'' (ഉൽപത്തി 3:22). ഇസ്രായേലിലെ ദൈവസങ്കല്പത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും കടകവിരുദ്ധമാണ് ഈ പര്യാപ്തവാദങ്ങൾ. ദൈവദൂതന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ബൈബിളിലുള്ള പലതും അവിശ്വസനീയങ്ങളാണെന്നു മാതർമലദ്; അവരെ അത്ഭുതം അവഹേളിക്കുന്നവയും കൊടുംകുറ്റവാളികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവയുമാണ്. നോഹയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: 'നോഹ് വീഞ്ഞ് കുടിച്ച് ലഹരി ബാധിച്ച് നഗ്നനായി കൂടാരത്തിൽ കിടന്നു. പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ടിട്ട് കാനാനിന്റെ പിതാവായ ഹാം വെളിയിൽ ചെന്ന് മറ്റു രണ്ട് സഹോദരന്മാരോട് വിവരം പറഞ്ഞു. ശേഷം യാഫെതും കൂടി ഒരു വസ്ത്രം എടുത്ത് ഇരുവരുടെയും തോളുകളിലായി ഇട്ട്, പിറകോട്ട് നടന്നുചെന്ന് പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറച്ചു. മുഖം തിരിച്ചു നടന്നതിനാൽ അവർ പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ടില്ല. മദ്യം ലഹരി വിട്ടുനീർന്ന് തന്റെ ഇളയ പുത്രന്റെ പര്യാപ്തത്തിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞപ്പോൾ നോഹ് പറഞ്ഞു: കാനാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. അയാൾ സവ്നം സഹോദരന്മാർക്ക് അടിമകളിൽ അടിമയായിരിക്കും. കർത്താവ് ശേഷിനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ'' (ഉൽപത്തി 9: 21-26). മദ്യം പിച്ച് ലഹരിക്കടിപ്പെട്ട് നഗ്നനാവുകയും ഒരു കുറ്റവുമില്ലാതെ പേരുകേട്ടിയെ ശപിക്കുകയും ചെയ്ത നോഹ് ഖർത്തൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പരമപരിശുദ്ധനായ നൂഹ് നബിയിൽനിന്നെത്തരയോ വയ്തയ് സ്തനത്തെ. പര്യാപ്തകനായ അബ്രാഹാമിനെപ്പറ്റി ബൈബിൾ പറയുന്നു: 'ക്ഷമാശ്രദ്ധയായതിനാൽ അബ്രാം പര്യാപ്തനായിത്തീർന്നു. ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഈജിപ്റ്റിൽ പര്യാപ്തനായിത്തീർന്നു മുമ്പ് അബ്രാം ഭാര്യ സാറായോട് പറഞ്ഞു: 'നീ സുന്ദരിയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഈജിപ്റ്റുകാർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ 'ഇവൾ ഇയാളുടെ ഭാര്യയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞ് എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും നിന്നെ ജീവനോടെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നീ നിമിത്തം എനിക്കു നന്മ വരാൻ നീ എന്റെ സഹോദരിയാണെന്ന് പറയുക. നീ നിമിത്തം എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.' അബ്രാം ഈജിപ്റ്റിൽ പര്യാപ്തനായിത്തീർന്നപ്പോൾ സ്തീ അത്ഭുതം സുന്ദരിയാണെന്ന് ഈജിപ്റ്റുകാർ കണ്ടു. അവളെ കണ്ട ഫറോവന്റെ പര്യാപ്തന്മാർ ഫറോവന്റെ മുമ്പിൽ അവളെപ്പറ്റി പര്യാപ്തനായി സംസാരിച്ചു. സ്തീയെ ഫറോവന്റെ അരമനയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവൾ നിമിത്തം ഫറോവൻ അബ്രാഹാമിനോട് ദയാപൂർവ്വം പെരുമാറി. അയാൾക്ക് ആടുമാടുകളെയും ഭൂതന്മാരെയും ഭൂതന്മാരെയും പെൺകുട്ടികളെയും ഒട്ടകങ്ങളെയും നൽകി'' (ഉൽപത്തി 12: 10-16). സവ്നം സഹധർമ്മിണിയെ ഭരണാധികാരിയായി വിട്ടുകൊടുത്ത് സമ്മാനം സമ്പാദിക്കുന്ന നീചരിൽ നീചനായ ബൈബിളിലെ അബ്രാഹാം ഖർത്തൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ആദർശശാലിയും തത്യാഗസന്നദ്ധനും ധീരനും വിപ്ലവകാരിയുമായ ഇബ്രാഹാം നബിയും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യം പോലും സാധ്യമല്ല. പര്യാപ്തകനായ ലോത്തിനെക്കുറിച്ച് ബൈബിൾ പറയുന്നു: 'സോദരിയിൽ പാർക്കാൻ ലോത്ത് ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും കൂടി സോദരി നഗരത്തിൽനിന്ന് പോയി മലയിൽ താമസിച്ചു. അവിടെ ഒരു ഗുഹയിൽ അവർ പുത്രന്മാരോടൊത്ത് പാർത്തു. മൂത്ത പുത്രൻ ഇളയവളോട് പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ പിതാവ് വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ നടപ്പനുസരിച്ച് നമ്മോട് ഇണ ചേരാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു മനുഷ്യന്മാരിലേക്ക്. വാ, നമുക്ക് പിതാവിനെ വീഞ്ഞ് കുടിപ്പിക്കാം. പിതാവിനോടൊപ്പം ശയിച്ച് പിതാവിൽനിന്ന് സന്തതികളെ നേടാം!' അന്നു രാത്രി അവർ പിതാവിനെ വീഞ്ഞ് കുടിപ്പിച്ചു. മൂത്തപുത്രൻ അകത്തുചെന്ന് പിതാവിനോടൊപ്പം ശയിച്ചു. അവൾ എപ്പോൾ വന്നു ശയിച്ചെന്നോ എപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു പോയെന്നോ ഒന്നും അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ദിവസം മൂത്ത മകൾ ഇളയവളോടു പറഞ്ഞു: 'ഇന്നലെ ഞാൻ നമ്മുടെ പിതാവിനോടൊപ്പം ശയിച്ചു. ഇന്നു രാത്രിയും നമുക്ക് പിതാവിനെ വീഞ്ഞ് കുടിപ്പിക്കാം. അനന്തരം നീ അകത്തുപോയി പിതാവിനോടൊപ്പം ശയിച്ച് നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ മകൾക്ക് സന്തതികളെ നേടിയെടുക്കാം.' അന്നു രാത്രിയും അവർ പിതാവിനെ വീഞ്ഞ് കുടിപ്പിച്ചു. ഇളയപുത്രൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന് അയാളുടെ കൂടെ ശയിച്ചു. അവൾ എപ്പോൾ വന്നു ശയിച്ചുവെന്നോ എപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റുപോയെന്നോ ഒന്നും അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ ലോത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും പിതാവിനാൽ ഗർഭവതികളായി. മൂത്തവൾ ഒരു പുത്രനെ പര്യാപ്തനായി. അവൻ മോവാബ് എന്നു പേരിട്ടു. അയാളാണ് ഇന്നോളമുള്ള മോവാബിയരുടെ പിതാവ്. ഇളയവളും ഒരു പുത്രനെ പര്യാപ്തനായി. അവൻ ബെൻഅമ്മീ എന്നു പേരിട്ടു. അയാളാണ് ഇന്നോളമുള്ള അമ്മേനിയരുടെ പിതാവ്'' (ഉൽപത്തി 19: 30-38). അത്ഭുതം ഹീനവും നീചവും മ്ലേച്ഛമായ വൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടതായി ബൈബിൾ പരിചയപ്പെടുത്തിയ ലോത്തും ജീവിതവിശുദ്ധനും ലൈംഗിക സദാചാരത്തിനും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിലകൊണ്ട പരിശുദ്ധിയുടെ പര്യാപ്തമായ മൂലം നബിയും ഒരിക്കലും സമ്മാദാനത്തിലേക്ക്. അരാജകവാദികളായ കാമവേദിയന്മാർ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കള്ളക്കഥകൾ പരിശുദ്ധരായ പര്യാപ്തന്മാരുടെമേൽ വച്ചുകെട്ടുകയായിരുന്നു ബൈബിൾ. ഇത്തരം എല്ലാവിധ അപമാനങ്ങളിൽനിന്നും തീർത്തും മോചിതമാണ് വിശുദ്ധ ഖർത്തൻ. പര്യാപ്തകതയ്ക്കായിട്ട് യഥാർത്ഥ അവകാശിയായിരുന്ന ഏശാവിൽനിന്ന് അപ്പവും പയർപായസവും നൽകി അതു വാങ്ങുകയായിരുന്നു ബൈബിളിന്റെ ഭാഷയിൽ യാക്കോബ്: 'ഒരിക്കൽ യാക്കോബ് പായസം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഏശാവ് വെളിയിൽനിന്ന് വിശന്നുവലഞ്ഞു കയറിവന്നു. 'ആ ചെമ്മന പായസത്തിൽ ഒരു ഭാഗം എനിക്ക് തരിക. ഞാൻ വിശന്നുവലയുന്നു' എന്ന് ഏശാവ് യാക്കോബിനോട് പറഞ്ഞു. 'ആദ്യം നിന്റെ ജന്മാവകാശം എനിക്കു വിൽക്കുക' എന്ന് യാക്കോബ് പറഞ്ഞു. ഏശാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: 'മരിക്കാനായിരിക്കുന്ന എനിക്ക് ജന്മാവകാശം കൊണ്ട് എന്തു പര്യാപ്തനാണ്?' യാക്കോബ് പറഞ്ഞു: 'ആദ്യംതന്നെ എന്നോട് പര്യാപ്തനായിട്ട് ചെയ്യുക.' ഏശാവ് അപര്യാപ്തനായി പര്യാപ്തനായി. ജന്മാവകാശം യാക്കോബിനു വിറ്റു. തുടർന്ന് യാക്കോബ് ഏശാവിൽനിന്ന് അപ്പവും പയർപായസവും കൊടുത്തു'' (ഉൽപത്തി 25: 29-34). സവ്നം ജേയ്ഷൻ വിശന്നുവലഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ ചൂഷണംചെയ്ത് അയാളുടെ ജന്മാവകാശം തട്ടിയെടുത്ത കരുണയാണ് ബൈബിളിലെ യാക്കോബ്. എന്നാൽ ഖർത്തനിലെ യാക്കോബ് നബി വിശുദ്ധനും ക്ഷമാശീലനും പരമ മര്യാദക്കാരനുമെന്തെന്ന്. ബൈബിൾ വിവരണമനുസരിച്ച് യാക്കോബിന്റെ പിതാവ് ഇസ്സാഖ് കള്ളം പറഞ്ഞവനാണ്. 'ഇസ്സാഖ് ഗറാറിൽ താമസിച്ചു. അവിടെത്തെ നിവാസികൾ അയാളുടെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി അനേകം ചിലപ്പോൾ അവൾ എന്റെ സഹോദരിയാണ് എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. കാരണം, അവൾ എന്റെ ഭാര്യയാണ് എന്നു പറയാൻ ഇസ്സാഖ് ഭയപ്പെട്ടു. 'റിബേക്ക സുന്ദരിയാകയാൽ അവൾക്കു വേണ്ടി സ്ഥലവാസികൾ എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തിയേക്കാം' എന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചു'' (ഉൽപത്തി 26: 6-7). തികഞ്ഞ വഞ്ചനയും ചതിയും ചെയ്താണ് യാക്കോബ് പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പര്യാപ്തനായ സമ്പാദിച്ചത്. ജേയ്ഷ സഹോദരൻ ഏശാവിന്റെ അവകാശം അനയായമായി തട്ടിയെടുക്കുകയായിരുന്നു അയാൾ (ഉൽപത്തി 27: 138). ബൈബിൾ വിവരണമനുസരിച്ച് യാക്കോബിന്റെ ഭാര്യപിതാവ് ലാബാൻ കൊടിയ ചതിയനും ഭാര്യ റാഫേൽ വിശ്വഹാരാധകയുമാണ് (ഉൽപത്തി 29: 25-30, 31: 17-23). പര്യാപ്തകനായ യാക്കോബിന്റെ പുത്രൻ വയ്ലീചരിക്കപ്പെട്ടതായും യഹൂദ മകന്റെ ഭാര്യയെ വയ്ലീചരിച്ചതായും ബൈബിൾ പറയുന്നു (ഉൽപത്തി 38: 13-30). ദൈവദൂതനായ ദാവീദ് തന്റെ രാജ്യത്തെ പട്ടാളക്കാരനായ ഊറിയായുടെ ഭാര്യ ബത്ശേബയെ വയ്ലീചരിച്ചതായും അവളെ ഭാര്യയാക്കാനായി ഊറിയയെ യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്കയച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുകയും ബൈബിൾ പറയുന്നു (ശാമുവേൽ 11: 116). പര്യാപ്തകനായ സോളമൻ ദൈവശാസനം ധിക്കരിച്ച് വിലക്കപ്പെട്ടവരെ വിവാഹം കഴിച്ചതായും ബൈബിളിൽ കാണാം (രാജാക്കന്മാർ 11: 114). പുരവപര്യാപ്തന്മാരുടെ പിൻക്കാല ശിഷ്യന്മാർ പര്യാപ്തകയാധാരപരങ്ങളിൽനിന്ന് വയ്തിച്ചെറിഞ്ഞ് പൈശാചിക ദുർബോധനങ്ങൾക്ക്

28.1. മുഹമ്മദ് തന്റെ കാലത്തെ യഹൂദന്മാർക്കെതിരെ പണ്ഡിതന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ സർവ്വതോമുഖമായി പരിശോധിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും അവതരിപ്പിച്ചു.

വശംവദരായപ്പോൾ സർവ്വതോമുഖമായി പണ്ഡിതന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ സർവ്വതോമുഖമായി പരിശോധിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും അവതരിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ കൈകടത്തപ്പെട്ട പൂർവ്വവേദങ്ങളുടെ അനുകരണമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനെന്ന അതിനെ സംബന്ധിച്ച നേരിയ അറിവെങ്കിലുമുള്ള ആരും ആരോപിക്കുകയില്ല. ദൈവദൂതന്മാരെപ്പറ്റി പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന കള്ളക്കഥകൾ തിരുത്തി അവരുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ് ഖുർആൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബൈബിൾ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പരിചയക്കാരന്മാർ പലതരം ചതിയന്മാരും തെമ്മാടികളും കൊടും കുറ്റവാളികളും ക്രൂരന്മാരുമാണെങ്കിൽ, ഖുർആനിലെ എക്കാലത്തും ഏവർക്കും മാതൃകാ യോഗ്യമായ സദുപദേശങ്ങളുടെ ഉടമകളായ മഹദ് വ്യക്തികളാണ്; മനുഷ്യരാശിയുടെ മഹാനായ മാർഗദർശകരും.

അദ്ധ്യായം 29

വേദവും ഗീതയും ദൈവികമോ?

29.1 ഇന്ത്യയിലെ ഹൈന്ദവവേദങ്ങൾ ദൈവികമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

വിദ്യ, വിജ്ഞാനം എന്നൊക്കെയാണ് വേദമെന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. അധ്യായമജ്ഞാനമെന്നാണ് അതിന്റെ വിവക്ഷ. വേദങ്ങൾ അപൗരുഷേയങ്ങളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അത് മനുഷ്യനിർമ്മിതമല്ലെന്നും ദൈവപേരാകത്താണെന്നും ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ വേദങ്ങൾ സർവ്വം അത്തരമൊരവകാശവാദമുന്നയിക്കുന്നില്ല. ചരിത്രത്തിലെ എലിയാ ജനസമൂഹങ്ങളിലേക്കും ദൈവദൂതന്മാർ നിയോഗിതരായിട്ടുണ്ടെന്നും ദൈവികസന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഇസ്‌ലാം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. അതിനാൽ വേദങ്ങൾ ആര്യന്മാർക്ക് അവതീർണ്ണമായ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുടെ ഭാഗമാവാനുള്ള സാധ്യത നിരാകരിക്കാനോ നിഷേധിക്കാനോ നയായമില്ല. എന്നാൽ, അത്തരമൊരു സാധ്യത തീർച്ചയായുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ഋഗ്, യജുസ്സ്, സാമം, അഥർവം എന്നീ നാലു വേദങ്ങൾ ദൈവികമാണെന്ന് കരുതാവതല്ല. അവ മനുഷ്യ ഇടപെടലുകൾക്ക് നിരന്തരം വിധേയമായതിനാൽ മൗലികത നഷ്ടമാവുകയും അപൗരുഷേയങ്ങളല്ലാതാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം വേദവിശ്വാസികൾ തന്നെ അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കത്തക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "ആര്യന്മാർ അവരുടെ ആദിമ വാസസ്ഥലത്തുനിന്ന് തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പിച്ച സമ്പത്തെന്ന നിലയിൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ദിവ്യപർച്ചോദനമൂലക്കൊണ്ടു ഗാനങ്ങൾ ശേഖരിച്ച സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം പുതിയ രാജ്യത്ത് ഇതര ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്ന വളരെയധികം ജനങ്ങളുമായി അവർക്ക് ഇടപെടേണ്ടിവന്നപ്പോൾ നേരിട്ടതിനാൽ അവ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടതായി പൊതുവെ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു... "വളരെക്കാലത്തോളം അഥർവവേദത്തിന് ഒരു വേദത്തിന്റെ അന്തസ്സ് കൈവന്നിരുന്നില്ല. എങ്കിലും നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഋഗ്വേദം പോലെത്തന്നെ അഥർവവേദവും സർവ്വതന്ത്രങ്ങളായ ഉള്ളടക്കങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ സമാഹാരമാകുന്നു. ചിന്തയുടെ ഒരു പിൽക്കാലയുഗത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ വേദത്തിൽ വയ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നത് വിഭിന്നമായ ഒരു മനോഭാവമത്രെ. തങ്ങൾ പതുക്കെപ്പതുക്കെ കീഴടക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാജ്യത്ത് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്ന ദേവന്മാരുടെയും ഭൂതപേരന്മാരുടെയും നേർക്ക് വൈദികാര്യന്മാർ കൈക്കൊണ്ട ഒത്തുതീർപ്പ് മനോഭാവത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ അതു കാണിക്കുന്നു"(ഭാരതീയ ദർശനം, മാതൃഭൂമി പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്. പৃ. 44, 45). വേദങ്ങളിലെ ദൈവസങ്കല്പത്തിൽ പോലും ഗുരുതരമായ മാറ്റം സംഭവിച്ചതായി ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ വിലയിരുത്തുന്നു. 1017 സൂക്തങ്ങളും 10472 ലക്ഷക്കളും 8 അഷ്ടകങ്ങളും 10 മണ്ഡലങ്ങളുമുള്ള ഋഗ്വേദത്തിലെ പത്താം മണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് രാധാകൃഷ്ണൻ പറയുന്നു: "പത്താം മണ്ഡലം പിൽക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. വേദസൂക്തങ്ങളുടെ വികാസത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ പര്യാലോചനയിലിരുന്ന വീക്ഷണങ്ങളാണ് അതിലടങ്ങിയത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ആര്യകാലത്തെ ഭക്തിനിർഭരമായ കവിതയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ വർണം ഇതിൽ ദാർശനികചിന്തയുടെ വിളർപ്പ് കലർന്ന് രോഗബാധിതമായപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ ഉത്ഭവം മുതലായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഊഹാപോഹപര്യാലോചനയ്ക്കായ സൂക്തങ്ങൾ ഇതിൽ കാണാം. ഈ അമൂർത്തങ്ങളായ സിദ്ധാന്തചർച്ചകളോടൊപ്പം അഥർവവേദകാലത്തിലേക്കു ചേർന്ന അന്ധവിശ്വാസപരങ്ങളായ ആകർഷണോച്ചാടന മന്ത്രങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഭാവപര്യാലോചനയായ സൂക്തങ്ങളിൽ സർവ്വം അനാവരണം ചെയ്ത മനസ്സിന്റെ പര്യാലോചനയിലിരുന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഊഹാപോഹങ്ങളായ സൂക്തങ്ങളെങ്കിൽ, അന്ധവിശ്വാസപരമായ സൂക്തങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്, അപ്പോഴേക്ക് ഇന്ത്യയിലെ ആദിമനിവാസികളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമായി വൈദികാര്യന്മാർ പരിചയപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നാണ്. പത്താം മണ്ഡലം പിൽക്കാലത്തുണ്ടായതാണ് എന്നതിന് ഇവ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു"(ibid ,പു.47) ഋഗ്വേദത്തിൽപോലും ഒരു ദൈവികഗർഭമെന്നത് ഒട്ടും യോജിക്കാത്തവിധമുള്ള ജാതീയത കടന്നുകൂടിയതായി കാണാം: "ബര്യാമണോസയ് മുഖമാസിദ് ബാഹു രാജനയ് കൃതഃ ഊത തദസയ് യദൈവശയ് പദ്യേം കൂദേര്യാ അജായത" (ഋഗ്വേദം 10: 90: 12) (ആ പര്യാലോചനയ്ക്ക് ബര്യാമണൻ മുഖമായി, മുഖത്തിൽ നിന്നുൽപന്നമായി. ക്ഷതരീയൻ ബാഹുക്കളിൽ നിന്നുളവായി. ഊതക്കളിൽനിന്ന് വൈശ്വനരനായി. അവിടത്തെ പാദങ്ങളിൽനിന്ന് കൂദേര്യാ ജനിച്ചു.) ഋഗ്വേദത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ, വേദങ്ങളിലെ മുഴുവൻ ഭാഗവും ഇന്ന് ലഭ്യമല്ലെന്നും അവയിൽ പലതും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവയ്ക്കതും ദുരൂഹവുമായ പലതും അവയിലുണ്ടെന്നും എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരീയർ വയ്ക്കത്തക്കുന്നു. "വേദങ്ങൾ പര്യാലോചനയ്ക്കുള്ളോ എലിയാ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ അല്ലെന്ന്" ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ തന്റെ Indian Religions(പേജ് 22)ലും തെളിയിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നരേന്ദ്രഭൂഷൺ എഴുതുന്നു: "കര്മ്മേണ പാഠാന്തരങ്ങളും ശാഖകളും നിലവിൽവരികയും ലോപിക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലർ ബര്യാമണങ്ങളെയും വേദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ സംഹിതയും ബര്യാമണവുമെല്ലാം കൂടിക്കുഴഞ്ഞപ്പോൾ വയ്യാസൻ അവയെ പുനർനിർണ്ണയം ചെയ്തിരിക്കാം. അങ്ങനെയാവാം വയ്യാസൻ വേദം പകർത്തുന്ന കഥ നിലവിൽവന്നത്... ഇവയിൽനിന്ന് നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നത് സംഹിതകളും ബര്യാമണങ്ങളും കൂടിക്കുഴഞ്ഞ് അസ്സൽ വേദമേത്, പര്യാലോചനമേത്, ശാഖയേത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാനാവാതെ വന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്"(വൈദിക സാഹിത്യ ചരിത്രം, പുറം

51, 53). സത്യവർത പട്ടേലിന്റെ ഭാഷയിൽ, 'ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ആദ്യ സേര്ത്തസ്സ് വേദമാണ്. മുഴുവിഭാഗങ്ങളും അതിനോട് കൂറുപുലർത്തുകയും അതിന്റെ മാലികത അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില വേദസൂക്തങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവതന്നെ ധാരാളമാണ്' (Hinduisam Religion and Way of Life, Page 5). ഋഗ്വേദം പത്താം മണ്ഡലത്തിലെ പത്താം സൂക്തത്തിൽ സവ്ന്തം സഹോദരനെ ലൈംഗികവേഷം ക്ഷണിക്കുന്ന സഹോദരിയുടെ ഭാഷയും ശൈലിയും ഒരു ദൈവിക ഗർഭമത്തിന് ഒട്ടും അനുയോജ്യമല്ല. അപർകാരംതന്നെ സുരയ്ഗർഹണത്തെയും ചന്ദ്രഗർഹണത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഋഗ്വേദത്തിലെയും അഥർവ്വവേദത്തിലെയും പർവ്വതങ്ങളുടെ അബദ്ധജടിലങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസാധിഷ്ഠിതങ്ങളുമെന്തെന്ന് അതിനാൽ വേദങ്ങളിൽ നീക്കംചെയ്യേണ്ട പലതുമുണ്ടെന്ന് പർവ്വതം ഹൈന്ദവ പണ്ഡിതന്മാർ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗുരു നിത്യചൈതന്യയായി എഴുതുന്നു: 'വേദങ്ങൾ ഏറ്റവും നിഷ്പ്രഭമായിട്ടുള്ള ഹിംസക്ക് അനുരതി നൽകുന്നുവെന്ന് മാതർമല, അവയെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതുതന്നെയാണെന്ന് വിവരിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. നിഷ്പക്ഷമതികളായിട്ടുള്ള ആർക്കും അത് കണ്ടിലെന്ന് ഭാവിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ ശക്തി വേദമാണെന്ന് പറയുന്ന അതേ നാവുകൊണ്ട് അതിൽ ഏറ്റവും ഹീനമായ മന്ത്രങ്ങളുണ്ടെന്നു കൂടി പറയേണ്ടിവരുന്നത് ഏതൊരു പണ്ഡിതനും ദുഃഖകരമായ അനുഭവം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ, ചില പണ്ഡിതന്മാർ ചരിത്രസത്യങ്ങളോട് നീതികാണിക്കാതെ, വേദങ്ങളിലെ നീക്കംചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായ ഈ മന്ത്രങ്ങളെ സാധൂകരിക്കാനും നയായികരിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ക്ഷണവയ്ക്കമാണെന്ന് പറയാവതല്ല.' (ഗുരുകുലം മാസിക. ഉദ്ധരണം, ഭാരതീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ രൂപരേഖ, പേജ് 212) ചുരുക്കത്തിൽ, നിലവിലുള്ള വേദങ്ങൾ ദൈവികങ്ങളോ അപൗരുഷേയങ്ങളോ ആണെന്ന് വേദവിശ്വാസികൾ പോലും അവകാശപ്പെടുകയില്ല. അവയിൽ പലതും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, കൃതരീമങ്ങൾക്കിരയായിട്ടുണ്ട്, പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിലൊട്ടും അതൃപ്തിയില്ല. വേദങ്ങളുടെ ചരിത്രം ആർക്കുമറിയില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ കാലത്തെക്കുറിച്ചുപോലും ഗുരുതരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമാണുള്ളത്. കരീസ്തവിനു മുമ്പ് 6000 വർഷമാണെന്നും 4500 ആണെന്നും 3000 ആണെന്നും 1500 ആണെന്നുമൊക്കെ വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇതേക്കുറിച്ച് ഖണ്ഡിതമായി ആരും ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ആര്യന്മാർ ഇന്ത്യയിലെത്തിയ ശേഷമാണ് അവ കേര്യാധികരിച്ചതെന്ന കാര്യത്തിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. വേദാവതരണത്തിനും കേര്യാധികരണത്തിനുമിടയിലെ സുദീർഘമായ കാലവ്യത്യാസം അവയിലെ ഗുരുതരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കും കൃതരീമങ്ങൾക്കും കാരണമാകുക സാധ്യമാകുമെന്തെന്ന് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: 'ആര്യന്മാർ കൂടെ കൊണ്ടുവന്ന ചില ധാരണകളും വിശ്വാസങ്ങളും അവർ ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ തുടർന്ന് വികസിച്ചു. ഈ സൂക്തങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതിനു ശേഷം വളരെ നീണ്ട ഇടക്കാലം കഴിഞ്ഞായിരുന്നു അവ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടത്' (ഭാരതീയ ദർശനം, പৃ. 46). വേദങ്ങൾ പർവ്വതമായ പർവ്വതം വൈദികഭാഷ തന്നെ ഇന്നിലെല്ലാം നിലവിലുള്ള സംസ്കൃതം അതിന്റെ രൂപാന്തരമാണെന്നും വേദകാലത്തിനുശേഷം വളരെക്കഴിഞ്ഞാണ് അതുണ്ടായതെന്നും നരേന്ദ്രഭൂഷൺ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ വ്യക്തമാക്കുന്നു (വൈദിക സാഹിത്യ ചരിത്രം, പৃ. 27, 39). ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യ ഇടപെടലുകളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളിൽനിന്നും വെട്ടിച്ചുരുക്കലുകളിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കലർത്തലുകളിൽനിന്നും തീർത്തും മോചിതമായ, അവതരണം തൊട്ടിതേവരെയുള്ള ചരിത്രം മനുഷ്യരാശിയുടെ മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഗർഭം ഖർജ്ജൻ മാതർമായതിനാലാണ് അതിനെ നിലവിലുള്ള ഏക ദൈവികഗർഭമെന്ന് പറയുന്നത്. അത് പൂർവിക ദൈവിക ഗർഭങ്ങളെയെല്ലാം സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നിലവിലുള്ള വേദങ്ങൾ മനുഷ്യ ഇടപെടലുകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ, എൻ.വി. കൃഷ്ണവാര്യർ, നരേന്ദ്രഭൂഷൺ, സത്യവർത പട്ടേൽ പോലുള്ള വേദപണ്ഡിതന്മാർ അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയതാണ്. മഹാഭാരതത്തിൽ കരുക്ഷേത്രയുദ്ധഭൂമിയിൽ കൗരവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പാണ്ഡവന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ പാണ്ഡവവീരനായ അർജുനൻ ബന്ധുജനങ്ങളെ കൊലക്കാൻ വലിയ ദുഃഖം തോന്നി. അർജുനന്റെ തേരാളിയായ കൃഷ്ണൻ അർജുനന്റെ അസ്ഥാനത്തുള്ള ആ ഹൃദയ ദൗർബല്യം മാറ്റാൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത തത്വോപദേശമാണ് ഗീതയെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. വയ്യാസമഹർഷിയാണ് ഗീതയുൾപ്പെടെയുള്ള മഹാഭാരതം നിർമ്മിച്ചത്. ശരീകൃഷ്ണൻ ഭഗവാന്റെ അവതാരമാണെന്നും അതിനാൽ ഗീത ഭഗവദ്ഗീതയാണെന്നും പർവ്വതം ചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഭഗവാൻ ഒരിക്കലും മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പർവ്വതമായ ഹൈന്ദവ പണ്ഡിതന്മാരും പരിഷ്കർത്താക്കളും വ്യക്തമാക്കുന്നത്. സർവ്വമിദയാനന്ദ സരസ്വതി ഇക്കാര്യം ചോദേയാന്തരരൂപത്തിൽ ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു: 'പർവ്വതം: ഈശ്വരൻ അവതാരം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉത്തരം: ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ 'അജ ഏക പാത്' (35-53), 'സപര്യയഗ്നാകർമകായം' (408) എന്നു തുടങ്ങിയ യജുർവേദ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് പരമേശ്വരൻ ജനം കൊള്ളുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. പർവ്വതം: യദാ യദാ ഹി ധർമ്മസ്യ ഗല്പാനിർഭവതി ഭാരത അഭ്യുത്ഥാന മധർമ്മസ്യ തദാന്താനം സൃജാമയ്ഹം (ഭഗവദ്ഗീത അ: 4 ശ്ലോകം 7) ധർമ്മത്തിന് ലോപം വരുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ശരീരം ധരിക്കുന്നു എന്ന് ശരീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ? ഉത്തരം: വേദവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് ഇത് പർവ്വതമാകുന്നില്ല. ധർമ്മത്താലും ധർമ്മത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനുമായ ശരീകൃഷ്ണൻ 'ഞാൻ യുഗം തോറും ജനം കൈക്കൊണ്ടു ശിഷ്യ ജനങ്ങളെ പരിപാലിക്കുകയും ദുഷ്ടന്മാരെ സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്നിങ്ങനെ ആഗർഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ ദോഷമൊന്നുമില്ല. എന്തെന്നാൽ 'പരോപകാരായ സതാം വിഭ്രതയഃ' സജ്ജനങ്ങളുടെ ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം എന്നിവയെല്ലാം പരോപകാരത്തിനായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. എന്നാലും ശരീകൃഷ്ണൻ ഇതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനാണെന്ന് വരുവാൻ തരമില്ല' (സത്യവർത പർവ്വതം, പৃ. 304, 305). ഈശ്വരൻ അവതാരമുണ്ടാവില്ലെന്ന് ശരീവാഗ്ഭടാനന്ദ ഗുരുവും അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് (വാഗ്ഭടാനന്ദന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ, പৃ. 357359, 751, 752. മാതൃഭൂമി പബ്ലിസിംഗ് ആന്റ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്). ഗീതതന്നെ അവതാര സങ്കല്പത്തെ നിരാകരിക്കുന്നു:

അവജാനന്തി മാം മൂഢാ
മാനുഷീം തന്ന മാ ശരീതം
പരം ഭാവമജാനന്തോ
മമ ഭൂത മഹേശ്വരം
മോഘാശാ മോഘ കർമ്മാണോ
മോഘജ്ഞാനാ വിചേതസഃ
രാക്ഷസി മാസൂരി ചൈവ
പർവ്വതം മോഹിനീം ശരീതാഃ

(ഭൂതങ്ങളുടെ മഹേശ്വരനെ പരമമായ എന്റെ ഭാവത്തെ അറിയാത്ത മൂഢന്മാർ എന്നെ മാനുഷികമായ ശരീരത്തെ ആശ്രയിച്ചുവ-

നായി തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെ എന്നെ ധരിക്കുന്നവരുടെ ആശങ്കയും അവർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും അവർക്കുള്ള ജ്ഞാനവും നിഷ്പലങ്ങളാണ്. അവർ അവിവേകികളും മനസ്സിനെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന രാക്ഷസ പര്യവേഷണങ്ങളും അസുര പര്യവേഷണങ്ങളും ആശയത്തിലുള്ളവരാകുന്നു." അധ്യായം 9, രാജ വിദ്യോ രാജഗുഹയായോഗം, ശേഖാകം 11, 12). ഗീതയിലെ ഇത്തരം സൂക്തങ്ങൾ ദിവ്യവചനങ്ങളാവാൻ സാധ്യത നിഷേധിക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ ശരീകൃഷ്ണൻ ഭഗവാനായിത്തീർന്ന സങ്കല്പം തീർത്തും തെറ്റാണ്. ഗീതയുടെ തന്നെ ഉപരയുക്ത പരസ്സാവത്തിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. ശരീകൃഷ്ണൻ ദൈവദൂതനാവാൻ സാധ്യതയാണ് ഏറെയുള്ളത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയ്ക്കതും സത്യസന്ധവുമായ ചരിത്രം ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഖണ്ഡിതമായൊരു നിഗമനത്തിലെത്തുക സാധ്യമല്ല. ഗീതയുടെ വയ്ക്കതും ഖണ്ഡിതവുമായ ചരിത്രം ലഭ്യമല്ല. അത് മഹാഭാരതയുദ്ധത്തോടനുബന്ധിച്ചാണ് രചിക്കപ്പെട്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ പോലും വീക്ഷണ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഗീതയുടെ കാലവും വിവാദവിധേയമാണ്. കരീസ്തവിനു മുമ്പ് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും കരീസ്തവിനു ശേഷം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നുമെല്ലാം അഭിപ്രായാന്തരമുണ്ട്. ഈ അവയ്ക്കതയെക്കുറിച്ച് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "ഭഗവദ്ഗീത മഹാഭാരതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭാഗമാണെന്ന് നാം സവീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അതിൽ പല കാലഘട്ടങ്ങളിലെയും കൃതികൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഗീതയുടെ കാലത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പ് പറയാനാവില്ല." (ഭാരതീയ ദർശനം, ഭാഗം 1, പৃ. 481). ഗീതാകർത്താവ് തന്റെ കാലത്തെ വിവിധ ചിന്താധാരകളെ സമന്വയിപ്പിക്കുകയും സമാഹരിക്കുകയുമാണുണ്ടായതെന്ന് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ തുടർന്നു പറയുന്നു. ഏതായാലും ഗീത ദൈവികമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായമില്ല. "ദർശനം, മതം, സദാചാരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ഉപദേശങ്ങളടങ്ങുന്ന ഗദ്ഗന്ധമാണത്. അതിനെ ശരിയെന്നോ അഥവാ ഈശ്വരീയമായ അത്ഭുതവുമെന്നോ കരുതുന്നില്ല. സൂരിയെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്" (ibid പৃ. 477). ചുരുക്കത്തിൽ ഗീതയിൽ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളുടെ അംശങ്ങളും ആശയങ്ങളും ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും അതൊരു ദൈവിക ഗദ്ഗന്ധമല്ല. ഒരു ദൈവിക ഗദ്ഗന്ധമാണെന്ന് ഗീത സർവ്വം അവകാശപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ശ്രദ്ധേയമെന്തെന്ന്.

അദ്ധ്യായം 30

പരലോക വിശ്വാസവും പുനർജന്മസങ്കല്പവും

30.1 ഇസ്‌ലാമിലെ പരലോക വിശ്വാസവും ഹിന്ദുമതത്തിലെ പുനർജന്മ സങ്കല്പവും തമ്മിൽ വലല് വയ്തയാസവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്? പുനർജന്മ സങ്കല്പത്തെ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇലൈക്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?

മരണത്തോടെ മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്ന് എന്ന ഒരൊറ്റ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ പരലോക വിശ്വാസവും പുനർജന്മ സങ്കല്പവും ഒത്തുവരുന്നുള്ളൂ. ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ഭൂമി കർമ്മവേദിയാണ്. വിചാരണയും വിധിയും മരണശേഷം മറുലോകത്താണ്. ഭൂമിയിലെ കർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പരലോകത്തെ രക്ഷാശിക്ഷകളുണ്ടാവുക. പദാർത്ഥനിഷ്ഠമായ പര്വ്വത ഘടനയുടെയും ഇവിടത്തെ അവസ്ഥകളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പരലോകം എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ദൈവനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് അവിടെ സർവ്വവിധ സൗഭാഗ്യങ്ങളും സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ശാശ്വത സമ്പദ്ഗോലം ലഭിക്കുമെന്ന് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവധിക്കാരിയായി പാപപങ്കിലമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന അകര്മികൾ നരകാവകാശികളാകുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മരണശേഷമുള്ള മറുലോകത്തെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ നിഷ് കൃഷ്ടമായ വിചാരണക്കും നീതിനിഷ്ഠമായ വിധിക്കും ശേഷമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതേസമയം പരലോകത്തെ വിചാരണയും വിധിയുമൊക്കെ മനുഷ്യനിവിടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതുപോലെയാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് ധരിക്കുന്നത് പരമാവധ്യമതെര്. എന്നാൽ രക്ഷ ലഭിക്കുന്നവർ ഭൂമിയിലെ തന്റെ ഏതു സൽക്കർമ്മം കാരണമാണത് കിട്ടിയതെന്നും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നവർ ഏതു പാപത്തിന്റെ പേരിലാണതിന് വിധേയനായതെന്നും വയ്ക്കത്തക്കതായും. അപ്പോഴേല് അത് യഥാർത്ഥ കർമ്മഫലവും രക്ഷാശിക്ഷയുമാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ പുനർജന്മ സങ്കല്പമനുസരിച്ച് മരണശേഷമുള്ള ജനനവും ജീവിതവും ഇവിടെ ഭൂമിയിൽ തന്നെയാണ്. ധർമ്മ പാലിക്കാത്തവർ മരണാനന്തരം ശൂന്യതയോടു കൂടിയോ ചണ്ഡാലനോ മറ്റോ ആയി വീണ്ടും ഇവിടെ ജനിക്കുമെന്നതാണ് പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തം. അതേസമയം ധർമ്മനിഷ്ഠമായ ജീവിതം നയിച്ചാൽ ബര്യാഹ്മണനോ ക്ഷത്രിയനോ വൈശ്യനോ ആയി പുനർജനിക്കുമെന്നും അത് അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇവവിഷയകമായി ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ വിശദമായി തന്നെ ഗര്ഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്: 1. കാരണം വയ്ക്കത്തക്കതായും പര്തിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാതെ നാം ശിക്ഷ നടപ്പാക്കിയാൽ അത് തീർത്തും അനീതിയാണെന്ന് അനുഭവപ്പെടുക. നാം ആരെങ്കിലും അടിക്കുകയോ ജയിലിലടയ്ക്കുകയോ വധിക്കുകയോ ആണെങ്കിൽ അത് ഏത് കറ്റത്തിന്റെ പേരിലാണെന്ന് വയ്ക്കത്തക്കതായും ബന്ധപ്പെട്ടവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഇത് നീതിയുടെ പര്യാമമിക താല്പര്യമതെര്. അതോടൊപ്പം വിചാരണക്കും വിധിക്കും ശേഷമായിരിക്കണം ശിക്ഷ നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ശൂന്യതയോ ചണ്ഡാലനോ ഒരിക്കലും ഇവവിധം വിചാരണക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ താൻ എന്തു തെറ്റ് ചെയ്തതിന്റെ പേരിലാണ് ഈ ജന്മത്തിൽ ഇവവിധമായതെന്നറിയുകയുമില്ല. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ കർമ്മഫലമാണ് ഈ ജീവിതത്തിലെ സ്ഥിതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ഏത് കർമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നറിയണമല്ലോ? ബര്യാഹ്മണനും ക്ഷത്രിയനും തങ്ങളുടെ ഏതു പുണ്യകർമ്മമാണ് അവവിധമാകാൻ കാരണമെന്നും അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുനർജന്മ സങ്കല്പം കർമ്മഫല സിദ്ധാന്തത്തിനും തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രക്ഷാശിക്ഷാ വിശ്വാസത്തിനും കടകവിരുദ്ധമതെര്.

2. പുനർജന്മ സങ്കല്പ പര്കാരം പാപി രണ്ടാം ജന്മത്തിൽ നീചനും അധമനുമായിരിക്കും. അത്തരക്കാരിൽ നിന്ന് നികൃഷ്ടജീവിതവും അധമവൃത്തികളുമാണുണ്ടാവുക. സൂക്തങ്ങളുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനാൽ മൂന്നാം ജന്മം കൂടുതൽ അധമവും പതിതവുമായിരിക്കും. നാലാം ജന്മം അതിലും ഹീനമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ പാപികൾ ഓരോ ജന്മത്തിലും കൂടുതൽ കൂടുതൽ പാപികളാവുകയല്ലാതെ അവർക്ക് ഉദ്ദതി പര്യാപിക്കുക സാധ്യമല്ലേ. മാത്രമല്ല, പാപിയായ മനുഷ്യന് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മൃഗമാകാം. മൃഗത്തിന് പിന്നെ മനുഷ്യനാകാൻ സാധ്യമാണോ? പുതുതായി പിറക്കുന്ന മനുഷ്യര് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ എന്തായിരുന്നു? എന്തു പുണ്യം ചെയ്തതിന്റെ പേരിലാണ് മനുഷ്യരായി ജന്മംകൊണ്ടത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഉത്തരമില്ല.

3. ഹൈന്ദവ വേദങ്ങളിലെവിടെയും പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തമില്ല. ഉപനിഷത്തുകളിലെ അതിനെ സംബന്ധിച്ച പരാമർശവും വിശദീകരണവുമുള്ള. ഇക്കാര്യം ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ ഇങ്ങനെ വയ്ക്കത്തക്കതായും: "ബര്യാഹ്മണം അടുത്ത ലോകത്തിലേ ജനനമരണങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി സവീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഉപനിഷത്തുകളിലായപ്പോൾ ആ വിശ്വാസം ഈ ലോകത്താണ് പുനർജന്മമെന്ന വിശ്വാസപര്മാണമായി മാറി" (ഭാരതീയ ദർശനം, വാല്യം ഒന്ന്, പുറം 224, മാതൃഭൂമി പബ് ലിഷിംഗ് കമ്പനി, കോഴിക്കോട് 1995).

അതിനാൽ പുനർജന്മ സങ്കല്പം വേദപേര്യാക്കതമല്ലെന്ന് സുവിദിതമതെര്. 4. ഉപനിഷത്തിലാണ് പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. ജാതിവയ്വസ്ഥയെ നയായികരിക്കാനും അതിന്റെ കടുത്ത വിവേചനങ്ങളെയും കര്യാരതകളെയും നിലനിർത്താനുമായി ആവി-

ഷ് കരിക്കപ്പെട്ടതാണ് അതെന്ന് ആർക്കും അനായാസം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഛാന്ദോഗ്യോപനിഷത്തിലിങ്ങനെ കാണാം: തദയ് ഇഹ രമണീയചരണാ അഭയോശോ ഹ യത്തേ രമണീയാം യോനിമാപദേയ് രൻ, ബര്യാഹണയോനിം വാ ക്ഷതരീയയോനിം വാ വൈശയ് യോനിം വാ. അഥ യ ഇഹ കപൃതചരണാ അഭയോശോ ഹ യത്തേ കപൃതാം യോനിമാപദേയ് രൻ, ശവ്-യോനിം വാ സുകരയോനിം ചണ്ഡാലയോനിം, വാ (അദ്ധ്യായം 5, ഖണ്ഡം 10, ശ്ലോകം 7) (അവരിൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർ വേഗം തന്നെ ഉത്തമ യോനികളിൽ ചെന്നു ചേരുന്നു. ബര്യാഹണയോനിയിലോ ക്ഷതരീയയോനിയിലോ വൈശയ് യോനിയിലോ എത്തിച്ചേരുന്നു. അതുപോലെ അശുഭചാരന്മാരായവരാരോ അവർ അശുഭ യോനിയെ പര്യാപിക്കുന്നു. പട്ടിയുടെ യോനിയെയോ പന്നിയുടെ യോനിയെയോ ചണ്ഡാലന്റെ യോനിയെയോ പര്യാപിക്കുന്നു.) ഇത് ഉയർന്ന ജാതിക്കാരിൽ, തങ്ങൾ മേൽജാതിയിലായത് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ പുണയ് ചെയ്തതിനാലാണെന്നും അതിനാൽ തങ്ങളിന്നനുഭവിക്കുന്ന പര്തേയ്കാവകാശങ്ങൾക്കെല്ല്യം നയായമായും അർഹരാണെന്നുമുള്ള ബോധം വളർത്തുന്നു. അതോടൊപ്പം താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ അവവിധമായത് അവരുടെത്തന്നെ കർമ്മഫലമാണെന്ന ധാരണയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവരെ പട്ടികളെയും പന്നികളെയുമെന്നപോലെ നികൃഷ്ട ജീവികളായി കാണാൻ പേര്രിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ എല്ല്വവിധ വൃത്തികേടുകളെയും അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയും നയായീകരിക്കുകയുമാണ് പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തം ചെയ്യുന്നത്. 5. മരണശേഷം മനുഷ്യാത്മാക്കൾ മൃഗശരീരത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന പര്യാകൃത ഗോതര്വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് പുനർജന്മ സങ്കല്പം രൂപം കൊണ്ടത്. ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "കർമ്മപദ്ധതിയുടെയും പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും ആശയം ആര്യമസ്തിഷ് കത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടതാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള പേര്രണ ലഭിച്ചത് മരണശേഷം ആത്മാക്കൾ മൃഗശരീരങ്ങളിൽ കടികൊള്ളുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ആദി ഗോതര്ക്കാരിൽ നിന്നാകാമെന്ന സംഗതിയും നിഷേധിക്കേണ്ടതിലുണ്ട്." (ഭാരതീയ ദർശനം, വാല്യം 1, പৃ. 113) 6. സെമിറ്റിക് മതങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ ഹിന്ദുമതത്തിലെ വേദങ്ങളും പരലോകത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. ഋഗ്വേദത്തിലും സാമവേദത്തിലും അഥർവ വേദത്തിലും പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച പരാമർശം കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന്: രായേ അഗ് നേ മഹേ തവ് ദാനായ സമീധിമഹി

ഈഡിഷന് ഹി മഹേ വൃഷൻ ദയ്വാ ഹോതര്യാ പൃഥിവി

(സാമവേദം, ആഗ് നേയ കാണ്ഡം: 1103) (എല്ല്വ ആഗര്ഹങ്ങളും പൂർണ്ണമാക്കുന്ന ഭഗവാനേ, അങ്ങയിൽനിന്നും ഏറ്റവും വലിയ ദാനം കിട്ടാൻ അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. അറിവിനായും ഭൂമിയിൽ സമാധാനത്തിനായും പരലോകത്ത് ശാന്തിക്കായും ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുന്നു.) അഥർവ വേദം, പരലോകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കാൻ ദമ്പതികളോടാവശ്യപ്പെടുന്നു

. അനവ്ാരമോമനുസരമോമേതം ലോകം ശര്ദ്ദധാനാഃ സചന്തേ (6: 12: 3)

വേദങ്ങളിലെന്നപോലെത്തന്നെ ഉപനിഷത്തുകളിലും പുരാണങ്ങളിലുമെല്ല്വം പരലോകത്തെയും സവ്ർഗ നരകങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ധാരാളം പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. ഈശാവസേയ്വപനിഷത്തിൽ മരണാനന്തരമുള്ള നരകത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ കാണാം:

അസുരയ് നാമ തേ ലോകാഃ അന്ധേന തമസാവൃതാഃ

താംസ് തേ പേര്തയ്ഭീഗച്ഛന്തി യേ കേ ചാത്മഹനോ ജനാഃ (മന്തര്: 3)

(സുരയ്നിലുല്ല്വത്ത ആ ലോകങ്ങൾ അജ്ഞതാന്ധകാരാവൃതങ്ങളാകുന്നു. ആത്മചാതികൾ, അഥവാ ഈശവ്ർ സുരണയില്ല്വതെ വിഷയാസക്തരായി കഴിയുന്നവർ വീണ്ടും ദുഃഖനിരതമായ ആ ലോകങ്ങളിലെത്തുന്നു). സവ്ർഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് കറോപനിഷത്ത് പറയുന്നു:

'സവ്ർഗേ ലോകേ ന ഭയം കിഞ്ചനാസ്തി

ന തതര് തവ് ന ജരയാ ബിഭേതി

ഉഭേ തീര്തവ്ശാനായാപിപാസേ

ശോകാതിഗോ മോദതേ സവ്ർഗലോകേ' (1:1: 12)

(സവ്ർഗലോകത്ത് അല്പം പോലും ഭയമില്ല. അവിടെ ആർക്കും മരണമില്ല. ജരാനരയാൽ ആർക്കും ഭയവുമില്ല. അവിടെ വസിക്കുന്നവർ വിശപ്പിനും ദാഹത്തിനും ശോകാദികൾക്കും അതീതന്മാരായി എല്ല്വവിധ ആനന്ദവും അനുഭവിക്കുന്നു.) മനുസ്മൃതിയിലിങ്ങനെ കാണാം: നാമുതര് ഹി സഹായാര്ഥം പിതാ മാതാ ച തിഷ്ഠത

ന പുതര്ദാരാ ന ജ്ഞാതിര് ധര്മസ്തിഷ്ഠതി കേവലഃ (4: 239)

(പരലോകത്ത് സഹായത്തിന് അച്ഛനമ്മമാരെ കിട്ടുകയില്ല്വ. മക്കളോ ഭാരയ്യോ ബന്ധുക്കളോ അവിടെ പര്യോജനപ്പെടുകയില്ല്വ. സഹായിക്കാൻ ധര്മം മാതര് നിലകൊള്ളുന്നു.)

ഏകഃ പര്ജായതേ ജ്ഞരേക ഏവ പര്ലിയതേ

ഏകോ(അ)നളക് തേ സുകൃതമേക ഏവ ച ദുഷ് കൃതം (4: 240)

(ജീവി ജനിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതും തനിച്വാണ്. സവ്ർഗത്തിൽ സുകൃതം അനുഭവിക്കുന്നതും നരകത്തിൽ ദുഷ് കൃതം അനുഭവിക്കുന്നതും തനിച്ചുതന്നെ.) ഭഗവദ് ഗീതയും സവ്ർഗനരകങ്ങളുടെ കാരയ് ഈണിപ്പറയുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ചിലതു മാതര്മിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഉത്സന്നകലധര്മാണാം മനുഷയ്ാണാം ജനാര്ദന! നരകേ നിയതം വാസോ ഭവതീതയ്നു ശുശര്മ (പര്ഥമായയ്ായം, ശ്ലോകം 44) (ഹേ ജനാര്ദനാ, കലധര്മങ്ങൾ നശിച്ചുപോയ മനുഷയ്രുടെ വാസം എന്നെന്നേക്കും നരകത്തിലാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.) അഥ ചേതവ്മിമം ധര്മയ്

സംഗര്ദാം ന കരിഷയ്സി

തതഃ സവ്ധര്മം കീര്ത്തിം ച

ഹിതവ് പാപമവാപ് സയ്സി (ദവീതീയാധയ്ായം, ശ്ലോകം 33)

(എന്നാൽ അർജുനാ, നീ സവ്ധര്മാനുസൃതമായ ഈ യുദ്ധം ചെയയ്തിരിക്കുന്ന പക്ഷം സവ്ർഗപര്യാപ്തിയുണ്ടാവുകയില്ല്വെന്നു തന്നെയല്ല്വ സവ്ധര്മത്തെയും യശസ്സിനെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്ക് പാപം നേരിടുന്നതുമാണ്.)

ഹതോ വാ പര്യാപ് സയ്സി സവ്ർഗം

ജിതവ് വാ ഭോക്ഷയ്സേ മഹീം,

തസ്മാദുത്തീഷ്ഠ കൌന്തേയ

യുദ്ധായ കൃതനിശ്ചയഃ (ദവീതീയാധയ്ായം, ശ്ലോകം 37)

30.1. ഇസ് ലാമിലെ പരലോക വിശ്വാസവും ഹിന്ദുമതത്തിലെ പുനർജന്മ സങ്കല്പവും തമ്മിൽ വലല് വയ് തയ്യാസവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്? പുന

(അലല് യോ കന്തിപുതര്, ശതത്ക്കൾ നിന്നെ വധിച്ചാൽ, നിനക്ക് സവ്ർഗത്തിൽ പോകാം. നീ ശതത്ക്കളെ ജയിക്കുന്നതായാൽ രാജയ്ക്കുവേണ്ടിയും ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട് രണ്ടായാലും നീ യുദ്ധം ചെയ്യാനുറച്ചുകൊണ്ടു വേഗം എഴുന്നേൽക്കുക.) വേദകാലം മുതൽക്കു തന്നെ പരലോക വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "സവ്ർഗം, നരകം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചില അവ്യക്ത ധാരണകളിൽ നിന്ന് ചിന്താശക്തിയുള്ള മനസ്സുകൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പുനർജന്മസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അപ്പോഴും വിദൂരത്തിലായിരുന്നു. മരണത്തോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പ് വൈദികാര്യന്മാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു." (ഭാരതീയ ദർശനം, വാല്യം 1, പৃ. 91) രാഹുൽ സാംകൃതയായൻ എഴുതുന്നു: "വേദത്തിലെ ഋഷിമാർ ഈ ലോകത്തിന് വിഭിന്നമായ മറ്റൊരു ലോകമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവിടേക്കാണ് മരണാനന്തരം സൽക്കർമ്മികൾ പോകുക. അവരുടെ ആനന്ദപൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നതാണ്. താഴെയുള്ള പാതാളം അന്ധകാരമായ നരകലോകമാണ്. അവിടേക്കാണ് ദുഷ് കർമ്മികൾ പോകുന്നത്" (വിശ്വദർശനങ്ങൾ, പৃ. 552). അതിനാൽ പുനർജന്മ സിദ്ധാന്തം അനിസ് ലാമികമെന്ന പോലെത്തന്നെ അവിശ്വസ്യമാണ്. അത് ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ജീർണതകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ്. പരലോകത്തെയും സവ്ർഗനരകങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസമാണ് ഇസ് ലാമികമെന്നതുപോലെ തന്നെ ഹൈന്ദവവും. വേദപേര്യാക്കവും ധർമ്മനിഷ്ഠവും അതുമാതർമതെര്. (വിശദ പഠനത്തിന് ഡയലോഗ് സെന്റർ കേരള പര്സിദ്ധീകരിച്ച 'പുനർജന്മ സങ്കല്പവും പരലോകവിശ്വാസവും' എന്ന കൃതി കാണുക. വിതരണം: ഇസ് ലാമിക് പബലിഷിംഗ് ഹൗസ്)

അദ്ധ്യായം 31

ഭൂമിയിലെ വൈകല്യം സവർഗത്തിലുമുണ്ടാകുമോ?

31.1 ഭൂമിയിലെ അതേ അവസ്ഥയിലായിരിക്കുമോ മനുഷ്യരെല്ലാം പരലോകത്തും വികലാംഗരും വിരൂപരുമെല്ലാം ആ വിധം തന്നെയാകുമോ?

ഭൗതിക പര്പഞ്ചത്തിലെ പദാർഥനിഷ്ഠമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ഗർഹിക്കാനാവശ്യമായ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ബൗദ്ധിക നിലവാരവുമാണ് നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുപയോഗിച്ച് തീർത്തും വയ്തയ്സ്സുമായ പരലോകത്തെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുക സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദിവ്യബോധനങ്ങളിലൂടെ ലഭ്യമായ അറിവുമാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിൽ അവലംബനീയമായുള്ളൂ. പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷാംശങ്ങളൊക്കെയും അതിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സവർഗം സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെ പാരമ്യത്തെയും നരകം കൊടിയ ശിക്ഷയുടെ സങ്കേതവുമായിരിക്കുമെന്ന ധാരണ വളർത്താനാവശ്യമായ സൂചനകളും വിവരണങ്ങളുമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും പർവാചകവചനങ്ങളിലുമുള്ളത്. ഒരു കണ്ണും കാണാത്തതും ഒരു കാതും കേൾക്കാത്തതും ഒരു മനസ്സും സങ്കൽപിക്കാത്തതുമായ സുഖാസവാദയ്തകളായിരിക്കും സവർഗത്തിലുണ്ടാവുകയെന്ന് അവ വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. പരലോകത്തെ സ്ഥിതി ഭൂമിയിൽ വച്ച് പൂർണ്ണമായും ഗർഹിക്കാനാവില്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സവർഗാവകാശികളായ സുകർമികൾ വാർധക്യത്തിന്റെ വിവശതയോ രോഗത്തിന്റെ പര്യാസമോ വൈരൂപ്യത്തിന്റെ അലോസരമോ മറ്റൊന്നെങ്കിലും വിഷമതകളോ ഒട്ടുമനുഭവിക്കുകയില്ല. നരകാവകാശികളായ ദുഷ് കർമികൾ നേരെ മറിച്ചുമായിരിക്കും. സങ്കൽപിക്കാനാവാത്ത ദുരന്തങ്ങളും ദുരിതങ്ങളുമായിരിക്കും അവരെ ആവരണം ചെയ്യുക.

31.2 അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ അൽപകാലം കഴിയുമ്പോൾ സവർഗജീവിതത്തോടും മടുപ്പനുഭവപ്പെടുമല്ലോ?

ഇപ്പോഴുള്ള മാനസികാവസ്ഥയുടെയും വികാരവിചാരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്, അൽപകാലം സവർഗീയ സുഖജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ മടുപ്പു തോന്നുമെന്ന് പറയുന്നത്. ഭൂമിയിൽ നമുക്ക് സന്തോഷവും സന്താപവും സ്നേഹവും വെറുപ്പും പര്യാശയും നിരാശയും അസൂയയും പകയും കാരുണ്യവും കര്ത്രതയും അതുപോലുള്ള വിവിധ വികാരങ്ങളും അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ സവർഗത്തിലെ മാനസികാവസ്ഥ ഒരിക്കലും ഇതുപോലെയാകില്ല. അവിടെ വെറുപ്പോ വിദ്വേഷമോ അസൂയയോ നിരാശയോ മറ്റു വികല വികാരങ്ങളോ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇക്കാര്യം ഖുർആനും പർവാചക വചനങ്ങളും അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനംമടുപ്പ് ഉൾപ്പെടെ എന്തെങ്കിലും അഹിതകരമായ അനുഭവമുണ്ടാവുന്ന ഇടമൊരിക്കലും സവർഗമാവുകയില്ല. "ആഗർഹിക്കുന്നതെന്തും അവിടെ ഉണ്ടാകും" (41: 31) പറഞ്ഞാൽ മടുപ്പില്ലാത്ത മാനസികാവസ്ഥയും അതിൽ പെട്ടുമാലോ?

31.3 ഇസ് ലാം വിഭാവന ചെയ്യുന്ന സവർഗത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം കേട്ടപ്പോഴെല്ലാം അത് സമ്പന്ന സമൃദ്ധത്തിന്റെ സുഖസമൃദ്ധമായ ജീവിതത്തിന് സമാനമായാണുഭവപ്പെട്ടത്. ഭൂമിയിലെ ജീവിതം പോലെത്തന്നെയാണോ സവർഗജീവിതവും?

അഭൗതികമായ ഏതിനെ കുറിച്ചും അറിവ് ലഭിക്കാനുള്ള ഏക മാധ്യമം ദിവ്യബോധനം മാത്രമേതെ. അതിനാൽ ദൈവം, സവർഗം, നരകം, മാലാഖമാർ, പിശാചുക്കൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ദൈവദൂതന്മാരിലൂടെ ലഭിച്ച വിശദീകരണങ്ങളെല്ലാംതെ മറ്റൊന്നും ആർക്കും അറിയുകയില്ല. ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ പരിമിതിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് അവന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാഷയിലും ശൈലിയിലുമാണ് ദൈവം അഭൗതിക കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം നൽകിയത്. അതിനാൽ സവർഗത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കവെ, അലർപ്പും അലട്ടുമൊട്ടുമില്ലാത്ത സംതൃപ്തിയും ആഹ്ലാദഭരിതവുമായ ജീവിതമാണ് അവിടെ ഉണ്ടാവുകയെന്ന വസ്തുത വയ്ക്കുമാക്കിയ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അവിടെ നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നതെല്ലാം ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്കു വേണമെന്ന് തോന്നുന്നതെല്ലാം നിങ്ങളുടേതാകും." (41: 31) മനുഷ്യന്റെ സകല സങ്കല്പങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ സവർഗീയ സുഖത്തെ സംബന്ധിച്ച് പർവാചകൻ പറഞ്ഞത്, ഒരു കണ്ണും കാണാത്തതും ഒരു കാതും കേൾക്കാത്തതും ഒരു മനസ്സും മനനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമെന്നാണ്. അതിനാൽ സവർഗജീവിതം

ഏതു വിധമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവിടെവെച്ച് നമുക്ക് കണക്കുകൂട്ടുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ പര്യാസമൊട്ടുമില്ലാത്തതും മോഹങ്ങളൊക്കെയും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതും സുഖവും സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും നിറഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

അദ്ധ്യായം 32

സുകർമികളെലുപ്തം സർവ്വഗാവകാശികളാവേണ്ടതലേല്?

32.1 ഒരാൾ ദൈവത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുമൊന്നും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതേസമയം മദ്യപിക്കുകയോ വയ്‌ഭിചരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആരെയും ദേര്‌ഹിക്കുന്നില്ല. എലുപ്തവർക്കും സാധ്യമാവുന്നതര് ഉപകാരം ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് സർവ്വം ലഭിക്കുമോ?

ഏതൊരാൾക്കും ഏതു കാര്യത്തിലും പരമാവധി ശ്രമിച്ച് ഫലപര്യാപ്തിയിലെത്തിയാൽ പോലും അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചതും ലക്ഷ്യം വച്ചതും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ദൈവത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത വയ്‌ക്തി തിന്മയുപേക്ഷിക്കുന്നതും നന്മ പര്വ്വതത്തിലേക്കും സർവ്വം ലക്ഷ്യം വച്ചായിരിക്കിലെല്പുന്നതിൽ സംശയമില്ല. അയാളെങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് സമൂഹത്തിൽ സൽപ്പേരും പര്ശസ്തിയും ലഭിക്കാനായിരിക്കാം. എങ്കിൽ അതാണയാൾക്ക് ലഭിക്കുക. അഥവാ മനസ്സംതുപ്പിക്കും ആത്മനിർവൃതിക്കും വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ അതാണുണ്ടാവുക. ദൈവത്തിന്റെ പരീതിയും പര്തിഫലവും പര്തിക്ഷിച്ചും ലക്ഷ്യം വച്ചും ജീവിക്കുന്നവർക്കേ അത് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ നേരത്തെ വയ്‌ക്തമാക്കിയ പോലെ സർവ്വഗമാഗര്ഹിച്ച് അതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരേ അവിടെ എത്തിച്ചേരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്നു വയ്‌ക്തി സർവ്വഗത്തിലായിരിക്കും അലെല്കിൽ നരകത്തിലായിരിക്കും എന്ന് നമുക്ക് തീരുമാനിക്കാനോ പറയാനോ സാധ്യമല്ല. അത് ദൈവനിശ്ചയമാണ്. അവനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ദൂതന്മാർക്കും മാതര്മേ അതറിയുകയുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം 33

അമൂസ് ലിംകളെപ്പറ്റാം നരകത്തിലോ?

33.1 മൂസ് ലിം സമുദായത്തിൽ ജനിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെയും പർവാചകനെയും വേദഗർഭ-
നമത്തെയും സർവ്വഗനരകങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അറിവ് സർവാഭാവികമായും ലഭിക്കും.
മറ്റുള്ളവർക്കത് കിട്ടുകയിലേ. അതിനാൽ ആ അറിവ് ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അത-
നുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരൊക്കെ നരകത്തിലായിരിക്കുമെന്നാണോ പറയു-
ന്നത്?

മൂസ് ലിം സമുദായത്തിൽ ജനിക്കുകവഴി, ദൈവത്തെയും ദൈവിക ജീവിത വ്യവസ്ഥയെയും സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ അറിവു ലഭിച്ച ശേഷം അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കാത്തവൻ സത്യനിഷേധി (കാഫിർ) യാണ്. അവർക്ക് മരണശേഷം കൊടിയ ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്ന് ഖുർആൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മാതർമലദ്, ദൈവത്തെയും ദൈവിക ജീവിതകർമ്മത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അറിവുള്ളവരെപ്പോലും മറ്റുള്ളവരെ അതറിയിച്ചുകൊടുക്കാൻ ബാധയ്സ്ഥരാണ്. ഈ ബാധയ്ത നിർവഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിലും പരലോകത്ത് അവർ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കും. എന്നാൽ ദൈവത്തെയും ദൈവിക മതത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും കേട്ടറിവു പോലുമില്ലാത്തവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നോ നരകാവകാശികളാകുമെന്നോ ഇസ് ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഖുർആനോ പർവാചക ചരയ്യോ അങ്ങനെ പറയുന്നില്ല. മറിച്ച്, ദിവ്യ സന്ദേശം വന്നെത്തിയിട്ടില്ലാത്തവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് വേദഗർഭം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിലിങ്ങനെ കാണാം: "ആർ സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ, അതവന്റെ തന്നെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. ആർ ദുർമാർഗ്ഗിയാകുന്നുവോ, അതിന്റെ ദോഷവും അവനുതന്നെ. ഭാരം വഹിക്കുന്നവരാരുംതന്നെ ഇതരന്റെ ഭാരം വഹിക്കുകയിലേ. (സന്മാർഗം കാണിക്കാനായി) ദൈവദൂതൻ നിയോഗിതനാവുന്നതുവരെ നാമാരെയും ശിക്ഷിക്കാറുമില്ല." അതേസമയം ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് കേൾക്കാത്തവരോ സാമാന്യ ധാരണയിലല്ലാത്തവരോ ഉണ്ടാവുകയിലേ. അവർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലന്വേഷിക്കാനും ആ ദൈവം വലല് ജീവിതമാർഗവും നിശ്ചയിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാനും ബാധയ്സ്ഥരാണ്. അപർകാരം തന്നെ സർവ്വഗമ്യങ്ങളെന്നും നിശ്ചിത മാർഗത്തിലൂടെ നീങ്ങുന്നവർക്കേ അത് ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നുമുള്ള കാര്യം കേട്ടറിഞ്ഞവരൊക്കെയും അതേക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. അതിന്റെ ലംഘനം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാവുക സർവാഭാവികമാണല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 34

പരലോകത്തും സംവരണമോ?

34.1 മുസ് ലിംകൾ മാതർമേ സവർഗത്തിൽ പർവേശിക്കുകയുള്ളവെന്നലേഖ് ഇസ് ലാം പറയുന്നത്? ഇത് തീർത്തും സങ്കുചിത വീക്ഷണമലേഖ്? പരലോകത്തും സംവരണമോ?

ഒരാൾ പരീക്ഷ പാസാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പരീക്ഷക്കു വന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുന്നില്ല. എങ്കിൽ മറ്റൊരാൾക്കെ എഴുതിയാലും പരീക്ഷയിൽ വിജയിക്കുകയില്ല. വിജയിക്കുമെന്ന് ആരും പരീക്ഷിക്കുകയുമില്ല. അപരകാരംതന്നെ രോഗം മാറണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; രോഗശമനത്തിന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട മരുന്ന് കഴിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും രോഗം മാറണമെന്ന് ആരും പറയുകയില്ല. ഇവവീട്തന്നെ സവർഗം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ, സവർഗലബ്ധിക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മാർഗമവലംബിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സവർഗം ലഭിക്കുകയില്ല. അത്തരക്കാർക്കും സവർഗം നൽകണമെന്ന് നീതിബോധമുള്ളവരാരും അവകാശപ്പെടുകയുമില്ല. സവർഗം സജ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. വേദഗർഭമത്തിൽ ദൈവദൂതന്മാരിലൂടെയാണ് അലലാള അത് വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. അത് ലഭ്യമാകാൻ വയ്ക്കത്തക്ക മാർഗം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ആർ ദൈവം, സവർഗം, ദൈവദൂതന്മാർ, വേദഗർഭം തുടങ്ങിയവയിൽ യഥാവിധി വിശ്വസിച്ചു സവർഗം ലക്ഷ്യം വെച്ചു അതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് സവർഗം ലഭിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിലാരോടും ദൈവം ഒട്ടും വിവേചനം കാണിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ സവർഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ അത് ലക്ഷ്യം വെക്കുകയോ അത് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദൈവത്തെയും ആ അറിവു നൽകിയ ദൈവദൂതനെയും വേദഗർഭത്തെയും അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മാർഗമവലംബിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് അത് ലഭിക്കുമെന്ന് പരീക്ഷിക്കാവതല്ല. ലഭിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിലൊട്ടും അർത്ഥവുമില്ല. അതിനാലിതിൽ സങ്കുചിതത്വത്തിന്റേയോ സംവരണത്തിന്റേയോ പർശ് നമില്ല. നിഷ് കൃഷ്ടമായ നീതിയാണ് ദീക്ഷിക്കപ്പെടുക.

അദ്ധ്യായം 35

പരലോകം പരമാർത്ഥമോ?

35.1 മനുഷ്യൻ മരണമടഞ്ഞാൽ ചിലർ മണ്ണിൽ മറവുചെയ്യുന്നു. ഏറെ വൈകാതെ മൃതശരീരം മണ്ണോടു ചേരുന്നു. വേറെ ചിലർ ജഡം ചിതയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. അതോടെ അത് ചാരമായി മാറുന്നു. നദിയിലൊഴുക്കപ്പെടുന്ന ശവശരീരങ്ങളെ മത്സ്യം വെട്ടി-വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധം അപര്യാപ്തമായ ക്ഷരാവുന്ന മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നലേഖ് ഇസ് ലാം അവകാശപ്പെടുന്നത്? ഇത് വിശ്വസനീയമാണോ? മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് നിരക്കുന്നതാണോ?

എന്നും എവിടെയും മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ദൈവവിശ്വാസികളായിരുന്നു. അറിയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളും ജനതകളും വളരെ വിരളമത്രെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവഭൂതന്മാർക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നത് നിരീശ്വരവാദികളെയായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ദൈവവിശ്വാസികളെയായിരുന്നു. പര്യാപ്തമാർക്കെതിരെ അണിനിരന്ന വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പരലോകത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്നവരും തള്ളിപ്പറയുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുന്നയിച്ച വാദങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും വിശുദ്ധപുസ്തകങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "അവർ ദൈവനാമത്തിൽ ശക്തമായി ആണയിട്ടു പറയുന്നു: മരിച്ചുപോകുന്നവരെ അലല്പാലം വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയിലേ." (അദ്ധ്യായം 16, വാക്യം 38). "ജീവിതമെന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ ഐഹികജീവിതം മാത്രമേയുള്ളൂ. മരണാനന്തരം നാമൊരിക്കലും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല" (അദ്ധ്യായം 6, വാക്യം 29). "നിങ്ങൾ മരിച്ച് മണ്ണും അസ്ഥിയുമായ ശേഷം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഇയാൾ നിങ്ങളോട് പറയുന്നോ? എന്നാലത് വളരെ വളരെ വിദൂരം തന്നെ. ഇയാൾ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത് വളരെ വിദൂരമത്രെ! നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതമെല്ലാമൊന്നെ ജീവിതമിലേക്ക്. ഇവിടെ നാം മരിക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നു. നാമൊരിക്കലും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയിലേ." (അദ്ധ്യായം 23, വാക്യം 36, 37). "അവർ അവരുടെ മുൻഗാമികൾ പറഞ്ഞതുതന്നെ പറയുന്നു. അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ മരിച്ച് മണ്ണും എലല്പാലമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നോ? ഈ വാഗ്ദാനം ഞങ്ങൾ ഏറെ കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പണ്ട് ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളും കേട്ടുപോന്നിട്ടുണ്ട്. അതാവട്ടെ കേവലം കെട്ടുകഥകൾ മാത്രമാകുന്നു" (അദ്ധ്യായം 23, വാക്യം 82, 83). "അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഞങ്ങൾ മരിച്ച് മണ്ണും അസ്ഥിപഞ്ചരൂപമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നോ? ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളും അങ്ങനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമോ?" (അദ്ധ്യായം 37, വാക്യം 16, 17). പുരാതന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ദൈവവിശ്വാസികളായ പലരും പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് ഉപരയ്ക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയും ഭിന്നമല്ല. അവിശ്വാസികൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ നിഷേധിച്ചും അവിശ്വസിച്ചും സംശയിച്ചും ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിശുദ്ധ പുസ്തകം വയ്ക്കുന്നതായ മറുപടി നൽകുന്നു. അവർ ചോദിക്കുന്നു: "ഞങ്ങൾ കേവലം അസ്ഥികളും മണ്ണുമായിത്തീർന്നാൽ പിന്നെ വീണ്ടും പുതിയ സൃഷ്ടിയായി എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നോ?" അവരോടു പറയുക: നിങ്ങൾ കലേല്പാ തുരുമ്പോ ആയിക്കൊള്ളുക. അലല്പാലത്തിൽ ജീവനാൾക്കൊള്ളാൻ തീരെ അസാധ്യമായതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്ന മറ്റൊന്നെങ്കിലും കടുത്ത സൃഷ്ടിയായിക്കൊള്ളുക. എന്നാലും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടും." അവർ തീർച്ചയായും ചോദിക്കും: "ആരാണ് ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കുക?" പറയുക: "ആദ്യതവണ സൃഷ്ടിച്ചവനാരോ അവൻ തന്നെ." അവർ തലയിളക്കി പരിഹാസത്തോടെ ചോദിക്കും: "ഓഹോ, അതെപ്പോഴാണുണ്ടാവുക?" പറയുക: അദ്ഭുതമെന്ത്? അടുത്തുതന്നെ അത് സംഭവിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്ന നാളിൽ അതിനത്തരമായി നിങ്ങളുവനെ സ്മിച്ച്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കും. "ഞങ്ങൾ അൽപനേരം മാത്രമേ ഈ അവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ" എന്നായിരിക്കും അനേകം നിങ്ങളുടെ തോന്നൽ" (അദ്ധ്യായം 17, വാക്യം 49-52). "ഞങ്ങൾ കേവലം അസ്ഥികളും മണ്ണുമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം പുതിയ സൃഷ്ടിയായി വീണ്ടും എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയോ" എന്നു ചോദിച്ചതിനുള്ള പര്യാപ്തമാണിത്. ഭൂലോകത്തെയും വാനലോകങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച അലല്പാലവിന് ഇവരെപ്പോലുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിവുണ്ടെന്ന് ഇവർക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ? അവരെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന് അവനൊരു സമയം നിർണയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുണ്ടാവുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, അതിനെ ധിക്കരിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് ധിക്കാരികൾക്ക് ശാഠ്യമുണ്ട്" (അദ്ധ്യായം 17, വാക്യം 98, 99). "മനുഷ്യരേ, മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വലല്പാലം സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക: ആദിയിൽ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചത് മണ്ണിൽനിന്നാണ്. പിന്നെ രേതസ് കണത്തിൽനിന്ന്. പിന്നെ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽനിന്ന്, പിന്നെ രൂപം പര്യാപ്തവും അലല്പാത്തുമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന്. ഈ വിവരണം നിങ്ങൾക്ക് യാഥാർത്ഥ്യം വയ്ക്കുന്നതാകട്ടെ. നാമുദ്ദേശിക്കുന്ന ബീജത്തെ ഒരു

നിശ്ചിത അവധി വരെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങളെ ശിശുവായി പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങൾ യൗവനം പര്യാപിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ ചിലർ നേരത്തെ തന്നെ തിരിച്ചുവിളിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലരാവട്ടെ എലല്ാം അറിഞ്ഞശേഷം ഒന്നും അറിയാത്തവരായിത്തീരാൻ, മോശമായ പര്യാധികയ്ക്കിത്തലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു. ഭൂമി വരണ്ടുകിടക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നു. പിന്നെ നാമതിൽ മഴ വർഷിപ്പിച്ചാൽ പെട്ടെന്നു തുടിക്കൊള്ളുന്നു. പുഷ്പിണിയാവുന്നു. കൗതുകമാർന്ന സകലയിനം ചെടികളെയും മുളപ്പിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. അലല്ാള തന്നെയാകുന്നു യാഥാർത്ഥ്യം. അവൻ നിർജീവമായതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ സകലതിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നതിനാലാണിതൊക്കെയും ഉണ്ടാവുന്നത്. അതിനാൽ പുനരുത്ഥാനവേള വരികതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ സംശയമേയിലല്. ഖബ് റിലുള്ളവരെയെലല്ാം അലല്ാള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കും, തീർച്ച"(അദ്ധ്യായം 22, വാക്യം 57). "നിങ്ങൾ ലോകരെയെലല്ാം സൃഷ്ടിക്കുകയും പിന്നെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് അത് അവൻ ഒരു ജീവിയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ളൂ." (അദ്ധ്യായം 31, വാക്യം 28) "സത്യനിഷേധികൾ വലിയ വാദമായി ഉന്നയിച്ചു, മരണാനന്തരം തങ്ങളൊരിക്കലും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയിലെല്ണ്. അവരോടു പറയുക: അലല്; എന്റെ നാമനാണ് സത്യം! നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ ചെയയൽ അലല്ാളവിന് തീർത്തും അനായാസകരമതെര്." (അദ്ധ്യായം 64, വാക്യം 7). "ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനും അവയുടെ സൃഷ്ടിയാൽ ക്ഷീണിക്കാത്തവനുമായ അലല്ാള തീർച്ചയായും മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന കാര്യം ഈ ജനത്തിന് മനസ്സിലായിട്ടിലല്നോ? എന്തുകൊണ്ടിലല്? നിശ്ചയം, അവൻ സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു" (അദ്ധ്യായം 46, വാക്യം 33). "മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ, അവൻ വെറുതെ വീടപ്പെടുമെന്ന്? അവൻ വിസർജ്ജിക്കപ്പെട്ട നിസ്സാരമായ ശുക്ലകണമായിത്തന്നിലല്? പിന്നീടവൻ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന വസ്തുവായി. അനന്തരം അലല്ാള അവന്റെ ശരീരം സൃഷ്ടിച്ചു. അവയവങ്ങൾ സംവിധാനിച്ചു. എന്നിട്ടതിൽനിന്ന് സ്തരീയുടെയും പുരുഷന്റെയും രണ്ടു വർഗങ്ങളുണ്ടാക്കി. അവൻ മരിച്ചവരെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനിലല്നോ?"(അദ്ധ്യായം 75, വാക്യം 36-40). "അലല്ാളവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൊന്ന് ഇതാകുന്നു: എന്തെന്നാൽ ഭൂമിയെ ചൈതന്യമുറ കിടക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നു. പിന്നെ നാമതിൽ മഴ വർഷിപ്പിച്ചാലോ, പെട്ടെന്നുതാ അത് ചലനം കൊള്ളുകയും വളർന്നു വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയം, ഈ മൃതഭൂമിയെ സജീവമാക്കിയതാരോ, അവൻ മരിച്ചുപോയവരെയും ജീവിപ്പിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവൻ സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുറ്റവനിലല്" (അദ്ധ്യായം 41, വാക്യം 39). "മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ അസ്ഥികളെ സംഘടിപ്പിക്കാൻ നമുക്കാവിലല്ണ്. എന്തുകൊണ്ടാവിലല്? നാമവന്റെ വിരൽതുമ്പുകൾ വരെ കൃത്യമായി നിർമ്മിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനിലല്." (അദ്ധ്യായം 75, വാക്യം 3, 4). ചുരുക്കത്തിൽ, ഇലല്ായ്യയിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് അവനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുക ഒട്ടും പര്യാസകരമായ കാര്യമിലല്. അറുനൂറു കോടി മനുഷ്യർക്ക് അറുനൂറു കോടി കൈവിരലുകളും വയ്തിരിക്കത്തമായ തലമുടിയും രക്തത്തുള്ളികളും ഗന്ധവുമൊക്കെ നൽകി സൃഷ്ടികർമ്മം നിർവഹിച്ച ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുക എന്നത് തീർത്തും അനായാസകരമതെര്. നിർജീവമായ ഭൂമി മഴ കിട്ടിയാൽ സജീവമാകുന്ന പോലെ മരിച്ചു മണ്ണായ മനുഷ്യരെ അലല്ാള വിളിക്കുമ്പോൾ പുനരുജ്ജീവിച്ച് ഓടിയെത്തുന്നുവെന്നത് തീരെ അയുക്തികമോ അവിശ്വസനീയമോ അലല്. ശരീരത്തിന്റെ നേരിയ ഒരു അംശമുപയോഗിച്ച് കേല്ാണിംഗിലൂടെ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ശര്മം നടക്കുന്ന ലോകത്ത്, സർവശക്തനായ ദൈവം മനുഷ്യനെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുമെന്ന സത്യം അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതാണ് അയുക്തികവും വിസ്തുകരവുമായ കാര്യം.

അദ്ധ്യായം 36

പരലോകമുണ്ടെന്നതിന് തെളിവുണ്ടോ?

36.1 മരണശേഷം നാം വീണ്ടും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പരലോകമുണ്ടെന്നതിന് വലല് തെളിവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെന്ന വിശ്വാസം തീർത്തും അയുക്തികമലേല്?

അറിവ് ആർജ്ജിക്കാൻ നമുക്കുള്ളത് അഞ്ച് ഇനരീയങ്ങളാണ്. ഇവിടെ ഭൗതിക വിദയ്തനെ വിവിധയിനമാണ്. അവയോരോന്നിന്റെയും വാതിൽ തുറക്കാൻ വയ്തയ്സ്ത താക്കോലുകൾ വേണം. ഓരോന്നിനും സവിശേഷമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനിവാരയ്മാണ്. ഗണിതശാസ്ത്രം പഠിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന മാനദണ്ഡമുപയോഗിച്ച് ശരീരശാസ്ത്രം പഠിക്കുക സാധയ്മലല്. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ തന്നെ വിവിധ വശങ്ങൾക്ക് വയ്തയ്സ്ത മായയ്മങ്ങൾ വേണം. ഒരു വൃത്തത്തിന് മുന്നറ്റുറുപത് ഡിഗരീയും തരീകോണത്തിന് നൂറ്റിയെൺപതു ഡിഗരീയുമാണെന്ന സങ്കല്പം സവീകരിക്കാതെ ക്ഷേതര്ഗണിതം അഭയ്സിക്കാനാവില്ല്. ബീജഗണിതത്തിന് ഭിന്നമായ മാനദണ്ഡം അനിവാരയ്മതെര്. ഗോളശാസ്ത്രം, ഭൂഗര്ഭശാസ്ത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സസയ്ശാസ്ത്രം, ജന്തുശാസ്ത്രം പോലുള്ളവയ് കെല്ല്ല്ാം പര്തേയ്കം പര്തേയ്കം മായയ്മങ്ങളാവശയ്മാണ്. ഭൗതിക വിദയ്യുടെ വിവിധ വശങ്ങൾക്ക് വയ്തയ്സ്ത മാനദണ്ഡങ്ങൾ വേണമെന്നിരിക്കെ, ആധയ്യാത്മിക ജ്ഞാനം നേടാൻ തീർത്തും ഭിന്നമായ മാര്ഗം അനിവാരയ്മമാണ്. ദൈവം, പരലോകം, സവ്ഗര്ഗം, നരകം, മാലാഖ, പിശാച് പോലുള്ള അഭൗതിക കാരയ്ങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അറിവ് ആർജ്ജിക്കാൻ മനുഷയ്ന്റെ വശം സവ്ന്തമായൊരു മായയ്മവുമിലല്; ചരിതര്ത്തിന്റെ വയ്തയ്സ്ത ദശാസന്ധികളില് വിവിധ ദേശങ്ങളില് നിയോഗിതരായ ദൈവദൂതന്മാരില്ല്യുടെ ലഭയ്മായ ദിവയ്സന്ദേശങ്ങളല്ല്യൊതെ. ദിവയ്ബോധനമാകുന്ന ആറാം സേര്യാതസ്സില്ല്യുടെ അറിവ് ലഭിക്കുന്ന അനുഗൃഹീതരായ പര്വാചകന്മാര് പറയുന്ന കാരയ്ങ്ങൾ പഞ്ചേനരീയങ്ങൾ മാതര്മുള്ളവര് നീഷേധിക്കുന്നതും നിരാകരിക്കുന്നതും കണ്ണുള്ളവര് പറയുന്നതിനെ കരുടന്മാര് ചോദയ്ം ചെയയ്ുന്നതുപോലെയാണ്. ഇലയുടെ നിറം പച്ചയും കാക്കയുടെ നിറം കറുപ്പും പാലിന്റെ വര്ണം വെളുപ്പുമാണെന്ന് നാം പറയുമ്പോൾ തങ്ങളത് കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടിലല്ല്യെന്ന കാരണത്താല് അന്ധന്മാര് അതംഗീകരിക്കുന്നിലല്ല്കില് വര്ണപര്പഞ്ചം അവര്ക്ക് തീർത്തും അനയ്വും അപര്യാപയ്വുമായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ദിവയ്സന്ദേശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാത്തവരുടെയും അവസ്ഥ. അഭൗതിക ജ്ഞാനം അവര്ക്ക് അനയ്വും എന്നും അജ്ഞാതവുമായിരിക്കും. മരണശേഷമുള്ള മറ്റലോകത്തെ കുറിച്ചും അവിടത്തെ സവ്ഗര്ഗനരകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മനുഷയ്രാശിക്ക് അറിവു നല്കിയത് ചരിതര്ത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളില് വിവിധ നാടുകളില് നിയോഗിതരായ ദൈവദൂതന്മാരാണ്. അവര് എല്ല്യൊവരും അതിന്റെ അനിവാരയ്ത ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്. അതോടൊപ്പം ഭൗതിക പര്പഞ്ചത്തിന്റെ ഘടനയും അതിലെ മനുഷയ്ന്റെ അവസ്ഥയും അത്തരമൊരു ലോകത്തിന്റെ അനിവാരയ്തയില്ല്യേക്ക് വെല്ല്ച്ചും വീകൃകയും ചെയയ്ുന്ന. നീതി നടക്കണമെന്നാഗര്ഹിക്കാത്തവര് നന്നേ കുറവാണ്. അനീതി പര്വര്ത്തിക്കുന്നവര് പോലും നീതിക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നീതിയുടെ വക്താക്കളെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയയ്ുന്ന. ഒരാൾ വധിക്കപ്പെട്ടാല് അയാളുടെ ആശരീതര് കൊലയാളിയെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് കൊതിക്കുന്നു. നീതിപുലരാന്തുള്ള മനുഷയ്രാശിയുടെ അദമയ്മായ ആഗര്ഹമാണല്ല്യൊ ലോകത്ത് നിയമവും നീതിനയ്ായ വയ്വസ്ഥയും കോടതികളും നിയമപാലകരുമല്ല്യൊണ്ടാകാൻ കാരണം. നീതി നടക്കണമെന്ന് പറയാത്ത ആരുമുണ്ടാവില്ല്യെന്നിര്മം. എന്നാല്, പൂര്ണാര്ഥത്തില് നീതി പുലരുന്ന നാടും സമൂഹവുമിലല്. ആരെതര് വിചാരിച്ചാലും നിഷ്കൃഷ്ടമായ നീതി നടപ്പാക്കുക സാധയ്വുമല്ല്. ഒരാളെ കൊന്നാല് പരമാവധി സാധിക്കുക കൊലയാളിയെ കൊല്ല്ല്യാണത്. എന്നാല് അതുകൊണ് വധിക്കപ്പെട്ടവന്റെ, നിതയ്വൈവയ്ത്തിന്റെ നിതാന്ത വേദന അനുഭവിക്കുന്ന വിധവയ്ത് ഭര്ത്താവിനെയോ അനാഥതവ്ത്തിന്റെ പര്യാസം പേറ്റുന്ന മക്കൾക്ക് പിതാവിനെയോ ലഭിക്കുകയില്ല്. ഘാതകനെ വധിക്കുന്നതുപോലും കൊല്ല്യുള്ള യഥാര്ഥ പരിഹാരമോ പര്തിവിധിയോ അല്ല്യൊന്നിര്മം. അത് ഭൂമിയില് സമാധാനം സമാപിക്കാന്തുള്ള ഉപാധി മാതര്മതെര്. ഇതുതന്നെ കൊലയാളി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലാണ്. എന്നാല് ഭൂമിയിലെ യഥാര്ഥ അവസ്ഥ എന്താണ്? എന്നും എണ്ണം കൊലയാളികൾ സൈവ്ഗര്വിഹാരം നടത്തുന്നു. കൊള്ളക്കാര് രംഗം കൈയടക്കുന്നു. ചൂഷകര്മാര് മാനയ്ത ചമയുന്നു. അഴിമതിക്കാര് സസുഖം വാഴുന്നു. അകര്മികൾ ആധിപതയ്ം നടത്തുന്നു. വഞ്ചകന്മാര് വില്ല് നമൊട്ടുമിലല്ല്യൊതെ നാട്ടിലെണ്ണം വിഹരിക്കുന്നു. നീതി നടത്തേണ്ട നയ്യാധാധിപന്മാര് അനീതിക്ക് കൂട്ടനില്ക്കുന്നു. പണത്തിനും പദവിക്കുമായി പരാകര്മികളുടെ പക്ഷം ചേരുന്നു. ഭരണാധികാരികൾ പൊതുജനത്ത് കൊള്ളയടിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങളെവിയുടെയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അടിക്കടി അനീതിക്കും അകര്മത്തിനും അടിപ്പെടുന്നു. നീതിക്കായുള്ള അവരുടെ അര്ഥനകളൊക്കെയും വയ്ഗര്ഥമാവുന്നു. അതിനാല് നീതി പലപ്പോഴും മരീചിക പോലെ അപര്യാപയ്മതെര്. മഹാഭൂരിപക്ഷത്തിനും തീർത്തും അനയ്വും. നന്മ നടത്തുന്നവര് ഇവിടെ കൊടിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിരയാവുന്നു. ആരെയും അല്ല്പവും അലോസരപ്പെടുത്താത്തവര് അകര്മികളെപ്പോലും. നിസവ്ഗര്ഥമായി നിലകൊള്ളുന്നവര് നിരന്തരം മര്ദിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാല് വിദേര്ഹാവൃത്തികളില് വയ്യാപുതരാവുന്നവരോ, വിപത്തേതുമേല്ക്കാതെ സസുഖം വാഴുന്നു. ഒരാളെ കൊന്നാല് പകരം കൊലയാളിയെ വധിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, പത്തും നൂറ്റും ആയിരവും പതിനായിരവും പേരെ വധിച്ചവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ ആര്ക്കും സാധയ്മലല്. അതിനാല് നിഷ്കൃഷ്ടമായ നീതി നടത്താൻ ആര്ക്കുമിവിടെ സാധയ്മലല്. കൊല്ല്ല്യെപ്പടുന്ന

നിരപരാധരും അവരുടെ ആശരീതമനുഭവിക്കുന്ന പര്യാസങ്ങൾ അപാരമതെര്. അവയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ ഏവരും അശക്തരും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മരണത്തോടെ മനുഷ്യജീവിതം ഒടുങ്ങുമെങ്കിൽ ലോകഘടന തീർത്തും അനീതിപരമാണ്. അർഥശൂന്യവും അബദ്ധപൂർണ്ണവുമാണ്; വയ്വസ്ഥാപിതമായ പര്യാസഘടനയോട് തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതും. അറുനൂറു കോടി മനുഷ്യർക്ക് അറുനൂറു കോടി മുഖവും കൈവിരലും ഗന്ധവും വയ്തിരിക്കുമായ തലമുടിയും രക്തത്തുള്ളികളുമെല്ലാം നല്ലപ്പട്ട് വയ്വസ്ഥാപിതമായും ആസൂതരീതമായും യുക്തിനിഷ്ഠമായും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരുടെ അന്ത്യം അപ്പാടെ അനീതിപരമാവുക അസംഭവ്യമതെര്. അതിനാൽ യഥാർഥവും പൂർണ്ണവുമായ നീതി പുലരുക തന്നെ വേണം. ഭൂമിയിലത് അസംഭവ്യമായതിനാൽ പരലോകം അനിവാര്യമാണ്. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കർമ്മഫലം അവിടെവെച്ച് അനുഭവിക്കുന്നതെന്ന് ചെയ്തവൻ രക്ഷയും തീർത്തവൻ ശിക്ഷയും. മരണശേഷം നീതി പുലരുന്ന മറ്റുലോകമില്ലെങ്കിൽ നീതിബോധമുള്ളവർ നിത്യനിരാശരായിരിക്കും. സദാ അസവ്സ്ഥരും അസംതുഷ്ടരായിരിക്കും. അതോടൊപ്പം എല്ലാവർക്കും മനുഷ്യത്വം പര്യാസമായ നീതി കൊതിക്കുന്നു. അതിനാൽ അത് പുലരുന്ന ഒരു പരലോകം നീതിയുടെ തേട്ടമതെര്; മാനവ മനസ്സിന്റെ മോഹസാക്ഷാൽക്കാരവും. വളരെ വയ്വസ്ഥാപിതമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം നീതിരഹിതമായി മരണത്തോടെ ഒടുങ്ങുമെന്ന് ധരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും യുക്തിനിഷ്ഠവും ബുദ്ധിപൂർവ്വകവുമാണ് നീതി പുലരുന്ന പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസം. മനുഷ്യജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ കൃത്യമായും കണിശമായും രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സമർത്ഥനായ ഡോക്ടർക്ക് ശസ്ത്രകരീയയിലൂടെ അവ കണ്ടെത്താനാവില്ല. അതിവിദഗ്ദ്ധമായ ഉപകരണങ്ങൾക്കുപോലും അവ പകർത്തുക സാധ്യമല്ല. അതോടൊപ്പം അവയൊക്കെ മനുഷ്യന് ഓർക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അപര്ക്കാരം തന്നെ നാം തൊടുത്തേണ്ടതെല്ലാം നമ്മുടെ വിരലടയാളങ്ങൾ പതിയുന്നു. സഞ്ചരിക്കേണ്ടതൊക്കെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഗന്ധം വയ്പരികുന്നു. പറയുന്ന വാക്കുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ വാക്കുകളും പര്യാസത്തിലും ചലനങ്ങളും വിചാരവികാരങ്ങളുമെല്ലാം നമുക്കനുഭവമോ പര്യാസമോ ആയി സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ സാധിക്കുമാറ് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. നമ്മിൽ നിന്ന് കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന മുടിയും ഇറ്റിവിഴുന്ന രക്തവും സര്വ്വിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയുമൊക്കെ നമുക്ക് അനുഭവമോ പര്യാസമോ ആയ സാക്ഷ്യമായിത്തീരുന്നു. സർവ്വോപരി, ഇല്ലായ്മയിൽനിന്ന് പര്യാസത്തെയും മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ അതിലുള്ള സർവ്വത്തിനെയും വളരെ ആസൂതരീതമായും വയ്വസ്ഥാപിതമായും കൃത്യമായും കണിശമായും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് മനുഷ്യന്റെ പുനഃസൃഷ്ടി ഒട്ടും പര്യാസകരമോ അസാധ്യമോ അല്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മരണശേഷം മറ്റുലോകത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും ഭൂമിയിലെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരിലൂടെ അറിയിച്ചതുപോലെ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതൊട്ടും അവിശ്വസനീയമോ അയുക്തികമോ അല്ല. മറിച്ച്, അത്ഭുതകരമായ അവസ്ഥയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം അനീതിക്കിരയായി, അർഥരഹിതമായി എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതാണ് അയുക്തികവും അവിശ്വസനീയവും! ഒരു കാര്യവും കൂടി സൂചിപ്പിക്കാനാഗര്ഹിക്കുന്നു. നാം ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് യഥാർഥ വസ്തുതയെന്ന് ധരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഉപകരണമേതുമില്ലാതെ നിഴലിനെ നോക്കുമ്പോൾ അത് തീർത്തും നിശ്ചലമാണെന്നാണ് നമുക്കു തോന്നുക. എന്നാൽ നിഴലിന് സദാ നേരിയ ചലനമുണ്ടല്ലോ. മരീചിക വെള്ളമാണെന്ന് കരുതാറുണ്ട്. അടുത്തെത്തുമ്പോഴാണ് സത്യം ബോധ്യമാവുക. നിദ്രാ വേളയിലെ സവ്സ്ഥത്തിൽ കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ യഥാർഥ്യമാണെന്നാണ് നമുക്ക് അപ്പോൾ തോന്നുക. ഉണരുന്നതോടെ മറിച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മാതര്മുളള നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാനാവാത്ത പലതും ദിവ്യബോധനമാകുന്ന അറിവിന്റെ ആറാം സേര്തസ്സ് തുറന്നുകിട്ടുന്ന ദൈവദൂതന്മാർക്ക് ഗര്ഹിക്കാൻ കഴിയും. സവ്സ്ഥ കാണുന്നവൻ അപ്പോൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കപ്പുറമാണ് വസ്തുതയെന്ന്, ഉണർന്നിരിക്കുന്നവൻ അറിയുന്ന പോലെ ഇന്ദ്രിയ ബന്ധിതനായ മനുഷ്യൻ കാണുന്നതിനപ്പുറമാണ് സത്യമെന്ന് ദൈവദൂതന്മാരിലൂടെ അറിയുന്ന സമൂഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഭൗതികജ്ഞാനത്തിന്റെ പിഴക്കാത്ത ഏകാവലംബം അതു മാതര്മതെര്.

അദ്ധ്യായം 37

അദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?

37.1 "അദൈവതസിദ്ധാന്തത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇലെലങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു്?"

ശരീശങ്കരാചാര്യരാണ് ഒരു സിദ്ധാന്തമെന്ന നിലയിൽ അദൈവത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിലുമായാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചതെന്നാണ് പൊതു ധാരണ. എന്നാൽ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണെന്നും ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിലാണെന്നുമൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നവരും വിരളമല്ല. ജന്മനാട് കേരളത്തിലെ കാലടിയാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ശങ്കരാചാര്യർ തന്റെ ഗുരുവായ ഗോവിന്ദന്റെ ആചാര്യനായ ഗൗഡപാദനിൽനിന്നാണ് അദൈവതസിദ്ധാന്തം സമ്പാദിച്ചത്. എങ്കിലും ബാദരായണന്റെ ബർഹസുതർത്തിന്റെ വയ്യാവയാനമെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം അദൈവതം ആവിഷ് കരിച്ചത്. ഉപനിഷദ്വായ്ക്കങ്ങളുടെ സമനവ്യരൂപമാണ് ബർഹസുതർ. കേരളത്തിലെ അദൈവതത്തിന്റെ ഏറ്റവും കരുത്തനായ വക്താവായിരുന്ന വിദ്യാവാചാസ്സതി വി. പനോളി എഴുതുന്നു: "അദൈവത ദർശനത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ പോന്നതാണ് ആചാര്യവീക്ഷണം. ബർഹം നിർഗുണമാണെന്നും ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഏകമാണെന്നും തെളിയിക്കാൻ ശരീശങ്കര ഭഗവദ് പാദർക്കലാതെ മറ്റൊരാചാര്യനും സാധിച്ചിട്ടില്ല." (ശരീശങ്കരദർശനം, മാതൃഭൂമി പബ്ലിഷിംഗ് ആന്റ് പബലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, 1998, പৃ. 61) ബുദ്ധമതത്തെ നേരിടാനാണ് ശരീശങ്കരാചാര്യർ അദൈവതസിദ്ധാന്തം ആവിഷ് കരിച്ചത്. പനോളി എഴുതുന്നു: "തരംതാണുപോയ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ എതിർപ്പുകളെ ശരീശങ്കരൻ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. പർവ്വത സാഹചര്യത്തിൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഭീഷണിയെ ചെറുക്കുവാൻ ശക്തവും നൂതനവുമായ ഒരു തത്വശാസ്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത് അതാവശ്യമായിരുന്നു. ശരീശങ്കരന്റെ അദൈവതമതം ധീരവും സമർത്ഥവുമായ വിധത്തിൽ ആ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുകയും ചെയ്തു." (Ibid പৃ. 138) ബുദ്ധമതത്തെ നേരിടാൻ ശങ്കരാചാര്യർ അവരുടെ ആശയങ്ങൾതന്നെ കടം കൊള്ളുകയായിരുന്നു. വി. പനോളി എഴുതുന്നു: "അവയിൽനിന്ന് സമ്പാദിച്ചതായതൊക്കെ ആചാര്യൻ സമ്പാദിക്കുകയും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. പർവ്വതബുദ്ധൻ എന്ന അപരനാമം പോലും ശരീശങ്കരാചാര്യർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു." (Ibid പৃ. 68) ശങ്കരാചാര്യർ അദൈവതത്തെ അവതരിപ്പിച്ചതിങ്ങനെയാണ്: "ബർഹസുതയ്ക്കും, ജഗന്മിഥ്യാ, ജീവോ ബർഹൈവ നാ പരഃ" (ബർഹം സത്യം; ജഗത്ത് അയഥാർത്ഥം; ജീവൻ ബർഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.) വി. പനോളി എഴുതുന്നു: "ആചാര്യസർവ്വമിഹി ആയിരത്താണ്ടുകൾക്കപ്പുറം ഈ ലോകത്തോടായി പർവ്വമിഹി: ഈ ദൃശ്യപർവ്വമിഹി എന്നിൽനിന്നുദ്ഭവിച്ചുവോ അത് ബർഹമാകുന്നു. അതാകട്ടെ ഏകവും നിത്യവുമാണ്. അങ്കുരൻ, അമരൻ, പരമാത്മാവ് തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പേരുകളിൽ ബർഹം അറിയപ്പെടുന്നു. അതിനെയ്ത കഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ ലോകത്തിലെ സർവ്വവും അറിയാൻ കഴിയും. വേദങ്ങൾക്കും ബർഹമെന്ന് പേരുണ്ട്. പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവും ഒന്നുതന്നെ. കേവലം അവിദ്യകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയെല്ലാം തോന്നുന്നത്. ഈ അവിദ്യ ഒന്നുമാത്രമാണ് ദുഃഖകാരണം. ആത്മജ്ഞാനോദയത്തിൽ അവിദ്യ നീങ്ങും. കർതൃത്വവും ഭോക്തൃത്വവും ജീവാത്മാവിന്റെ ധർമ്മങ്ങളാണ്. ജ്ഞാനികൾക്ക് കർമ്മമില്ല; ശരീരബന്ധമില്ല. ബർഹോപാസകർ ബർഹമായി ഭവിക്കുന്നു." (Ibid, പৃ. 113) അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതുന്നു: "എട്ടുകാലിയിൽനിന്ന് നൂലെന്ന പോലെ, ശരീരത്തിൽ നിന്ന് കേശരോമാദികളെന്ന പോലെ നിത്യവസ്തുവായ ബർഹത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഭുതമായതാണ് ഈ ജഗത്ത് എന്ന് മൂണ്ഡകോപനിഷത്തിൽ പർവ്വമിഹിയിൽ കാണാം." (Ibid, പৃ. 48) പാരമാർത്ഥ്യമായി ബർഹം മാതർമേയുള്ളവെന്നും ജഗത്ത് മായയാണെന്നും അവിദ്യയാണ് അത് യാഥാർത്ഥ്യമായി അനുഭവപ്പെടാൻ കാരണമെന്നും സമർത്ഥിക്കാനായി അദൈവതവാദികൾ പലവിധ ഉദാഹരണങ്ങളും സമർപ്പിക്കാറുണ്ട്. ചിലതിവിടെ ചേർക്കുന്നു:

1. സർവ്വമെന്നാൽ എടുത്ത് എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഏവരും മാല എന്നു പറയും. അത് ഉരക്കി വളയാക്കിയാൽ വളയെന്നും പാദസരമാക്കിയാൽ ആ പേരിലും അറിയപ്പെടും. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതൊന്നുമല്ല അവ; സർവ്വമെന്ന അവസ്ഥക്കു മാത്രമാണ് മാറ്റമില്ലാത്തത്. അവവിധം ഇക്കാരണപ്പെടുന്ന ജഗത്ത് ബർഹത്തിന്റെ വിവർത്തിത രൂപമാണ്. പർവ്വതം രൂപം കണ്ട് അവ യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നത് അവിദ്യകാരണമാണ്. ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതോടെ അവയെല്ലാം വയ്വഹാരികമാണെന്നും പാരമാർത്ഥ്യമായി ബർഹമേയുള്ളവെന്നും ബോധ്യമാവുന്നു. വളയും മാലയും പാദസരവും സർവ്വമെന്നാണെന്നറിയുന്നപോലെ.
2. സർപ്പത്തിലെ അനുഭവവും ഉണർച്ചയിലെ അനുഭവവും തമ്മിൽ അന്തരമില്ല. എന്നാൽ സർപ്പത്തിലെ അനുഭവം യാഥാർത്ഥ്യമല്ല. ഇവവിധംതന്നെ അവിദ്യയുള്ളപ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യമായി തോന്നുന്നത് വിദ്യ നേടുന്നതോടെ മായയാണെന്ന് ബോധ്യമാകും. ഉറക്കത്തിലെ സർപ്പം ഉണർച്ചയിൽ അയഥാർത്ഥമായി അനുഭവപ്പെടുന്നപോലെ.
3. മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ കയർ കണ്ടാൽ പാമ്പാണെന്ന് കരുതും. വെളിച്ചം വരുന്നതോടെ യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയും. അവവിധം അവിദ്യ കാരണമാണ് ജഗത്ത് യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നത്. ബർഹജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതോടെ അത് മായയാണെന്നും ബർഹം മാതർമേ പാരമാർത്ഥ്യമായുള്ളവെന്നും ബോധ്യമാകും.

അതിനാൽ ജീവാത്മാവിന് വയാവഹാരിക തലത്തിലേ അസ്തിത്വമുള്ള പാരമാർമിക തലത്തിലത് ബർഹ്മം തന്നെയാണ്. അഥവാ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഒന്നുതന്നെ. വിദ്യ നേടുന്നതോടെ ഇത് തിരിച്ചറിയും. ഈ അദൈവത സിദ്ധാന്തത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആലോചിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇത് ദൈവികമോ വൈദികമോ മതപരമോ ആണോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബർഹ്മസൂത്രത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടാണലേഖ്യാ ശങ്കരാചാര്യർ ഈ സിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചത്. ആർക്കും എവർവീഡവും വയാവയാനിക്കാൻ പാകത്തിൽ അവയ്ക്കതവും ദുർഗർഹവുമാണ് ബർഹ്മസൂത്രം. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "വാക്കുകൾ കഴിയാവുന്നതർക്കക്കാരുള്ള തിരക്കിൽ സൂത്രങ്ങൾ ദുർഗർഹയ്മാവുകയും വയാവയാനം അനിവാര്യമാവുകയും ചെയ്തു." (ബർഹ്മസൂത്രം, പৃ.23) ഹാജിമിനകമുറ എഴുതുന്നു: "വയാവയാനമിലാതെ ബർഹ്മസൂത്രത്തിലെ ഒരു വാക്യം പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ പര്യാസമാണ്. അതിലെ ഒരു വാക്യത്തിൽ വിഷയമോ വിഷയിയോ ഇലാതിരിക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഏറ്റവും പര്യാസപ്പെട്ട പദം തന്നെ വിട്ടുപോയിരിക്കും. അതിലാതെ വാചകം ഗർഹിക്കാനാവില്ല. രണ്ടോ ഏറിയാൽ പത്തോ വാക്കുകൾ അടങ്ങിയതാണ് ഒരു സൂത്രം. ദീർഘമായ സൂത്രം അപൂർവമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഒരു സൂത്രത്തിൽ ഒരൊറ്റ വാക്കേ കാണൂ" (History of Early Vedantha Philosophy, p. 440. ഉദ്ധരണം: ബർഹ്മസൂത്രം ദൈവതമോ അദൈവതമോ? പৃ. 31) വയാവയാനവിന്റെ ഭാവനയ്ക്കും സങ്കല്പത്തിനും വന്നിച്ച് പര്യാസനയ്ക്കും പര്യാമുഖയ്ക്കും കൈവരാനിത് കാരണമായി. ബർഹ്മസൂത്രത്തെ അവലംബിച്ച് പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളാനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെ. ശങ്കരാചാര്യരുടെ അദൈവതവും രാമാനുജാചാര്യരുടെ വിശിഷ്ടാദൈവതവും മായവാചാര്യരുടെ ദൈവതവുമെല്ലാം ബർഹ്മസൂത്രത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ളവയാണലേഖ്യാ. മൂന്നിനെയും ഒരേപോലെ പാനവിധേയമാക്കിയ പണ്ഡിതന്മാർ ബർഹ്മസൂത്രം അദൈവതത്തേക്കാൾ അടുത്തു നിൽക്കുന്നത് ദൈവതത്തോടാണെന്ന് അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദൈവതത്തിന്റെ യഥാർഥ സേര്ത്തസ്സ് അപഭര്ശം വന്ന ബൗദ്ധ ദർശനമാണെന്നും അവരഭിപര്യാപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ദർശനങ്ങളുടെ ചരിത്രം സമഗര്മായി സമർപ്പിച്ച പര്യാമുഖ പണ്ഡിതനായ ദാസ്താപ്ത എഴുതുന്നു: "സൂത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവിധ കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശങ്കരന്റെ ദാർശനിക സിദ്ധാന്തത്തെ ബർഹ്മസൂത്രം പിന്തുണക്കുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ശങ്കരൻ തന്നെയും ദൈവതസല്ഭാവത്തിൽ വയാവയാനിച്ച ചില സൂത്രങ്ങൾ അതിലുണ്ടു താനും." (A History of Indian Philosophy, Vol. II, P. 2) അദ്ദേഹം തന്നെ തുടരുന്നു: "തന്റെ ദർശനം ഉപനിഷത്തുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിലായിരുന്നു ശങ്കരന് താല്പര്യം. പക്ഷേ, ആസ്തികവാദപരവും ദൈവതവിഷയങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ധാരാളം വാക്യങ്ങൾ ഉപനിഷത്തുകളിലുണ്ട്. ഭാഷാപരമായ കൗശലം എതര്യുണ്ടായിരുന്നാലും ശങ്കരന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ പിന്തുണക്കുന്ന അർത്ഥം ഈ വാചകങ്ങളിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കാനാവില്ല." (Ibid, P.2) "ബർഹ്മസൂത്രത്തിന് ആറിലധികം വൈഷ്ണവ വയാവയാനങ്ങളുണ്ട്. അവ ശങ്കരന്റെ വയാവയാനത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമാണെന്നു മാതര്മലല്, പരസ്പരം വയ്തയ്ക്കുങ്ങളാണ്. ദൈവത വിഷയങ്ങളിൽ അവ നൽകുന്ന ഊന്നൽ പലവിധത്തിലാണ്. അതെന്തൊക്കെയാവട്ടെ, ശങ്കരന്റെ വയാവയാനത്തേക്കാൾ സൂത്രങ്ങളോട് കൂടുതൽ അടുത്തത് ബർഹ്മസൂത്രങ്ങളുടെ ദൈവത വയാവയാനങ്ങളാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" (Ibid, Vol. I, P. 420, 421). ശങ്കരാചാര്യരുടെ അനുയായിയെന്ന് സവ്ധം സമ്മതിക്കുന്ന പര്യാമുഖ അദൈവതവാദി ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "അവിദ്യകൊണ്ടാണ് ലോകം യഥാർത്ഥമായി തോന്നുന്നതെന്ന കാഴ്ചപ്പാടലല് ബർഹ്മസൂത്രകാരനുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് വയ്ക്കുമാണ്. പര്യാമുഖസൃഷ്ടി ഗൗരവകരമായ പര്യാമുഖ നമയാണ് സൂത്രകാരൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. സാഖയ്ന്മാരുടെ പര്യാമുഖലല് പര്യാമുഖത്തിനു കാരണമെന്നും അതീവ ബുദ്ധിയായ ബർഹ്മമാണ് അതിന്റെ സൃഷ്ടിക്കു പിന്നിലെന്നും സൂത്രകാരൻ വാദിക്കുന്നു. ലോകം മായയാണെന്ന യാതൊരു സൂചനയും ഇവിടെയില്ല" (Brahmastura, P. 252). ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഒന്നാണെന്ന ശങ്കരദർശനത്തെയും രാധാകൃഷ്ണൻ നിരാകരിക്കുന്നു: "ജീവാത്മാവ് കർമ്മനിരതമാണ്. അത് ആനന്ദത്തിലാണ്. ഗുണവും ദോഷവും ആർജിക്കുകയും സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരമാത്മാവിന് വയ്തയ്ക്കുമായ പര്യാമുഖമാണുള്ളത്. എലാ ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നും അത് സവ്തന്തര്മാണ്. രണ്ടും തികച്ചും ഭിന്നമായതിനാൽ ജീവാത്മാവിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പരമാത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ജീവാത്മാവ് സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിക്കുന്നു. കാരണം അത് കർമ്മവിധേയമാണ്. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് അതിനതീതവുമാണ്" (Ibid, 273). "സർഗശക്തിയായ ബർഹ്മം ജീവാത്മാവിൽനിന്ന് വയ്തയ്ക്കുമാണ്. ജീവാത്മാവിന് സവ്ധംഭ്രവാകാനോ സവ്ധം നശിക്കാനോ കഴിയില്ല. പര്യാമുഖനകരമലാത്തതും ഇഷ്ടകരമലാത്തതുമായ കർമ്മങ്ങളൊന്നും ബർഹ്മം ചെയ്യുന്നില്ല. ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമോ ഉപദര്വങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമോ അതിനിലെ. ബർഹ്മത്തിന് അറിയാത്തതോ ബർഹ്മത്തിന് പങ്കിലാത്തതോ ആയി യാതൊന്നുമില്ല. ജീവാത്മാവിന് വയ്തയ്ക്കുമായ സല്ഭാവമാണുള്ളത്. മേൽസൂചിപ്പിച്ച പരിമിതികളെല്ലാം അതിനുണ്ട്" (Ibid, 355). 'ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് നാം കരുതുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയ്ക്കിടയിലെ വയ്തയ്യാസങ്ങൾ വയ്ക്കുമാക്കി പര്യാമുഖിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്." (Ibid, 417). ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ഒന്നാണെന്ന ശങ്കരാചാര്യരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ ബർഹ്മസൂത്രം പിന്തുണക്കുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത ഡോ. രാധാകൃഷ്ണനെപ്പോലെ നിരവധി ദാർശനികന്മാർ വയ്ക്കുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരാദൈവതത്തിന്റെ ശക്തനായ അനുകൂലിയായിരുന്നിട്ടുകൂടി ഡോ. രാധാകൃഷ്ണന് തന്റെ വിശ്വാസം വയ്ക്കുമാക്കേണ്ടിവന്നത് അതിനാലാണ്. ഇപര്യാമുഖതന്നെ ശങ്കരാചാര്യർ നിരന്തരം ആവർത്തിക്കുന്ന 'മായ' എന്ന പദംതന്നെ ബർഹ്മസൂത്രത്തിൽ ഒരിടത്തുമാതര്മേ പര്യാമുഖിപ്പിട്ടുള്ള (ബർഹ്മസൂത്രം 3:2:3). സല്പലോകം അതിന്റെ മൗലിക സല്ഭാവത്തിൽതന്നെ വെറും തോന്നലാണെന്നും ഉണർച്ച അവസ്ഥയിലെ പര്യാമുഖതകൾ അതിനിലെല്ലാം വയ്ക്കുമാക്കുകയാണ് സൂത്രകാരനിലെ. അഥവാ, ഒരിടത്ത് 'മായ' എന്ന പദമുപയോഗിച്ചുതന്നെ ശങ്കരാചാര്യരുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന് കടകവിരുദ്ധമായ ആശയം പര്യാമുഖിപ്പിക്കാനാണ്. സല്പത്തിലെ അനുഭവവും ഉണർച്ചയിലേതും ഒരേപോലെയാണെന്ന വാദമാണലേഖ്യാ ശങ്കരദർശനം സമർപ്പിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തെ പരമാർത്ഥികമെന്നും വയാവഹാരികമെന്നും ശങ്കരൻ രണ്ടായി തിരിക്കുകയും വയാവഹാരികം മായയാണെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരമൊരു വിഭജനം തന്നെ ബർഹ്മസൂത്രത്തിന് അനയമാണ്. ഡോ. നകമുറ എഴുതുന്നു: "ഇത് വയാവഹാരികാർത്ഥത്തിലുള്ള വിശദീകരണമാണ്. പരമാർത്ഥിക തലത്തിലുള്ളതലല്. പരമാർത്ഥിക തലത്തിൽ ഇവ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ശങ്കരനിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന ഇത്തരം ചിന്ത ബർഹ്മസൂത്രത്തിന്റെ സത്തയോട് നിരക്കുന്നതലല്" (History of Early Vedantha Philosophy, P. 460. ഉദ്ധരണം: ബർഹ്മസൂത്രം ദൈവതമോ അദൈവതമോ, പൃ. 44). ശങ്കരാചാര്യരുടെ അദൈവത സിദ്ധാന്തം ആദ്യവാസാനം വേദങ്ങൾക്കും ഉപനിഷദ്വാക്യങ്ങളുടെ സമനവ്ധ രൂപമായ ബാദരാധയന്റെ ബർഹ്മസൂത്രത്തിനും കടകവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഇതെലാം അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അവലംബമായ ഗൗഡപാദൻ ഇക്കാര്യം ബുദ്ധമതക്കാരോട് തുറന്നുസമ്മതിച്ചിരുന്നു. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: "തന്റെ വിഷയം യാതൊരു ധർമശാസ്ത്ര ഗര്ന്മങ്ങളെയും ഈശ്വരപേര്യാമുഖങ്ങളെയും ദിവയാനുഭൂതികളെയും ആധാരമാക്കുന്നില്ല എന്ന

അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്വൈതം ബുദ്ധമതക്കാരോട് നിവേദനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. "(ഭാരതീയ ദർശനം, വാളയം രണ്ട്, പৃ. 444) ശങ്കരാചാര്യരുടെ അദ്വൈതം വേദവിശദീകരണപോലെത്തന്നെ യുക്തിവിശദീകരണമാണ്. ഏറെ പര്യാപ്തമായ ഒട്ടേറെ ചോദ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഉത്തരം നൽകാനാവാതെ പക്ഷത്തിൽക്കാരൻ അദ്വൈതവാദികൾ നിർബന്ധിതരാവുന്നതും അതുകൊണ്ടുതന്നെ. ചിലതുമാത്രം മിവിടെ ചേർക്കുന്നു: 1. ലോകം മായയാണെന്ന് പറയുന്ന ശങ്കരാചാര്യരും അദ്വൈതത്തിന്റെ ശരീരവും ശാരീരികാവയവങ്ങളും മനസ്സും ബുദ്ധിയും മായയലേ? പര്യാപ്തം മായയാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ മനസ്സുതന്നെ മായയായതിനാൽ മായയുടെ കണ്ടെത്തലും മായയലേ? അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം മനസ്സിന്റെ കണ്ടെത്തലായതിനാൽ അദ്വൈതവും മായയലേ? അപ്പോൾ ലോകം മായയാണെന്നതുൾപ്പെടെ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തം മായയുടെ ദർശനമെന്ന നിലയിൽ തീർത്തും മായയലേ? 2. ബാദരായണനും അദ്വൈതത്തിന്റെ ബര്യാപ്തം മായയലേ? മായയായ ബര്യാപ്തസുതര്ത്തിന് മായയായ ശങ്കരാചാര്യർ നൽകിയ വയ്യാവയ്യാനവും മായയലേ? 3. യഥാർത്ഥമായ ബര്യാപ്തം അയഥാർത്ഥമായ ജഗത്തും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്ത്? ജഗത് ബര്യാപ്തത്തിൽനിന്ന് അനയ്മലൈങ്കിൽ, ബര്യാപ്തത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമെങ്കിൽ പരിവർത്തന വിധേയമായ ജഗത്തും പരിവർത്തന വിധേയമല്ലാത്ത ബര്യാപ്തവും എങ്ങനെ ഒന്നാകും? മായയും പരമാർത്ഥവും താദാത്മ്യം പര്യാപ്തമോ? 4. യഥാർത്ഥമായ ബര്യാപ്തം മായയായ പര്യാപ്തത്തെ സവീകരിക്കുമോ? ബര്യാപ്തം ജഗത്തിന് കാരണമാണോ? ആണെങ്കിൽ കാരണമായ ബര്യാപ്തം അനന്തവും സര്വ്വഭൂതമായതിനാൽ കാര്യമായ ജഗത്തും അനന്തവും സര്വ്വഭൂതമാകേണ്ടതലേ? 5. ജഗത്ത് ശങ്കരാചാര്യർ പറഞ്ഞതു പോലെ നിഴലാണെങ്കിൽ നയ്നതയിലല്ലാത്ത ബര്യാപ്തത്തിന്റെ നിഴലിൽ നയ്നത ഉണ്ടാകുമോ? പാപമില്ലാത്ത ബര്യാപ്തത്തിന്റെ നിഴലിൽ പാപമുണ്ടാകുമോ? നിഴലിൽ പാപവും പുണ്യവും ഉണ്ടാവുന്നതെങ്ങനെ? 6. മായയ്ക്ക് അസ്തിത്വമുണ്ടോ? ഇലൈങ്കിൽ ഇക്കാരണമെന്ന ജഗത്തോ? ജഗത്തിനെ ജനിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമാറ് ശക്തമാണലേ? മായ. അസ്തിത്വമുണ്ടെങ്കിൽ ബര്യാപ്തത്തോടൊപ്പം അസ്തിത്വമുള്ള മറ്റൊന്നുമുണ്ടോ? എങ്കിൽ അത് ദൈവതമാവിലേ? 7. ജഗത്തിന് കാരണം ബര്യാപ്തമോ അതോ അവിദ്യയോ? അവിദ്യ ആരുടെ സൃഷ്ടിയാണ്? ബര്യാപ്തമാണോ അവിദ്യയ്ക്കു കാരണം? അവിദ്യ തന്നെ മായയലേ? അപ്പോൾ മായയായ അവിദ്യയാണ് പര്യാപ്തം മായയാണെന്ന് തോന്നാതിരിക്കാൻ കാരണമെന്ന സിദ്ധാന്തവും മായയലേ? 8. അവിദ്യ പരമാർത്ഥിക സത്യമാണെന്നാണ് വാദമെങ്കിൽ പരമാർത്ഥികമായി ബര്യാപ്തമുണ്ട്. അവിദ്യയുമുണ്ട്. അത് ദൈവതത്തെ അംഗീകരിക്കാവിലേ? രണ്ട് പരമാർത്ഥിക സത്യമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കലലേ? അതിനാൽ അവിദ്യ പരമാർത്ഥിക സത്യമാണെന്നു പറഞ്ഞാലും വയ്യാവഹാരികമാണെന്നു വാദിച്ചാലും പരമാബദ്ധമായിത്തീരുകയിലേ? 9. സര്വ്വസ്ഥിതിയിലെ അനുഭവവും ഉണർച്ചയിലെ അനുഭവവും ഒരുപോലെയാണെന്ന ശങ്കരാചാര്യരുടെ വാദം തീർത്തും തെറ്റലേ? സര്വ്വം യഥാർത്ഥമാണെന്ന തോന്നൽ കേവലം തോന്നലാണെന്നതലേ? സത്യം? ഒരാൾ വീണ് കാലു മുറിഞ്ഞതായി സര്വ്വംകണ്ടാൽ കാൽ മുറിഞ്ഞതായി തോന്നും. പക്ഷേ, അത് കേവലം തോന്നലാണ്. ഉണർച്ചയിൽ കാൽ മുറിഞ്ഞാൽ അത് തോന്നലിൽ നിൽക്കുമോ? 10. ഉണർച്ചയിലെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് കാര്യകാരണബന്ധമുണ്ടാവും. മുറിവുണ്ടായാലേ രക്തമൊലിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ സര്വ്വസ്ഥിതിയിൽ ഇത്തരം കാര്യകാരണ ബന്ധമൊന്നുമില്ലാതെ സംഭവങ്ങൾ നടന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. സര്വ്വവും ഉണർച്ചയിലെ അനുഭവവും ഒരുപോലെയാലേ? ഇത് അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കതാക്കുന്നിലേ? 11. സര്വ്വം സര്വ്വം അയഥാർത്ഥമോ മായയോ അലേ. സര്വ്വം കാണണമെങ്കിൽ കാണുന്ന വയ്ക്കതി ഉണ്ടാവണം; അയാൾ ഉറങ്ങണം; സര്വ്വസ്ഥിതിയിൽ കാണുന്നവയ്ക്ക് ഏതോ അർത്ഥത്തിൽ യഥാർത്ഥയ്ക്കോകത്ത് അസ്തിത്വമുണ്ടാകണം. അതിനാൽ സര്വ്വം മായയാണെന്ന വാദമലേ? മായ? ഉറക്കം, ഉണർച്ച എന്നീ യഥാർത്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ ഉറക്കമെന്നത് സംഭവിച്ചാലലേ? സര്വ്വം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ? ജീവിതത്തിൽ ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അന്ധൻ സര്വ്വം കാണുമോ? അപ്പോൾ സര്വ്വം കാണുന്നവനും കണ്ണ് എന്ന യഥാർത്ഥയ്ക്കും ഉണ്ടാവേണ്ടതിലേ? 12. ഇരുട്ടിൽ കയറ് കാണുമ്പോൾ പാമ്പാണെന്ന് ധരിക്കുന്നത് ഇരുട്ട്, പാമ്പ്, കയറ് എന്നിവ യഥാർത്ഥയ്ക്കുമായതുകൊണ്ടലേ? വെളിച്ചമുണ്ടാകുമ്പോൾ കയറാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് കയറിന് അസ്തിത്വമുള്ളതുകൊണ്ടലേ? യഥാർത്ഥ ലോകത്ത് കയറും പാമ്പും ഇരുട്ടുമൊന്നുമില്ലാത്ത പാമ്പാണെന്ന തോന്നൽതന്നെ ഉണ്ടാവുകയിലല്ലാ. അതിനാൽ ശങ്കരാചാര്യർ ലോകം മിഥയ്യാണെന്നും അവിദ്യയാണ് അത് യഥാർത്ഥയ്ക്കാണെന്ന് തോന്നാൻ കാരണമെന്നും വരുത്താനായി പറഞ്ഞ ഉദാഹരണം പോലും പര്യാപ്തം മായയലേ, യഥാർത്ഥയ്ക്കാണെന്നലേ? തെളിയിക്കുന്നത്? 13. പരമാർത്ഥികാർത്ഥത്തിൽ ജീവാത്മാവും ബര്യാപ്തവും അലൈങ്കിൽ പരമാത്മാവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും അതിനാൽ ജീവാത്മാവ് മിഥയ്യാണെന്നും വാദിക്കുന്ന ശങ്കരാചാര്യർ ജീവാത്മാവ് ബര്യാപ്തത്തോടൊന്നു നേട്ടുകവഴി പരമാത്മാവ് അലൈങ്കിൽ ബര്യാപ്തമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുമെന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. വയ്യാവഹാരിക തലത്തിൽ മാത്രം അസ്തിത്വമുള്ള, പരമാർത്ഥിക തലത്തിൽ നിലനില്പിലല്ലാത്ത ജീവാത്മാവ് എങ്ങനെയാണ് പരമാർത്ഥിക തലത്തിൽ പരമാത്മാവായി മാറുക? സൂര്യനും വെള്ളത്തിലുള്ള അതിന്റെ പര്യാപ്തംബുവും പോലെയാണ് പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവുമെന്ന് ഗൗഡപാദനും ശങ്കരാചാര്യരും ഉദാഹരിക്കുന്നു. പര്യാപ്തംബുവും സൂര്യനോ സൂര്യന്റെ ഭാഗമോ അലേ. യഥാർത്ഥ അസ്തിത്വം പോലുമില്ലാത്ത അതെങ്ങനെയാണ് സൂര്യനായി മാറുക? പരമാർത്ഥികമായി ജീവാത്മാവ് മിഥയ്യാണെങ്കിൽ മായയായ ജീവാത്മാവ് എങ്ങനെയാണ് ബര്യാപ്തത്തോടൊന്നു നേട്ടുക? ജീവാത്മാവ് വയ്യാവഹാരികമോ പരമാർത്ഥികമോ? വയ്യാവഹാരികമാണെങ്കിൽ അഥവാ മിഥയ്യാണെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അസ്തിത്വമില്ലാത്ത ഒന്ന് ബര്യാപ്തത്തോടൊന്നു നേട്ടുക? പരമാർത്ഥികമാണെങ്കിൽ പരമാത്മാവിനോടൊപ്പം ജീവാത്മാവും അസ്തിത്വമുള്ളവയായി ഉണ്ടാവുകയിലേ? ഇത് ദൈവതമലേ? 14. ബര്യാപ്തത്തോടൊന്നു വയ്യാവഹാരികമോ പരമാർത്ഥികമോ? വയ്യാവഹാരികമാണെങ്കിൽ ഇലല്ലാത്ത ഒന്നിനെ എങ്ങനെയാണ് സര്വ്വായത്തമാക്കുക? പരമാർത്ഥികമാണെങ്കിൽ ബര്യാപ്തത്തോടൊപ്പം അസ്തിത്വമുള്ള ബര്യാപ്തത്തോടൊന്നു മറ്റൊന്നുകൂടി ഉണ്ടാവിലേ? 15. വയ്യാവഹാരികാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നതും മായയും സുഗുണമായ സര്വ്വം, എട്ടുകാലി, ശരീരം പോലുള്ളവയെ നിർഗുണവും പാരമാർത്ഥികവുമായ ബര്യാപ്തത്തോട് ഉപമിച്ചത് ശരിയാണോ? വയ്യാവഹാരികാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം നിലനില്പുള്ള, അഥവാ മായയായ എട്ടുകാലിയുടെ മായയായ നൃലിനെയും മായയായ ശരീരത്തിലെ മായയായ മുടിയെയും എങ്ങനെ പാരമാർത്ഥികമായ ബര്യാപ്തത്തോട് ഉപമിക്കും? 16. അദ്വൈതമെന്നത് സമൂഹത്തിന് സവീകരിക്കാവുന്ന പര്യാപ്തംഗിക സിദ്ധാന്തമലേ. ഇക്കാര്യം വിദ്യാവാചാസ്പതി വി. പന്നോളി തന്നെ പലതവണ വയ്ക്കതാക്കിയിട്ടുണ്ട്: "വിവേകവിചാരവൈരാഗ്യശാലികളായ ആളുകൾ ലോകത്ത് പത്തു ലക്ഷത്തിലൊരാൾ പോലുമില്ലാത്തതാണ് യഥാർത്ഥയ്ക്കും. ജ്ഞാനോദയത്താൽ അനുഗൃഹീതരും പര്യാപ്തവികവസ്ഥകളുടെ ക്ഷണികതവും ഗര്ഹിച്ചവരുമായ പുണ്യാത്മാക്കൾ മാത്രമേ മോക്ഷാർത്ഥികളായി തീരുകയുള്ളൂ. അപര്യാപ്തമുള്ളവരുടെ എണ്ണം എത്രയോ പരിമിതമായിരിക്കും." (ശരീ ശങ്കരദർശനം, പൃ. 136) "അനേകം കോടിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുക്തിമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയവരായിട്ടുണ്ടാവാം." (Ibid പൃ. 14) കോടികളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർക്കു മാത്രം സവീകരിക്കാവുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിനുവേണ്ടി ജനകോടികൾ നിലകൊള്ളുന്നത് നിരർത്ഥകവും വിസ്തൃതവുമലേ. 17. അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശരീശങ്കരാചാര്യർ പറഞ്ഞു: "കർമ്മണം ചാ

വിദവ് ദവിഷയഃ'' (കർമ്മങ്ങൾ അജ്ഞാനികൾക്കുള്ളതാണ്.) ''ഭാരതീയരെ കർമ്മവിമുഖരാക്കിത്തീർത്ത ശരീ ശങ്കരാചാര്യർ'' എന്ന് ആക്ഷേപസവ്ദത്തിൽ ആചാര്യരെ അല്പം വിമർശിക്കുന്നുണ്ട് അരവിന്ദൻ, 'ഈശോപനിഷത്ത്' എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ (ഉദ്ധരണം Ibid, പുറം 35) ഇതിനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് വി. പനോളി എഴുതുന്നു: 'വാളിന്റെ വായ്ക്കലിലൂടെ നടന്നുനീങ്ങുക എന്നതുപോലെ ദുഷ് കരമാണ് യഥാർഥത്തിൽ ആദ്ധ്യായത്വമെന്ന്. കോടികളിൽ ഒരാൾക്കെങ്കിലും സംസാരസാഗരത്തിന്റെ മറ്റുകരപ്പറ്റാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ അതുതന്നെ മഹാഭാഗ്യം. അപ്പോൾ ഭാരതീയരെ കർമ്മവിമുഖരാക്കിത്തീർത്ത ആചാര്യപാദർ എന്നു പറയുന്നത് നിരർത്ഥകമാണ്.' (Ibid, പുറം 35) കോടികളിൽ ഒരാൾക്കുപോലും അദൈവതം അംഗീകരിച്ച് ജീവിക്കാനാവില്ലെന്ന് ലോകം ഇത് വയ്ക്കുന്നതാണോ? അതോടൊപ്പം സമൂഹം അദൈവതം അംഗീകരിച്ച് ജീവിച്ചാൽ എലലാവതും കർമ്മവിമുഖരാകുമെന്നും നാടും സമൂഹവും നശിക്കുമെന്നുമുള്ള വിമർശനം ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയോ പനോളി പോലും ചെയ്യുന്നത്? 18. ശങ്കരാചാര്യർ പറയുന്നു: ''ആത്മജ്ഞാനോദയത്തിൽ അവിദ്യ നീങ്ങും. കർത്തൃത്വവും ഭോക്തൃത്വവും ജീവാത്മാവിന്റെ ധർമ്മങ്ങളാണ്. ജ്ഞാനികൾക്ക് കർമ്മമില്ല. ശരീരബന്ധമില്ല. ബർഹ്മോപാസകർ ബർഹ്മമായി ഭവിക്കുന്നു.' (ഉദ്ധരണം Ibid പുറം 113). ഇവർ വിധി അദൈവതാനുഭവം നേടിയ ആരെങ്കിലും ഇന്ന് ലോകത്തുണ്ടോ? അഥവാ, ആഹാരം കഴിക്കാതെയും മറ്റു ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാതെയും (അതൊക്കെയും മായയെ അവലംബിക്കലാണെന്നു ലോകം) ജീവിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും ലോകത്തുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ആർ? എവിടെ? ശരീ ശങ്കരാചാര്യർക്കുപോലും കർമ്മമില്ലാതെയും ശരീരബന്ധമില്ലാതെയും ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നമുക്കു സത്യം? സവ്ധം ആചരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സിദ്ധാന്തമെല്ലാം അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വെച്ചത്? 19. അദൈവതം മനുഷ്യർക്ക് അവലംബിക്കാവുന്ന ഒരു ജീവിത രീതി സമർപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നത് ഇത് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പര്യാജനം? കോടികളിലൊരാൾക്കുപോലും ആചരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സിദ്ധാന്തം എന്തിന്? ആർക്കുവേണ്ടി? ഇത്തരം നിരവധി പര്ശ്നങ്ങൾക്ക് അദൈവതത്തിൽ ഉത്തരമില്ല. യുക്തിയുടെ വശത്തിൽ എല്ലാം വരണമെന്ന് വാദമുള്ളതിനാലാണ് ഇത്തരം പര്ശ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ടാവുന്നത്. മറിച്ച്, എല്ലാം യുക്തിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന സമീപനം അദൈവതവാദികൾ സവ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണ്. മാതൃമല, അദൈവത സിദ്ധാന്തം യുക്തിക്ക് അതീതമാണെന്നതാണ് പര്ശ്നം. അയുക്തികവും യുക്തിവിരുദ്ധവുമാണെന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദൈവതം ദാർശനിക പര്ശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയല്ല; കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അരവിന്ദൻ ഘോഷ് ഇക്കാര്യം ഇങ്ങനെ വയ്ക്കുന്നതാണു: ''മിഥ്യ'' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള മായാ സിദ്ധാന്തവും പര്വഞ്ചം അയഥാർത്ഥമാണെന്ന വാദവും ദാർശനിക പര്ശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയല്ല; സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അസ്തിത്വപര്ശ്നം അത് യഥാർത്ഥമായി പരിഹരിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അതിനെ അപരിഹാര്യമാക്കി വിടുകയാണ്'' (Sri. Aurobindo, The Life Divine, 1949, Quoted by Thomas O' Neil, P, 201, ഉദ്ധരണം: ബർഹ്മസൂത്രം വൈതഥ്യോ അദൈവതമോ, പുറം: 63) അദൈവത സിദ്ധാന്തത്തെ ഒരു ജീവിതാദർശനമെന്ന നിലയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ ശങ്കരാചാര്യർക്കു പോലും സാധിച്ചില്ലെന്ന് വസ്തുത. ക്ഷേത്രങ്ങളോ തീർത്ഥങ്ങളോ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ശക്തമായി വാദിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്നെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയിരുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആസന്നമരണനായിരിക്കേ അന്തരപിന്നോക്കത്തിലായിരുന്നു. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: ''ശങ്കരൻ മൃത്യുശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, താൻ പലപ്പോഴും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോവാറുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ക്ഷമയാചനം ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ അത് ഈശ്വരന്റെ സർവവ്യാപിതവ്ത്തെ നിഷേധിക്കുകയല്ല തോന്നിയിരുന്നു'' (ഭാരതീയ ദർശനം, വാളയ് രണ്ട്, പുറം 647). അദൈവതത്തോട് നിതി പുലർത്താത്ത കാര്യങ്ങൾ ശരീശങ്കരാചാര്യർ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് സുസമ്മതമെന്തെന്ന്. വി. പനോളി എഴുതുന്നു: ''ശരീമദ് ഭാരതീ തീർത്ഥസവാമികൾ (ശ്രംഗേരി മഠം ശരീശങ്കരാചാര്യർ) കോഴിക്കോട്ടുവന്നപ്പോൾ (1985ൽ) ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഉച്ചയ്ക്കുവെളിച്ചം പാലാസത്തിന്റെ ഉടമയെന്നതിലേറെ ശങ്കര ദർശനത്തിന്റെ ആധികാരിക വക്താവുമായിരുന്ന സവാമികൾ. ആ നിലക്ക് ആചാര്യ സവാമികളുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായമായിരിക്കും കൂടുതൽ സവ്ധീകാര്യമായിരിക്കുക. ''വിശ്വേന്ദ്ര ശങ്കരഭാഷ്യത്തിൽ നിശ്ശങ്കം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആശയങ്ങളുടെ ഔന്നത്യം പുലർത്താത്തതും ചിലേടത്ത് ആ ആശയങ്ങൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും മങ്ങലേല്ക്കുന്നതുമായ ചിന്താശകലങ്ങൾ 'വിവേക ചൂഡാമണി' തുടങ്ങിയ കൃതികളിൽ കാണുന്നുണ്ടെല്ലോ'' എന്ന സംശയം ഈ ലേഖകൻ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ മഹാനായ സവാമികൾ പര്ശ്നം ചെയ്ത് എങ്ങനെയെന്നോ? ''കാളിദാസകൃതികളായ രഘുവംശത്തിലും മറ്റും വ്യാകരണനിയമം അനുവദിക്കാത്ത പല പദപര്യാലോചനകളും നാം കാണുന്നില്ലേ? ഏതോ ചില സാഹചര്യങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ട് മഹാകവി അങ്ങനെയൊക്കെ പദപര്യാലോചന ചെയ്തു എന്നു വിചാരിപ്പാനല്ലെന്ന് ഉപപത്തിയുള്ളൂ? ആചാര്യപാദരുടെ വിവേകചൂഡാമണി തുടങ്ങിയ കൃതികളിലും മറ്റു ചിലേടത്തും ദർശിക്കാവുന്ന ആശയങ്ങളുടെ വ്യതിയാനത്തിന്റെ സവ്ഭാവവും ഏറെക്കുറെ മേൽപറഞ്ഞ രീതിയിൽ രൂപം പൂണ്ടതാണെന്നു കരുതിയാൽ മതി.' (ശരീശങ്കര ദർശനം, പുറം 44, 45) ശരീശങ്കരാചാര്യർക്കുപോലും എപ്പോഴും അദൈവതസിദ്ധാന്തത്തെ മറ്റൊരു പിടിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നല്ലെന്ന് ഇതു വയ്ക്കുന്നതാണോ? ശങ്കരാചാര്യർക്ക് ബർഹ്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആശയവ്യതിയാനം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ലേ? വേദവിരുദ്ധവും യുക്തിവിരുദ്ധവുമായ അദൈവതസിദ്ധാന്തത്തെ ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. വേദങ്ങളും ഉപനിഷദ് വാക്യങ്ങളുടെ സമന്വയ രൂപമായ ബർഹ്മസൂത്രവും പരിപൂർണ്ണമാണെന്നു ബർഹ്മം അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരൻ അഥവാ അലോഹിതവാണ് പര്വഞ്ചത്തെയും അതിലുള്ളവയെയും സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും ഈ ലോകം മിഥ്യയോ പരമാർത്ഥിക യഥാർത്ഥമോ അല്ലെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ക്ഷണിക യഥാർത്ഥമാണെന്നും അത് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. സര്വ്വോപ നിർഗുണനാണ്; സഗുണനാണ്. എന്നാൽ സര്വ്വവും സൃഷ്ടിയും ഒരിക്കലും ഒരു കാര്യത്തിലും സമമോ സദൃശമോ അല്ല. സര്വ്വവിന്റെ സവിശേഷതകളൊന്നും സൃഷ്ടികൾക്കില്ല. സര്വ്വവിന് ഇല്ലാത്തതായി ഒന്നിലൊന്നിരുന്നില്ല. വേദവും ബർഹ്മസൂത്രവും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ. സർവശക്തനും സർവജ്ഞനും സർവനിയന്താവുമായ അലോഹിതവനെയാണ് ഖുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ബർഹ്മസൂത്രം പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ബർഹ്മവും അതുതന്നെ. 'ജന്മാദി അസ്യയഥാ' (ബർഹ്മസൂത്രം 1:12) എന്നതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നു: ''പര്ശ്നപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദൈവശാസ്ത്രമാണ് ഈ സൂത്രത്തിലുള്ളത്. അനുഭവവേദമായ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും ആത്യന്തിക യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തം നാം രൂപീകരിക്കുന്നു. അടുത്ത സൂത്രം വൈദിക സേവാതന്ത്ര്യങ്ങളിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ സവ്ഭാവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏക പരമോന്നത യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിഗമനത്തിലാണ് നാമെത്തുന്നത്. ലോകം അസ്തിത്വത്തിനും നിലനിൽപ്പിനും വിധേയത്തിനും അവലംബിക്കുന്ന സവ്ധം പര്യാപ്തമായ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തിൽ നാമെത്തുന്നു'' (Brahmastura, P. 226). അപ്പോൾ ശങ്കരാചാര്യർ തന്റെ യഥാർത്ഥ അവലംബമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ബർഹ്മസൂത്രം 'ബർഹ്മമാണ് ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കു നിലനിൽപ്പിനും നാശത്തിനും നിമിത്തം' (1:12) കൃത്യമായി വയ്ക്കുന്നതാണോ. ബർഹ്മത്തിന്റെ അഭിഷ്ടമാണ് സൃഷ്ടിയുടെ കാരണമെ-

ന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഇസ് ലാമും ഇതുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്. അലിപ്പാലാണ് പര്പഞ്ചത്തിന്റെ സർഷ്ടാവും സംരക്ഷകനും നാഥനും നിയന്താപുരമെന്നും അവന്റെ ഇഷ്ടവും (ഇറാദത്ത്, അലൈങ്കിൽ മശീഅത്ത്) തീരുമാന(ഖദാഅ്)വുമാണ് സൃഷ്ടിക്ക് കാരണമെന്നും അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിനു കടകവിരുദ്ധമായ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 38

കഅ്ബയിലെ കറുത്ത കലല് പര്തിഷ്ഠയും ശിലാപൂജയും

38.1 വിഗര്ഹാരാധനയെ ശക്തമായതിരിക്കുന്ന മതമാണലേല്പാ ഇസ് ലാം. എന്നിട്ടും കഅ്ബയിൽ ഒരു കറുത്ത കലല് പര്തിഷ്ഠിച്ചത് എന്തിനാണ്? മറ്റേലല്പാ ബിംബങ്ങളെയും എടുത്തുമാറ്റിയപ്പോൾ അതിനെ മാതര് നിലനിർത്തിയത് എന്തിന്? ശിലാപൂജ ഇസ് ലാമിലും ഉണ്ടെന്നലേല് ഇത് വയ്ക്കുമാക്കുന്നത്?

ഈ ചോദ്യം സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വയാപകമായ തെറ്റാധാരണയിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. അതിനാൽ ചില കാര്യങ്ങളിലൂടെ വയ്ക്കുമാക്കാനാഗര്ഹിക്കുന്നു: 1. കഅ്ബയിലെ കറുത്ത കലല് (ഹജറൽ അസ് വദ്) ചരിതര്ത്തിലൊരിക്കലും ആരാലും ആരാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശുദ്ധ കഅ്ബയിലും പരിസരത്തും മുന്നൂറ്റി അറുപതിലേറെ വിഗര്ഹങ്ങൾ പൂജിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും ആരും അതിനെ പൂജിച്ചിരുന്നില്ല. പര്വാചകനിയോഗത്തിനു മുമ്പുള്ള വിഗര്ഹാരാധനയുടെ കാലത്തും ഹജറൽ അസ് വദ് ആരാധയ്വസ്തുവായിരുന്നില്ലെന്ന് വസ്തുത.

2. ലോകത്തിലെ ഏത് പൂജാസ്തൂപവും അതിന്റെ സവ്ന്തം പേരിലറിയപ്പെടാറില്ല. ഏതിന്റെ പര്തിഷ്ഠയാണോ അതിന്റെ പേരിലാണത് അറിയപ്പെടുക. ബര്ഫാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, കൃഷ്ണൻ, ഗുരുവായൂരപ്പൻ പോലുള്ളവരുടെ വിഗര്ഹങ്ങൾ അവരുടെ പേരിലാണ് വിളിക്കപ്പെടുക. അലല്പാതെ കലല്ൻ കഷണം, മരക്കുറ്റി, ഓട്ടിൻകഷണം, മണ്ണുക എന്നിങ്ങനെ, എന്തുകൊണ്ടാണോ അവ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത് അവയുടെ പേരിലല്ല. എന്നാൽ കഅ്ബയിലെ കറുത്ത കലല് അതേ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കറുത്ത കലല് എന്നതിന്റെ അറബിപദമാണ് 'ഹജറൽ അസ് വദ്' എന്നത്. അത് പര്തിഷ്ഠയോ പൂജാസ്തൂപോ വിഗര്ഹമോ അല്ലെന്ന് ഇത് നാമം തന്നെ മതിയായ തെളിവാണ്.

3. നൂറും അഞ്ഞൂറും ആയിരവും മീറ്റർ ഓട്ടമത്സരം നടക്കുമ്പോൾ ഓട്ടം ആരംഭിക്കുന്നേടത്ത് ഒരടയാളമുണ്ടാകുമലേല്പാ. അവവീധം വിശുദ്ധ കഅ്ബയിലും പര്യാണം നടത്തുമ്പോൾ അതാരംഭിക്കാനുള്ള അടയാളമാണ് ഹജറൽ അസ് വദ്. അതിനപ്പുറം അതിന് പര്തേയ്ക പുണയ്മോ ദൈവികതയോ കല്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇസ് ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നു. പര്വാചകന്റെ അടുത്ത അനുയായിയും രണ്ടാം ഖലീഫയുമായ ഉമറുദ് ഫാറൂഖ് ഇക്കാരയ് അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ കലല്ന് പര്തേയ്ക പുണയ് ആരും കല്പിക്കാതിരിക്കാനായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നീ കേവലം ഒരു കലല്പാണ്. നബി തിരുമേനി നിന്നെ ചുംബിച്ചിലല്പായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാനൊരിക്കലും മൂത്തുമായിരുന്നില്ല."

"കഅ്ബയിലുള്ള പര്യാണത്തിന് പര്വാരം കറിക്കാൻ അടയാളമായി കലല്തന്നെ വേണമെന്നുണ്ടോ?" ഇതിന്റെ കാരണം തീർത്തും ചരിതര്പരമാണ്. അലല്പാഹുവിനെ ആരാധിക്കാനായി ആദ്യമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഭവനമാണ് കഅ്ബ. ദൈവം നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്ത് ഇബ് റാഹിം നബിയും മകൻ ഇസ്മായീൽ നബിയും കൂടിയാണത് നിർമ്മിച്ചത്. ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന് തീർച്ചയുള്ള കലല്പാണ് ഹജറൽ അസ് വദ്. അതിനാൽ പര്വാചകൻമാർ പണിത ദേവാലയത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന ചരിതര്പരമായ പര്യാണയ്മാണ് ആ കറുത്ത കലല്നുള്ളത്.

38.2 ദിവയ്തവ് കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ആരാധയ്വസ്തുവല്ലെല്കിൽ എന്തിനാണ് അതിനെ ചുംബിക്കുന്നത്?

മനുഷയര് പതിവായി ചുംബിക്കാറുള്ളത് ആരാധയ്വസ്തുക്കളെയല്ലെല്പാ; സ് നേഹിക്കപ്പെടുന്നവയെയാണലേല്പാ. തന്റെ പൂര്വികരായ ഇബ് റാഹിം നബിയും ഇസ്മായീൽ നബിയും പണിത ദൈവിക ഭവനത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ മുഹമ്മദ് നബി അതിനെ സ് നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വീടവാരങ്ങൾ തീർത്ഥാടനത്തിൽ പര്വാചകൻ അതിനെ ചുംബിച്ചു. അതിനാൽ എക്കാലവും എല്ലാ തീർത്ഥാടകരും അതിനെ ചുംബിച്ചുവരുന്നു. പിന്നാലെ വരുന്ന വിശ്വാസികൾ തന്റെ മാതൃക പിന്തുടരുന്നത് പര്വാചകനറിയാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും പര്വാചകനല്ല ചെയ്തു. പിൻഗാമികളുടെ ചൂണ്ടുകൾ തന്റെ ചുംബനത്തിന്റെ ഓർമകളായി കറുത്ത കലല്ൻമേൽ പതിയുമെന്ന പര്തീക്ഷയോടെത്തന്നെ. അതിനാൽ ഉപകാരമോ ഉപദര്വമോ ചെയയാനാവാത്ത വെറുമൊരു കലല് മാതര്മാണതെന്ന് അദ്ദേഹം പര്തേയ്കം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഹജറൽ അസ് വദിനുള്ള ചുംബനം പര്വാചകനോടുള്ള സ് നേഹപര്കടനം മാതര്മതെര്. അതിൽ ആരാധനാവികാരമില്ല. ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. കാലത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് തന്റെ മുഴുവൻ അനുയായികൾക്കുമായി നബിതിരുമേനി അർപ്പിച്ച പര്-

തീകാത്മകമായ പരിരംഭണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയാണ് അതിനെ ഉമ്മവയ്ക്കുന്നവരൊക്കെയും. നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ അനേകം തലമുറകളിലെ കോടാനുകോടി വിശ്വാസികളുടെ അധരസ്പർശമേറ്റിടത്ത് സവ്ന്തം ചുണ്ടുകൾ വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ വിശ്വാസി തന്നെ പൂർവികത്വമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ അവിരാമം തുടർന്നുവരുന്ന വിശ്വാസി സമൂഹത്തിന്റെ മഹാപര്യാഹത്തിലെ ഒരു കണിക മാതര്മാണ് താനെന്ന ബോധം അത് തീർത്ഥാടകനിലുണ്ടാർത്തുന്നു. അങ്ങനെ നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ പരന്നുകിടക്കുന്ന പൂർവികത്വമായി തന്നെ വൈകാരികമായി ബന്ധിക്കുന്നു. അത് മാനവതയുടെ ഏകതയെക്കുറിച്ച അവബോധം വളർത്തുകയും അവചയ്മായ അനുഭൂതി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനപ്പുറം ആ കറുത്ത കലലിന് ദൈവികത കൽപിക്കുകയോ, അതിനെ പര്തിഷ്ഠയായി ഗണിക്കുകയോ, ആരാധനാ വികാരത്തോടെ തൊടുകയോ ചുംബിക്കുകയോ വീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അക്ഷന്തവയ്മായ അപരാധമാണ്. അത് ഇസ് ലാം കണിശമായി വിലക്കിയ ബഹുദൈവാരാധനയുടെ ഭാഗമെന്തെന്ന്.

വിഗര്ഹാരാധനയെ എന്തിനെതിർക്കുന്നു? മുസ് ലീംകൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളോ ബഹുദൈവാരാധകരോ അലല്. ദൈവം ഏകനാണെന്ന് വിശ്വസിച്ച ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. വിഗര്ഹങ്ങൾ പര്തിഷ്ഠിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ ഓർക്കാനും ദൈവത്തിൽ ശര്ഭു കേന്ദ്രീകരിക്കാനുമാണ്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളെന്തിനാണ് വിഗര്ഹാരാധനയെ കറുപ്പടുത്തുന്നത്? ഇസ് ലാം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അവനെ മാതര്മേ വിളിച്ചു പര്ദാമിരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യാവൂ എന്ന് കണിശമായി കൽപിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സത്തയിലും ഗുണവിശേഷങ്ങളിലും അധികാരാവകാശങ്ങളിലും അവനു പങ്കുകാരെ കൽപിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവയ്മായ അപരാധമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ വിഗര്ഹാരാധനയോട് വിരോധിക്കേണ്ടിവരുന്നു. 1. ദൈവം അരൂപിയും അദൃശ്യന്മാരാണ് ഹിന്ദുമതമുൾപ്പെടെ ലോകത്തിലെ എലല് മതങ്ങളും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. കേനോപനിഷത്തിലിങ്ങനെ കാണാം:

'യന്മനസാ ന മനുതേ യേനാഹുർമനോമതം

തദേവ ബര്ഹതവ് വിദ്ധി നേദം യദിദമുപാസതേ' (1: 6)

(മനസ്സിന് അറിവാൻ കഴിയാത്തതും എന്നാൽ മനസ്സിന് അറിവാനുള്ള കഴിവിനെ നൽകുന്നതുമായതിനെ ബര്ഹമെന്ന് അറിയുക. ഇതാണ് ബര്ഹം എന്ന വിചാരിച്ച് ഉപാസിക്കുന്നതൊന്നും ബര്ഹമലല്.)

'യച്ഛക്ഷുഷാ ന പശ്യത്രി യേന ചക്ഷുഷി പശ്യത്രി

തദേവ ബര്ഹ തവ് വിദ്ധി നേദം യദിദമുപാസതേ' (1:7)

(കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാൻ കഴിയാത്തതും കണ്ണുകൊണ്ട് വിഷയങ്ങളെ കാണുന്നതിന് ഹേതുഭൂതമായിട്ടുള്ളതുമേതോ അത് ബര്ഹമെന്നറിഞ്ഞാലും. ഇതാണതെന്ന നിലയിൽ ഉപാസിക്കുന്നതൊന്നും ബര്ഹമലല്.)

'യത് ശേര്തേര്ണ ന ശ്രണോതി യേന ശേര്താതര്മിദം ശര്തം

തദേവ ബര്ഹ തവ് വിദ്ധി നേദം യദിദമുപാസതേ' (1: 8)

(ചെവിക്കൊണ്ട് കേൾക്കാൻ കഴിയാത്തതും എന്നാൽ ചെവിക്ക് കേൾക്കാനുള്ള കഴിവ് നൽകുന്നതുമായതേതോ അതാണ് ബര്ഹമെന്നറിഞ്ഞാലും. അതാണിതെന്ന നിലയിൽ ഉപാസിക്കുന്നതൊന്നും ബര്ഹമലല്.)

ദൈവം നിരാകാരനാണെന്ന് ഹൈന്ദവദർശനം അസന്ദിഗ്ധമായി വയ്ക്കുമാക്കുന്നു. ഉപനിഷത്ത് ദൈവത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് 'നിർഗത ആകാരാത് സ നിരാകാരഃ' യാതൊരുവന് ആകൃതിയൊന്നുമില്ലായ്മയോ അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നാണ് (സവ്ദമി ദയാനന്ദ സരസ്വതി, സതയാർഥപര്കാശം, ആരയ്പര്ദാദേശിക പര്തിനിധി സഭ, പഞ്ചാബ്, പുറം :38) സവ്ദമി ദയാനന്ദ സരസ്വതി എഴുതുന്നു: "ഈശ്വരൻ നിരാകാരനാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ സാകാരനാണെങ്കിൽ വയാപകനായിരിക്കുന്നതലല്. വയാപകനലല്കിൽ സർവജ്ഞത്വം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഈശ്വരനിൽ ഘടിക്കുകയിലല്. എന്തെന്നാൽ പരിച്ഛിന്നമായ വസ്തുവില്ലുള്ള ഗുണകർമ്മസവ്ഭാവങ്ങളും പരിച്ഛിന്നങ്ങളായിരിക്കുമലല്. എന്നു മാതര്മലല്, ഈശ്വരൻ സാകാരനാണെങ്കിൽ ശീതോഷ്ണങ്ങൾ, രോഗങ്ങൾ, ദോഷങ്ങൾ, ചേദനം, ഭേദനം മുതലായ കര്ിയകളൊന്നുമേൽക്കാത്തവനായിരിപ്പാൻ കഴിയുകയിലല്. അതിനാൽ ഈശ്വരൻ നിരാകാരനാണെന്നതെന്നാണ് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത്." (സതയാർഥപര്കാശം, പുറം 288) ഖുർആൻ പറയുന്നു: "അലല്ഹു സകല വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ സകല സംഗതികളും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനാകുന്നു നിങ്ങളുടെ നാഥനായ ദൈവം. അവനലല്തെ ഒരു ആരാധയ്നമിലല്. സകല വസ്തുക്കളുടെയും സര്ഷ്ടാവാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക. അവൻ എലല്കാരയ്ങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വമേറ്റുവാനാകുന്നു. കണ്ണുകൾക്കവനെ കാണാനാവിലല്. അവനോ, കണ്ണുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടം അഭിജ്ഞാനമലല്" (6:101-103). അരൂപിയും അദൃശ്യന്മാരായ ദൈവത്തിന് രൂപം സങ്കല്പിക്കുന്നത് കൃതര്മിമാണ്. മിഥയ്യെ സതയ്പുമായി കലർത്തലാണ്. അത് ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ തെറ്റായ സങ്കല്പം വിശ്വാസികളിൽ വളർത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന കടുത്ത അനീതിയാണ്. ഇതു സംബന്ധമായി ബര്ഹാനന്ദ സവ്ദമി ശിവയോഗി എഴുതുന്നു: 'നമ്മുടെ പിതാവിന്റെയോ ഗുരുവിന്റെയോ മറ്റോ ചരായയെടുത്തുവെച്ച് അവരുടെ അഭാവത്തിൽ അവരെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു; വന്ദിക്കുന്നു. അപര്കാരം ക്ഷേതര്ത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പര്തിമവെച്ച് പൂജിച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നതാകുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടിലല്കിൽ സവ്ലബുദ്ധികൾക്ക് ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? എന്ന് കാര്മന്മാർ വാദിക്കുന്നു. ഇതും അസംബന്ധം തന്നെ. പിതാവിനെയും ഗുരുവിനെയും മറ്റും കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നത്. ആ ചരായയിൽ അവരുടെ ആകൃതിവടിയും ഉണ്ട്. ദൈവത്തിന് ആകൃതിയിലല്. പിന്നെ എങ്ങനെ ചരായയെടുത്തു? ആർ എടുത്തു? ബിംബപ്പണിക്കാരും മറ്റും കലല്കളിലും വലല്തിലും കൊത്തുന്നതും വരക്കുന്നതുമായോ ദൈവത്തിന്റെ ചരായ? ഇങ്ങനെ നാനാ വിഗര്ഹരൂപത്തിനാൽ ദൈവസവ്രൂപത്തെയും ആരാധനാകര്മത്തെയും തെറ്റിലാരിപ്പിക്കുന്നത് മഹാ അനര്മമാകുന്നു.' (വിഗര്ഹാരാധനാഖണ്ഡനം, പര്സാധകർ: നിർമലാനന്ദയോഗി, പര്സിഡന്റ് ബര്ഹാനന്ദ ശിവയോഗി സിദ്ധാശര്മ, ആലത്തൂർ; പുറം 28, 29)

2. നമ്മിൽ ശര്ഭു കേന്ദ്രീകരിക്കാനോ നമ്മെ ഓർക്കാനോ വേണ്ടി കരങ്ങളെയോ നായയുടെയോ ചിതര്മോ പര്തിമയോ സ്ഥാപിക്കുന്നത് നാമാരും ഇഷ്ടപ്പെടുകയിലല്ലേല്. കാരണം, കരങ്ങളും നായയുമൊക്കെ നമ്മേക്കാൾ നിസ്സാരവും താഴെയുമാണെന്ന് നാം ധരിക്കുന്നു. അവവിധം തന്നെ ഈ പര്പഞ്ചത്തിലുള്ള എലല് വസ്തുക്കളും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളും അവനോട് താരതമയം ചെയ്യാനാവാത്ത വിധം നന്നേ നിസ്സാരവുമാണ്. അവയിലേതെങ്കിലും ഒന്നിനെ, ദൈവത്തെ ഓർക്കാനും അവനിൽ ശര്ഭു കേന്ദ്രീകരിക്കാനുമായി സ്ഥാപിക്കുന്നത് ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന കടുത്ത അനീതിയാണ്; അതുകൊണ്ടുതന്നെ അക്ഷന്തവയ്മായ അപരാധവും.

3. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് പറയേണ്ടത് ദൈവമാണ്. വിഗര്ഹമോ പര്തിമകളോ പര്തിഷ്ഠകളോ സ്ഥാപി-

ചൂണ് തന്നെ ആരാധിക്കേണ്ടതെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അത്തരമൊരു ആരാധനാരീതി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ, വിഗ്രഹങ്ങളോ പർതിഷ്ഠകളോ സ്ഥാപിച്ച് ആരാധന നടത്തരുതെന്ന് കണിശമായി കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

4. സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെയാണ് വിളിച്ചു പരാർഥിക്കുന്നതും ആരാധിക്കുന്നതും അതാത്തതാണെന്ന് ഇസ് ലാമിനെപ്പോലെ ഹിന്ദുമതവും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധന ബഹുദൈവാരാധനയെപ്പോലെ അനൗപദേശ്യവുമായ വിമർശിക്കേണ്ടതിലാലാണ്. മരണോപോഷ്ഠിപനിഷത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: "ഓമിതേയ്തദക്ഷരമുദീമമുപാസീത" (ഓംകാരം യാതൊരുവന്റെ നാമധേയമാണോ, യാതൊരുവൻ ഒരിക്കലും നശിക്കുകയിലായിരുന്നോ അത്യാവേശം ഉപാസിക്കേണ്ടത്; മറ്റൊരുവനെയാലാണ്.) വിവര്യാതമായ ഹൈന്ദവസ് തോതർത്തിലിങ്ങനെ കാണാം:

"തവ് മേകം വരണയ്ം തവ് മേകം ശരണയ്ം

തവ് മേകം ജഗത് കാരണം വിശവ് രൂപം"

(നിന്നെ മാത്രം ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. നിന്നോടുമാത്രം ഞങ്ങൾ ശരണം തേടുന്നു. ലോകോൽപ്പത്തിക്കു കാരണം നീ തന്നെ. നീ വിശവ് രൂപം.)

ശേവ് താശവ് തരോപനിഷത്തിലിങ്ങനെ കാണാം:

'തമീശവ് രാണാം പരമം മഹേശ്വരം

തം ദേവതാനാം പരമം ച ദൈവതം

പതിം പതീനാം പരമം പരസ്താത്

വിദാമ ദേവം ഭുവനേശമീഡയ്ം" (67)

(അത് എലാ ഈശ്വരന്മാരുടെയും മഹാനായ ശാസകനും സർവ ദേവന്മാർക്കും പരമാരാധനയും സമസ്ത പതികളുടെയും പതിയും ധനുരക്ഷകൻ പരമസ്ത ബർഹ്മാണയനായതും ആകുന്നു. സ്തുതയ്ക്കേണ്ട പരകാശ സർവ്വപരമായ അത് സർവത്തിനും അതീതമാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.) ഗീതയിലിങ്ങനെ കാണാം:

"യാന്തി ദേവപര്യാദേവാന പിതൃന് യാന്തി പിതൃ വര്യാ:

ഭൂതാനി യാന്തി ഭൂതേ ജയായാന്തി മദയാജിനോ ഉ ഹമാം."

(ദേവന്മാരെ ഉപാസിക്കുന്നവർ ദേവന്മാരെ പരാധിക്കുന്നു. പിതൃക്കളെ ആരാധിക്കുന്നവർ പിതൃക്കളെ അണയുന്നു. ഭൂതങ്ങളെ ഉപാസിക്കുന്നവർ ഭൂതങ്ങളിലെത്തുന്നു. എന്നാൽ എന്നെ ഉപാസിക്കുന്നവർ എന്നെ പരാധിക്കുന്നു.) (ഉദാഹരണം: വിദ്യവാചാസ്പതി വി. പനോളി, 'ശരീരകരദർശനം', പുറം 91) സവാമി ദയാനന്ദ സരസ്വതി എഴുതുന്നു: "സ്തുതി, പരാർഥന, ഉപാസന എന്നിവയെല്ലാം ശേര്ഷ്വനായിട്ടുള്ളവരും മാത്രമേ ചെയ്യപ്പെടാറുള്ളൂ. ഗുണം, കർമ്മം, സര്വഭാവം, സത്യവ്യവഹാരം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മറ്റൊരാളെക്കൊള്ളും ഉൽക്കർഷ്കം ആർക്കുണ്ടോ അവനെയാണ് ശേര്ഷ്വൻ എന്നു പറയേണ്ടത്. ആർ ശേര്ഷ്വന്മാരിൽ വച്ച് ശേര്ഷ്വനാകുന്നുവോ അവനെ പരമേശ്വരൻ എന്നു പറയുന്നു. മറ്റൊരുവനെയുമല്ല. അവന് തുല്യനായിട്ട് ഒരുവൻ ഇതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഇലാണ്. ഇനിമേൽ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ അവനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനായി ഒരുവൻ ഉണ്ടാകുന്നത് എങ്ങനെ? സത്യം, നയായം, ദയ, സർവകർമ്മസാമർത്ഥ്യം, സർവജ്ഞതവ് മുതലായ അസംഖ്യം ഗുണങ്ങൾ അവനുള്ളതുപോലെ മറ്റൊരു ജഡപരാർഥത്തിനോ ജീവാത്മാവിനോ ഇല്ല. സത്യസർവ്വരൂപമായി വിളങ്ങുന്ന വസ്തുവിന്റെ ഗുണകർമ്മ സര്വഭാവങ്ങളും സത്യങ്ങളായിത്തന്നെയിരിക്കും. അതിനാൽ മനുഷ്യരെല്ലാം പരമേശ്വരനെയാണ് സ്തുതിക്കുകയും പരാർഥിക്കുകയും ഉപാസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്. മറ്റൊരുവനെയുമല്ല. ബർഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്ന പേരോടു കൂടിയ പുരാതനന്മാരായ വിദ്വാന്മാരും ദൈതയന്മാർ, ദാനവന്മാർ തുടങ്ങിയ നികൃഷ്ട മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള സാധാരണ മനുഷ്യരും പരമേശ്വരനിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണ് സ്തുതിക്കുകയും പരാർഥിക്കുകയും ഉപാസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. വേറൊരുവനെയാലാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മളെല്ലാവരും അപര്യാകാരം ചെയ്യുന്നതാണാചിതമായിട്ടുള്ളത്"(സത്യവർഗ്ഗപര്യാദേവം, പുറം 12,13). ബർഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവരെപ്പോലും സ്തുതിക്കുകയോ പരാർഥിക്കുകയോ ഉപാസിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെയർത്ഥം. ഇക്കാര്യം ശരീ വാഗ്ഭടാനന്ദ ഗുരുവും അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (വാഗ്ഭടാനന്ദന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ. ഒന്നാം പതിപ്പ്, മാതൃഭൂമി പബ്ലിഷിംഗ് ആന്റ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്. പുറം 357-359). ബർഹ്മാനന്ദ സവാമി ശിവയോഗി വസിഷ്ഠനിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

"നട്ടകലൈൽത്തൈവമെന്റ നാലു പുഷ്പം ചാർത്തുരിർ

ചുറ്റിവത്തുമൊന്നെന്റ ചൊലല് മന്തിരമെതക്കടോ

നട്ടുകലല് പേയുമോ നാതത്തുളളിരുകയിൽ

ചുട്ടചട്ടിച്ചട്ടുക കറിച്ചുവൈയറിയുമോ"

(ഒരു കലലിനെ പര്തിഷ്ഠിക്കുന്നു. അതിൽ ഈശ്വര ഭാവനയോടു കൂടി പൂജിക്കുന്നു. അതിനെ പര്ദക്ഷിണം വെക്കുന്നു. മന്തർ ജപിക്കുന്നു. ആ പര്തിഷ്ഠിച്ച കലല് കേൾക്കുമോ? കറിവെക്കുന്ന ചട്ടിയോ കറിയുള്ളക്കുന്ന ചട്ടുകമോ, കറിയുടെ രസത്തെ അറിയുമോ?) (വിഗ്രഹാരാധനാ ഖണ്ഡനം, പുറം 7)

5. സാധാരണക്കാർക്ക് ആരാധിക്കാൻ വിഗ്രഹം വേണമെന്ന വാദത്തെ ബർഹ്മാനന്ദസവാമി ശിവയോഗി ഇങ്ങനെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു: "കട്ടികൾക്ക് ചെറിയ കപ്പായം വേണം. വലിയ കപ്പായം പറ്റുകയില്ല. അപര്യാകാരം അല്പബുദ്ധികൾക്ക് വിഗ്രഹാരാധന വേണം. ബർഹ്മയായനത്തിന് കഴിയുകയില്ല" എന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇത് "കട്ടികൾക്ക് കാണാൻ ഒരു ചെറിയ സൂര്യൻ വേണം. വലിയ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം നോക്കിയാൽ കാണുകയില്ല എന്നു പറയുന്നപോലെ അസംബന്ധമാകുന്നു." (വിഗ്രഹാരാധനാഖണ്ഡനം)

6. വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചും വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പര്യാകാരമായ പുണ്യവും ദിവ്യത്വവും കൽപിക്കുന്നവരാണ്. ആരുടെ പര്തിഷ്ഠയാണോ, അവരുടെ ചൈതന്യം അതിൽ ആവാഹിക്കപ്പെട്ടതായാണ് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ വിശ്വാസം. മറിച്ച്, ശര്ദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ മുന്നിൽ എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് വച്ചാൽ മതിയല്ലോ. എന്നു മാത്രമല്ല, നിലവിലുള്ള വിഗ്രഹം മാറ്റി മറ്റു വലയ്ക്കും വച്ചാൽ എതിർക്കപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളാധരിക്കുന്ന വിഗ്രഹത്തെ മാറ്റുന്നത് വിശ്വാസികൾക്ക് സങ്കല്പിക്കുക പോലും സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ വിഗ്രഹം ദൈവത്തെ ഓർക്കാനും ശര്ദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനും മാത്രമാണെന്ന വാദം വസ്തുനീഷ്ടമല്ല. അത് ബഹുദൈവാരാധന തന്നെയാണ്. അതിനാലാണ് മരണോപോഷ്ഠിപനിഷത്തിനും സവാമി ദയാനന്ദ സരസ്വതിക്കും വാഗ്ഭടാനന്ദഗുരുവിനുമെല്ലാം അനൗപദേശ്യവുമായ ആരാധനയെ എതിർക്കേണ്ടിവന്നത്.

7. ദൈവം അദവിതീയനും അതുലയ്നും അസദൃശനമാണെന്ന് എലല് മതങ്ങളും പറയുന്നു. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നതുപോലെ എന്നുപോലും പറയുക സാധ്യമല്ല. അതോടൊപ്പം മനുഷ്യന്റെ കണ്ണും മനസ്സും എവിടെയാണോ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത് അതിന്റെ പര്തിരൂപമാണ് മനസ്സിൽ പതിയുക. വിഗര്ഹാരാധകന്റെ മനസ്സിൽ വിഗര്ഹത്തിന്റെ പര്തിബിംബമാണ് സ്ഥാനം പിടിക്കുക. അതിനാൽ ആരാധകന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തിനു പകരം വിഗര്ഹമാണ് സ്ഥാനം പിടിക്കുക. അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം വിഗര്ഹം കൈയടക്കുന്നു.

8. ആരാധയ്നോടുള്ള ആത്മീയമായ ആദരവിനാൽ ആരാധകൻ പരമമായ വിനയത്തോടെ നിർവഹിക്കുന്ന കർമ്മമാണലല് ആരാധന. സൃഷ്ടികളിൽ ശേര്ഷ്ഠനായ മനുഷ്യൻ അത് തന്നെപ്പോലുള്ളവർക്കോ തന്നേക്കാൾ താഴെയുള്ളവയ്ക്കോ അർപ്പിക്കുന്നത് തന്റെ മഹിമയായ പദവിക്കും മാനയ്ക്കും നിരക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവേതരർക്കുള്ള ആരാധന സവ്നത്തോടുള്ള അതികര്മം കൂടിയായാണ് ഇസ് ലാം കാണുന്നത്. സർവോപരി, സര്വ്വമീ ദയാനന്ദ സരസവ്തി വയ്ക്കുമാക്കിയപോലെ പരമമായ ആദരവ് അർപ്പിക്കേണ്ടത് അതർഹിക്കുന്നവനാണ്. ശേര്ഷ്ഠതയിലും മഹത്വത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും ശക്തിയിലും പൂർണ്ണതയുള്ളവൻ ദൈവം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ അവൻ മാതര്മേ ആരാധന അർഹിക്കുന്നുള്ളു. അതവനുമാതര് അവകാശപ്പെട്ടതുമാണ്. ദൈവത്തിനു മാതര് അവകാശപ്പെട്ടത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകൽ ദൈവഹിതത്തിനെതിരും അവയെ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കലുമാണ്. വിഗര്ഹാരാധന കൊടിയ പാപമാകാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ.

അദ്ധ്യായം 39

ദൈവാവതാരം സതയ്മോ മിഥയ്യോ?

39.1 അവതാരസങ്കല്പത്തെ ഇസ് ലാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് താങ്കൾ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ദൈവം വിവിധ രൂപേണ അവതരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം ഇസ് ലാമിന് വിരുദ്ധമാണോ?

ഇസ് ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ ദൈവം ഏകനാണ്, അനാദിയാണ്, അനന്തനാണ്, അദൃശ്യനാണ്, അരൂപിയാണ്, അതുലനാണ്, അസദൃശനാണ്, അവിഭാജ്യനാണ്, ജനിമൃതികൾക്കതീതനാണ്. എന്നാൽ ദൈവാവതാരമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവയ്ക്ക് കൈലാഷം ജനനമുണ്ട്, മരണമുണ്ട്, രൂപമുണ്ട്, സ്ഥലകാലവുമായി ബന്ധമുണ്ട്, പരിധികളും പരിമിതികളുമുണ്ട്. ദൈവം ഇതിനെയെല്ലാം അതീതനാണ്. അതിനാൽ ഇസ് ലാം അവതാര സങ്കല്പത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാതർമല, ശക്തമായതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇസ് ലാം മാതർമല അതിനെ എതിർക്കുന്നത്. ഹൈന്ദവവേദദർശനവും അവതാരസങ്കല്പത്തിനെതിരാണ്. അത് ഹിന്ദുമത വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമേയല്ല, പിൻക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്. ദൈവം മനുഷ്യശരീര രൂപമണിയുന്നവനാണെന്ന വിശ്വാസത്തെ ഭഗവദ്ഗീത ശക്തമായതിരിക്കുന്നു:

"അവജാനന്തി മാം മൂഢാഃ മാനുഷീം തനമാശരീതം

പരം ഭാവമജാനന്തോ മമ ഭൂതമഹേശ്വരം.

മോഘാശാ മോഘകർമാണോ മോഘജ്ഞാനാ വിചേതസഃ

രാക്ഷസീമാസുരീം ചൈവ പരക്രൂരിം മോഹിനീം ശരീതാഃ"

(ഭൂതങ്ങളുടെ മഹേശ്വരനെന്ന പരമമായ എന്റെ ഭാവത്തെ അറിയാത്ത മൂഢന്മാർ എന്നെ മാനുഷികമായ ശരീരത്തെ ആശ്രയിച്ചവനായി നിന്ദിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എന്നെ ധരിക്കുന്നവരുടെ ആശങ്കയും അവർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും അവർക്കുള്ള ജ്ഞാനവും നിഷ്പലങ്ങളാണ്. അവർ അവിവേകികളും മനസ്സിനെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന രാക്ഷസപരക്രൂരിയെയും അസുരപരക്രൂരിയെയും ആശ്രയിച്ചുള്ളവരാകുന്നു.) (അദ്ധ്യായം 9, രാജവിദ്യാരാജ ഗുഹയ്യോഗം, ശ്ലോകം: 11, 12)

നമുണ്ട് രാജ്യത്ത് ദൈവാവതാരങ്ങളായി ഗണിച്ച് ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ബർഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ശരീരമൻ, ശരീകൃഷ്ണൻ എന്നിവരെക്കുറിച്ച് പരമവേദപണ്ഡിതനായ വാഗ്ഭടാനന്ദ ഗുരു എഴുതുന്നു:

"സൃഷ്ടിസ്ഥിതിയന്തകരണീം ബർഹ്മവിഷ്ണുശിവാത്മികാം

സ സംജ്ഞാം യാതി ഭഗവാനേക ഏവ മഹേശ്വരഃ" (വിഷ്ണുപുരാണം 1-2-66).

അർത്ഥം: സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഏകനായ ഈശ്വരനെ ബർഹ്മാവെന്നും വിഷ്ണുവെന്നും ശിവൻ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് പൗരാണികന്മാരുടെ ഇടയിലും ഏകദൈവവിശ്വാസമാണുള്ളതെന്ന് അനായാസേന ഗർഹിക്കാവുന്നതാണ്.

സതയ്മോ അങ്ങനെയാണെങ്കിലും പൗരാണികന്മാർ തുടങ്ങി ഇതുവരെയുള്ള ബഹുജനങ്ങൾ ബർഹ്മാദികളെ വെവേറാക്കി ഈശ്വരന്മാരായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ! ഇതിനു പരമാണ്ഗരായമായിട്ടെങ്കിലും വലത് കാരണവും ഉണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്തായിരിക്കും എന്നു ചോദിക്കുന്നു. എങ്കിൽ ഞാൻ കുറഞ്ഞൊരു സമാധാനം പറയാം. പണ്ട് ബർഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നും മറ്റും ചില മനുഷ്യർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം മതവാദികളും ബുദ്ധമതപര്യാരണത്തോടുകൂടി ഉടഞ്ഞുതകർന്നുപോയ പൗരോഹിത്യ പര്ഭാവക്കോട്ടയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായി കൈയ്യയർത്തി ചാടിപ്പുറപ്പെട്ട വീരവീരന്മാരും ആയിരുന്നു. ഇവരുടെ ഇടയിൽ ബർഹ്മാവ് കറെ നലത് മനസ്ഥിതിയുള്ള ഒരാളായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാം. അദ്ദേഹം തന്റെ മതം പര്ചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ആയുധം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വൈശിഷ്ട്യം. വിഷ്ണുവും ശിവനും തങ്ങളുടെ മതപര്യാരണത്തിനായി കരവാൾ, ഗദ, കൂലം മുതലായവ നിഷ് കരുണം ഉപയോഗിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് അവരുടെ മതം ഇന്ത്യയിൽ പര്ബലപ്പെട്ടു. വിഷ്ണു, വിക്രന്ത എന്ന സ്തൂരിയുടെ മകനും വൈകുണ്ഠനെന്ന് പര്സിദ്ധനാകുന്നു. അദ്ദേഹം ആര്യവർഗത്തിൽ പെട്ട ഒരുവനായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല. ഭിക്ഷാശീലമായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും സർപ്പവശീകരണത്തിൽ സാരസയ്ക്ക് കാട്ടിയെന്നതുകൊണ്ടും 'നങ്ങ്' എന്ന കുറവസ്തൂരിയുടെ പിതാവായിരുന്നതുകൊണ്ടും മര്യാദപാത്രത്തിൽ ആസക്തനായിരുന്നു എന്നറിയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും മറ്റും 'ശിവൻ' ഒരു കുറവനായിരുന്നു എന്നു ഹിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. ഏതായാലും ശിവന്റെ നൈവേദ്യത്തെ ഇന്നും ബര്ഹ്മജ്ഞാതിക്കാർ ഭക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴ്ന്നപ്പട്ട ഒരു ജാതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളായിരിക്കണമെന്നത് തീർച്ച തന്നെ. 'ബർഹ്മാവിന്റെ കഴുത്തറുത്ത പാതകം നിമിത്തമാണ് ബര്ഹ്മജ്ഞാതിക്കാർ ശിവനെവേദയ്ക്ക് ഭക്ഷിക്കാത്തത്' എന്നു പറയുന്നതു സവീകാര്യമല്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ ഗളനാളം മുറിച്ച് ജനാർദ്ദനൻ എന്ന പേർ സ്വാദിച്ചതിന് പുറമെ മാതൃഹൃതയ്ക്ക് മഹാപാതകവും കൂടി ചെയ്ത വിഷ്ണുവിന്റെ നൈവേദ്യം മേൽജാതിക്കാർ ആഹരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഈ വിഷ്ണുവും ശിവനും പരമദേര്ഹികളായിരുന്നു എന്നതിനുപുറമെ അനേകായനയ്മത്സരികളുമായിരുന്നു. ശിവൻ ബര്ഹ്മതത്തെ നിഷ്കര്യാസം ഉടച്ചിരുന്നു. ബർഹ്മാവിന്റെ ശിരസ്സുറ്റുപോയി എന്ന ഐതിഹ്യത്തിന്റെ മൂലം

അതാണ്. ബർഹമതം തകർന്നുപോകയാൽ ബർഹമാവിനെ കുടിവെപ്പാനും ആരാധിപ്പാനും അധികം പേരുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹം അന്നാരായയ്ക്കോടിയിൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടു. വൈഷ്ണവന്മാരും ശൈവന്മാരും കൂടുതൽ ഉണ്ടാകയാൽ വിഷ്ണുവിന്റെയും ശിവന്റെയും മരണശേഷം അവരെ സാദരം കുടിവയ്ക്കുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനും അതയ്യികം സൗകര്യമുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽ വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങളും ശിവക്ഷേത്രങ്ങളും ധാരാളം ആവിർഭവിച്ചതിനു കാരണം ഇതുതന്നെ. ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അനവരതം സാധുദേഹം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും അനേയനായ് കലഹങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റു പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും ശിവന്റെയും വിഷ്ണുവിന്റെയും മനസ്ഥിതി ലേശം പോലും ഉൽകൃഷ്ടമായിരുന്നില്ലെന്ന് ധരിക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള ഏതു മനുഷ്യനും എളുപ്പമാകുന്നു. ശിവന്റെ ദുഃസ്ഥിതിയെ വെളിവാക്കി ഗർഹിക്കണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തിയ ശാക്തേയത്തിലുള്ള വാമതന്ത്രം ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി. മനുഷ്യരെ ഉടലോടെ നരകത്തിൽ തള്ളിവിടുന്ന നഗ്നന്മാരും ബീഭത്സങ്ങളുമായ ദുരാചാരങ്ങളാണ് അതിൽ പർതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. വൈഷ്ണവമതത്തെ പർബലമായി പർച്ചരിപ്പിച്ചവരെ വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാര പുരുഷന്മാരാക്കിയും ശൈവമതത്തിന് പര്യാബലയ്ക്ക് വരുത്തിയവരെ ശിവന്റെ പുതർന്മാരാക്കിയും വർണിക്കുകയാണ് പര്യായേണ ചെയ്തുകാണുന്നത്. ശരീരമാനം ശരീകൃഷ്ണനും മറ്റും അവതാര പുരുഷന്മാരായതും ഗണപതിയും സുബർഹ്മണയ്ക്കും ശിവസുതന്മാരായതും ഈ വഴിയിൽ കൂടിയാകുന്നു.' (വാഗ്ഭടാനന്ദന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ, മാതൃഭൂമി പബ്ലിഷിംഗ് ആന്റ് പബലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്. 1998 പുറം 751-752)

വാഗ്ഭടാനന്ദൻ ഗുരു തന്നെ ഇക്കാര്യം സംഭാഷണ രൂപേണ ഇങ്ങനെ വയ്ക്കത്തക്കതാക്കുന്നു:

രാമൻ: സ്നേഹിത, നിങ്ങൾ ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വയ്ക്കുന്നില്ല.

കൃഷ്ണൻ: ഞാൻ ഈശ്വരവിശ്വാസിയല്ലെന്ന് നിങ്ങളോടാരാണ് പറഞ്ഞത്?

രാമൻ: ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞുതരണമോ? ശിവൻ, വിഷ്ണു, ബർഹമാവ് തുടങ്ങിയ സകാരമൂർത്തികളെ നിഷേധിച്ചു പർസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന നിങ്ങൾ ഒരു ഭയങ്കരനായ നിരീശ്വരനല്ലേ?

കൃഷ്ണൻ: സ്നേഹിത, ആകാരഭേദങ്ങളോടുകൂടിയ ശിവനും വിഷ്ണുവും മറ്റും ഈശ്വരസ്ഥാനത്തിൽ അഭിഷിക്തരാകുന്നതിന് അർഹന്മാരെല്ലാം ശിവാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചു സർവശക്തനാണ് ഈശ്വരനെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഞാനല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസി? നശവർണ്ണങ്ങളും ഈശ്വരസൃഷ്ടങ്ങളുമായ സാകാരവസ്തുക്കളെ ഈശ്വരന്മാരെന്ന് വിശ്വസിച്ചും തദനുസാരം ആരാധിച്ചും വരുന്ന നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈശ്വരന്മാരല്ലേ?

രാമൻ: ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! സാകാരമൂർത്തികളായ ശിവാദികൾ നശവർണ്ണന്മാരാണ്? എന്തൊരധികപർസംഗമാണിത്? എന്തിനൊന്നും കേൾക്കേണ്ട.

കൃഷ്ണൻ: സ്നേഹിത, ആകാരമുള്ള എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും നശവർണ്ണമാണ്. ഇതിന്റെ തെളിവ് ഒരു ഘടത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ മതി. ഘടം ആകാരമുള്ളതാകുന്നു, അത് നശിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ നിയമം പരമാണ് കാരണവാദികൾ കൂടി സമ്മതിക്കാതിരിക്കില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ നിയമം എവിടെയും ബാധകമാകുന്നു. എന്നാൽ സാകാരമായ ആ ഘടത്തിന് ഒരു കർത്താവു കൂടി വേണം. അല്ലാതെ ഘടം ഉണ്ടാവുകയില്ല. ആ കർത്താവാണ് കശവൻ. അതുപോലെ ശിവാദികൾ സാകാരന്മാരാണെങ്കിൽ അവർ നശിക്കുന്നവർതന്നെ, സംശയമില്ല. അവരുടെ ഉൽപത്തിക്ക് ഒരു കർത്താവുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അനുമാനിക്കണം. ആ കർത്താവെന്തെന്ന് ഈശ്വരൻ. 'വിശ്വസ്യ കർത്താ' എന്നും മറ്റും വേദങ്ങൾ ശല്യാലിക്കുന്നത് ആ ഈശ്വരനെന്നാകുന്നു. താദൃശനായ ഈശ്വരനെ വിശ്വസിക്കുകയും ജനിച്ചു മരിച്ച ശിവാദികളെ ഈശ്വരനെന്നു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതാണ് ഉചിതം. കഥയിലല്ലാതെ വെളിച്ചം വിശ്വസിക്കുകയും ആ മൂലവിശ്വാസത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ദയാശാലികളെ അധികപർസംഗികളെന്ന് അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സുജനതയ്ക്ക് യോജിച്ചതല്ല.

രാമൻ: കഷ്ടം! കഷ്ടം! ശിവാദികൾ ജനിച്ചു മരിച്ചവരെന്നോ! എന്തൊരു ധിക്കാരമാണിത്? ഇങ്ങനെ ആരെങ്കിലും പറയുമോ?

കൃഷ്ണൻ: സ്നേഹിത, ശിവാദികൾ ജനിച്ചവരെങ്കിൽ മരിക്കുകയില്ലേ? മരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാം കാണേണ്ടതുമാണ്; അവർ സാകാരന്മാരല്ലേ! അവരെവിടെ? എന്തുകൊണ്ട് കാണുന്നില്ല?

രാമൻ: ശിവ! ശിവ! അവരെ നാം കാണുകയോ? പാപികളായ നമുക്ക് അതർഭാഗ്യമുണ്ടോ? പുണ്യവാളന്മാരായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അവരെക്കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ!

കൃഷ്ണൻ: രാവണൻ തുടങ്ങിയ രാക്ഷസന്മാരേക്കാൾ നാം പാപികളാണെന്നോ?

രാമൻ: അതല്ല, രാവണാദികൾ നരഹതയ്ക്കും ബർഹ്മഹതയ്ക്കും ദേവന്മാരെ അടിച്ചോടിക്കുക എന്ന പാപകൃത്യവും ചെയ്തു ഘോരപാപികളല്ലേ? അതർ പാപം നാം ചെയ്യുന്നില്ല. ചെയ്യുകയുമില്ല! രാവണാദികളേക്കാൾ നാം സുകൃതം ചെയ്തവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതല്ലേ?

കൃഷ്ണൻ: രാവണനും മറ്റും ശിവാദികളെ പലപ്പോഴും കാണുകയുണ്ടായല്ലോ. എന്നു മാത്രമല്ല, ബാണാസുരന്റെ കോട്ടയിൽ കുറച്ചുകാലം ശിവൻ കാവൽക്കാരനായിരുന്നില്ലേ? ആദ്യത്തെ ഭാര്യ മരിച്ചതിനു ശേഷം പാർവതിയെന്ന മലയില്ലെണ്ണിനെ അദ്ദേഹം കലയാണം കഴിച്ചില്ലേ? ഇങ്ങനെ മഹാപാപികളായ രാക്ഷസന്മാർക്കു കൂടി ശിവനെ കാണാൻ മാത്രമല്ല, ഭൂതയ്നാക്കുവാൻ കൂടി സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മലയിടുക്കത്തില്ലെണ്ണിന് അദ്ദേഹത്തെ ഭർത്താവാക്കി വരികുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ നമുക്ക് പാപശക്തിയാൽ കാണാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് കഥകേടല്ലേ?

രാമൻ: ശിവൻ രണ്ടാമതും കലയാണം കഴിച്ചത് മലയത്തില്ലെണ്ണിനെയോ? എന്താ പറയുന്നത്? അനാവശ്യമായി അസംബന്ധം പറയുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ദേഷ്യം വളരുന്നു. വേണ്ട, വേണ്ടാസനം പറയേ!

കൃഷ്ണൻ: വേണ്ടാസനം പറയുകയല്ല. വേണ്ട ആസനം പറയുകയാണ്. പാർവതിയെ ശിവൻ കലയാണം കഴിച്ചതായി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

രാമൻ: ഉവ്വ്, കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൃഷ്ണൻ: പാർവതിയെന്നു വെച്ചാൽ ആരാണെന്നാണ് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്? പാർവതം മലയാണെങ്കിൽ പാർവതി മലയില്ലേ? സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഭർമിക്കാതെ അർത്ഥമൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! മാതംഗൻ എന്ന മലക്കുറവന്റെ മകളായ പാർവതിയെന്ന മലയില്ലെണ്ണിന് നിങ്ങൾ മറ്റൊരു പർക്കാരം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ചിലവാകാത്ത ആ ധാരണാഭേദം കൊണ്ട് മറയ്ക്കുപോകുന്നതാണ് നല്ലത്! കലയാണം കഴിച്ച് മക്കളോടുകൂടി അങ്ങനെയങ്ങനെ ജീവിച്ചും മരിച്ചും മണ്ണടിഞ്ഞും പോയ ശിവാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള

വിശ്വാസം അകലെ തള്ളി ശാശ്വതനും നിരാകാരമായ ഈശ്വരനെ വിശ്വസിച്ചു നല്കി മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ നോക്കൂ! ഞങ്ങളോട് ഉപദേശിപ്പാൻ വരുന്നത് പിന്നെയുവെട്ടെ''(വാഗ്ദാനന്തർ സന്ദർശന കൃതികൾ. പുറം :357-359)

ശരീസവാമി ദയാനന്ദസരസവർത്തി ഈ വിഷയം ചോദേയ്ക്കത്തര രൂപത്തിൽ ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു: ''പർശ് നം: ഈശ്വരൻ അവതാരം സവീകരിക്കുന്നുണ്ടോ ഇലലയോ?

ഉത്തരം: ഇലല, എന്തെന്നാൽ 'അജ ഏകപാത്' (35-53), 'സ പരയ്ഗാത് ശുക്രമകായം' (40-8) എന്നു തുടങ്ങിയ യജുർവേദ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് പരമേശ്വരൻ ജന്മം കൊള്ളുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്.

പർശ് നം: യദാ യദാ ഹി ധർമസ്യ ഗ് ഊനിർഭവതി ഭാരത!

അഭയ്യത്മാനമധർമസ്യ തദാത്മാനം സൃജാമയ്ഹം.

(ഭഗവദ്ഗീത, അ. 4, ശ്ലോകം 7)

ധർമത്തിന് ലോപം വരുമ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ ശരീരം ധരിക്കുന്നു എന്ന് ശരീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ?

ഉത്തരം: വേദവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് ഇത് പര്മാണമാകുന്നില്ല. ധർമത്താവും ധർമത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഇരിക്കുന്നവനുമായ ശരീകൃഷ്ണൻ 'ഞാൻ യുഗംതോറും ജന്മം കൈക്കൊണ്ടു ശിഷ്യജനങ്ങളെ പരിപാലിക്കുകയും ദുഷ്ടന്മാരെ സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്നിങ്ങനെ ആഗര്ഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ ദോഷമൊന്നുമില്ല. എന്തെന്നാൽ 'പരോപകാരായ സതാം വിഭൃതയഃ' സജ്ജനങ്ങളുടെ ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം എന്നിവയെല്ലാം പരോപകാരത്തിനായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. എന്നാലും ശരീകൃഷ്ണൻ ഇതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനാണെന്ന് വരുവാൻ തരമില്ല.

പർശ് നം: ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ലോകത്തിൽ ഈശ്വരന്റെ ഇരുപത്തിനാല് അവതാരങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിനെ എങ്ങനെയാണ് കൈക്കൊള്ളുന്നത്?

ഉത്തരം: വേദത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടും, സാമ്പദ്ദായികന്മാരുടെ വഞ്ചനകൾക്ക് വശംവദന്മാരാകുന്നതുകൊണ്ടും അവരവർക്ക് അറിവിലൊത്തതുകൊണ്ടും അജ്ഞാതമാകുന്ന വലയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് ഇങ്ങനെ പര്മാണ ശൂന്യങ്ങളായ വാക്കുകൾ പറയുകയും അവയെ വിലവെയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

പർശ് നം: ഈശ്വരൻ അവതാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ കംസൻ, രാവണൻ മുതലായ ദുഷ്ടന്മാരെ സംഹരിപ്പാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?

ഉത്തരം: ഒന്നാമത്, ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരെല്ലാം നിശ്ചയമായും മരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ശരീരം കൈക്കൊണ്ട് അവതരിക്കാതെ തന്നെ ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഈശ്വരന്റെ മുമ്പിൽ കംസൻ, രാവണൻ മുതലായവർ കേവലം ഒരു കുമിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തത്തക്കവർ പോലുമല്ല. അദ്ദേഹം സർവവയാപിയായതുകൊണ്ട് കംസരാവണാദികളുടെ ശരീരങ്ങളിലും കടിനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനാണ്. ഇരിക്കുന്ന ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അവരുടെ മാറ് പിളർന്ന് അവരെ കൊന്നുകളയാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. എണ്ണമറ്റ ഗുണകരമായ സർവ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയ പരമേശ്വരൻ ഒരു ക്ഷുദ്രജന്തുവിനെ കൊല്ലുവാനായി ജനനമരണങ്ങളുള്ളവനായിത്തീരുന്നവനെ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ വിപ്ലിയോടലൊത്തെ മറ്റാരോടാണ് ഉപമിക്കാൻ സാധിക്കുക?... ഇതിനു പുറമെ പരമേശ്വരൻ ജന്മം സവീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് യുക്തികൊണ്ടും കിട്ടുന്നില്ല. അതിരിലൊത്തതായ ഈ ആകാശം ഗർഭത്തിൽ അടങ്ങിയെന്നോ കരതലത്തിൽ ഒതുങ്ങിയെന്നോ ആരെങ്കിലും പറയുന്നതായാൽ അതു നേരായി വരുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ ആകാശം അതിരറ്റം എങ്ങും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. അതിനാൽ ആകാശം അകത്തേക്ക് പര്വേശിക്കുകയും പുറത്തേക്ക് നിർഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ പരമാത്മാവ് അനന്തനും സർവവയാപിയുമായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് പര്വേശ നിർഗമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്ന കാര്യം ഒരിക്കലും ശകയ്മല്ല. ഒരു വസ്തു എവിടെ ഇലലയോ അവിടെ മാതര്മേ ഗതാഗതങ്ങൾ സംഭവിക്കാൻ തരമുള്ളു. പരമേശ്വരൻ എങ്ങെന്നോ വന്നുവെന്നു പറയുവാൻ, ഗർഭത്തിൽ വയാപിച്ചിരുന്നില്ലെന്നോ? പരമേശ്വരൻ പുറത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് നിർഗമിച്ചു എന്നു പറയുന്നത്? അറിവിലൊത്തവരെല്ലാംതെ മറ്റാരാണ് ഈശ്വരനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുകയും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുക? അതുകൊണ്ട് പരമേശ്വരൻ ഗതാഗതങ്ങളും ജനനമരണങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് സിദ്ധിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ യേശു മുതലായവരും ഈശ്വരന്റെ അവതാരമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക. എന്തെന്നാൽ, രാഗദേവ്ഷങ്ങൾ, ക്ഷത്രിപിപാസകൾ, ഭയശോകങ്ങൾ, സുഖദുഃഖങ്ങൾ, ജനനമരണങ്ങൾ മുതലായ ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ മനുഷ്യർ തന്നെയായിരുന്നു''(സത്യവർമ്മ പര്കാശം, പുറം 304-306).

അതിനാൽ ദൈവത്തിന് അവതാരമില്ലെന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നും ഇസ് ലാമിനെപ്പോലെ ഹിന്ദുദർശനവും അംഗീകരിക്കുന്നു. പര്പഞ്ചത്തിലുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. യേശുവും മോശയും മുഹമ്മദും ബര്ഹാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും രാമനും കൃഷ്ണനും മൊന്നും ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ല. അവരൊന്നും ഈശ്വരന്മാരോ ഈശ്വരാവതാരങ്ങളോ അല്ല. മറിച്ച് ഈശ്വരസൃഷ്ടങ്ങളാണ്. അതിനാൽ, അവരെയാണു വിളിച്ചു പര്വർത്തിക്കുകയോ ആരാധിക്കുകയോ അരുത്. അവർക്ക് നിവേദയ്ങ്ങളോ നേർച്ചവഴിപാടുകളോ അർപ്പിക്കരുത്. അവരുടെയൊക്കെ സര്ഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ മാതര്മേ ആരാധിക്കാവൂ. മറിച്ച് സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം അജ്ഞതകൊണ്ടോ അന്ധവിശ്വാസം നിമിത്തമോ ആണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമത്രെ.

അദ്ധ്യായം 40

ഇസ് ലാമും അഭൗതിക ജ്ഞാനവും

40.1 "ലോകത്ത് ആർക്കും തന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും അറിയുകയിലെന്ന് താങ്കൾ ആമുഖ ഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ജനനസമയത്തെ നക്ഷത്രഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജാതകഫലം പര്വചിക്കാറുണ്ടല്ലോ. പര്വച ജേയാതിഷിമാരുടെ പര്വചനങ്ങൾ പലപ്പോഴും യാഥാർഥ്യമാവാറുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?"

നമ്മുടെ ജനനത്തിനുമുമ്പും രാവ്യം രാശിയും നക്ഷത്രവുമൊക്കെ അറിയുകയാണെങ്കിൽ ഭാവിയെ സംബന്ധിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമെന്ന ധാരണ സമൂഹത്തിൽ വളരെ വ്യാപകമായി നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ദിനംപ്രതി പതിനായിരക്കണക്കിനും ലക്ഷക്കണക്കിനും പര്വചികൾ വിറ്റഴിക്കപ്പെടുന്ന പതര്ക്കങ്ങൾ പലതും 'ഈ ആഴ്ച നമുക്കെന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന്' പതിവായി നമ്മോട് പറഞ്ഞുതരാറുണ്ടല്ലോ. ഓരോ വാരാന്തയ്ക്കുമുള്ള വരുംവാരത്തിൽ വന്നുഭവിക്കാവുന്ന സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അതിമഹത്തായ നേട്ടം തന്നെ. അനാവശ്യമായ ആശങ്കകളൊഴിവാക്കാനും പര്വചിക്കാനാവാത്ത പര്വചികൾ വെച്ചുപുലർത്താതിരിക്കാനും കരുതലോടെ കാര്യങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്താനും കഴിയുമല്ലോ. എന്നാൽ നക്ഷത്രഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാവി അറിയാനാർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നതാണ് സത്യം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ മുൻപര്യാനമന്തരീയായ ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്ക് ജനനത്തിനുമുമ്പും രാവ്യം രാശിയും നക്ഷത്രവുമൊക്കെ അറിയാമായിരുന്നു. ജേയാതിഷിമാരെ സ്ഥിരമായി കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും സമ്പന്നം അംഗരക്ഷകന്റെ വെടിയേറ്റ് മരിക്കുമെന്ന് അവരെ ആരും അറിയിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. രാജീവ് ഗാന്ധിയുടെ അവസ്ഥയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. തമിഴ് നാട്ടിൽ വെച്ച് ബോംബ് സ്ഫോടനത്തിൽ മരണമടയുമെന്ന് പര്വചിക്കാൻ ഒരാൾക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആരും അങ്ങനെയൊരു കാര്യം അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ലാത്തൂരിലെ പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ജനനത്തിനുമുമ്പും മറ്റു വിശദാംശങ്ങളുമറിയാമായിരുന്നു. ജാതകം തയ്യാറാക്കുന്ന ജേയാതിഷിമാർ പോലും അവരില്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും മുന്നറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതാണല്ലോ വസ്തുത. ജാതകം നോക്കി ഭാവി മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. പി.ജെ.എസ്. ഗിയാനി, പി.കെ. ചക്രവർത്തി, ജഗജിത് ഉപ്സൽ, രാമൻതക്കാർ, മാലതി സിർസിക്കാർ തുടങ്ങിയ പര്വചികൾ ജേയാതിഷിമാരുടെ പര്വചനമായ പല പര്വചനങ്ങളും പുലർന്നിട്ടില്ലെന്ന് അനുഭവം സാക്ഷ്യമാണ്. ഒമ്പതാം ലോക സഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ രാജീവ് ഗാന്ധി അധികാരത്തിൽ വരുമെന്ന് ഉപ്സൽ പര്വചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അത് പുലർന്നില്ല. ഗൾഫ് യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു ദിവസം മുമ്പ് അടുത്തൊന്നും അതുണ്ടാവില്ലെന്ന് പര്വചിച്ച പര്വചികൾ ജേയാതിഷിമാരാണ് ബജൻഭദ്രവാല. പക്ഷേ, പാളിപ്പോയ ഇത്തരം പര്വചനങ്ങളെപ്പറ്റി പിന്നീട് പലരും വിസ്മരിക്കാറാണ് പതിവ്. അതേസമയം, വെള്ളപ്പൊക്കം ഒത്തുവരികയോ വയ്യാവാനിച്ച് ഒപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പര്വചനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വ്യാപകമായ പര്വചാരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭോപ്പാലിലെ വാതകദുരന്തത്തെക്കുറിച്ചോ ബംഗ്ളാദേശിലെ ലക്ഷങ്ങളുടെ മരണത്തിനിടയാക്കിയ കൊടുങ്കാറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചോ ദുരന്തം വാരിവിതറിയ ഇറാനിലെ ഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റിയോ മുന്നറിവ് നൽകാൻ ഒരു ജേയാതിഷിമാരും നക്ഷത്രഘടനക്കാരനും കണക്കുനോട്ടക്കാരനും പര്വചനക്കാരനും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണ് സത്യം. അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, ഭാവി അറിയാനുള്ള അദമ്യമായ അഭിവാഞ്ഛ ഇതൊക്കെ ഒത്തുചേരുമ്പോൾ ആളുകൾ ഭാവി പറഞ്ഞുതന്നവരെ പര്വചികൾ സമീപിക്കുന്നു. വിദയാസമ്പന്നരും ബുദ്ധിജീവികളും ശാസ്ത്രജ്ഞരും സാംസ്കാരിക നായകന്മാരും ഭരണാധികാരികളുമൊന്നും ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ല. അതിനാലവർ ചിലരിൽ അഭൗതികമായ അറിവുകൾ ആരോപിക്കുന്നു. ദിവ്യമായ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. ഭാവി പര്വചിക്കാൻ പര്വചാരണ അവരെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ പര്വചനസർവ്വവായ ദൈവത്തിനല്ലാതെ ആർക്കും അഭൗതിക കാര്യങ്ങളറിയുകയില്ല. ഭാവിയെ എന്തുനടക്കുമെന്ന് കണ്ടെത്താനാവില്ല. ഇസ് ലാം ഇക്കാര്യം അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അകലത്തുള്ള അന്ത്യവൃക്ഷത്തിൽ പഴമിലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതിനാൽ യേശു ശിഷ്യരെ അതിന്റെ അടുത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ പരിയപത്നി ആശുക്കരിലെ അപവാദാരോപണമുണ്ടായപ്പോൾ അത് അപ്പോടെ കള്ളമാണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ മൂഹമ്മദ് നബിയിരുമേനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട്, ദിവ്യവെളിപാടുകളുണ്ടായപ്പോഴാണ് വസ്തുത വ്യക്തമായത്. ശരീരാമൻ, കാട്ടിൽ വെച്ച് ജനിച്ചുവളർന്ന സമ്പന്നം സന്താനങ്ങളായ ലവകശന്മാർ തന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന് രാമചരിതം ചൊല്ലിയപ്പോൾ അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. പരിയപത്നി ലക്ഷയിലായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് അമാനുഷിക മാർഗത്തിലൂടെ അവരെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പര്വചാരണക്കാരും പുനയുജ്ജ്വലിക്കുമെന്നും തന്നെ അഭൗതിക കാര്യങ്ങളറിയില്ലെന്നും ഭാവിയെ സംബന്ധിക്കുമെന്ന് മുൻകൂട്ടി കണ്ടെത്താനാവില്ലെന്നും ഈ വസ്തുതകൾ സംശയാതീതമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായി അഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ലെന്ന് ഇസ് ലാമിലെ ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമതെന്ന്. ഖുർആൻ ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: "പറ-

യുക: അലല്പാഹ് അലല്പാഹ് ആകാശഭൂമികളിലാരുതന്നെ അഭൗതിക കാര്യങ്ങളറിയുന്നില്ല." (27: 65) "നബിയേ, പറയുക: എന്റെ വശം ദൈവത്തിന്റെ ഖജനാവുകളെണ്ണെന്താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. ഞാൻ അഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല." (6: 50) നമ്മുടെ കാലത്തും ലോകത്തുമെന്നപോലെ അഭൗതിക മാർഗ്ഗേണ പുണ്യവാളന്മാർക്ക് ദിവ്യജ്ഞാനമുണ്ടെന്ന മൂഢധാരണ ചരിതരത്തിൽ പലപ്പോഴും നിലനിന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എലല്പാ ദൈവദൂതന്മാരും ആ ധാരണ തിരുത്താനും അത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് അറ്റതിവരുത്താനും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവദൂതനായ താനൾപ്പുടെ ആർക്കും അഭൗതികജ്ഞാനമില്ലെന്ന് അവരെലല്പാ ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവദൂതനായ നൂഹ് തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞു: "അലല്പാഹ്വിന്റെ ഖജനാവുകൾ എന്റെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് വകാശപ്പെടുന്നില്ല. എന്നിക്ക് അഭൗതികജ്ഞാനമുണ്ടെന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല." (11: 31) അതിനാൽ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായ അഭൗതികജ്ഞാനം ദൈവദൂതന്മാർക്കോ പുണ്യപുരുഷന്മാർക്കോ ഭഗവാന്മാരെന്നവകാശപ്പെടുന്നവർക്കോ ജേയ്ത്സായ്ന്മാർക്കോ കണക്കുനോട്ടക്കാർക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ ഇല്ല. ഉണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നത് തീർത്തും വയ്യാജമാണ്. നക്ഷത്രഫലവും ജേയ്ത്സായ് പര്വചനവുമെലല്പാ തെറ്റും തികഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസവുമെന്തെന്ന് നക്ഷത്രഫലം വയ്യാജവും കൊടിയ തട്ടിപ്പമാണെന്ന് സവ്വാമി ദയാനന്ദസരസ്വതി അസന്ദിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ഇക്കാര്യം ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

പര്ശ് നം: രാജാക്കന്മാരും പര്ജകളും അടങ്ങിയ ഈ ലോകത്തിൽ ചിലർ സുഖമുള്ളവരായും ചിലർ ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നു. അതെലല്പാ ഗര്ഹസ്ഥിതിയുടെ ഫലമെലേ?

ഉത്തരം: അതെലല്പാ പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഫലമാണ്.

പര്ശ് നം: ജേയ്തിശ്ശാസ്തര് കേവലം കളവാണോ?

ഉത്തരം: അല്ല. ആ ശാസ്തര്ത്തിലന്തരിച്ച അങ്കഗണിതം, രേഖാഗണിതം, ബീജഗണിതം മുതലായ ഗണിതഭാഗങ്ങളെലല്പാ ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. ഫലഭാഗം മുഴുവൻ ശുദ്ധവയ്യാജമാണ്.

പര്ശ് നം: ജന്മപതര് (ജാതകം) തീരെ നിഷ്പ്രഭമായിട്ടുള്ളതാണോ?

ഉത്തരം: അതെ, അതിനു ജന്മപതര് മെന്നെലല്പാ, ശോകപതര് എന്നാണ് പേർ പറയേണ്ടത്. എന്തെന്നാൽ സന്താനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സകല ജനങ്ങൾക്കും ആനന്ദം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ആനന്ദം സന്താനത്തിന്റെ ജാതകം എഴുതി ഗര്ഹങ്ങളുടെ ഫലം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതുവരെ മാതര്മേ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ. ജാതകം എഴുതിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ജേയ്ത്സായ്ന് പറയുമ്പോൾ കട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ജേയ്ത്സായ്നോട് "വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ജാതകമായിരിക്കണം എഴുതുന്നത്" എന്നു പറയുന്നു. പറഞ്ഞെൽപ്പിച്ചത് ധനികനാണെങ്കിൽ ചുറ്റുന്ന നിറത്തിലും മഞ്ഞനിറത്തിലുമുള്ള വരകൾ കൊണ്ടും ചിതര്ങ്ങൾകൊണ്ടും മോടിപിടിപ്പിച്ചും ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ സാധാരണ സമ്പദ്ദായത്തിലും ഒരു ജാതകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി ജേയ്ത്സായ്ന് അത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ വരുന്നു. അപ്പോൾ കട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ജേയ്ത്സായ്ന് മുഖിലിരുന്നു ചോദിക്കുന്നു: "ഇവന്റെ ജാതകം നല്പിട്ടതെന്നെലല്പാ?" ജേയ്ത്സായ്ന് പറയുന്നു: "ഉള്ളതു മുഴുവൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചേക്കാം. ഇവന്റെ ജന്മഗര്ഹങ്ങളും മിതഗര്ഹങ്ങളും ശുഭങ്ങളാകുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇവൻ വലിയ ധനികനും കീർത്തിമാനും ആയിത്തീരും. ഏതു സഭയിൽ കടന്നിരുന്നാലും ഇവന്റെ തേജസ്സ് മറ്റുള്ളവരുടേതിനേക്കാൾ മികച്ചുനിൽക്കും. ശരീരത്തിനു നല്പി ആരോഗ്യമുള്ളവനും രാജാക്കന്മാരാൽ കൂടി ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയിത്തീരും." ഈ മാതിരി വാക്കുകൾ കേട്ട് കട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ പറയു: "നല്പിത്. നല്പിതു ജേയ്ത്സായ്ന്; അങ്ങ് വളരെ നല്പി ഒരാളാണ്." എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും തന്റെ കാര്യം സാധിക്കുകയിലെല്പാ ജേയ്ത്സായ്നറിയാം. അതുകൊണ്ട് ജേയ്ത്സായ്ന് പിന്നെയും പറയുന്നു: "ഈ പറഞ്ഞ ഗര്ഹങ്ങളെലല്പാ വളരെ ശോഭനങ്ങൾ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ ശുഭഗര്ഹങ്ങൾ വേറെ ചില കര്ശ്വഗര്ഹങ്ങളോടു കൂടിച്ചേർന്നാണിരിക്കുന്നത്. അതുനിമിത്തം ഈ കട്ടിക്ക് എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ മൃതയ്യ്യോഗം ഉണ്ട്." ഇതു കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും മാതാപിതാക്കൾ പുതര്ജനനംകൊണ്ടുണ്ടായ ആനന്ദമെലല്പാ പരിതയ്ജിച്ച് സന്താപസമുദര്ത്തിൽ മുങ്ങി ജേയ്ത്സായ്നോട് പറയുന്നു: "ജേയ്ത്സായ്ന്, ഇനി ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?" ജേയ്ത്സായ്ന് പറയുന്നു: "അതിനു വല്പ പരിഹാരവും ചെയ്യണം." പരിഹാരം എന്താണെന്ന് ഗൃഹസ്ഥൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ ജേയ്ത്സായ്ന് വീണ്ടും പറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു: "ദാനങ്ങൾ കൊടുക്കണം. ഗര്ഹശാന്തിക്കുള്ള മന്തര്ങ്ങൾ ജപിക്കണം. ദിവസംതോറും ബര്ഹമണരെ കാൽകഴുകിച്ച് ഊട്ടണം. ഇങ്ങനെയെലല്പാ ചെയ്യുന്നതായാൽ ഗര്ഹപ്പീഴകളെലല്പാ തീരുമെന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടത്." ജേയ്ത്സായ്ന് ഇവിടെ അനുമാനശബ്ദം പര്യോഗിക്കുന്നത് വളരെ മുൻകരുതലോടുകൂടിയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, കട്ടി മരിച്ചുപോകുന്നതായാൽ അയാൾ പറയു: "ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? പരമേശ്വരനു മേലെ ആരും ഇല്ല. ഞങ്ങൾ വളരെ പര്യത്നം ചെയ്യുന്നോക്കി. നിങ്ങൾ പലതും ചെയ്യയിച്ചു. പക്ഷേ, അവന്റെ കർമ്മഫലം അങ്ങനെയാണ്." കട്ടി ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെങ്കിൽ അപ്പോഴും അയാൾക്ക് ഇങ്ങനെ പറയാം: "നോക്കുക, ഞങ്ങളുടെ മന്തര്ങ്ങളുടെയും ഞങ്ങൾ ഉപാസിക്കുന്ന ദേവതമാരുടെയും ബര്ഹമണരുടെയും ശക്തി എന്തെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ കട്ടിയെ രക്ഷിച്ചുതന്നിലേ?" വാസ്തവത്തിൽ ജപം കൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടായിലെല്പാ ആ ധൂർത്തന്മാരുടെ കൈയിൽനിന്ന് അവർക്ക് കൊടുത്തതിന്റെ രണ്ടോ മൂന്നോ ഇരട്ടി പണം മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതാണ്. കട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായാലും അങ്ങനെ മടക്കിമേടിക്കുക തന്നെയാണ് വേണ്ടത്. എന്തെന്നാൽ, "അത് അവന്റെ കർമ്മഫലമാണ്. ഈശ്വരന്റെ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുവാൻ ആർക്കും ശക്തിയില്ല" എന്നു ജേയ്തിഷി പറയുന്നപോലെ അവന്റെ കർമ്മഫലവും ഈശ്വരന്റെ നിയമവുമാണ് അവനെ രക്ഷിച്ചത്; നിങ്ങളുടെ പര്വൃത്തിയെല്പാ എന്ന് ഗൃഹസ്ഥന് അയാളോടു പറയാവുന്നതാണെലല്പാ. ദാനങ്ങളും മറ്റു പുണ്യകർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു പര്തിഗര്ഹം വാങ്ങിയിട്ടുള്ള ഗുരു മുതലായവരോടും ജേയ്ത്സായ്നോട് പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ പറയേണ്ടതാണ്. (സതയ്ത്ഥിപര്കാശം, ആര്യപര്ദേശിക പര്തിനിധി സഭ, പഞ്ചാബ്. പുറം: 4547) ജേയ്തിഷത്തിന്റെ നിരർഥകത വ്യക്തമാക്കാനായി സവ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ഒരു കഥ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു ജേയ്തിഷി ഒരു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹം ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുമെന്ന് പര്വചിച്ചു. അതുകേട്ട ഭയന്ന രാജാവ് അപ്പോൾതന്നെ മരിക്കുമെന്ന നിലയിലായി. അപ്പോൾ മന്തരി അവിടെയെത്തി "ജേയ്തിഷികൾ പൊതുവെ വിഡ്ഢികളാണെന്നും അവർ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ലെല്പാ"ന്നും പറഞ്ഞ് രാജാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും ഫലിച്ചില്ല. അപ്പോൾ മന്തരി ജേയ്തിഷിയോട് "രാജാവിന്റെ മരണം പര്വചിച്ചത് ശരി തന്നെയോ" എന്ന് ഒന്നുകൂടി ചോദിച്ചു. വീണ്ടും ഗണിച്ചതിന് ശേഷം ജേയ്തിഷി തന്റെ പര്വചനത്തിലുറച്ചുനിന്നു. ഉടനെ മന്തരി ജേയ്തിഷിയോട് "നിങ്ങൾ എപ്പോഴാണ് മരിക്കുക"യെന്ന് ചോദിച്ചു. "പന്തര്ണ്ടുകൊലല്പം കഴിഞ്ഞാൽ" എന്ന് മറുപടി. അതുകേട്ടയടനെ മന്തരി വാളെടുത്തു വീശി ആ ജേയ്തിഷിയെ വെട്ടിക്കൊന്നു. എന്നിട്ട് രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു: "അങ്ങേക്കിപ്പോൾ ബോധയ്മായലേല്പാ, അവൻ കള്ളനാണെന്ന്. ഈ നിമിഷം തന്നെ അവൻ ചത്തുവെലല്പാ." (വിവേകാനന്ദ

40.1. "ലോകത്ത് ആർക്കും തന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും അറിയുകയില്ലെന്ന് താങ്കൾ ആമുഖ ഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ജനനസമയത്തെ

സാഹിത്യസർവ്വസം, വാ. 4, പുറം 87) സവാമി വിവേകാനന്ദൻ തന്നെ എഴുതുന്നു: "വിധിയെപ്പറ്റി പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പര്യാപ്തം കൂടിവരുന്നവരാണ്. യുവജനങ്ങൾ പര്യാപ്തം ജേയാതിഷ്ഠത്തെ ആശ്രയിക്കാറില്ല. ഗര്ഹങ്ങൾ നമ്മുടെ മേൽ പര്യാപ്തം പര്യാപ്തം ഗിക്കുന്നുണ്ടോവാ. എന്നാൽ നാം അതിനതര് പര്യാപ്തം കല്പിക്കാൻ പാടില്ല.... ജേയാതിർഗണങ്ങൾ വന്നുകൊള്ളട്ടെ; അതുകൊണ്ടേന്തേ ദോഷം? ഒരു നക്ഷത്രത്തിന് താറുമാറാക്കാവുന്നതാണ് എന്റെ ജീവിതമെങ്കിൽ അതൊരു കാശിനു വിലപിടിപ്പുള്ളതല്ല. ജേയാതിഷ്ഠവും അതുപോലുള്ള ഗുരവിദ്യകളും പര്യാപ്തം ദുർബലമനസ്സിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാനാകും. അതിനാലവ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഉടൻ നാം ഒരു വൈദ്യനെ കാണുകയും നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുകയും വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്"(അതേ പുസ്തകം, പുറം 86). ഏകദൈവത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അഭൗതികകാര്യങ്ങളറിയുകയില്ലെന്ന് കല്പിപ്പില്ലാത്ത ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമതെ. ഇസ് ലാം അക്കാര്യം ഉന്നിപ്പറയാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ.

അദ്ധ്യായം 41

ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാര്?

41.1 'പര്പഞ്ചത്തിന് ഒരു സർഷ്ടാവ് വേണമെന്നും ദൈവമാണ് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും നിങ്ങൾ മതവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ്? മതവും ദൈവവും വിശ്വാസകാര്യമാണെന്നും അതിൽ യുക്തിക്ക് പര്സക്തിയിലേന്നുമുള്ള പതിവു മറുപടിയലര്തെ വലല്തു പറയാനുണ്ടോ?'

പര്പഞ്ചത്തെപ്പറ്റി പര്ധാനമായും രണ്ടു വീക്ഷണമാണ് നിലനില്ക്കുന്നത്. ഒന്ന് മതവിശ്വാസികളുടേത്. അതനുസരിച്ച് പര്പഞ്ചം സൃഷ്ടിയാണ്. ദൈവമാണതിന്റെ സര്ഷ്ടാവ്. രണ്ടാമത്തേത് പദാർഥ വാദികളുടെ വീക്ഷണമാണ്. പര്പഞ്ചം അനാദിയാണെന്ന് അവരവകാശപ്പെടുന്നു. അഥവാ അതുണ്ടായതലല്, ആദിയിലേ ഉള്ളതാണ്. അതിനാലതിന് ആദയ്വും അന്തയ്വുമിലല്. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറോ രണ്ടായിരമോ കോടി കൊലല് മുമ്പ് പര്പഞ്ചം അതീവസാന്നര്തയുള്ള ഒരു കൊച്ചു പദാർഥമായിരുന്നുവെന്ന് ഭൗതികവാദികൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. അത് സാന്നര്തയുടെയും താപത്തിന്റെയും പാരമയ്തയിലേത്തിയപ്പോൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. ആ സ്ഫോടനം അനന്തമായ അസംഖയ്ം പൊട്ടിത്തെറികളുടെ ശൃംഖലയായി. സംഖയ്കൾക്ക് അതീതമായ അവസ്ഥയില് ആദിപദാർഥത്തിന്റെ താപവും സാന്നര്തയും എത്തിയപ്പോഴാണ് അത് പൊട്ടിത്തെറിച്ചത്. ആ പൊട്ടിത്തെറിയുടെ ശബ്ദവും അളക്കാനാവാത്തതതെര്. വൻ വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ അതേ നിമിഷത്തില് മൂവര്ായിരം കോടി ഡിഗ്രി താപമുള്ള പര്പഞ്ചം ഉണ്ടായി. പൊട്ടിത്തെറിയുടെ ഫലമായി വികാസമുണ്ടായി. വികാസം കാരണമായി താപനില കുറയുവാൻ തുടങ്ങി. സ്ഫോടനം കഴിഞ്ഞ് നാല് നിമിഷം പിന്നിട്ടപ്പോൾ നയ്ടേര്ാണുകളും പേര്ാട്ടോണുകളും കൂടിച്ചേർന്നു. ആ സംഗമമാണ് നക്ഷത്രങ്ൾ തൊട്ട് മനുഷയ്ൻ വരെയുള്ള എലല്റ്റിന്റെയും ജന്മത്തിന് നാദി കുറിച്ചത്. പര്പഞ്ചോല്പത്തിയെ സംബന്ധിച്ച ഭൗതികവാദികളുടെ ഈ സങ്കല്പം ഉത്തരംകിട്ടാത്ത നിരവധി ചോദയ്ങ്ങളയര്ത്തുന്നു. ആദിപദാർഥം എന്നാണ് താപത്തിലും സാന്നര്തയിലും പാരമയ്തയിലേത്തിയത്? എന്തുകൊണ്ട് അതിനു മുമ്പായിലല്, അലല്ങ്കില് ശേഷമായിലല്? അനാദിയില് തന്നെ താപത്തിലും സാന്നര്തയിലും പാരമയ്തയിലായിരുന്നുവെങ്കില് എന്തുകൊണ്ട് അനാദിയില് തന്നെ സ്ഫോടനം സംഭവിച്ചിലല്? അനാദിയില് താപവും സാന്നര്തയും പാരമയ്തയിലായിരുന്നിലല്ങ്കില് പിന്നെ എങ്ങനെ അവ പാരമയ്തയിലേത്തി? പുറത്തുനിന്നുള്ള ഇടപെടലുകൾ കാരണമാണോ? എങ്കില് എന്താണ് ആ ഇടപെടല്? അലല്ങ്കില് അനാദിയിലിലല്ത്ത സാന്നര്തയും താപവും ആദിപദാർഥത്തില് പിന്നെ എങ്ങനെയുണ്ടായി? എന്നാണ് ആദയ്ത്തെ പൊട്ടിത്തെറിയുണ്ടായത്? എന്തുകൊണ്ട് അതിനു മുമ്പായിലല്? എന്തുകൊണ്ട് ശേഷമായിലല്? ഒന്നായിരുന്ന സൂര്യനും ഭൂമിയും രണ്ടായത് എന്ന്? എന്തുകൊണ്ട് അതിനു മുമ്പോ ശേഷമോ ആയിലല്? ഇത്തരം നിരവധി ചോദയ്ങൾക്ക് ഇന്നോളം ഭൗതികവാദികൾ മറുപടി നല്കിയിട്ടിലല്. നല്കാനൊട്ടു സാധയ്വുമലല്. ഈ പര്പഞ്ചം വളരെ വയ്വസ്ഥാപിതവും കര്മാനുസൃതവുമാണെന്ന് ഏവരും അംഗീകരിക്കുന്നു. ലോകഘടനയിലേങ്ങും തികഞ്ഞ താളെകയ്വും കൃതയ്തയും കണിശതയും പര്കടമാണ്. വയ്ക്കതമായ യുക്തിയുടെയും ഉയര്ന്ന ആസൂതര്ണത്തിന്റെയും നിതയ് നിദര്ശനമാണി പര്പഞ്ചം. മനുഷയ്ന്റെ അവസ്ഥ പരിശോധിച്ചാല്തന്നെ ഇക്കാരയ്ം ആര്ക്കും ബോധയ്മാകും. നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകത്ത് അറ്റുറ്റു കോടിയോളം മനുഷയ്ങള്. എലല്വരും ശവ്സിക്കുന്ന വായു ഒന്നാണ്. കടിക്കുന്ന വെള്ളവും ഒന്നുതന്നെ. കഴിക്കുന്ന ആഹാരത്തിലും പര്കടമായ അന്തരമിലല്. എന്നിട്ടും അറ്റുറ്റു കോടി മനുഷയ്ര്ക്ക് അറ്റുറ്റു കോടി മൂഖം. നമ്മെപ്പോലുള്ള മറ്റൊരാളെ ലോകത്തെവിടെയും കാണുക സാധയ്മലല്. നമ്മുടെ തള്ളവിരല് എതര് ചെറിയ അവയവമാണ്. എന്നിട്ടും അറ്റുറ്റു കോടി മനുഷയ്രിലൊരാൾക്കും നമ്മുടേതുപോലുള്ള ഒരു കൈവിലിലല്. മരിച്ചുപോയ കോടാനുകോടിക്കുമിലല്. ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന കോടാനുകോടികൾക്ക് ഉണ്ടാവുകയുമിലല്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും തലയില് പതിനായിരക്കണക്കിന് മൂടിയുണ്ട്. എന്നാല് ലോകത്തിലെ അറ്റുറ്റു കോടി തലയിലെ അസംഖയ്ം കോടി മൂടികളിലൊന്നു പോലും നമ്മുടെ മൂടിപോലെയിലല്. അവസാനത്തെ ഡി.എൻ.എ. പരിശോധനയില് നമ്മുടേത് തിരിച്ചറിയുക തന്നെ ചെയയ്ം. നമ്മുടെയൊക്കെ സിരകളില് ആയിരക്കണക്കിന് രക്തത്തുള്ളികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അറ്റുറ്റു കോടിയുടെ സിരകളിലെ കോടാനുകോടി രക്തത്തുള്ളികളില് നിന്നും നമ്മുടേത് വയ്തയ്സ്തമതെര്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഗന്ധം പോലും മറ്റുള്ളവരുടേതില്നിന്ന് ഭിന്നമതെര്. ഇതര്യേറെ അര്ളതകരവും ആസൂതര്ിതവും വയ്വസ്ഥാപിതവും കണിശവുമായ അവസ്ഥയില് നാമൊക്കെ ആയിത്തീര്ന്നത് കേവലം യാദൃച്ഛികതയും പദാർഥത്തിന്റെ പരിണാമവും ചലനവും മൂലവുമാണെന്ന് പറയുന്നത് ഒട്ടും യുക്തിനിഷ്ഠമോ ബുദ്ധിപൂര്വമോ അലല്. അത് പരമാബദ്ധമാണെന്ന് അഹന്തയാല് അന്ധത ബാധിക്കാത്തവരെലല്ാം അംഗീകരിക്കും. അറ്റുറ്റു കോടി മനുഷയ്ര്ക്ക് അതര്യും മൂഖഭാവവും കൈവിലിലുള്ള ഗന്ധവും തലമൂടിയും രക്തത്തുള്ളികളും മറ്റും നല്കിയത് സര്വരക്തനും സര്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമായ ശക്തിയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കലും വിശവ്സിക്കലുമാണ് ബുദ്ധിപൂര്വകം. ആ ശക്തിയതെര് പര്പഞ്ചസര്ഷ്ടാവായ ദൈവം. പര്പഞ്ചത്തില് പുതുതായൊന്നുമുണ്ടാവിലല്ന്ന് പദാർഥവാദികൾ പറയുന്നു. പുതുതായി വലല്-

ഇം ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതുണ്ടാക്കിയത് ആര് എന്ന ചോദ്യമുയരമലേല്പാ. എന്നാൽ ഇന്നുള്ള അറുനൂറോളം കോടി മനുഷ്യർക്ക് ബുദ്ധിയും ബോധവും അറിവും യുക്തിയുമുണ്ട്. ഈ ബുദ്ധിയും ബോധവും അറിവും യുക്തിയുമൊക്കെ എവിടെയായിരുന്നു? വിസ്ഫോടനത്തിനു മുമ്പുള്ള ആദിപദാർഥം ഇതൊക്കെയും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നോ? എങ്കിൽ അനാദിയിൽ ആ പദാർഥത്തിന്റെ ബുദ്ധിയും ബോധവും അറിവും യുക്തിയും അതിരുകളിലുപാത്തതാര് ആയിരിക്കിലേല്? അപ്പോൾ അചേതന പദാർഥം ഇതര്യേറെ സർവജ്ഞാനം യുക്തിജ്ഞാനമാവുകയോ? അതിനാൽ അറുനൂറു കോടി മനുഷ്യർക്ക് അറിവും ബോധവും ബുദ്ധിയും യുക്തിയും നൽകിയത് അതിരുകളിലുപാത്ത അറിവിന്റെയും ബോധത്തിന്റെയും യുക്തിയുടെയും ഉടമയായ സർവശക്തനായ ദൈവമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കലും അംഗീകരിക്കലുമാണ് നയായവും ശരിയും. സതത്സന്ധവും വിവേകപൂർവകവുമായ സമീപനവും അതുതന്നെ. അനാദിയായ ഒന്നുണ്ട്; ഉണ്ടായേ തീരൂവെന്ന് ഏവരും അംഗീകരിക്കുന്നു. അത് അചേതനമായ പദാർഥമാണെന്ന് ഭൗതികവാദികളും, സർവശക്തനും സർവജ്ഞാനമായ ദൈവമാണെന്ന് മതവിശ്വാസികളും പറയുന്നു. അനാദിയായ, അഥവാ തുടക്കമില്ലാത്ത ഒന്നിനെ സംബന്ധിച്ച്, അതിനെ ആരുണ്ടാക്കി; എങ്ങനെയുണ്ടായി തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഒട്ടും പര്സക്തമല്ലെന്നതും സുസമ്മതമാണ്. അനാദിയായ ആദിപദാർഥത്തെ ആരുണ്ടാക്കിയെന്ന ചോദ്യം അപര്സക്തമാണെന്ന് പറയുന്നവർ തന്നെ അനാദിയായ ദൈവത്തെ ആരുണ്ടാക്കിയെന്ന് ചോദിക്കുന്നത് അർത്ഥശൂന്യവും അബദ്ധപൂർണ്ണവുമെന്തെര്. പദാർഥ നിഷ്ഠമായ ഒന്നും ഒരു നിർമാതാവിലുപാതെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതിനാൽ പദാർഥനിർമ്മിതമായ പര്പഞ്ചത്തിന് ഒരു സര്ഷ്ടാവ് അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ പദാർഥപരമായതിന്റെ നിയമവും അവസ്ഥയും പദാർഥാതീതമായതിനു ബാധകമല്ല. ദൈവം പദാർഥാതീതനാണ്. അതിനാൽ പദാർഥനിഷ്ഠമായ പര്പഞ്ചത്തിന്റെ നിയമവും മാനദണ്ഡവും അടിസ്ഥാനമാക്കി പദാർഥാതീതനായ ദൈവത്തെ ആരു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന ചോദ്യം തീർത്തും അപര്സക്തമെന്തെര്. അനാദിയായ, ആരംഭമില്ലാത്ത, എന്നെന്നും ഉള്ളതായ ഒന്നുണ്ടായേ തീരൂവെന്ന് അനിഷേധ്യവും സർവസമ്മതവുമാണ്. അതാണ് സർവശക്തനും പര്പഞ്ചങ്ങളുടേയൊക്കെ സര്ഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ ദൈവം.

ദൈവം നീതിമാനോ?

42.1 ദൈവം നീതിമാനാണെന്നാണലേലാ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. എന്നാൽ അനുഭവം മറിച്ചാണ്. മനുഷ്യരിൽ ചിലർ വികലാംഗരും മറ്റു ചിലർ മന്ദബുദ്ധികളുമാണ്. ഇത് അവരോടു ചെയ്ത കടുത്ത അനീതിയലേലാ?

ഈ ചോദ്യം പര്യാപ്തതയിൽ വളരെ പര്യാപ്തതയും നയായവും തന്നെ. എന്നാൽ അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അബദ്ധം അനായാസം ബോധ്യമാകും. നമുക്ക് ഈ ചോദ്യം ഒന്നുകൂടി വികസിപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ പര്യാപ്തതമെന്ന് തോന്നുന്ന നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുവരും. എനിക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ആറടി നീളം നൽകിയിലെല്ലാ കുറിയവൻ ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. തന്നെ എന്തുകൊണ്ട് തൊലി വെളുത്തവനാക്കിയിലെല്ലാ കറുത്തവന്റെ ചോദ്യവും സുന്ദരനാക്കിയിലെല്ലാ വിരൂപന്റെ ചോദ്യവും പര്യാപ്തതയെന്നാക്കിയിലെല്ലാ സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ ചോദ്യവും സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥയുള്ളതത് ജനിപ്പിച്ചിലെല്ലാ മരുഭൂവാസിയുടെ ചോദ്യവും ധനികകുടുംബത്തിലാക്കിയിലെല്ലാ ദരിദ്രന്റെ ചോദ്യവും ഭരണാധികാരിയാക്കിയിലെല്ലാ ഭരണിയന്റെ ചോദ്യവും ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിപ്പിച്ചിലെല്ലാ എന്ന പത്താം നൂറ്റാണ്ടുകാരന്റെ ചോദ്യവുമൊക്കെ പര്യാപ്തതയും നയായവുമെന്തെന്ന്. ഇതൊക്കെയും ഓരോരുത്തരുടെയും തലത്തിൽനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ തികഞ്ഞ അനീതിയുമാണ്. നമ്മുടെ സഹധർമ്മിണിമാരുടെ ചോദ്യം ഇതിനെക്കാളെല്ലാവും നയായവും പര്യാപ്തവുമെന്തെന്ന്. മാസത്തിൽ നിശ്ചിത ദിവസം ചില പര്യാപ്തങ്ങളനുഭവിക്കുന്നവളും ഗർഭം ചുമക്കേണ്ടവളും പര്യാപ്തതകേണ്ടവളും കട്ടിക്ക് മൂല കൊടുക്കേണ്ടവളുമായി തന്നെയെന്തിനു സൃഷ്ടിച്ചു; തന്റെ ഭർത്താവിന് ഇത്തരം പര്യാപ്തങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തതല്ലേലോ; അതിനാൽ തന്നെ എന്തുകൊണ്ട് ആണായി സൃഷ്ടിച്ചിലെല്ലാ എന്ന് ഏതൊരു സ്ത്രീക്കും ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. തന്നോട് ചെയ്തത് കടുത്ത അനീതിയാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. മനുഷ്യരിൽക്കിടയിലെ ഈ വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാത്തവയാണ് നീതിയെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഒരേ ഭൂപര്വ്വതത്വം, ഒരേ കാലാവസ്ഥയിൽ, ഒരേ കാലത്ത്, ഒരേ കുടുംബത്തിൽ, ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളായി, ബുദ്ധിപരമായി ഒരേ നിലവാരത്തിലുള്ളവരായി, ഒരേ ശരീരപര്യാപ്തതയോടുകൂടി, ഒരേ ലിംഗക്കാരായി, ഒരേവിധം ആരോഗ്യാവസ്ഥയിൽ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും വേണ്ടിവരും. ഇത് തീർത്തും അസാധ്യവും അപര്യാപ്തതയാണെന്നുവന്നാൽ ഏവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. അതിനാൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലെയും വൈവിധ്യം മനുഷ്യരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പിന് അനിവാര്യമെന്തെന്ന്. മനുഷ്യജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമെങ്കിൽ നീതിയെ സംബന്ധിച്ച ഈ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം തീർത്തും പര്യാപ്തതങ്ങളാണ്. എങ്കിൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ജീവിതം എല്ലാവർക്കും ഒരേപോലെ തുല്യമായി അനുഭവിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും അവസരം ലഭിക്കുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ നീതിമാനായ ദൈവം മരണത്തോടെ മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഐഹിക ജീവിതം കർമ്മകാലമാണ്. വിചാരണയും വിധിയും കർമ്മഫലവും മരണശേഷം മറ്റുലോകത്താണ്. ഓരോരുത്തർക്കും ഭൂമിയിൽ നിർവഹിക്കാനുള്ള ബാധ്യത അവരവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട കഴിവുകൾക്കനുസരിച്ചാണ്. പണക്കാരന്റെയത് ബാധ്യത പാവപ്പെട്ടവന്നിലെല്ലാ. പണയിതന്റെ ചുമതല പാമരനിലെല്ലാ. പര്യാപ്തതാലികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം സാമാന്യബുദ്ധിക്കിലെല്ലാ. മന്ദബുദ്ധിക്ക് അതര്യാപ്തതയിലല്ല. വികലാംഗന് പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാണെന്ന അപേക്ഷിച്ച് കുറഞ്ഞ ഉത്തരവാദിത്വമേയുള്ളൂ. ഈ ബാധ്യതകളുടെ നിർവഹണമാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങളുടെ നിദാനം. ഓരോരുത്തർക്കും ലഭ്യമായ കഴിവുകൾ ഏതുവിധം വിനിയോഗിച്ചുവെന്നതാണ് വിലയിരുത്തപ്പെടുക. തദനുസൃതമായി ഓരോരുത്തരിലും അർപ്പിതമായ ചുമതലകളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മരണാനന്തരജീവിതത്തിലെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക. അതിനാൽ മരണശേഷം മറ്റുലോകമിലെല്ലാ കിത് മാതര്മേ ഈ ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥാനുരൂപങ്ങൾ അനീതിപരമാവുകയുള്ളൂ. അനശ്വരമായ പരലോകം അനിഷ്ടയത്നമാണെന്നതിനാൽ അംഗവൈകല്യവും ആരോഗ്യാവസ്ഥയിലെ അന്തരവും ധൈര്യം നില്പാരത്തിലെ വ്യത്യാസവുമൊന്നും ദൈവനീതിക്കു തീരെ വിരുദ്ധമാവുന്നില്ല. വികലാംഗൻ അംഗവൈകല്യമില്ലാത്തവന്റെയും പാവപ്പെട്ടവൻ പണക്കാരന്റെയും മുമ്പിലെ പരീക്ഷണം കൂടിയതെന്ന്. തങ്ങൾക്ക് ദൈവം നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളനുസരിച്ച് വികലാംഗരോടും ദരിദ്രരോടും സഹാനുഭൂതിയും അനുകമ്പയും പുലർത്തി, സ്നേഹം പകർന്നുകൊടുക്കുകയും സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകുകയും ഉദാരമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊന്നിന്റെ കൂടി അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അവരുടെ മരണാനന്തരജീവിതത്തിലെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ. എന്നാൽ ദൈവത്തെയും പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഭൗതിക വാദികൾക്ക് നീതിയെ സംബന്ധിച്ച ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഉത്തരം നൽകുക സാധ്യമല്ല. പര്യാപ്തതയിന് നിയതമായ താളവും വ്യക്തമായ കര്മ്മവും വ്യവസ്ഥയും നൽകിയ 'പര്യാപ്തത' എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യരോട് നീതി കാണിച്ചിലെല്ലാ? പര്യാപ്തത ചെയ്ത ഈ കടുത്ത അനീതിക്ക് എന്തു പരിഹാരമാണ് ഭൗതികവാദിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ളത്? ഉത്തരം നൽകേണ്ടത് ദൈവനിഷേധികളും മതവിരുദ്ധരുംമാണ്.